

Budapest,
1999. február 1.,
hétfő

7. szám

Ára: 1035,- Ft

TARTALOMJEGYZÉK

	Oldal
10/1999. (II. 1.) Korm. r.	338
11/1999. (II. 1.) Korm. r.	343
12/1999. (II. 1.) Korm. r.	344
13/1999. (II. 1.) Korm. r.	346
12/1999. (II. 1.) FVM—PM—GM e. r.	358
13/1999. (II. 1.) FVM r.	358
14/1999. (II. 1.) FVM r.	359
2/1999. (II. 1.) OM r.	359
3/1999. (II. 1.) OM r.	361
4/1999. (II. 1.) OM r.	362
5/1999. (II. 1.) OM r.	363
6/1999. (II. 1.) OM r.	365
7/1999. (II. 1.) OM r.	391
8/1999. (II. 1.) OM r.	430
21/1999. (II. 1.) KE h.	513
22/1999. (II. 1.) KE h.	513
1011/1999. (II. 1.) Korm. h.	514
1012/1999. (II. 1.) Korm. h.	514
1013/1999. (II. 1.) Korm. h.	515
7/1999. (II. 1.) ME h.	515
	516
	517
	519
	519

II. rész JOGSZABÁLYOK

A Kormány rendeletei

A Kormány 10/1999. (II. 1.) Korm. rendelete

**a Magyar Köztársaság Kormánya és az Orosz Föderáció
Kormánya között a vámügyekben történő
együttműködésről és kölcsönös segítségnyújtásról szóló
Egyezmény kihirdetéséről**

(A diplomáciai jegyzékváltás 1998. március 4-én megtörtént.)

1. §

A Kormány a Magyar Köztársaság Kormánya és az Orosz Föderáció Kormánya között Moszkvában, 1998. január 13-án aláírt, a vámügyekben történő együttműködésről és kölcsönös segítségnyújtásról szóló Egyezményt e rendelettel kihirdeti.

2. §

Az Egyezmény magyar nyelvű szövege a következő:

„Egyezmény

**a Magyar Köztársaság Kormánya és az Orosz Föderáció
Kormánya között a vámügyekben történő
együttműködésről és kölcsönös segítségnyújtásról**

A Magyar Köztársaság Kormánya és az Orosz Föderáció Kormánya (a továbbiakban: Felek),

kiindulva abból, hogy a vámjogszabályok megsértése kárt okoz az országok gazdasági, adózási és szociális, valamint a kereskedelem törvényes érdekeinek,

figyelembe véve, hogy a kábítószer és pszichotrop anyagok illegális kereskedelme veszélyezteti az állampolgárok és a társadalom egészségét,

figyelembe véve az import és export árukra vonatkozó vámok, adók és egyéb illetékek pontos kivetésének, valamint a tiltó, korlátozó és ellenőrző rendelkezések megfelelő végrehajtásának fontosságát,

számításba véve, hogy a vámjogszabályokat sértő cselekmények megakadályozása, valamint a kiviteli és behozatali vámok és adók pontos beszedésének biztosítása érdekében tett erőfeszítéseket még hatékonyabbá lehet tenni a vámhatóságok közötti együttműködés révén,

figyelembe véve az ENSZ égisze alatt kidolgozott 1961. évi Egységes Kábítószer Egyezmény, az 1971. évi Pszichotrop Anyagokról szóló Egyezmény és az 1988. évi Kábítószerek és Pszichotrop Anyagok Tiltott Forgalmazása elleni Egyezmény rendelkezéseit, az alábbiakban állapodtak meg:

Meghatározások

1. Cikk

A jelen Egyezmény alkalmazásában:

1. a „vámjogszabályok” alatt a vámhatóságok által alkalmazott, az áruk behozatalára, kivitelére, átvitelére, valamint a fizetési eszközökre vonatkozó törvények és jogszabályok összességét értjük, amelyek mind a vámokra, adókra és illetékekre, mind az áruk ki- és bevitelének tiltására, korlátozására és ellenőrzésére vonatkoznak;

2. a „jogszabálysértés” alatt bármilyen vámjogszabálysértést, valamint ilyen jogszabálysértés kísérletét értjük;

3. a „vámhatóság” alatt a Magyar Köztársaságban a PM Vám- és Pénzügyőrség Országos Parancsnokságát és az Orosz Föderációban az Orosz Föderáció Állami Vám-bizottságát értjük.

Az Egyezmény hatálya

2. Cikk

1. A Felek vámhatóságai között, a jelen Egyezmény rendelkezéseivel összhangban:

a) intézkednek az árumozgás könnyítése és gyorsítása érdekében;

b) együttműködnek és segítséget nyújtanak egymásnak a vámjogszabályok megsértésének megelőzése, nyomozása és üldözése terén;

c) megkeresésre segítséget nyújtanak egymásnak információk átadásával a vámjogszabályok alkalmazásáról és végrehajtásáról;

d) együttműködésre törekszenek új vámeljárássok kutatásában, kifejlesztésében és kipróbálásában, a szakemberek képzésében és cseréjében, és egyéb, kölcsönös erőfeszítést igénylő kérdések területén;

e) kezdeményezik a vámeljárássok harmonizációját és egyszerűsítését.

2. A jelen Cikk 1. b) és c) pontja szerinti segítségnyújtás történhet bírósági, közigazgatási vagy egyéb eljáráshoz való felhasználás céljából.

3. A kölcsönös segítségnyújtás jelen Egyezmény keretei között a megkeresett Fél államának területén hatályban lévő jogszabályok szerint, a megkeresett vámhatóság illetékességi körén belül és lehetőségei szerint történik. Amennyiben szükséges, a vámhatóság intézkedhet egy má-

sik, illetékes hatóság által teljesítendő segítségnyújtás ügyében a megkeresett Fél államának területén hatályban lévő jogszabályokkal összhangban.

4. A jelen Egyezmény rendelkezéseit nem lehet úgy értelmezni, hogy az korlátozza a Felek közötti jelenlegi kölcsönös segítségnyújtás gyakorlatát.

5. Jelen Egyezmény nem terjed ki a bűnügyekre vonatkozó kölcsönös segítségnyújtásra.

6. A jelen Egyezmény rendelkezéseit mindkét Fél államának vámterületén kell alkalmazni.

A vám eljárások egyszerűsítése

3. Cikk

1. A vámhatóságok kölcsönös egyeztetés alapján megteszik a szükséges intézkedéseket a Felek államának területei közötti árumozgás megkönnyítése és gyorsabbá tétele érdekében.

2. A vámhatóságok kölcsönös megegyezéssel elismerhetik az alkalmazott magyar és orosz nyelvű egységes vámokmány-nyomtatványokat.

Az együttműködés és a kölcsönös segítségnyújtás formái

4. Cikk

1. A vámhatóságok saját kezdeményezésre vagy megkeresésre a jelen Egyezmény rendelkezéseinek értelmében minden szükséges információt egymás rendelkezésére bocsátanak.

2. A vámhatóságok

a) kicserélik a tevékenységükkel kapcsolatos tapasztalatokat, és a vámjogszabályok megsértésének elkövetésével kapcsolatos új eszközökre és módszerekre vonatkozó információkat;

b) tájékoztatják egymást vámjogszabályaik alapvető változásairól, valamint az ellenőrzés technikai eszközeiről és alkalmazásuk módszereiről, valamint megvitatják a kölcsönös érdeklődésre számot tartó egyéb kérdéseket.

Személyek, áruk és szállítóeszközök ellenőrzése

5. Cikk

Az egyik Fél vámhatósága saját kezdeményezésre vagy a másik Fél vámhatóságának megkeresésére ellenőrzést gyakorol:

a) a másik Fél államának területén hatályban lévő vámjogszabályokat megsértő ismert vagy gyanúsított szemé-

lyek mozgása, különösen a saját államának területére történő be- és az onnan való kilépés felett;

b) azon áru- és fizetési eszköz mozgások felett, amelyeket a másik Fél vámhatósága úgy ítél meg, hogy azoknak a másik Fél államának területére történő be- vagy onnan történő kiszállítása nagymértékű tiltott kereskedelemhez vezet, vagy ennek gyanúja felmerül;

c) a másik Fél államának területén hatályban lévő vámjogszabályok megsértéséhez felhasznált vagy ezzel gyanúsított bármely szállítóeszköz felett;

d) olyan áruk raktározására szolgáló helyek felett, amely áruk a másik Fél államának területén nagymértékű tiltott kereskedelem tárgyát képezhetik.

Ellenőrzött szállítás

6. Cikk

1. A vámhatóságok kölcsönös megállapodás alapján és a belső jogszabályaikban meghatározott hatáskörüik keretei között alkalmazhatják az ellenőrzött szállítás módszerét a vámjogszabálysértést elkövető személyek azonosítása érdekében.

Amennyiben az ellenőrzött szállítás alkalmazására vonatkozó döntés nem tartozik a vámhatóság hatáskörébe, együttműködést kezdeményez az ilyen hatáskörrel rendelkező hatósággal, vagy átadja az ügyet a hatáskörrel rendelkező hatóságnak.

2. A jogellenes szállítmányok, amelyek ellenőrzött szállításáról megállapodnak, az illetékes hatóságok egyetértésével megfigyelhetők és nyomon követhetők sértetlen szállításként, vagy a tiltott áruk kiemelésével, teljes vagy részleges behelyettesítésével.

3. Ellenőrzött szállítás végzésére mindig eseti döntés alapján kerül sor, és szükség esetén figyelembe kell venni az illetékes nemzeti hatóságok közötti pénzügyi, valamint a lebonyolítás rendjére vonatkozó megállapodásokat.

Az érzékeny áruk illegális kereskedelme elleni harc

7. Cikk

A vámhatóságok saját kezdeményezésére vagy megkeresésre azonnal átadnak egymásnak minden fontos információt azon feltárt vagy tervezett tevékenységekkel kapcsolatban, amelyek a bármely Fél államának területén hatályban lévő vámjogszabályokat sértik, vagy megsérthetik. Ezek a tevékenységek:

a) fegyverek, lőszeres, robbanóanyagok és robbanószerkezetek mozgása, egyidejűleg tájékoztatva az illetékes nemzeti hatóságokat erről a tényről, amennyiben a Felek hazai jogszabályai ezt megkövetelik;

b) a Felek számára jelentős történelmi, kulturális és régészeti értéket képviselő műtárgyak és régiségek mozgása;

c) mérgező áruk, hulladékok, valamint a környezetre és közegészségre veszélyes anyagok szállítása;

d) magas vám- és adótartalmú áruk mozgása;

e) a vámhatóságok által kölcsönösen egyeztetett jegyzékek szerinti, a nem tarifális korlátozás alá eső érzékeny és stratégiai áruk mozgása.

Az információ közlése

8. Cikk

1. A vámhatóságok saját kezdeményezésre vagy megkeresés alapján megadnak egymásnak minden olyan információt, amelyek segíthetik

a) a vámhatóságokat az adók, vámok és egyéb illetékek pontos beszedésében, és különösen olyan információt, amely segít megállapítani az áruk vámértékét és tarifális besorolását;

b) a behozatalra, kivitelre és tranzitra vonatkozó tilalmak és korlátozások pontos betartását vagy a vám, adó és egyéb illetékek alól való mentesítést;

c) a származási szabályok helyes alkalmazását.

2. Ha a megkeresett vámhatóság nem rendelkezik a kért információval, akkor saját maga intézkedik a szükséges információ beszerzése érdekében a megkeresett vámhatóság államának területén hatályban lévő jogszabályoknak megfelelően.

9. Cikk

Az egyik Fél vámhatósága saját kezdeményezésre vagy megkeresés alapján a másik Fél vámhatóságának rendelkezésére bocsátja az alábbi információt:

a) a megkereső Fél államának területére behozott árut a másik Fél államának területéről törvényesen szállították-e ki;

b) a megkereső Fél államának területéről kivitt árukat a másik Fél államának területére törvényesen vitték-e be, és az árukat milyen eljárásban vámkezelték, ha erre sor került.

10. Cikk

Az egyik Fél vámhatósága saját kezdeményezésre vagy megkeresés alapján a másik Fél vámhatóságának rendelkezésére bocsát minden olyan információt, amely felhasználható a másik Fél államának területén hatályban lévő vámjogszabályok megsértésével kapcsolatban, különös tekintettel

a) azon természetes vagy jogi személyekre, akik a másik Fél területén hatályban lévő vámjogszabályokat megsértik, vagy ezzel gyanúsíthatók;

b) a jelentős tiltott kereskedelem tárgyát képező vagy gyanúhatóan azzá váló árukra;

c) azon szállítóeszközökre, amelyek a másik Fél területén hatályban lévő vámjogszabályokat megsértik, vagy ezzel gyanúsíthatók.

11. Cikk

Az egyik Fél vámhatósága saját kezdeményezésre vagy megkeresésre megküldi a másik Fél vámhatóságának mindazokat a dokumentumokat vagy a dokumentumok hitelesített másolatait vagy más bizonyítékokat, amelyek minden rendelkezésre álló információt tartalmaznak a másik Fél államának területén hatályban lévő vámjogszabályok megsértéséhez vezető vagy arra irányuló, tervezett vagy elkövetett cselekményekről.

12. Cikk

A jelen Egyezményben említett okmányok helyettesíthetők olyan számítógépes információval, amelyet ugyanolyan célra, de bármilyen más formában készítettek. Egyidejűleg meg kell küldeni az anyag értelmezéséhez vagy felhasználásához szükséges minden lényeges információt.

13. Cikk

1. Eredeti iratok és okmányok csak olyan esetben kérhetők, amikor a hitelesített másolatok nem elegendőek.

2. A másik Fél vámhatóságától kapott iratokat és okmányokat az első lehetséges alkalommal vissza kell küldeni.

Vizsgálat

14. Cikk

1. Az egyik Fél vámhatóságának megkeresése alapján a másik Fél vámhatósága hivatalos vizsgálatot kezdeményez azon cselekményekkel kapcsolatban, amelyek a megkereső vámhatóság államának területén hatályban lévő vámjogszabályokat sértik, vagy sérthetik. A vizsgálatok eredményeit közlik a megkereső vámhatósággal.

2. A vizsgálatokat a megkeresett vámhatóság államának területén hatályban lévő jogszabályok szerint kell lefolytatni. A megkeresett vámhatóság a vizsgálat során saját nevében jár el.

3. Az egyik Fél vámhatóságának tisztviselői különleges esetekben, a másik Fél vámhatóságának egyetértésével, jelen lehetnek az utóbbi területén a jelen Cikk szerinti vizsgálatok végrehajtásánál.

A vizsgáló tisztviselőkre vonatkozó rendelkezések

15. Cikk

A jelen Egyezményben meghatározott esetekben, ha az egyik Fél vámhatóságának tisztviselői a másik Fél államának területén tartózkodnak, mindig bizonyítaniuk kell hivatalos minőségüket. A tisztviselők nem viselhetnek egyenruhát, és nem tarthatnak maguknál fegyvert.

Szakértők és tanúk

16. Cikk

1. Az egyik Fél bírósági vagy közigazgatási hatóságának a vámjogszabályok megsértésével kapcsolatos megkeresésére a másik Fél vámhatósága meghatalmazhatja a saját tisztviselőit, hogy szakértőként vagy tanúként jelenjenek meg a másik Fél bírósági vagy közigazgatási hatóságai előtt. Ezek a tisztviselők tanúsítják azokat a tényeket, amelyek a szolgálatteljesítésük során keletkeztek. A megkeresésben pontosan utalni kell arra, hogy a tisztviselőnek milyen ügyben és milyen minőségben kell megjelennie.

2. A tanúként vagy szakértőként történő megjelenésre felkért tisztviselőnek joga van megtagadni a bizonyítékadást vagy a nyilatkozattételt, ha arra a saját vagy a megkereső Fél államának joga alapján jogosult vagy kötelezett.

Információk és okmányok felhasználása

17. Cikk

1. A jelen Egyezmény értelmében kapott információt, közléseket és okiratokat kizárólag a jelen Egyezmény céljaira lehet felhasználni. Más célokra való átadás vagy felhasználás csak az adatot szolgáltató vámhatóság írásbeli hozzájárulásával lehetséges.

2. E Cikk 1. pontjának rendelkezései nem alkalmazhatók azokra az információkra, amelyek a kábítószerekre és pszichotrop anyagokra vonatkozó jogsértésekkel kapcsolatosak. Az ilyen információt a tiltott kábítószer-kereskedelem elleni harccal közvetlenül foglalkozó más hatóságokkal lehet közölni.

3. A jelen Egyezmény alapján az egyik Fél vámhatósága által bármilyen formában kapott megkeresések, információk, szakértői jelentések és más közlések számára az azt átvevő vámhatóságok részéről ugyanazt a védelmet kell

nyújtani, mint amelyet ezen Fél államának nemzeti törvényei az ugyanolyan fajtájú okiratoknál és információkkal kapcsolatban biztosítanak.

18. Cikk

A jelen Egyezmény alapján személyes adat átadása a Felek államában hatályban lévő jogszabályokkal összhangban, és a jelen Egyezmény szerves részét képező Függelék rendelkezései szerint történik.

19. Cikk

A vámhatóságok, a jelen Egyezmény céljaival és hatályával összhangban, bizonyítási okirataikban, egyéb irataikban és tanúvallomásaikban, továbbá a bíróságokon vagy a közigazgatási hatóságok előtt folyó eljárásokban felhasználhatják a jelen Egyezménnyel összhangban kapott információkat és dokumentumokat.

Az ilyen jellegű információk és okmányok bíróságok előtti bizonyítékként történő felhasználását és azok bizonyító erejét a hazai jogszabályokkal összhangban kell meghatározni.

Kivételek a segítségnyújtási kötelezettség alól

20. Cikk

1. Ha az egyik Fél vámhatósága úgy véli, hogy a megkeresés teljesítése ezen Fél államának szuverenitására, biztonságára, közrendjére vagy más egyéb lényeges érdekére nézve hátrányos lenne, teljesen vagy részben megtagadhatja a jelen Egyezmény szerint kért segítségnyújtást, vagy csak bizonyos feltételek, illetve követelmények betartása mellett nyújthat segítséget.

2. Ha a segítséget megtagadják, a megtagadásról szóló határozatot és indoklást késedelem nélkül, írásban kell közölni a megkereső vámhatósággal.

3. Ha valamelyik Fél vámhatósága olyan segítségnyújtásért folyamodik, amelyet saját maga nem tudna teljesíteni, akkor erre a tényre a megkeresésben utalni kell. Az ilyen megkeresés teljesítése a megkeresett vámhatóság mérlegelésétől függ.

A segítséget kérő megkeresés formája és tartalma

21. Cikk

1. A jelen Egyezmény szerinti megkereséseket írásban kell megküldeni. Az ilyen megkeresések teljesítéséhez szükséges iratokat mellékelni kell. Ha az eset sürgőssége

megköveteli, szóbeli megkeresés is elfogadható, de azt azonnal írásban meg kell erősíteni.

2. A jelen Cikk 1. pontja értelmében elkészített megkereséseknek a következő információkat kell tartalmazniuk:

- a) a megkereső vámhatóságot;
- b) a kért intézkedést;
- c) a megkeresés tárgyát és okát;
- d) az érintett törvényeket, jogszabályokat és az üggyel kapcsolatos egyéb jogi tényezőket;
- e) a nyomozások tárgyát képező természetes és jogi személyekre vonatkozó pontos és részletes információt;
- f) az üggyel kapcsolatos körülmények rövid leírását.

3. A megkereséseket a megkeresett vámhatóság államának hivatalos nyelvén, angolul vagy más — a megkeresett vámhatóság által elfogadott — nyelven kell előterjeszteni.

4. Ha a megkeresés nem felel meg az alaki követelményeknek, megkövetelhető a kijavítása vagy kiegészítése.

Technikai segítségnyújtás

22. Cikk

A vámhatóságok technikai segítséget nyújtanak egymásnak, beleértve

- a) a vámtisztviselők cseréjét egymás technikájának megismeréséhez;
- b) a vámtisztviselők továbbképzését és szakmai gyakorlatuk fejlesztésének segítését;
- c) az ellenőrzés során alkalmazott berendezések felhasználásával kapcsolatos információ- és tapasztalatcserét;
- d) szakértők cseréjét vámügyekben.

Költségek

23. Cikk

A Felek lemondanak a jelen Egyezmény végrehajtásával kapcsolatban felmerülő költségek megtérítésére vonatkozó minden igényről, kivéve a közszolgáltatásban nem álló tanúk, szakértők és tolmácsok költségeit.

A 22. Cikk végrehajtásakor felmerülő költségek megtérítéséről a vámhatóságok külön megállapodhatnak.

Az Egyezmény végrehajtása

24. Cikk

1. A jelen Egyezmény szerinti segítségnyújtást a vámhatóságok közvetlenül teljesítik. Ezek a vámhatóságok kölcsönösen megegyeznek a teljesítéshez szükséges konkrét intézkedésekről.

2. A vámhatóságok képviselői szükség esetén, de legálább évente egyszer találkoznak vagy a Magyar Köztársaság vagy az Orosz Föderáció területén, hogy áttekintsék a jelen Egyezmény végrehajtását, és megoldják a Felek vámhatóságai közötti együttműködésből eredő egyéb gyakorlati feladatokat.

3. A vámhatóságok megegyezhetnek, hogy közvetlen kapcsolatot tartanak fent egymás csempészeti és szabálysértési ügyekkel foglalkozó központi és helyi végrehajtó részlegei, nyomozó és egyéb szervei között.

Hatálybalépés és megszűnés

25. Cikk

1. A jelen Egyezmény harminc nappal a hatálybalépéshez szükséges minden nemzeti jogi eljárás teljesítését tartalmazó utolsó írásbeli értesítés dátumától számítva lép hatályba.

2. A jelen Egyezmény meghatározatlan időre szól, és a hatálya az egyik Fél felmondási szándékát tartalmazó írásbeli bejelentést követő hat hónap elteltével szűnik meg.

Készült Moszkvában, 1998. január 13-án, két példányban, magyar és orosz nyelven, mindkét szöveg egyformán hiteles.

A Magyar Köztársaság
Kormánya nevében
Arnold Mihály s. k.

Az Orosz Föderáció
Kormánya nevében
Anatolij Kruglov s. k.

Függelék

Személyes adat átadására vonatkozó rendelkezések, amelyeket a Felek vámhatóságainak figyelembe kell venni:

1. A vámhatóság a kapott személyes adatot csak az azt átadó vámhatóság által meghatározott célokra és az általa közölt feltételekkel használhatja fel.

2. Az ilyen adatot átadó vámhatóság kérésére az adatot kérő vámhatóság tájékoztatást nyújt az átadott adatok felhasználásáról és az ezáltal elért eredményekről.

3. A vámhatóság a személyes adatokat kizárólag bűnüldöző és más, hatáskörrel rendelkező rendvédelmi szervnek adhatja át. Ilyen adat továbbítása más hatóságoknak csak az azt átadó vámhatóság előzetes engedélyével történhet.

4. Az adatokat átadó vámhatóság köteles az átadandó adatok helyességéről gondoskodni. Érvénytelen vagy át nem adható adatok kiküldése esetén e tényről az adatot átvevő vámhatóságot haladéktalanul értesíteni kell, amely köteles helyesbíteni az adatot, vagy azt megsemmisíteni.

5. A Felek vámhatóságai kötelesek nyilvántartást vezetni a kapott és átadott személyes adatokról.

6. A Felek vámhatóságai kötelesek megvédeni a kapott adatot az illetéktelen hozzáféréssel, az információt átadó vámhatóság előzetes engedélye nélküli változtatással, valamint az illetéktelen továbbadással szemben.

7. Az adatot átadó vámhatóságnak az átadáskor meg kell határozni az adattörlesztés határnapját. A személyes adatot a meghatározott határnapkor vagy a szükségesség megszűnésekor meg kell semmisíteni.”

3. §

Ez a rendelet kihirdetése napján lép hatályba, rendelkezéseit 1998. április 3. napjától kell alkalmazni.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

A Kormány 11/1999. (II. 1.) Korm. rendelete

az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatalról szóló 55/1991. (IV. 11.) Korm. rendelet módosításáról

Az állami pénzügyekről szóló 1979. évi II. törvény 66. §-ának (2) bekezdésében foglalt felhatalmazás alapján a Kormány az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatalról szóló 55/1991. (IV. 11.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) módosítására a következőket rendeli el:

1. §

(1) Az R. 1. §-ának (2) bekezdése a következő mondattal egészül ki:

„A Hivatal elnöke az államtitkári juttatások teljes körére jogosult.”

(2) Az R. 1. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A Hivatal területi szerveivel és a Számítástechnikai és Adóelszámolási Intézettel együtt a Pénzügyminisztérium költségvetési fejezetén belül önálló címként szerepel.”

2. §

Az R. 2. §-a (1) bekezdésének *a*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A Hivatal feladata az adóztatás. Adóztatás e rendelet alkalmazásában az adózás rendjéről szóló törvényben meghatározott)

„*a*) a részben vagy egészben a központi költségvetés, a Nyugdíjbiztosítási Alap, az Egészségbiztosítási Alap vagy

az elkülönített állami pénzalap javára teljesítendő kötelező befizetés,”

3. §

Az R. 3. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, a § kiegészül egy új (2) bekezdéssel, egyidejűleg a jelenlegi (2)—(6) bekezdés számozása (3)—(7) bekezdésre változik, és az így átszámozott 3. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A Hivatal területi szervei adóügyben:

a) a fővárosban

1. a Hivatal Észak-budapesti Igazgatósága,

2. a Hivatal Kelet-budapesti Igazgatósága,

3. a Hivatal Dél-budapesti Igazgatósága;

b) a megyékben a Hivatal megyei igazgatóságai;

c) a Hivatal Pest Megyei és Fővárosi Kiemelt Adózóinak Igazgatósága (kiemelt adózók igazgatósága).

(2) A Hivatal területi szervei járulékgügyben:

a) a Hivatal megyei járulékgazgatóságai,

b) a Hivatal Fővárosi és Pest Megyei Járulékgazgatósága.”

„(5) A területi szerveket — a megyei járulékgazgatóságok kivételével és az APEH-SZTADI-t az APEH elnöke által kinevezett igazgató vezeti. A kinevezéshez a területi szervek esetén a megyei, fővárosi közigazgatási hivatal vezetőjének és a Pénzügyminisztérium illetékes helyettes államtitkárának, az APEH-SZTADI esetén a Pénzügyminisztérium illetékes helyettes államtitkárának véleménye szükséges. A megyei járulékgazgatóságot a területi szerv igazgatójának helyettese vezeti.”

4. §

Az R. a következő 4. §-sal egészül ki:

„4. § A járulékfizetési kötelezettséggel, a biztosítottak bejelentésével, a járulék bevallásával, megfizetésével, nyilvántartásával, a járulékkötelezettség megsértésével kapcsolatos jogkövetkezmények megállapításával, a járuléktartozás beszedésével, behajtásával kapcsolatos hatósági ügyekben, továbbá a járulékkötelezettség bevallásának ellenőrzésével, valamint az ezzel összefüggő hatósági ügyekben a Hivatal Fővárosi és Pest Megyei Járulékgazgatósága, valamint a Hivatal megyei járulékgazgatóságai a társadalombiztosítási igazgatási szervek jogutódai.”

5. §

Ez a rendelet a kihirdetése napján lép hatályba.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

A Kormány 12/1999. (II. 1.) Korm. rendelete

a Gazdasági Minisztérium Engedélyezési és Közigazgatási Hivataláról

A Kormány az államháztartásról szóló, többször módosított 1992. évi XXXVIII. törvény 88. §-ának (1) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján a következőket rendeli el:

1. §

A Kormány a Gazdasági Minisztérium egyes közigazgatási feladatainak ellátására Gazdasági Minisztérium Engedélyezési és Közigazgatási Hivatala (a továbbiakban: Engedélyezési Hivatal) néven központi hivatalnak minősülő közigazgatási szervet hoz létre, amelynek irányítását a gazdasági miniszter (a továbbiakban: miniszter) látja el.

2. §

(1) Az Engedélyezési Hivatal feladat- és hatásköre a következő:

a) ellátja a külön jogszabályban meghatározott termékkörben az áruk, szolgáltatások és anyagi értéket képviselő jogok kivitelével, illetve behozatalával összefüggő hatósági engedélyezési feladatokat;

b) gondoskodik a haditechnikai külkereskedelmi jogszabályok végrehajtásáról, azzal kapcsolatos minisztériumok közötti együttműködés, valamint a nemzetközi együttműködés szervezéséről és fejlesztéséről, javaslatot dolgoz ki a haditechnikai külkereskedelmi szabályozásra;

c) gondoskodik az egyes nemzetközileg ellenőrzött termékek és technológiák forgalmazása nemzetközileg vállalt feltételeinek betartásáról, a nemzetközi egyezmények hazai végrehajtásáról, javaslatot dolgoz ki e termékek és technológiák szabályozására;

d) kidolgozza a vegyi fegyverek kifejlesztésének, gyártásának, felhalmozásának és használatának tilalmáról, valamint megsemmisítéséről szóló nemzetközi szerződésből, továbbá a Biológiai és Toxin Tilalmi Egyezményből fakadó feladatok szabályozására vonatkozó javaslatokat, gondoskodik azok hazai végrehajtásáról;

e) gondoskodik a kábítószeres tiltott gyártásához felhasználható egyes vegyi anyagokkal (kábitószer prekursorok) végezhető legális tevékenységek felügyeletére vállalt nemzetközi kötelezettségek teljesítéséről, az ehhez szükséges hazai és nemzetközi együttműködés szervezéséről, valamint ellátja az ehhez kapcsolódó hatósági feladatokat;

f) ellátja a külön jogszabályokban meghatározott egyes árukra és/vagy országokra vonatkozó behozatali és kiviteli korlátozások végrehajtásához kapcsolódó feladatokat;

g) ellátja a fogyasztási cikk behozatallal kapcsolatos engedélyezési feladatokat, és javaslatot tesz a vonatkozó szabályozásra;

h) ellátja a nemzetközi gazdasági egyezményekből fakadó engedélyezési feladatokat;

i) működteti a kiviteli és behozatali megfigyelési rendszert;

j) ellátja a vámkontingensek kezelésével kapcsolatos engedélyezési feladatokat;

k) ellátja a szakértői tevékenység engedélyezésével kapcsolatos hatósági feladatokat;

l) ellátja egyedi ügyekben az ipari hatósági engedélyezési feladatokat, valamint azokat a szakhatósági feladatokat, amellyel kapcsolatban külön jogszabály a Gazdasági Minisztérium szakhatósági hozzájárulását kívánja meg;

m) ellátja az építési importtal összefüggő engedélyezési feladatokat;

n) kezeli a hatósági jogkörének gyakorlásához szükséges adatokat, valamint e körben irányítja és összehangolja az információfeldolgozó, -elemző munkát;

o) részt vesz a piacvédelmi eljárásokban, és gondoskodik a piacvédelmi határozatok végrehajtásáról;

p) részt vesz az átmeneti jellegű kiviteli és behozatali engedélyezési eljárások szabályainak meghatározásában;

q) részt vesz az engedélyezési feladatokat érintő nemzetközi megállapodások előkészítésében, illetve nemzetközi egyeztetésében;

r) ellátja a közraktárak engedélyezésével, nyilvántartásba vételével, ellenőrzésével kapcsolatos feladatokat, javaslatot dolgoz ki a szabályozás továbbfejlesztésére, és gondoskodik azok végrehajtásáról.

(2) Az Engedélyezési Hivatal a Magyar Köztársaság címerével ellátott körbélyegző használatára jogosult.

(3) Az Engedélyezési Hivatal a feladatkörébe tartozó közleményeket a Gazdasági Minisztérium hivatalos lapjában, illetve a Külkereskedelmi Tájékoztatóban teszi közzé.

3. §

(1) Az Engedélyezési Hivatal önállóan gazdálkodó központi költségvetési szerv, székhelye Budapest. Az Engedélyezési Hivatal saját előirányzatai, valamint a miniszter által hozzárendelt előirányzatok felett teljes jogkörrel rendelkezik.

(2) Az Engedélyezési Hivatal vezetőjét a miniszter nevezi ki, és gyakorolja felette a munkáltatói jogokat.

4. §

A miniszter irányítási jogkörében

a) jóváhagyja az Engedélyezési Hivatal éves munkaprogramját, költségvetését és beszámolóját;

b) jóváhagyja az Engedélyezési Hivatal Szervezeti és Működési Szabályzatát, valamint Iratkezelési Szabályzatát;

c) ellenőrzi és beszámoltatja az Engedélyezési Hivatal vezetőjét;

d) kiadja az alapító okiratot.

5. §

(1) Ez a rendelet 1999. február 1-jén lép hatályba.

(2) A rendelet hatálybalépésével egyidejűleg

a) az áruk, szolgáltatások és anyagi értéket képviselő jogok kiviteléről, illetve behozataláról szóló 112/1990. (XII. 23.) Korm. rendelet 3. §-ának (1) bekezdésében az „Ipari, Kereskedelmi és Idegenforgalmi Minisztérium (a továbbiakban: minisztérium)” szövegrész helyébe a „Gazdasági Minisztérium Engedélyezési és Közigazgatási Hivatala (a továbbiakban: Engedélyezési Hivatal)” szövegrész lép;

b) a kábítószerek tiltott gyártásához használt egyes vegyi anyagokkal végzett tevékenységek szabályozásáról szóló 100/1996. (VII. 12.) Korm. rendelet 4. §-ának (1)—(2) bekezdéseiben az „Ipari és Kereskedelmi Minisztérium” szövegrész helyébe a „Gazdasági Minisztérium Engedélyezési és Közigazgatási Hivatala” szövegrész lép;

c) a haditechnikai eszközök és szolgáltatások kiviteléről, behozataláról, illetve reexportjáról szóló 48/1991. (III. 27.) Korm. rendelet 1. §-ának (3) bekezdésében az „Ipari, Kereskedelmi és Idegenforgalmi Minisztérium (a továbbiakban: minisztérium)” szövegrész helyébe a „Gazdasági Minisztérium Engedélyezési és Közigazgatási Hivatala (a továbbiakban: Engedélyezési Hivatal)” szövegrész lép;

d) az egyes nemzetközileg ellenőrzött termékek és technológiák forgalmának ellenőrzéséről szóló 61/1990. (X. 1.) Korm. rendelet 3. §-ában a „Nemzetközi Gazdasági Kapcsolatok Minisztériuma” szövegrész helyébe a „Gazdasági Minisztérium Engedélyezési és Közigazgatási Hivatala” szövegrész lép;

e) az áruknak, szolgáltatásoknak és anyagi értéket képviselő jogoknak rubelelszámolásban történő behozataláról szóló 52/1992. (III. 21.) Korm. rendelet 2. §-ának (3) bekezdésében a „Nemzetközi Gazdasági Kapcsolatok Minisztériuma” szövegrész helyébe a „Gazdasági Minisztérium Engedélyezési és Közigazgatási Hivatala” szövegrész lép;

f) a kézilőfegyverekről és lőszerokről, a gáz- és riasztófegyverekről, valamint a légfegyverekről, és a lőterekről szóló 115/1991. (IX. 10.) Korm. rendelet 13. §-ának (2) bekezdésében az „Ipari, Kereskedelmi és Idegenforgalmi Minisztérium” szövegrész helyébe a „Gazdasági Minisztérium Engedélyezési és Közigazgatási Hivatala” szövegrész lép;

g) a vegyifegyverek kifejlesztésének, gyártásának, felhasználásának és használatának tilalmáról, valamint megsemmisítéséről szóló egyezményből eredő nyilatkozattételi kötelezettségek végrehajtásáról és az ellenőrzés rendjéről szóló 212/1998. (XII. 24.) Korm. rendelet 3. §-ában a „Gazdasági Minisztérium” szövegrész helyébe a „Gazda-

sági Minisztérium Engedélyezési és Közigazgatási Hivatala” szövegrész lép;

h) az áruk, szolgáltatások és anyagi értéket képviselő jogok kiviteléről, illetve behozataláról szóló 112/1990. (XII. 23.) Korm. rendelet végrehajtásáról szóló 6/1990. (XII. 29.) NGKM rendelet 1. §-ának (1) bekezdésében a „Nemzetközi Gazdasági Kapcsolatok Minisztériuma (a továbbiakban: minisztérium)” szövegrész helyébe a „Gazdasági Minisztérium Engedélyezési és Közigazgatási Hivatala (a továbbiakban: Engedélyezési Hivatal)” szövegrész lép;

i) a kontingentált vállalkozási export engedélyezéséről szóló 8/1993. (IV. 9.) NGKM rendelet 1. §-ának (1) bekezdésében a „Nemzetközi Gazdasági Kapcsolatok Minisztériumához (a továbbiakban: minisztérium)” szövegrész helyébe a „Gazdasági Minisztérium Közigazgatási Hivatalához (a továbbiakban: Közigazgatási Hivatal)” szövegrész lép, illetve a rendelet 1. §-ának (4) bekezdésében az „Ipari és Kereskedelmi Minisztérium” szövegrész helyébe a „Gazdasági Minisztérium Engedélyezési és Közigazgatási Hivatala” szövegrész lép;

j) a behozatali és kiviteli megfigyelési rendszerről szóló 17/1998. (III. 27.) IKIM—FM együttes rendelet 2. §-ának (1) bekezdésében az „Ipari, Kereskedelmi és Idegenforgalmi Minisztériumhoz” szövegrész helyébe a „Gazdasági Minisztérium Engedélyezési és Közigazgatási Hivatalához” szövegrész lép;

k) a külkereskedelem területén a szakértői működéssel összefüggő egyes kérdések szabályozásáról szóló 3/1972. (IV. 19.) KkM rendelet 3. §-ának (1) bekezdésében az „Ipari, Kereskedelmi és Idegenforgalmi Minisztériumhoz” szövegrész helyébe a „Gazdasági Minisztérium Engedélyezési és Közigazgatási Hivatalához” szövegrész lép;

l) az egyes vegyi anyagokra vonatkozó bejelentési és adatszolgáltatási kötelezettségről szóló 24/1997. (VI. 13.) IKIM rendelet 2. §-ában az „Ipari, Kereskedelmi és Idegenforgalmi Minisztériumhoz (a továbbiakban: IKIM)” szövegrész helyébe a „Gazdasági Minisztérium Engedélyezési és Közigazgatási Hivatalához (a továbbiakban: Engedélyezési Hivatal)” szövegrész lép;

m) a passzív feldolgozási tevékenység engedélyezésének rendjéről szóló 8/1998. (X. 21.) GM rendelet 1. §-ának (1) bekezdésében a „Gazdasági Minisztérium (a továbbiakban: minisztérium)” szövegrész helyébe a „Gazdasági Minisztérium Engedélyezési és Közigazgatási Hivatala (a továbbiakban: Engedélyezési Hivatal)” szövegrész lép;

n) a külföldi építőipari kapacitás igénybevételének engedélyezéséről szóló 8/1979. (V. 9.) ÉVM rendelet 2—4. §-aiban az „Ipari és Kereskedelmi Minisztérium” szövegrész helyébe a „Gazdasági Minisztérium Engedélyezési és Közigazgatási Hivatala” szövegrész lép;

o) a GATT kedvezményes vámkontingensek és a Magyar Köztársasággal szabadkereskedelmi megállapodást kötött országokból származó egyes mezőgazdasági és élelmiszeripari termékekre vonatkozó vámkontingensek

igényléséről szóló 6/1995. (I. 27.) IKM rendelet 6. §-ának (2) bekezdésében az „Ipari és Kereskedelmi Minisztérium Engedélyezési Főosztályánál (a továbbiakban: IKM)” szövegrész helyébe a „Gazdasági Minisztérium Engedélyezési és Közigazgatási Hivatalánál (a továbbiakban: Engedélyezési Hivatal)” szövegrész lép;

p) az egyes nemzeti szabványok kötelező alkalmazásáról szóló 30/1994. (XI. 8.) IKM rendelet 1/A. §-ának (2) bekezdésében az „Ipari, Kereskedelmi Minisztériumhoz” szövegrész helyébe a „Gazdasági Minisztérium Engedélyezési és Közigazgatási Hivatalához” szövegrész lép.

A miniszterelnök helyett:

Dr. Stumpf István s. k.,
a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter

A Kormány 13/1999. (II. 1.) Korm. rendelete

a személyi azonosító használatával kapcsolatos kormányrendeletek módosításáról

A polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény (a továbbiakban: Nytv.) 47. §-ának (1) bekezdése a) és c) pontjaiban, valamint a külföldiek beutazásáról, magyarországi tartózkodásáról és bevándorlásáról szóló 1993. évi LXXXVI. törvény 64. §-ának (1) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján a Kormány a következőket rendeli el:

I.

*A személyiadat- és lakcímnnyilvántartással összefüggő
rendeletek*

1. §

A polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény végrehajtásáról szóló 146/1993. (X. 26.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Vhr.) 1. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„1. § A polgár adatai szolgáltatását korlátozó vagy tiltó nyilatkozatát (a továbbiakban: korlátozó nyilatkozat, 1. számú melléklet), illetőleg annak visszavonását személyesen vagy meghatalmazott képviselője útján, továbbá ajánlott levélben teheti meg a lakó- vagy tartózkodási helye szerint illetékes helyi vagy területi nyilvántartási szervnél, továbbá a nyilvántartás központi hivatalánál (a továbbiakban: központi hivatal).”

2. §

A Vhr. 2. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„2. § (1) Az a helyi vagy területi nyilvántartási szerv, amelynél a polgár a korlátozó nyilatkozatát megtette vagy azt visszavonta, az adatváltozást saját nyilvántartásán haladéktalanul átvezeti, és erről legkésőbb öt munkanapon belül — a helyi szerv a területi szerv útján — értesíti a központi hivatalt.

(2) A központi hivatal az értesítés, továbbá a nála benyújtott korlátozó vagy visszavonó nyilatkozat alapján az adatváltozást saját nyilvántartásán haladéktalanul átvezeti, és erről legkésőbb öt munkanapon belül értesíti a polgár lakcíme szerint illetékes helyi és területi nyilvántartási szervet.”

3. §

A Vhr. 3. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„3. § (1) A külföldön élő magyar állampolgár a külképviseletnél vagy a központi hivatalnál kérheti az adatai nyilvántartásba vételét, illetőleg törlését, bejelentheti a nyilvántartott adatai változását, teheti meg vagy vonhatja vissza a korlátozó nyilatkozatát.

(2) Külföldön élő magyar állampolgárként kell felvenni a nyilvántartásba azt a személyt,

a) aki külföldi letelepedés szándékával hagyja el az országot,

b) akinek adatai külföldre távozás miatt a nyilvántartás passzív állományában szerepelnek,

c) aki korábban sem tartozott a nyilvántartás hatálya alá, mert külföldön élt.

(3) A magyarországi tartózkodási hellyel rendelkező, külföldön élő magyar állampolgárként nyilvántartásba vett személy a tartózkodási helye szerint illetékes jegyzőnél is kérheti az adatai törlését, bejelentheti az adatváltozását, megteheti vagy visszavonhatja az adatszolgáltatást korlátozó nyilatkozatát.

(4) A nyilvántartási eljárásban a külföldön élő személy magyar állampolgársága érvényes útlevéllel vagy érvényes személyazonosító igazolvánnyal, illetve egy évnél nem régebben kiállított állampolgársági bizonyítvánnyal igazolható. Egyéb személyi adatait útlevéllel vagy az útlevél kiállításának alapjául szolgáló okiratokkal, családi állapota tekintetében személyes nyilatkozatával is igazolhatja.”

4. §

A Vhr. 6. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A nyilvántartás szervei — a rendőrkapitányság kivételével — az illetékességi területükön lévő címekről címnnyilvántartást vezetnek, amely tartalmazza

a) a település megnevezését, a fővárosban a kerület megjelölését is;

- b) a településrész nevét és a városi kerületet;
- c) a postai irányítószámot;
- d) a közterület nevét és jellegét (pl. út, utca, tér stb.);
- e) a ház számát, ennek hiányában a helyrajzi számot, ezen belül az épület, lépcsőház, szint, emelet és ajtó számát, illetőleg megjelölését;
- f) a cím jellegét (pl. lakóház, közintézmény, üres telek stb.)”.

5. §

A Vhr. 7. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„7. § (1) A jegyző a polgármesteri hivatalnál vezetett helyi címnyilvántartás adataiban bekövetkezett változásokat öt munkanapon belül — a területi szerv útján — közli a központi hivatallal.

(2) A jegyző a központi hivatal megkeresésére a terület-szervezési, településszervezési döntések központi nyilvántartáson történő átvezetéséhez — a területi szerv útján — adatokat szolgáltat.”

6. §

A Vhr. 8. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A helyi nyilvántartás kezelését a települési, a fővárosban a kerületi önkormányzat polgármesteri hivatalában számítógépes támogatással, ennek hiányában átmenetileg manuális (kartonos) módszerrel végzik. A körjegyzőségben és a hatósági igazgatási társulásban a nyilvántartást településenként vezetik.”

7. §

A Vhr. 9. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„9. § (1) A jegyző a helyi nyilvántartás folyamatos és naprakész vezetése érdekében gondoskodik az illetékeségi területén bekövetkezett adatváltozások helyi nyilvántartáson történő átvezetéséről, továbbá figyelemmel kíséri az adatváltozások továbbításának és központi nyilvántartáson való átvezetésének megtörténtét.

(2) A jegyző az adatváltozásokat és azok alapiratait (az anyakönyvvezető által kiállított alapiratok kivételével) — a területi szerv útján — haladéktalanul, de legkésőbb öt munkanapon belül továbbítja a központi hivatalhoz.”

8. §

(1) A Vhr. 11. §-a (1) bekezdésének a), b) és f) pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

[11. § (1) A fővárosi, megyei közigazgatási hivatal vezetője]

„a) érvényesíti és rendszeresen ellenőrzi a központi hivatal szakmai iránymutatásainak végrehajtását, szervezi

a helyi és a központi nyilvántartás közötti kapcsolatot, tájékoztatja a központi hivatalt felügyeleti, koordinációs tevékenységéről;

b) felügyeli a személyi, a lakcím-, valamint a címnyilvántartási adatok feldolgozását és a nyilvántartási rendszeren belüli továbbítását;”

„f) másodfokú hatósági jogkörrel rendelkezik a jegyző által nyilvántartási ügyben hozott első fokú határozatok tekintetében.”

(2) A Vhr. 11. §-ának (2)—(3) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(2) A területi nyilvántartás számítógépes rendszerét a Területi Államháztartási és Közigazgatási Információs Szolgálat, a fővárosban a főjegyző (a továbbiakban együtt: TÁKISZ) üzemelteti.

(3) A TÁKISZ

a) elvégzi a területi nyilvántartás adatainak feldolgozását;

b) ellátja a számítógéppel vezetett helyi nyilvántartások technikai felügyeletét;

c) üzembe állítja a helyi és a területi nyilvántartási számítógépes rendszerek üzemeltetéséhez szükséges számítástechnikai eszközöket és programrendszereket;

d) biztosítja az országos, a területi és helyi rendszerek közötti információáramlást;

e) a fővárosi, megyei közigazgatási hivatal vezetője által kiadott adatszolgáltatási engedélyben foglaltaknak megfelelően adatszolgáltatást teljesít.”

9. §

(1) A Vhr. 12. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, és az azt megelőző alcím a következők szerint módosul:

„A központi hivatal feladatai”

„(1) A központi hivatal — a belügyminiszter eltérő rendelkezése hiányában — működteti a nyilvántartás központi rendszerét, ennek keretében gondoskodik az adatváltozások központi nyilvántartáson történő átvezetéséről, és a feldolgozás eredményéről értesíti a helyi és a területi nyilvántartást. Első fokú hatósági jogkörében

a) elbírálja a központi nyilvántartásból kielégíthető adatszolgáltatási kérelmeket;

b) dönt a személyi azonosító kiadásáról, módosításáról vagy visszavonásáról;

c) határoz a külföldön élő magyar állampolgárok nyilvántartásba vételéről, adataik helyesbítéséről, módosításáról, törléséről.”

(2) A Vhr. 12. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A központi hivatal közreműködik a nyilvántartás informatikai és rendszertechnikai szabványainak kialakításában, minősíti a nyilvántartást kezelő szoftvereket, engedélyezi használatukat, ellenőrzi a szabványok, technikai előírások érvényesülését.”

10. §

A Vhr. 13. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„13. § A központi hivatal felügyeli a nyilvántartás helyi és területi szerveinek lakcímbjelentéssel összefüggő hatósági tevékenységét. A központi hivatal jogosult a nyilvántartás bármely szervénél, illetve üzemeltetőjénél keletkezett egyedi adathibák vizsgálatára, és utasítást adhat a hiba megszüntetésének módjára. Az adatot a területi és a helyi nyilvántartásban is ki kell javítani.”

11. §

(1) A Vhr. 14. §-a (1) bekezdésének *a*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A központi okmánytár tartalmazza)

„*a*) az 1993. június 1-je után keletkezett személyazonosító igazolvány adatlapokat és arcfényképeket, lakcímbjelentő lapokat, valamint az adatok változását igazoló okiratokat,”

(2) A Vhr. 14. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A születési, házassági és halálozási események anyakönyvi bejegyzéseinek alapiratai a nyilvántartásnak is alapiratai, amelyeket — az anyakönyvekre vonatkozó rendelkezéseknek megfelelően — az esemény helye szerint illetékes anyakönyvvezető őriz.”

12. §

A Vhr. 15. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, és a § a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A nyilvántartásban rögzíteni kell az adatok keletkezésének, változásának és megszűnésének, továbbá a tartózkodási hely megújításának időpontját.

(7) A nyilvántartás szervei és üzemeltetői kezelik azokat a technikai jellegű, nem személyes adatokat, melyek a nyilvántartás működtetéséhez szükségesek, így különösen a nyilvántartás szervei és a szolgáltatást igénybe vevők azonosító adatait, valamint a jelszórendszereket.”

13. §

A Vhr. 16. §-a helyébe a következő rendelkezés lép, és az azt megelőző alcím a következők szerint módosul:

„Hatósági igazolvány a személyi azonosítóról

16. § A személyazonosító jel helyébe lépő azonosítási módokról és az azonosító kódok használatáról szóló 1996. évi XX. törvény (a továbbiakban: Szaz. tv.) 29. §-a szerinti hatósági igazolvány célja a polgár tájékoztatása személyi azonosítójáról annak érdekében, hogy azt törvényben előírt kötelezettsége teljesítéséhez közhitelűen igazolhassa.”

14. §

A Vhr. 17. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„17. § (1) A hatósági igazolványt a központi hivatal:

a) az újszülött törvényes képviselőjének az anyakönyvvezető,

b) a külföldről hazatérő magyar állampolgárnak, az utólag nyilvántartásba vett polgárnak, a bevándoroltnak, továbbá a menekültként elismert személynek a jegyző,

c) a külföldön élő magyar állampolgárnak a külképviselet,

d) a személyazonosító igazolvány kiadásakor, cseréjekor a személyazonosító igazolványt kiállító rendőrkapitányság (rendőr-főkapitányság)

közreműködésével adja át.

(2) A központi hivatal a hatósági igazolványt közvetlenül is átadhatja az érintettnek.

(3) A hatósági igazolványt — a 18. §-ban meghatározott esetekben — a jegyző, az anyakönyvvezető, a személyazonosító igazolványt kiállító szerv vonja be, illetőleg cseréli ki. A bevont hatósági igazolványt azonnal érvényteleníteni, egy év elteltével selejtezni kell.”

15. §

A Vhr. 18. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„18. § (1) A hatósági igazolványt vissza kell vonni, és egyidejűleg a központi hivatal által képzett új személyi azonosítóval új hatósági igazolványt kell kiadni, ha

a) a személyi azonosító adattartalmát képező adat (a polgár születési ideje, neve) megváltozott vagy hibás,

b) a polgárnak magyar állampolgárság megszerzése miatt új személyi azonosítót adnak ki, továbbá

c) ha vér szerinti örökbefogadás történt.

(2) A hatósági igazolványt vissza kell vonni és változatlan személyi azonosítóval új hatósági igazolványt kell kiadni, ha

a) a lakcímadat változásának bejegyzésére szolgáló rovatok valamelyike betelt és újabb bejegyzés szükséges,

b) a polgár egyéb, a hatósági igazolvány adattartalmát képező személyi adata változott,

c) a polgárt a bíróság cselekvőképességet kizáró vagy korlátozó gondnokság alá helyezte, illetve cselekvőképességet kizáró vagy korlátozó gondnokság alá helyezését megszüntette, továbbá

d) a 14. életévét betöltő vagy a külföldről hazatérő magyar állampolgárt személyazonosító igazolvánnyal látták el.

(3) A hatósági igazolványt vissza kell vonni, ha

a) a külföldön élő magyar állampolgár adatai törlését kéri a nyilvántartásból,

b) a polgár meghalt,

c) a polgár külföldi letelepedés szándékával utazik külföldre, és nem kéri adatainak a nyilvántartásban történő további kezelését, továbbá

d) a polgár egyéb módon kikerült a nyilvántartás hatálya alól.

(4) Amennyiben a külföldön letelepedő polgár adatainak további kezelését igényli, a hatósági igazolványt a Szaz. tv. 29. §-a (2) bekezdésének megfelelő hatósági igazolványra kell kicserélni.

(5) A hatósági igazolványnak az (1)–(4) bekezdésekben meghatározott esetekben történő kicserélése nem esik igazgatási szolgáltatási díjfizetési kötelezettség alá.”

16. §

A Vhr. 19. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„19. § A polgár lakóhelye szerint illetékes jegyző — a külföldön élő magyar állampolgár esetén a központi hivatal — a polgár kérelmére új hatósági igazolványt állít ki a személyi azonosítóról, ha a korábban kiadott igazolványt a polgár elvesztette, az megsemmisült, vagy megrongálódása miatt használhatatlanná vált. A felsorolt esetekben az igazolvány kiadásáért az általános tételű eljárási illetéknek megfelelő összegű igazgatási szolgáltatási díjat kell fizetni.”

17. §

A Vhr. 20. §-a előtti alcím helyébe a következő alcím lép:

„Értesítési kötelezettségek a nyilvántartás számára”

18. §

A Vhr. 21. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„21. § (1) A külföldről letelepedési céllal hazatérő magyar állampolgár a beutazástól, a bevándorlási engedéllyel rendelkező személymagyarországi tartózkodása esetén az engedély kézhezvételétől, egyébként a letelepedési célból történő beutazásától, a menekültként elismert személy pedig az e státuszát elismerő jogerős határozat átvételétől számított három napon belül köteles a lakóhelye szerint illetékes jegyzőnél a nyilvántartásba vételhez szükséges — okirattal igazolt — adatait bejelenteni, és első lakcím-bejelentési kötelezettségét teljesíteni. A nyilvántartásba vételkor a jegyző a polgár részére bejelentett lakcíméről és nyilvántartásba vett természetes személyazonosító adatairól — a személyazonosító igazolvány kiállítása céljából — igazolást ad ki.

(2) A Magyar Köztársaság területét külföldi letelepedés szándékával elhagyó magyar állampolgár az adatainak kezelésére vonatkozó nemleges nyilatkozata esetén a jegyző

a személyi azonosítóról kiállított hatósági igazolványt bevonja.

(3) A külföldön letelepedni szándékozó, ideiglenesen külföldön tartózkodó, nyilvántartott polgár esetén a külképviseleti szerv az állampolgár által kiállított lakcímjelentőlap és a — nemleges nyilatkozat miatt bevont — hatósági igazolvány megküldésével értesíti a központi hivatalt.

(4) A magyar állampolgárság megszerzéséről az anyakönyvvezető az állampolgársági eskü letételét követő öt munkanapon belül értesíti a polgár lakóhelye szerinti illetékes helyi szervet.

(5) A magyar állampolgárság megszűnéséről a belügyminiszter öt munkanapon belül értesíti a központi hivatalt.

(6) A menekült jogállás megszüntetéséről a menekültügyi hatóság — a jogerős és végrehajtható határozat egy másolati példányának megküldésével — öt munkanapon belül értesíti a központi hivatalt.

(7) A jegyző gondoskodik a nyilvántartási ügyben saját hatáskörében, illetőleg az illetékes területi szerv és a bíróság értesítése alapján az e szervek által hozott jogerős és végrehajtható határozatokban foglaltaknak a nyilvántartásán történő átvezetéséről, valamint öt munkanapon belül a központi hivatal — a területi szerv útján történő — értesítéséről.”

19. §

A Vhr. 22. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„22. § (1) Adatszolgáltatás igénylésekor az érintett polgár azonosításra alkalmas természetes személyazonosító adatait, illetőleg lakcímét, csoportos adatszolgáltatás igénylése esetén a csoportismérveket, a személyazonosító igazolványra vonatkozó adat igénylésekor pedig az igazolvány betűjelét és sorozatszámát kell megadni. Ha a csoportismérv olyan következtetések levonására alkalmas, amelynek alapján valószínűsíthető az érintett személyek faji eredete, nemzeti, nemzetiségi és etnikai hovatartozása, vallásos vagy más meggyőződése, az adatszolgáltatási kérelem nem teljesíthető, kivéve, ha ezeknek az adatoknak a kezelésére törvény a kérelmezőt feljogosítja.

(2) A Szaz. tv. alapján vagy az érintett által a személyi azonosító kezelésére és továbbítására feljogosított személynek vagy szervnek az adatszolgáltatással érintett polgár személyi azonosítóját kell megadnia, ennek hiányában az (1) bekezdés szerint igényelhet adatot.

(3) Egyedileg azonosítandó személy adatainak igénylése esetén a nyilvántartás szerve adatszolgáltatást teljesít, amennyiben a közölt ismérveknek csak egy személy adata felel meg.

(4) A nyilvántartás szerve az Nytv. 21. §-ának b)–g) és i)–j) pontjaiban, valamint 22–24. §-aiban meghatározott szervek, továbbá az állami és önkormányzati adóhatóságok, az Országos Egészségbiztosítási Pénztár és szervei, az

Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság és szervei, a munkaügyi igazgatás és az egészségügyi igazgatás szervei, az Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgálat és szervei egyedileg azonosítandó személyre vonatkozó adatigénylése esetén a kérelemben közölt — személyazonosításra alkalmas — adatoknak megfelelő személyek adatait szolgáltatja.

(5) A nyilvántartás szerve az Nytv. 24. §-ában meghatározott szervek kutatási kérelmére a közölt hiányos, illetve töredékadatoknak megfelelő személyek adatait szolgáltatja.

(6) Az adatigénylő felelősséggel tartozik azért, hogy a nyilvántartás szerve által tévedésből közölt, vagy a (4)—(5) bekezdések szerinti adatszolgáltatás esetén a személyazonosítás elvégzését vagy megghiúsulását követően feleslegessé vált adatokat haladéktalanul törölje.

(7) Rendszeres adatszolgáltatást az első alkalommal történő igényléskor (alapszolgáltatás) kell kérni. A személyi azonosító kezelésére nem jogosult adatigénylő a rendszeres adatszolgáltatást kapcsolati kód alkalmazásával is kérheti.”

20. §

A Vhr. 23. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A nyilvántartásból statisztikai célra adatszolgáltatás — az Nytv. 2. §-ának (5) bekezdésében foglalt kivétellel — egyedi azonosításra alkalmatlan módon teljesíthető.”

21. §

A Vhr. 25. §-ának (1)—(3) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) A kérelmező a jogának vagy jogos érdekének érvényesítéséhez szükséges adat igénylésekor azt a tényt, illetőleg eseményt köteles igazolni, amely bizonyítja azt az adatfelhasználási célnak alapot adó kapcsolatot, amely az érintett polgár és közötté fennáll, vagy fennállt.

(2) A kérelmező okirattal köteles igazolni:

a) az adatigénylésre való jogosultságát, amennyiben kérelmében az Nytv. 19. §-a (1) bekezdésének b)—d) pontjaiban megjelölt célokra hivatkozik, illetőleg

b) a személyi azonosító kezelésének jogszerűségét, amennyiben a kérelemben feltüntetett személyi azonosítót a polgár előzetes írásbeli hozzájárulása alapján kezeli.

(3) A személyi azonosító kezelésére és továbbítására törvényben feljogosított, továbbá az Nytv. 21—24. §-aiban felsoroltak, valamint az állami és önkormányzati adóhatóság, az Országos Egészségbiztosítási Pénztár és szervei, az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság és szervei, a munkaügyi igazgatás és az egészségügyi igazgatás szervei, az Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgálat és

szervei az adatszolgáltatás igénylésekor a felhasználás célját és jogalapját a számukra feladatot meghatározó jogszabályra hivatkozással igazolják.”

22. §

A Vhr. 25. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Ha az adatszolgáltatásra jogosult közvetlen (online) hozzáféréssel kívánja az adatokat átvenni, az adatigénylésnek — a 24. §-ban és a 25. § (1) bekezdésben foglaltakon kívül — tartalmaznia kell

a) az adatigénylő szervezet által az adatok lekérdezésére feljogosított személy egyedi azonosítóját, valamint a kért adathozzáférési jogosultságok körét, és

b) az adathozzáférés határidejét.”

23. §

A Vhr. 26. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A központi hivatal által hozott első fokú határozat elleni jogorvoslati kérelmet a Belügyminisztérium bírálja el.”

24. §

A Vhr. 29. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A jegyző a laccímet, illetőleg annak változását a személyazonosító igazolványba, kiskorú, továbbá az Nytv. hatálya alá tartozó külföldön élő magyar állampolgár magyarországi tartózkodási helyének címe esetében pedig a személyi azonosítóról kiadott hatósági igazolványba jegyzi be. Cselekvőképességet kizáró gondnokság alá helyezett polgár esetén jegyző a laccímet a személyazonosító igazolványba és a személyi azonosítóról kiadott hatósági igazolványba is bejegyzi.”

25. §

A Vhr. 30. §-a új (1) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg az (1)—(3) bekezdés számozása (2)—(4) bekezdésre változik:

„(1) A kiskorú gyermek lakóhelyeként — ha a bíróság vagy a gyámhatóság a gyermek lakóhelyéről jogerősen másként nem határoz — a szülő (törvényes képviselő) lakóhelyét kell bejelenteni.”

26. §

A Vhr. 31. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A kiskorú gyermek, illetve a cselekvőképességet kizáró gondnokság alá helyezett személy lakcímbejelentését szülője, illetve gondnoka (törvényes képviselője) tejesíti. A 14. életévet betöltött kiskorú gyermek tartózkodási helyét maga is bejelentheti.”

27. §

A Vhr. 32. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„32. § (1) A lakcímbejelentést — a 30. § (2) bekezdése szerinti kivétellel — a 3. számú mellékletben előírt adattartalmú bejelentőlapra kell teljesíteni.

(2) A bejelentőlapra szereplő személyi adatokat és az előző lakcímre vonatkozó adatokat a személyazonosító igazolvány — az Nytv. hatálya alá tartozó külföldön élő magyar állampolgár esetén az útlevelel — és a személyi azonosítóról szóló hatósági igazolvány adattartalmával egyezően kell kiállítani, valamint a lakcímbejelentés teljesítésére kötelezettnek és az e rendeletben meghatározott esetekben a szállásadónak is saját kezűleg alá kell írnia.

(3) A bejelentkezés teljesítésekor a polgár személyazonosító igazolványát — az Nytv. hatálya alá tartozó külföldön élő magyar állampolgár az útlevelel — és a személyi azonosítóról kiadott hatósági igazolványát — amennyiben a felsorolt okiratokkal való ellátása már megtörtént — köteles bemutatni.”

28. §

(1) A Vhr. 33. §-a (1) bekezdésének *a*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A lakcímbejelentési eljárásban a befogadott polgár tekintetében szállásadó)

„*a*) a magánszemély tulajdonában lévő lakás tulajdonosa vagy hasznélvezője”

(2) A Vhr. 33. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A tulajdonosnak, a hasznélvezőnek, a bérlőnek, valamint a bíróság vagy más hatóság jogerős és végrehajtható határozata alapján lakó- vagy tartózkodási helyet változtatónak a lakcímjelentőlapján a „tulajdonos”, „bérlő”, illetve értelemszerűen a megfelelő kifejezést kell feltüntetni.”

29. §

A Vhr. 34. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A bejelentett lakcím valódiságát az adatok alapján a jegyző ellenőrzi. Amennyiben a bejelentett lakcím nem valós vagy a bejelentőlapot a szállásadó nem írta alá, vagy

a bejelentés egyéb okból nem felel meg a lakcímbejelentésre vonatkozó jogszabályi rendelkezéseknek, a bejelentkezést el kell utasítani.”

30. §

A Vhr. 35. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Ha a polgár igazolja, hogy a lakásába bejelentkezett személyténylegesen nem lakik ott, a jegyző a 34. § (3) bekezdés szerint jár el. Nem szerepeltethető „fiktív” jelzéssel a lakcím, ha a jegyző eljárása során megállapítja, hogy az érintett — a lakás végleges elhagyásának szándéka nélkül — átmenetileg nem tartózkodik a lakásban.”

31. §

A Vhr. 41. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„41. § A tartózkodási hely megszüntetéséről vagy megújításáról a jegyző — a területi szerv útján — öt munkanapon belül értesíti a központi hivatalt.”

32. §

A Vhr. a következő 46/A. §-sal egészül ki:

„46/A. § A polgár kérelmére saját adatairól a helyi, területi és a központi nyilvántartásból kivonatot vagy másolatot, illetve szóbeli tájékoztatást kell adni. Nem adható tájékoztatás az Nytv. 11. § (1) bekezdés *j*) pont szerinti jelzésről, ha azt a jelzés elhelyezését elrendelő szervre vonatkozó törvény kizárja, vagy a jelzés elhelyezését elrendelő a törvényre hivatkozva megtiltja.”

33. §

(1) A Vhr. 48. §-ának (6) bekezdésében az „1994. december 31-ig” szövegrész helyébe az „1999. december 31-ig” szövegrész lép.

(2) A Vhr. 48. §-ának (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) Az Nytv. hatálybalépése előtt kiadott személyi számot tartalmazó személyi lap, valamint a személyi számot nem tartalmazó személyi lap és a személyi számról kiadott igazolás együtt, továbbá az Nytv. alapján a személyazonosító jelről kiadott hatósági bizonyítvány a személyi azonosítóról szóló hatósági igazolványnak minősül.”

34. §

(1) A Vhr. 4. §-ának (1) bekezdésében, 5. §-ának (1) bekezdésében, 6. §-ának (4) bekezdésében, 7. §-ának (2) bekezdésében, 8. §-ának (2) bekezdésében, 11. §-a

(1) bekezdésének *e*) pontjában, 12. §-ának (3) és (4) bekezdéseiben, 35. §-ának (1) bekezdésében, 39. §-ában, 40. §-ának (2) bekezdésében, 42. §-ának (3) bekezdésében, továbbá 48. §-ának (1) és (7) bekezdésében az „OSZH” szövegrész helyébe a „központi hivatal” szövegrész lép.

(2) A Vhr. 48. §-ának (1) bekezdésében a „Belügyminisztérium Adatfeldolgozó Hivatala” szövegrész helyébe a „Belügyminisztérium Központi Adatfeldolgozó, Nyilvántartó, Választási Hivatal Lakcímmarchívuma” szövegrész lép.

35. §

A Vhr. 1—3. számú mellékletei helyébe e rendelet 1—3. számú mellékletei lépnek.

II.

A személyazonosító igazolvánnyal kapcsolatos rendelkezések

36. §

(1) A személyi igazolvány kiadásának és nyilvántartásának átmeneti szabályairól szóló 147/1993. (X. 26.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Szig. R.) 1. §-a (2) bekezdésének *f*) pontja helyébe az alábbi rendelkezés lép:

(A személyazonosító igazolvány tartalmazza a polgár:)

„*f*) lakóhelyének és tartózkodási helyének címét, valamint tartózkodási helyének érvényességi idejét;”

(2) A Szig. R. 1. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) a Magyarországon honos nemzeti és etnikai kisebbséghez tartozó személy nevét kérelmére a személyazonosító igazolványba a nemzeti és etnikai kisebbségek jogairól szóló 1993. LXXVII. törvény 12. §-a szerint kétnyelvűen, a kétnyelvű anyakönyvi okirat alapján kell bejegyezni.”

37. §

A Szig. R. 3. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki.

„(3) Az ideiglenes személyazonosító igazolvány tartalmazza az 1. § (2) bekezdés *a*)—*e*) és *g*)—*i*) pontjaiban felsorolt adatokat, továbbá a polgár lakóhelyének címét, valamint az igazolvány kiadásának okát.”

38. §

A Szig. R. 4. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, és § a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(2) Az ideiglenes személyazonosító igazolvány érvényességi ideje — a (3) bekezdésben meghatározottak kivételével — legfeljebb egy év.

(3) A személyazonosító igazolvány elvesztése, ellopása, megsemmisülése miatt kiállított ideiglenes személyazonosító igazolvány érvényességi ideje a kiállítástól számított egy hónap, amelyet az illetékes rendőri szerv egy ízben, legfeljebb egy hónappal meghosszabbíthat.”

39. §

A Szig. R. 6. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A személyazonosító igazolványban az arcfényképet és a kitöltött érvényesítési rovatokat, valamint az ideiglenes személyazonosító igazolványba beragasztott arcfényképet fóliával kell rögzíteni.”

40. §

(1) A Szig. R. 8. §-a (1) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A személyazonosító igazolvány kiállításához — a menekültként elismert külföldi kivételével — a kérelmezőnek be kell nyújtania”

(2) A Szig. R. 8. §-a (1) bekezdésének *a*) és *d*) pontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(A személyazonosító igazolvány kiállításához be kell nyújtani)

„*a*) 14 éven aluli polgár esetén a születési anyakönyvi kivonatot, a személyi azonosítóról szóló, lakcímet is tartalmazó hatósági igazolványt;

d) két darab, három hónapnál nem régebbi igazolványfényképet, amely alkalmas a polgár felismerésére, őt — a vallási előírások szerint fejkendőben vagy fejfedőben készült arcfénykép kivételével — fedetlen fejjel ábrázolja, egyebekben megfelel az igazolványfényképekről szóló nemzeti szabványnak (MSZ 16970).”

(3) A Szig. R. 8. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki, és a jelenlegi (2)—(5) bekezdés számozása (3)—(6) bekezdésre módosul:

„(2) A menekültként elismert külföldi kérelmezőnek a személyazonosító igazolvány kiállításához be kell nyújtania

a) a személyazonosító igazolvány kiállításához rendszerezített adatlapot;

b) két darab, három hónapnál nem régebbi, szabványnak megfelelő igazolványképet, amelynek hátoldalán a menekültügyi hatóság bélyegzőlenyomatával és a mene-

kült nevének feltüntetésével igazolta, hogy a fényképen látható személy azonos a menekültként elismert személlyel;

c) a menekültként való elismerést igazoló okiratot;

d) 14 éven aluli személyszületési anyakönyvi kivonatát, ha azzal rendelkezik, valamint a személyi azonosítóról szóló, lakcímet is tartalmazó hatósági igazolványt;

e) a névviselés megállapítására alkalmas, rendelkezésre álló okiratokat.”

(4) A Szig. R. 8. §-a a következő (7)—(9) bekezdésekkel egészül ki:

„(7) A bíróság által cselekvőképességet kizáró gondnokság alá helyezett, valamint a bíróság által nagykorúságának elérése esetére cselekvőképességet kizáró gondnokság alá helyezett polgár (a továbbiakban: cselekvőképességet kizáró gondnokság alá helyezett) személyazonosító igazolványát — a különleges bejegyzések rovatban — a törvényes képviselőnek alá kell írnia.

(8) A személyazonosító igazolványt a tulajdonosának a kiállító hatóság előtt személyesen kell aláírnia.

(9) A polgár írásképtelensége esetén a személyazonosító igazolvány és az adatlap „tulajdonos saját kezű aláírása” rovatában az „írásképtelen” megjelölést tünteti fel a kiállító hatóság.”

41. §

(1) A Szig. R. 12. §-ának (1) bekezdése a következő d) ponttal egészül ki:

(A személyi igazolványt a rendőrkapitányságon ki kell cserélni, ha)

„d) az adatváltozás bejegyzésére szolgáló helybetelt, és változás bejegyzésére emiatt nincs lehetőség.”

(2) A Szig. R. 12. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A személyazonosító igazolvány az (1) bekezdésben felsoroltakon kívül kicserélhető, ha azt a tulajdonos más fontos okból kéri. A tulajdonos kérésére ki kell cserélni a személyazonosító igazolványt különösen, ha a cselekvőképességet kizáró gondnokság alá helyezését megszüntették, illetve a kitiltás vagy a pártfogó felügyelet tartama lejárt, vagy hatályát a bíróság megszüntette.”

42. §

(1) A Szig. R. 13. §-a (1) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A személyazonosító igazolványt be kell szolgáltatni, illetőleg azt az illetékes szerv bevonja, ha a tulajdonos”

(2) A Szig. R. 13. §-a (1) bekezdésének e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A személyazonosító igazolványt be kell szolgáltatni, illetőleg azt az illetékes szerv bevonja, ha a tulajdonos)

„e) a Magyar Köztársaság területét a külföldi letelepedés szándékával hagyja el;”

43. §

A Szig. R. 14. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A (2) és (3) bekezdések szerint átmenetileg bevont, illetve átvett személyazonosító igazolványt a büntetés-végrehajtási intézet, illetve az őrizetet, elzárást, vagy az előzetes letartóztatást foganatosító szerv rendelkezése alapján a fogvatartottnak a hivatalos ügyei intézéséhez meghatározott időre ki kell adni.”

44. §

A Szig. R. 15. §-a a következő (3)—(4) bekezdésekkel egészül ki:

„(3) A cselekvőképességet kizáró gondnokság alá helyezett polgár személyazonosító igazolványának kiváltásával, használatával kapcsolatos kötelezettségek a törvényes képviselőt terhelik.

(4) A külföldről hazatért magyar állampolgárnak a hazatérését követő 30 napon belül jelentkeznie kell személyazonosító igazolványának kiállítása céljából a jövőbeni lakóhelye szerint illetékes rendőrkapitányságon.”

45. §

A Szig. R. 16. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az új személyazonosító igazolványt akkor lehet kiadni, ha az adatlap és az arckép alapján elvégzett egyeztetés eredményeképpen megállapítható az azonosság és az adatok egyezősége. Az eltérő adatokat tisztázni kell. Az azonosítást a Belügyminisztérium Központi Adatfeldolgozó, Nyilvántartó, Választási Hivatala (a továbbiakban: központi hivatal) végzi.”

46. §

A Szig. R. 18. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„18. § A rendőrkapitányság vagy más jogosult által teljesített téves bejegyzés, valamint a személyazonosító igazolvány anyaghibája vagy más technikai ok miatt szükséges igazolványcsere esetén az új személyazonosító igazolványt hivatalból kell kiállítani, és a kiállítás költségeit a kiállító hatóság viseli.”

47. §

(1) A Szig. R. 20. §-ának (1) bekezdése a következő d) ponttal egészül ki:

[A rendőrkapitányság (rendőr-főkapitányság) által vezetett nyilvántartás tartalmazza]

„d) a polgár cselekvőképességet kizáró gondnokság alá helyezésére, illetve kitiltására és — a fiatakorú kivételével — pártfogó felügyeletére vonatkozó adatokat.”

(2) A Szig. R. 20. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az (1) és (2) bekezdés alapján nyilvántartott adatokból az érintett polgár, a bíróság, ügyészség, a nyomozó hatóságok és a nemzetbiztonsági szolgálatok, a Rendőrség szervei, a büntetés-végrehajtás szervei, valamint a Belügyminisztériumnak az állampolgársági, anyakönyvi és névváltoztatási ügyeket intéző szerve, továbbá törvényben meghatározott személyek és szervek számára kell adatot szolgáltatni.”

48. §

A Szig. R. a következő 20/A. §-al egészül ki:

„20/A. § (1) A rendőrkapitányság — külföldi állampolgár esetében a megyei (fővárosi) rendőr-főkapitányság — öt munkanapon belül értesíti a központi személyazonosító igazolvány nyilvántartást vezető szervet — a szükséges adatokkal — a személyazonosító igazolvány

a) kiadásáról, kicseréléséről vagy érvényesítéséről,

b) beszolgáltatásáról, illetőleg bevonásáról, valamint a beszolgáltatás, bevonás jogalapjáról és időpontjáról,

c) elvesztése, ellopása, megsemmisülése, találása, illetve az elvesztett személyazonosító igazolvány megkerülése bejelentésének tényéről.

(2) A személyazonosító igazolványok központi nyilvántartását vezető szerv a rendőrkapitányság értesítési kötelezettségeinek teljesítését folyamatosan ellenőrzi. Mulasztás vagy hibás értesítés esetén felhívja — az érintett rendőrkapitányság felettes szervének egyidejű értesítésével — az egyedi hiba megszüntetésére, kezdeményezi a jogszabálysértő gyakorlat felülvizsgálatát, tájékoztatást kérhet a hibák megszüntetéséről.”

49. §

A Szig. R. 22. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az 1991. április 1-je előtt kiállított személyazonosító igazolványba a leánykori nevet viselő nők házasságkötésekor a házasságkötés utáni nevet — abban az esetben is, ha a nő továbbra is a leánykori nevét viseli — az anyakönyvvezető jegyzi be az igazolvány családi és utónév rovatába. A bejegyzést az anyakönyvek vezetésére rendszeresített íróeszközzel kell teljesíteni.”

50. §

A Szig. R. 23. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A Belügyminisztérium Központi Adatfeldolgozó, Nyilvántartó, Választási Hivatal Lakcímarchívuma a már nem aktuális adatokat tartalmazó iratokat zárt irattárként kezeli, és abból — az érintettekén túl — a bíróságok, az ügyészség, a nemzetbiztonsági szolgálatok, a nyomozó hatóságok, továbbá a Belügyminisztérium állampolgársági, anyakönyvi és névváltoztatási ügyeket intéző szerve, valamint a személyiadat- és lakcímnyilvántartás központi hivatala részére szolgáltathat adatot.”

51. §

(1) A Szig. R. 19. §-ának (1) és (2) bekezdésében, 20. §-ának (2) és (4) bekezdésében, valamint 23. §-ának (2) bekezdésében az „OSZH” szövegrész helyébe a „központi hivatal” szövegrész lép.

(2) A Szig. R. 23. §-ának (1) és (2) bekezdésében az „Adatfeldolgozó Hivatal” megjelölés helyébe a „Belügyminisztérium Központi Adatfeldolgozó, Nyilvántartó, Választási Hivatal Lakcímarchívuma” megjelölés lép.

52. §

A Szig. R. mellékletének helyébe e rendelet 4. számú melléklete lép.

III.

A külföldiekkel kapcsolatos rendelkezések

53. §

A külföldiek beutazásáról, magyarországi tartózkodásáról és bevándorlásáról szóló 1993. évi LXXXVI. törvény végrehajtásáról szóló 64/1994. (IV. 30.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Rend.) 2. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A meghívólevél tartalmazza a meghívó személyazonosító adatait, lakóhelyét, a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező külföldi tartózkodási helyét, állampolgárságát, hontalan státusát, a jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet (a továbbiakban együtt: jogi személy) nevét, székhelyét, a meghívás célját, a meghívott külföldi személyazonosító adatait, állampolgárságát, hontalan státusát, lakóhelyét, a vele együtt utazó kiskorú gyermekei nevét, a kötelezettségvállalás tartalmát, időtartamát, a külföldi részére biztosított szálláshely címét, a rendőrkapitányság hatósági hozzájárulását és a meghívólevél érvényességi idejét.”

54. §

A Rend. 3. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A kérelem a 2. § (2) bekezdésben meghatározott adatokon túl tartalmazza a meghívó természetes személy anyja nevét, jogi személy esetén a képviselőre jogosult személy nevét, a meghívott személy részére biztosított szállásra, a meghívó és a meghívott kapcsolataira, valamint a meghívó vagyoni viszonyaira vonatkozó adatokat.”

55. §

A Rend. 23. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„23. § A 22. § (1) bekezdés szerinti igazolvány tartalmazza a külföldi

- a) családi és utónevét,
- b) születési helyét, idejét,
- c) anyja nevét,
- d) állampolgárságát, hontalan státusát,
- e) együttes tartózkodás esetén kiskorú gyermekeinek személyazonosító adatait és állampolgárságát,
- f) magyarországi tartózkodási helyét,
- g) tartózkodási célját,
- h) útlevelének típusát és számát,
- i) arcfényképét,
- j) saját kezű aláírását,
- k) az igazolvány sorszámát, érvényességi idejét,
- l) a kiállítás alapjául szolgáló okirat megnevezését, illetőleg a vízum számát,
- m) a kiállító hatóság megjelölését.”

56. §

A Rend. 30. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, és a § a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A közigazgatási hivatal a bevándorolt külföldi útlevelébe a bejegyzés helyének és idejének feltüntetésével az „állandó magyarországi tartózkodásra jogosult” szöveget, valamint a bevándorlási engedély számát bejegyzi. A bevándorlás időpontjának az (1) bekezdés szerinti lakóhely bejelentésének az idejét kell tekinteni.

(6) A származási hely országa által kiállított érvényes útlevéllel nem rendelkező bevándorolt külföldi részére a rendőr-főkapitányság által kiállított magyar útlevélhatóság által kiállított úti okmányára vonatkozó rendelkezéseit külön jogszabály tartalmazza.”

57. §

A Rend. 78. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A személyiadat- és lakcímnnyilvántartás központi szerve a bevándorlási engedéllyel rendelkező külföldiek központi nyilvántartásának aktualizálása céljából heti rendszerességgel szolgáltat adatokat a bevándorolt külföldi családi és utónevének (nők esetében beleértve a leánykori családi és utónevet is), anyja nevének, születési helyének és időpontjának, családi állapotának, lakcímének változásáról, ideiglenesen külföldön tartózkodásának tényéről vagy az onnan való visszatéréséről, továbbá az érintett elhalálozásáról, az ország végleges elhagyásáról.”

58. §

A Rend. 83. §-a helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„83. § E rendelet alkalmazása során:

- a) családtagnak minősül — a 7. § (2) bekezdésének a) pontjában, a 15. § (3) bekezdésében és a 27. § (3) bekezdésében foglaltak kivételével — a házastárs, a házastárs szülei, a gyermek, a gyermek házastársa, az örökbe fogadott és a nevelt gyermek, a szülő, az örökbe fogadó és a nevelőszülő, a gyám, a nagyszülő, az unoka, a testvér, a testvér házastársa és a testvér gyermeke;
- b) természetes személyazonosító adat: a külföldi családi és utóneve, nők esetében leánykori családi és utóneve, neme, születési helye és ideje, anyja leánykori családi és utóneve;
- c) személyazonosító adat: a külföldi családi és utóneve, nők esetében leánykori családi és utóneve, neme, születési helye és ideje.”

59. §

A Rend. 30/A. §-ának (1) bekezdésében, 62. §-ának (1) bekezdésében, 76. §-ának a) pontjában, valamint 77. §-ának (1) bekezdésében a „személyazonosító adat” szövegrész helyébe a „természetes személyazonosító adat” szövegrész lép.

IV.

Átmeneti és záró rendelkezések

60. §

(1) E rendelet — a (2) bekezdésben foglaltak kivételével — a kihirdetést követő 30. napon lép hatályba, a már folyamatban lévő eljárást azonban a korábbi rendelkezések szerint kell befejezni.

(2) A 4. §, a 22. § és a 36. § (2) bekezdése 1999. szeptember 1-jén, a 62. § 1999. február 1-jén lép hatályba.

61. §

A cselekvőképességet kizáró gondnokság alá helyezett és korábban személyazonosító igazolvánnyal nem rendelkező polgárok személyazonosító igazolványát e rendelet hatálybalépését követő hat hónapon belül kell kiváltani.

62. §

Ahol kormányrendelet, miniszteri rendelet, valamint az államigazgatás egyéb jogi eszköze Országos Személyiadat- és Lakcímnnyilvántartó Hivatalt, továbbá Belügyminisztérium Központi Nyilvántartó és Választási Hivatalt vagy Belügyminisztérium Adatfeldolgozó Hivatalt említ, azon országos illetékességű központi hivataloként Belügyminisztérium Központi Adatfeldolgozó, Nyilvántartó, Választási Hivatalt kell érteni.

63. §

E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti:

a) a Vhr. 6. §-ának (2) bekezdése, 10. §-a, 22. §-ának (5) bekezdése, 26. §-ának (4) bekezdése, 36. §-ának (5) bekezdése;

b) a Szig. R. 2. §-a (1) bekezdésének „— a (2) bekezdés kivételével” szövegrésze, 2. §-ának (2) bekezdése, 8. §-a (1) bekezdése e) pontjának „illetőleg a menekültként történő elismerést igazoló okiratot” szövegrésze, 8. §-ának (6) bekezdése, a 13. §-a (1) bekezdésének c) pontja;

c) a közszolgálati nyilvántartásról szóló 68/1993. (V. 5.) Korm. rendelet 6. §-ának (4) bekezdése, továbbá a 6. számú mellékletében a „Személyazonosító jele” szövegrész.

A miniszterelnök helyett:

Dr. Stumpf István s. k.,
a Miniszterelnöki Hivatalt vezető miniszter

1. számú melléklet
a 13/1999. (II. 1.) Korm. rendelethez

„1. számú melléklet
a 146/1993. (X. 26.) Korm. rendelethez

Érkezett:

Ikt. szám:

Továbbítva:

Címzett:

Nyilatkozat az adatszolgáltatási korlátozásról

A polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény 2. §-ának (1) bekezdésében biztosított jogommal élve nem járulok hozzá a

nyilvántartásban tárolt személyi és lakcímadataimnak a törvényben megjelölt célokon túl való felhasználásához. Tudomásul veszem, hogy a jegyző, a fővárosi, megyei közigazgatási hivatal vagy a Belügyminisztérium Központi Adatfeldolgozó, Nyilvántartó, Választási Hivatal megkeresésére — eseti engedélyem alapján — az adatszolgáltatási tilalmat feloldhatom.

Kelt:.....,199.....

.....
személyi azonosító olvasható névaláírás

Lakóhely:

Tartózkodási hely:

Megjegyzés:

A nyilatkozat nem érinti a törvényben kötelezően előírt adatszolgáltatások teljesítését (pl. adóigazgatás, honvédelmi nyilvántartás, ingatlan-nyilvántartás), továbbá a törvény 20. §-a alapján engedélyezett adatszolgáltatást.

A nyilatkozatot a lakó- vagy tartózkodási hely szerint illetékes jegyzőhöz vagy megyei (fővárosi) közigazgatási hivatalvezetőhöz, illetőleg a Belügyminisztérium Központi Adatfeldolgozó, Nyilvántartó, Választási Hivatalhoz kell eljuttatni.”

2. számú melléklet
a 13/1999. (II. 1.) Korm. rendelethez

„2. számú melléklet
a 146/1993. (X. 26.) Korm. rendelethez

Adatszolgáltatást kérő lap

I.

A kérelmező neve:

Címe:

Képviselőjének neve:

A kérelmező vagy képviselője személyi azonosítója:

II.

A kért adatkör meghatározása:

- név
- leánykori név
- lakóhely
- tartózkodási hely
- születési idő
- születési hely
- anyja neve
- személyi azonosító
- egyéb

III.

Az adatszolgáltatás terjedelme: azon polgárok körének meghatározása, akikről a II. pontban meghatározott adatkörbe tartozó adatokat kéri (csoportismérv meghatározása):

IV.

Az adatfelhasználás célja:

V.

Az adatkérés jogalapja és igazolása:

VI.

Az adatszolgáltatás formája:

- on-line
- mágneses adathordozó
- papír

VII.

Az adatszolgáltatás kért határideje, rendszeressége:

Dátum:.....

.....
aláírás''

3. számú melléklet

a 13/1999. (II. 1.) Korm. rendelethez

„3. számú melléklet

a 146/1993. (X. 26.) Korm. rendelethez

**Bejelentőlap
lakóhelyváltásról**

Adattartalma:

- családi és utónév,
- leánykori családi és utónév,
- születési hely, idő,
- anyja leánykori családi és utóneve,
- állampolgárság,
- személyi azonosító,
- a kitöltés indoka: lakóhely létesítése, lakóhely változása, lakóhely megszűnése, lakóhely érvénytelenítése, külföldi letelepedés
 - eddigi lakóhely,
 - új lakóhely,
 - bejelentés dátuma,
 - szállásadó aláírása,
 - bejelentő aláírása,
 - az ügyintéző által a fenti adatokból kódolt adattartalom,
 - ügyintéző aláírása.

Bejelentőlap

tartózkodási hely változásról, ideiglenes külföldi tartózkodásról

Adattartalma:

- családi és utónév,
- leánykori családi és utónév,
- születési hely, idő,
- anyja leánykori családi és utóneve,
- állampolgárság,
- személyi azonosító,
- a kitöltés indoka: tartózkodási hely létesítése, változása, megszűnése, megújítása, érvénytelenítése; ideiglenes külföldön tartózkodás bejelentése, visszatérés ideiglenes külföldön tartózkodásból;
 - eddigi tartózkodási hely,
 - új tartózkodási hely,
 - bejelentés dátuma,
 - szállásadó aláírása,
 - bejelentő aláírása,
 - az ügyintéző által a fenti adatokból kódolt adattartalom,
 - ügyintéző aláírása.”

4. számú melléklet

a 13/1999. (II. 1.) Korm. rendelethez

„Melléklet

a 147/1993. (X. 26.) Korm. rendelethez

Adatlap személyazonosító igazolványhoz

I. szelvény

A kitöltés indoka: első ellátás, érvényesítés, névváltoztatás, elvesztés, csere, érvényességi idő lejárt.

- Új személyazonosító igazolvány betűjele, száma, érvényességi ideje.
 - Családi és utónév.
 - A nyilvántartásban szereplő előző név, férjes név.
 - Leánykori családi és utónév.
 - Születési hely és idő.
 - Anyja leánykori családi és utóneve.
 - Állampolgárság, menekült vagy bevándorolt státus.
 - Lakóhely és bejelentésének időpontja.
 - Tartózkodási hely és bejelentésének, valamint érvényességének időpontja.
 - Előző személyazonosító igazolvány betűjele, száma, érvényessége.
 - Fénykép.
 - Hatóság előtt tett saját kezű aláírás.
 - Ügyintéző aláírása.
 - Kitöltés dátuma.

II. szelvény

- A kitöltés indoka.
- Az új személyazonosító igazolvány betűjele, száma, érvényessége.
- Családi és utónév.
- A nyilvántartásban szereplő előző név, férjes név.
- Leánykori családi és utónév.
- Születési hely, idő.
- Anyja leánykori családi és utóneve.
- Állampolgárság, menekült vagy bevándorolt státus.
- Lakóhely és bejelentésének időpontja.
- Tartózkodási hely és bejelentésének, valamint érvényességének időpontja.
- Előző személyazonosító igazolvány száma, betűjele, érvényessége.
- Hatóság előtt tett saját kezű aláírás.
- Ügyintéző aláírása.
- Kitöltés dátuma.”

A Kormány tagjainak rendeletei

A földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter, a pénzügyminiszter és a gazdasági miniszter 12/1999. (II. 1.) FVM—PM—GM együttes rendelete

a mezőgazdasági és élelmiszeripari termékek
egyszerűsített pályázati rendszerű exporttámogatásáról
szóló 65/1998. (XII. 31.) FVM—PM—GM
együttes rendelet módosításáról

Az agrártámogatások igénybevételének általános feltételeiről szóló, módosított 273/1997. (XII. 22.) Korm. rendelet 1. §-a (3) bekezdésének *b*) pontjában kapott felhatalmazás alapján a következőket rendeljük el:

1. §

A mezőgazdasági és élelmiszeripari termékek egyszerűsített pályázati rendszerű exporttámogatásokról szóló 65/1998. (XII. 31.) FVM—PM—GM együttes rendelet (a továbbiakban: R.) rendelet 6. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) E rendelet 3. számú melléklete 1999. március 31-én hatályát veszti.”

2. §

Az R. 3. számú mellékletének utolsó bekezdése a következő mondattal egészül ki:

„A fenti előírás nem vonatkozik a 031. és 032. sorszámon megjelölt termékekre. A marha- és baromfifélék húsból és/vagy belsőségéből készült 031. és 032. sorszámu termékekre a támogatás értelemszerűen vonatkozik, függetlenül attól, hogy ezen sorszámkok a 3. számú, illetve 4. számú mellékletben szerepelnek.”

3. §

Az R. 8. számú mellékletében szereplő 136. sorszámu 1005 90 00 00 vámtarifaszámú takarmánykukorica sor hatályát veszti.

4. §

Ez a rendelet a kihirdetése napján lép hatályba azzal, hogy rendelkezéseit a hatálybalépés napján, illetve az azt követően történt kiléptetések esetén kell alkalmazni.

Dr. Szabadi Béla s. k.,
földművelésügyi
és vidékfejlesztési minisztériumi
politikai államtitkár

Járai Zsigmond s. k.,
pénzügyminiszter

Dr. Chikán Attila s. k.,
gazdasági miniszter

A földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter 13/1999. (II. 1.) FVM rendelete

az iskolatejprogram támogatásáról

Az agrártámogatások igénybevételének általános feltételeiről szóló 273/1997. (XII. 22.) Korm. rendelet 1. §-a (3) bekezdésének *d*) pontjában kapott felhatalmazás alapján — a gazdasági miniszterrel és a pénzügyminiszterrel egyeztetve — a következőket rendelem el:

1. §

(1) A tejfogyasztásnak az iskolatejprogramon keresztül történő növelése érdekében a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium (a továbbiakban: minisztérium) a Tej Terméktanács (a továbbiakban: Terméktanács) részére egy-milliárd forint vissza nem térítendő támogatást nyújt.

(2) A támogatás felhasználásának részletes feltételeiről — ideértve annak a területi kiterjedéséről — a minisztérium és a TermékTanács külön megállapodást köt.

2. §

A program szervezését és pénzügyi lebonyolítását a TermékTanács az 1. § (2) bekezdése szerinti megállapodás alapján végzi.

3. §

A támogatást a minisztérium külön rendelkezése alapján az 10032000-01905630 számú APEH Piacrajutást elősegítő számláról a minisztérium és a TermékTanács megállapodásának megfelelően, a TermékTanács MKB 10300002-43714050-70383285 számú bankszámlájára utalja át.

4. §

A támogatást a TermékTanács csak az 1. § (1) bekezdésében meghatározott program céljára használhatja fel, és köteles azt elkülönített számlán kezelni.

5. §

Ez a rendelet a kihirdetése napján lép hatályba, és 1999. december 31-én hatályát veszti.

Dr. Torgyán József s. k.,
földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter

A földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter 14/1999. (II. 1.) FVM rendelete

a vágósertés minőségi termelésének intervenciók támogatásáról szóló 6/1999. (I. 14.) FVM rendelet módosításáról

Az agrárpiaci rendtartásról szóló 1993. évi VI. törvény (a továbbiakban: Tv.) 21. §-ának (2) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján, valamint figyelemmel az agrártámogatások igénybevételének általános feltételeiről szóló 273/1997. (XII. 22.) Korm. rendelet 1. §-a (3) bekezdésének c) pontjára — a gazdasági miniszterrel, valamint a pénzügyminiszterrel egyetértésben — a következőket rendelem el:

1. §

A vágósertés minőségi termelésének intervenciók támogatásáról szóló 6/1999. (I. 14.) FVM rendelet (a továbbiakban: FVM r.) 2. §-a a következő (10) bekezdéssel egészül ki:

„(10) Az O és P minőségű kategóriájú vágósertésre hasított testtömegkilogrammonként 1999. február 1—28. között minősített vágósertésre harmincöt forint/kg, 1999. március 1—31. között minősített vágósertésre harminc forint/kg támogatást igényelhet az (5) bekezdésben megjelölt alapanyag-termelő.”

2. §

Ez a rendelet a kihirdetése napján lép hatályba.

Dr. Torgyán József s. k.,
földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter

Az oktatási miniszter 2/1999. (II. 1.) OM rendelete

a természetismeret és környezetkultúra szakirányú továbbképzési szak képesítési követelményeiről

A felsőoktatásról szóló — többször módosított — 1993. évi LXXX. törvény 74. §-a (1) bekezdésének c) pontjában foglalt felhatalmazás alapján a következőket rendelem el:

1. §

(1) E rendelet *melléklete* a természetismeret és környezetkultúra szakirányú továbbképzési szakképesítési követelményeit tartalmazza.

(2) A természetismeret és környezetkultúra-pedagógus szakképzettség csak szakirányú továbbképzésben szerezhető.

2. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

Pokorni Zoltán s. k.,
oktatási miniszter

Melléklet
a 2/1999. (II. 1.) OM rendelethez

A természetismeret és környezetkultúra szakirányú továbbképzési szak képesítési követelményei

1. A képzési cél

Olyan speciális felkészültségű pedagógus szakemberek képzése, akik az alapképzésben valamely termé-

szettudományi tanár szakon szerzett szakképzettségük, illetve a természetismeret és a környezettan területén szerzett speciális ismereteik birtokában, megfelelő környezettudatossággal és környezeti érzékenységgel rendelkezve alkalmasak a nemzeti alaptantervben meghatározott környezeti nevelési terület követelményeiből fakadó keresztantervi feladatok megvalósítására: alapképzési szakterületük tanítása során — illetve a helyi tantervekben megjelenő olyan tantárgyakban, amelyek átfogóan magukba integrálják az alapképzési szakterület, valamint a természetismeret, a környezetismeret és környezetvédelem tananyagát és fejlesztési követelményeit is — képesek közvetíteni a természet- és környezetvédelem szabályait, jelentőségét; képesek a helyi tantervekben meghatározott, nem tantárgyhoz kötött iskolai és iskolán kívüli környezeti nevelési feladatok szervezésére, a természet- és környezetkultúra közvetítésére és megvalósítására az iskolai környezetben, képesek kialakítani a környezettudatos személyiségfejlesztő felhasználói és fogyasztói magatartást és szokásokat; képesek a települési önkormányzatok és vállalkozások törvényekben meghatározott környezeti ügyintézési feladatainak középszintű ellátására.

2. Az oklevélben szereplő szakképzettség megnevezése

Természetismeret és környezetkultúra-pedagógus.

3. A képzésben való részvétel előfeltétele

Főiskolai vagy egyetemi szintű természettudományi jellegű tanári (biológia, fizika, kémia, mezőgazdasági ismeretek, technika, földrajz, háztartásökonómia-életvitel tanári, egészségügy tanári) alapképzési szakon szerzett végzettség és szakképzettség.

4. A képzési idő

4 félév, legalább 360 tanóra. (Tanóra: oktató vezetésével és közreműködésével lezajló elméleti vagy gyakorlati óra, foglalkozás.)

5. A képzés főbb tanulmányi területei és arányai

5.1. Természettudományi alapismeretek és azok környezeti specifikumai

Biológiai ismeretek — környezetbiológia; fizikai ismeretek — környezetfizika; földtudományi ismeretek — a környezettan földtudományi alapjai; kémiai ismeretek — környezeti kémia; technikai ismeretek — környezettechnika, melyek közül az alapszaknak megfelelő területen megszerzett ismeretek beszámítandók.

E terület a képzési idő mintegy 40—50%-át alkotja.

5.2. Természetvédelmi és környezettani szakismeretek

Bevezetés a környezettanba; természetismeret; a környezettan ökológiai alapja; természetvédelem; környezetvédelem és környezetgazdálkodás; környezeti jog és igazgatás; környezeti etika.

E terület a képzési idő 20—25%-át alkotja.

5.3. A környezeti nevelés pedagógiai összefüggései

A pedagógia időszerű kérdései, szociálpszichológia, oktatási informatika; szociológia és társadalomismeret; kommunikációelmélet.

E terület a képzési idő 5—10%-át alkotja.

5.4. A környezetkultúra szemlélete kialakításának módszere és gyakorlata

A környezeti nevelés módszerei; hospitálás és tanítási gyakorlat; komplex terepgyakorlat, a környezeti nevelés terepi alkalmazása; szakdolgozati konzultáció.

E terület a képzési idő 15—20%-át alkotja.

Az elméleti és gyakorlati jellegű képzés részaránya mintegy 60—40%.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere, az ellenőrzés formái

A képzésben az önálló tanulás, illetve a kiscsoportos munka fontos szerepet kap. Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — aláírások, gyakorlati minősítések megszerzéséből, vizsgákból, az iskolai gyakorlat elvégzéséből, szakdolgozat elkészítéséből, valamint záróvizsga letételéből tevődik össze. A terepgyakorlatok teljesítése aláírással vagy háromfokozatú minősítéssel igazolható. Az iskolai tanítási gyakorlat legalább 15 óra hospitálásból és legalább 10 óra önállóan megtartott foglalkozásból áll, mely zárótanítással fejeződik be.

A képzés modulrendszerben is folyhat, amelyben az értékelés — a fenti területek szerint kialakított modulokban — külön-külön, a követelmények teljesítését egyenként tanúsító értékelési formában is történhet.

6.1. Kötelező szigorlatok

Két komplex szigorlat az 5.1. és 5.2. pontban felsorolt tárgyakból.

6.2. A szakdolgozat

Olyan írásbeli dolgozat, amely a környezetkultúra, illetve a környezet- és természetvédelem elméleti vagy gyakorlati területeivel összefüggő témában készült, s tanúsítja, hogy a hallgató tanulmányaira támaszkodva, illetve a vonatkozó szakirodalom és gyakorlati vagy empirikus vizsgálati tapasztalatai feldolgozásával önállóan képes a tanult ismeretanyag alkotó, pedagógiai célú alkalmazására.

6.3. A záróvizsga

6.3.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei:

— a tantervben előírt valamennyi tanulmányi és vizsgakötelezettség teljesítése,

— bírálattal elfogadott szakdolgozat.

6.3.2. A záróvizsga részei:

— szakdolgozat megvédése,

— a képzés témaköreit átfogó komplex szóbeli vizsga, különös tekintettel a tanultak tanítási, illetve a pedagógiai alkalmazására.

6.3.3. A záróvizsga eredménye

A szakdolgozat és védelem alapján kapott érdemjegy és a szóbeli záróvizsgán nyújtott teljesítmények érdemjegye alapján számított átlag, ötfokozatú jeggyel kifejezve.

Az oktatási miniszter 3/1999. (II. 1.) OM rendelete

a tanulási és pályatanácsadás szakirányú továbbképzési szak képesítési követelményeiről

A felsőoktatásról szóló — többször módosított — 1993. évi LXXX. törvény 74. §-a (1) bekezdésének c) pontjában foglalt felhatalmazás alapján a következőket rendelem el:

1. §

(1) E rendelet *melléklete* a tanulási és pályatanácsadás szakirányú továbbképzési szak képesítési követelményeit tartalmazza.

(2) Tanulási és pályatanácsadó-pedagógus szakképzettség csak szakirányú továbbképzésben szerzhető.

2. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

Pokorni Zoltán s. k.,
oktatási miniszter

Melléklet a 3/1999. (II. 1.) OM rendelethez

A tanulási és pályatanácsadás szakirányú továbbképzési szak képesítési követelményei

1. A képzési cél

Olyan pedagógusok képzése, akik — egyéni és csoportos tanácsadás keretében — képesek a mentálhigiénés szempontokra épített tanácsadói és pályorientációs feladatok ellátására az iskolákban:

— támogató magatartásukkal képesek elősegíteni a gyermekek iskolai életben történő sikeres helytállását és döntéshelyzetekben a leoptimalisabb megoldási módok kimunkálását;

— módszertanilag felkészültek arra, hogy a személyiség egészét érintő fejlesztő eljárások alkalmazásával hozzásegítsék a tanulókat ahhoz, hogy ismeretszerzésükben, tanulásuk során a leoptimalisabb tanulási módszereket alkalmazzák; felismerjék saját személyiségük olyan lényeges jegyeit (érdeklődés, képesség), amelyek az eredményes tanulást, illetve munkavégzés pszichés összetevőit; megismerjék a pályák világát; tudjanak önállóan tájékozódni a munkaerőpiacon.

2. Az oklevélben szereplő szakképzettség megnevezése

Tanulási és pályatanácsadó-pedagógus.

3. A képzésben való részvétel előfeltétele

Főiskolai vagy egyetemi szintű tanári, gyógypedagógusi, szociálpedagógus, szakoktató, pedagógia alapképzési szakon szerzett végzettség és szakképzettség.

4. A képzési idő

4 félév, legalább 375 tanóra. (Tanóra: oktató vezetésével és közreműködésével lezajló elméleti vagy gyakorlati óra, foglalkozás.)

5. A képzés fő tanulmányi területei és arányai

5.1. Alapozó elméleti és gyakorlati ismeretek

A társadalomismeret, a szociológia, a jog, az oktatásinformatika, az etika, a kommunikáció tanulási, pályatanácsadási, munkavállalási területtel összefüggő témakörei.

E terület a képzési idő mintegy 10—15%-át alkotja.

5.2. Pedagógiai terület

A neveléstudomány időszerű kérdései, új pedagógiai kutatási eredmények és oktatási módszerek; tanulásmódszertan, a tanuláshoz való viszony formálásának módszerei, a hatékony tanulási módszerek kialakítása; tanulási zavarok, a tanulási nehézséggel küzdő gyermekek azonosítása, prevenció és fejlesztő eljárások.

E terület a képzési idő 15—20%-át alkotja.

5.3. Pszichológiai terület

A legkorszerűbb pszichológiai kutatási eredmények; a személyiség működése, fejlődése, fejlesztési lehetőségei; az átlagtól eltérő személyiségfejlődés pszichológiája; iskolai mentálhigiéné; személyiségfejlesztő munka saját eredményben.

E terület a képzési idő 15—20%-át alkotja.

5.4. Tanácsadás

A tanácsadás elmélete és módszertani kérdései (beszélgetésvezetési és kérdőíves eljárások); az egyéni és csoportos tanácsadás elmélete és módszertana; szupervízióval támogatott külső szakmai gyakorlat egyéni és csoportos tanulási és pályatanácsadási helyzetekben.

E terület a képzési idő 30—35%-át alkotja, ezen belül a külső szakmai gyakorlat a képzési idő minimum 10%-a.

5.5. Pályaválasztási ismeretek

A pályaalakalmasság, a szakmai alkalmasság, a pályatanácsadás elméleti kérdései; pályaismeret, a középiskolai, szakképzési és felsőoktatási rendszer; munkaerőpiaci ismeretek; álláskereső technikák.

E terület a képzési idő 15—20%-át alkotja.

A képzés gyakorlatorientált, a fő hangsúly a tanácsadói készségek kialakításán van.

Az elméleti és a gyakorlati jellegű képzés részaránya mintegy 40—60%.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere, az ellenőrzés formái

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — aláírások, gyakorlati minősítések megszerzéséből, vizsgákból, az iskolai gyakorlat elvégzéséből, szakdolgozat elkészítéséből, valamint záróvizsga letételéből tevődik össze. A gyakorlatok teljesítése aláírással vagy gyakorlati jeggyel igazolható.

6.1. Kötelező szigorlatok

Két komplex szigorlat: az 5.2. és 5.3. pontban jelzett pedagógiai és pszichológiai ismeretekből, illetve a tanácsadás tárgyakból.

6.2. A szakdolgozat

Olyan írásbeli dolgozat, amely a tanulási és pályatanácsadás gyakorlati területeivel összefüggő témában készült, s tanúsítja, hogy a hallgató tanulmányaira támaszkodva, illetve a vonatkozó szakirodalom és gyakorlati vagy empirikus vizsgálati tapasztalatai feldolgozásával önállóan képes a tanult ismeretanyag alkotó, pedagógiai célú alkalmazására.

6.3. A záróvizsga

6.3.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei:

— a tantervben előírt valamennyi tanulmányi és vizsgakötelezettség teljesítése,
— bírálattal elfogadott szakdolgozat.

6.3.2. A záróvizsga részei:

— a szakdolgozat megvédése,
— a képzés témaköreit átfogó komplex szóbeli vizsga, különös tekintettel a tanultak pedagógiai alkalmazására.

6.3.3. A záróvizsga eredménye

A szakdolgozat és védeése alapján kapott érdemjegy és a szóbeli záróvizsgán nyújtott teljesítmények érdemjegye alapján számított átlag, ötfokozatú jeggyel kifejezve.

Az oktatási miniszter 4/1999. (II. 1.) OM rendelete

a rehabilitációs úszásoktatás szakirányú továbbképzési szak képesítési követelményeiről

A felsőoktatásról szóló — többször módosított — 1993. évi LXXX. törvény 74. §-a (1) bekezdésének e) pontjában foglalt felhatalmazás alapján a következőket rendelem el:

1. §

(1) E rendelet *melléklete* a rehabilitációs úszásoktatás szakirányú továbbképzési szak képesítési követelményeit tartalmazza.

(2) A rehabilitációs úszóoktató szakképzettség csak szakirányú továbbképzésben szerezhető.

2. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

Pokorni Zoltán s. k.,
oktatási miniszter

Melléklet

a 4/1999. (II. 1.) OM rendelethez

A rehabilitációs úszásoktatás szakirányú továbbképzési szak képesítési követelményei

1. A képzési cél

A szakirányú továbbképzési szak célja a fogyatékos, képességeiben károsodott, beteg gyermekekkel vagy felnőttekkel foglalkozó gyógypedagógusokat és gyógytornászokat olyan speciális szaktudáshoz juttatni, melynek birtokában — az orvosi diagnózisra és javaslatra is építve — képesek a károsodottak, rokkantak, fogyatékosok komplex rehabilitációját vízben végzett mozgásfejlesztéssel (subaquális torna), mozgásneveléssel, az úszás oktatásával, az úszósportban való részvételük megalapozásával hatékonyabbá tenni; akik képesek a rehabilitációs úszóoktatói tevékenységet a komplex rehabilitáció részeként, a többi szakemberrel együttműködésben végezni.

A rehabilitációs úszóoktató gyógypedagógus e szakképzettsége révén elsősorban a gyógypedagógia különböző, az alapképzettségének megfelelő fogyatékoságspecifikus intézményeiben és szakszolgáltatási színterein, illetve az integrált oktatásban-nevelésben pedagógusként vagy speciális utazótanári minőségében a közoktatási intézményekben, a korai fejlesztés különböző színterein folytathatja a vízben végzett mozgásnevelés, vízi terápiás tevékenység, úszás oktatása, illetve fejlesztése, az úszósportra való előkészítés feladatait; a rehabilitációs úszóoktató gyógytornász pedig — felhasználva a fizioterápia eszköztudományát is — az alapképzettségének megfelelő színtereken teheti eredményesebbé a betegségek, károsodások, maradandó állapotváltozások rehabilitációját az úszás oktatásával, a vízben végzett mozgásneveléssel.

2. Az oklevélben szereplő szakképzettség megnevezése

Rehabilitációs úszóoktató.

3. A képzésben résztvevők köre

Valamely gyógypedagógusi vagy gyógytornász alapképzési szakon szerzett végzettség és szakképzettség, valamint az alapidiplomának megfelelő területen szerzett 2 éves

szakmai gyakorlat és egy úszásnem 100 méteres vízbiztos úszása.

4. A képzési idő

3 félév, legalább 270 tanóra. (Tanóra: oktató vezetésével és közreműködésével lezajló elméleti vagy gyakorlati óra, foglalkozás.)

Az elméleti és a gyakorlati jellegű képzés részaránya mintegy 60—40%.

5. A képzés főbb tanulmányi területei és arányai

a) Alapozó elméleti és gyakorlati ismeretek

Biológiai, pszichológiai, sportélettani, sportpedagógiai alapismeretek, valamint az úszásnemek bővítése, az úszás technikai színvonalának javítása.

E terület a képzési idő mintegy 20—30%-a.

b) Általános úszás-módszertani elméleti és gyakorlati ismeretek

Egészséges csecsemők, gyermekek és felnőttek úszásoktatásának elméleti, módszertani ismeretei és gyakorlata; az egészséges gyermekek és fiatalok edzéselméleti alapjai; a speciális úszásoktatáshoz szükséges jártasságok, készségek, képességek kialakítása és gyakorlása egészséges csecsemőkkel, gyermekekkel és felnőttekkel.

E terület a képzési idő mintegy 30—40%-a.

c) Speciális úszásoktatási és rehabilitációs szakismeretek

A vízben történő mozgásfejlesztés, mozgásnevelés, úszásoktatás, valamint az úszósporthoz való felkészítésének sérülésspecifikus sajátosságai, módszertani alapelvei és gyakorlata; egyéni vízi mozgásnevelési rehabilitációs fejlesztési terv készítésével és az állapotváltozással kapcsolatos ismeretek és készségek; az uszodai nevelés, úszásoktatás kapcsolódása a komplex rehabilitációs folyamathoz, ezek pedagógiai és orvosi vonatkozásai; a sportszakemberekkel való együttműködés, kompetenciahatárok a fogyatékos személyek úszósporthoz való előkészítésében.

E terület a képzési idő legalább 40, legfeljebb 50%-át teszi ki.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere, az ellenőrzés formái

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — aláírások, gyakorlati minősítések megszerzéséből, vizsgákból, gyakorlatok elvégzéséből, szakdolgozat elkészítéséből, valamint záróvizsga letételéből tevődik össze. A minősítésben a kollokvium, a szigorlat, a szakdolgozat és a zárógyakorlat ötfokozatú, a gyakorlatok minősítése háromfokozatú.

6.1. Kötelező szigorlat

Két komplex szigorlat letétele kötelező:

— úszásoktatási alapismeretek, egészségesek úszásoktatása,

— úszásoktatás és vízi mozgásnevelés sérülésspecifikus sajátosságai.

6.2. A szakdolgozat

Olyan írásbeli dolgozat, amely a rehabilitációs úszásoktatás elméleti vagy gyakorlati területeivel összefüggő témában készült, s tanúsítja, hogy a hallgató tanulmányaira támaszkodva, illetve a vonatkozó szakirodalom és gyakorlati vagy empirikus vizsgálati tapasztalatai feloldozásával önállóan képes a tanult ismeretanyag alkalmazására.

6.3. A záróvizsga

6.3.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei:

— a tantervben előírt valamennyi tanulmányi és vizsgakötelezettség teljesítése,

— bírálattal elfogadott szakdolgozat,

— zárógyakorlat, melynek keretében a hallgató egy sérült gyermek vagy felnőtt életkorának és speciális szükségleteinek megfelelő esettanulmányban mutatja be az úszásoktatási vagy vízinevelési rehabilitációs folyamat gyakorlati tennivalóit, illetve válaszol a feltett elméleti kérdésekre.

6.3.2. A záróvizsga részei:

— a szakdolgozat megvédése,

— a képzés témaköreit átfogó komplex szóbeli vizsga, különös tekintettel a tanultak gyakorlati alkalmazására.

6.3.3. A záróvizsga eredménye

A zárófoglalkozás érdemjegye, a szakdolgozat és védeése alapján kapott érdemjegy és a szóbeli záróvizsgán nyújtott teljesítmény érdemjegye alapján számított átlag, ötfokozatú jeggyel kifejezve.

Az oktatási miniszter 5/1999. (II. 1.) OM rendelete

a hallássérült gyermekek korai fejlesztésének gyógypedagógiája szakirányú továbbképzési szak képesítési követelményeiről

A felsőoktatásról szóló — többször módosított — 1993. évi LXXX. törvény 74. §-a (1) bekezdésének e) pontjában foglalt felhatalmazás alapján a következőket rendelem el:

1. §

(1) E rendelet *melléklete* a hallássérült gyermekek korai fejlesztésének gyógypedagógiája szakirányú továbbképzési szak képesítési követelményeit tartalmazza.

(2) A hallássérült gyermekek korai fejlesztő gyógypedagógusa szakképzettség csak szakirányú továbbképzésben szerezhető.

2. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

Pokorni Zoltán s. k.,
oktatási miniszter

Melléklet

az 5/1999. (II. 1.) OM rendelethez

**A hallássérült gyermekek korai fejlesztésének
gyógypedagógiája szakirányú továbbképzési szak
képesítési követelményei**

1. A képzési cél

A hallássérült csecsemők és kisgyermek minél korábbi gyógypedagógiai ellátásának biztosításához speciális szakismeretek nyújtása a logopédia szakot végzett gyógypedagógusok, valamint a szurdopedagógia, illetve a hallássérültek pedagógiája szakot végzett gyógypedagógusok közül azok részére, akiket korábban ez irányban nem képeztek ki. A képzés során széles körű ismereteket kell nyújtani a hallássérült gyermekek korai fejlesztésének jelentőségéről, annak nemzetközi irányzatairól, multidiszciplináris jellegéről, gyermeklélektani, pszicholingvisztikai és neurofiziológiai alapjairól. A hallgatóknak készség szinten kell elsajátítaniuk a hallási funkciók szintjeit, a fejlődési és megfigyelési skálák felhasználását. Módszertani tudásuknak gyarapodnia kell a természetes hallási és nyelvi funkciók kialakítására, fejlesztésére alapozott komplex, az egész személyiséget fejlesztő játékos eljárásokkal — különös tekintettel a hallási funkciókra és a nyelvi készségekre —, az anya—gyermek közötti társalgás megalapozásával, az otthoni mindennapos tevékenységek céltudatos felhasználásának módjaival és a későbbi integrált óvodai, illetve iskolai nevelés előkészítésével, feltételeivel.

2. Az oklevélben szereplő szakképzettség megnevezése

Hallássérült gyermekek korai fejlesztő gyógypedagógusa.

3. A képzésben résztvevők köre

Logopédia vagy szurdopedagógia, illetve a hallássérültek pedagógiája gyógypedagógusi alapképzési szakon szerzett végzettség és szakképzettség.

4. A képzési idő

4 félév, legalább 300 tanóra. (Tanóra: oktató vezetésével és közreműködésével lezajló elméleti vagy gyakorlati óra, foglalkozás.)

Az elméleti és a gyakorlati jellegű képzés részaránya mintegy 40—60%.

5. A képzés főbb tanulmányi területei és arányai

a) Pszichológiai területen

Olyan tárgyak, melyek lélektanilag megalapozzák a fejlesztési eljárások tudatos alkalmazását a hallásnak az embriónális szakasztól kibontakozó, egymásra épülő szintjeinek taglalásával, az ún. rizikóesetekként számon tartott (fejlődésükben veszélyeztetett) csecsemők és kisgyermek általános fejlődése főbb állomásainak elemzésével, valamint a beszéd- és nyelvfelkésztés korszerű pszicholingvisztikai felismeréseinek bemutatásával.

E terület a képzési időnek legalább 25%-át teszi ki.

b) Pedaudiológiai területen

A képzés a gyermekek hallásmérésének korszerű eljárásait és a legújabbban alkalmazott hallókészülékek, illetve kiegészítő technikai eszközök alkalmazásához szükséges ismeretköröket tartalmazza, figyelemmel a hallássérültek korai fejlesztő gyógypedagógusa és az audiológiai állomás munkatársai között szükséges együttműködés összehangolására.

E terület a képzési időnek legalább 10%-át alkotja.

c) Gyógypedagógiai területen

A képzés a korai fejlesztés módszeres eljárásait tartalmazza, melyek kiterjednek a hallásnevelő, a beszéd-, a nyelvfelkésztésre, a figyelmet, az emlékezetet, az értelmet, logikai készségeket erősítő játékos lehetőségekre. A módszeres eljárások kiterjednek a szülővel való partneri kapcsolat kialakítására, aktív bevonásukra az általuk megvalósítható fejlesztés minden mozzanatába.

E képzési terület a képzési idő legalább 55, legfeljebb 65%-át teszi ki.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere, az ellenőrzés formái

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — aláírások, gyakorlati minősítések megszerzéséből, vizsgákból, gyakorlatok elvégzéséből, szakdolgozat elkészítéséből, valamint záróvizsga letételéből tevődik össze. A minősítésben a kollokvium, a szigorlat, a szakdolgozat és a zárógyakorlat ötfokozatú, a gyakorlatok minősítése háromfokozatú.

6.1. Kötelező szigorlat

Fejlődéslelektan, a hallássérülés kórfejlődés-lelektana, a gyermeknyelv fejlődése, illetve a fejlődési skálák tárgyainak komplex ismereteiből.

6.2. A szakdolgozat

Olyan írásbeli dolgozat, amely a hallássérült csecsemők, kisgyermek korai fejlesztésének elméleti vagy gyakorlati területeivel összefüggő témában készült, s tanúsítja, hogy a hallgató tanulmányaira támaszkodva, illetve a vonatkozó szakirodalom és gyakorlati vagy empirikus vizsgálati tapasztalatai feldolgozásával önállóan képes a tanult ismeretanyag alkotó alkalmazására.

6.3. A záróvizsga

6.3.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei:

— a tantervben előírt valamennyi tanulmányi és vizsgakötelezettség teljesítése,

— bírálattal elfogadott szakdolgozat,

— zárógyakorlat, melynek keretében a hallgató egy foglalkozást vezet le — részletes előtanulmány alapján, mely a hallássérült kisgyermek fejlődésmentének leírását, illetve a hosszú és rövidtávú fejlesztési tervet és foglalkozási tervet foglalja magában —, s a foglalkozást követően munkáját részletesen elemzi, és válaszol a feltett elméleti kérdésekre.

6.3.2. A záróvizsga részei:

— a szakdolgozat megvédése;

— a képzés témaköreit átfogó komplex szóbeli vizsga, különös tekintettel a tanultak gyakorlati alkalmazására.

6.3.3. A záróvizsga eredménye

A zárófoglalkozás érdemjegye, a szakdolgozat és védése alapján kapott érdemjegy és a szóbeli záróvizsgán nyújtott teljesítmény érdemjegye alapján számított átlag, ötfokozatú jeggyel kifejezve.

Az oktatási miniszter 6/1999. (II. 1.) OM rendelete

a jogi és igazgatási felsőoktatásban folyó szakirányú továbbképzési szakok képesítési követelményeiről

A felsőoktatásról szóló — többször módosított — 1993. évi LXXX. törvény 74. §-a (1) bekezdésének *d)–e)* pontjában foglalt felhatalmazás alapján a következőket rendelem el:

1. §

(1) A jogi és igazgatási felsőoktatásban folyó szakirányú továbbképzési szakok képesítési követelményeit e rendelet *1. számú melléklete* tartalmazza.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt szakirányú továbbképzési szakok képzését folytató felsőoktatási intézmények felsorolását e rendelet *2. számú melléklete* tartalmazza.

2. §

(1) E rendelet 1. számú mellékletében meghatározott szakirányú továbbképzési szakokon — e rendelet hatálybalépéséig — kiadott oklevelek szakképzettség tekintetében egyenértékűek az 1. § (1) bekezdésében meghatározott képesítési követelmények szerinti szakirányú szakképzettséggel.

(2) E rendelet — az (1) bekezdésben foglalt kivétellel — nem érinti a hatálybalépést megelőző időszakban a felsőoktatási intézményekben továbbképzésben szerzett, oklevéllel igazolt szakképzettségeket.

3. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

Pokorni Zoltán s. k.,
oktatási miniszter

1. számú melléklet
a 6/1999. (II. 1.) OM rendelethez

A jogi és igazgatási felsőoktatásban folyó szakirányú továbbképzési szakok képesítési követelményei

BANKSZAKJOGÁSZ SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

A szakirányú továbbképzés célja, hogy a jogász szakképzettséggel rendelkező szakemberek számára széles körű bankjogi, továbbá értékpapír- és tőzsdajogi, illetve ezt megalapozó közgazdasági (monetáris politikai, banküzemeltetési) ismereteket adjon, amelyek nélkülözhetetlenek a pénzügyintézeteknél (bankoknál), pénzügyintézeti tevékenységet is folytató vállalkozásoknál, az értékpapír-forgalmazóknál (tőzsdénél), továbbá a jegybanknál, az Állami Bankfelügyeletnél és az Állami Értékpapír Felügyeletnél jogalkalmazói, illetőleg jogalkotói tevékenységet ellátó jogászok, továbbá az ilyen típusú jogügyletek és ezzel kapcsolatos jogviták ellátására szakosodott, illetve szakosodni kívánó bírák, ügyészek és ügyvédek számára. Célja tehát olyan speciális ismeretkörökből összetevődő szaktudás megszerzésének biztosítása, amely az érintett szakemberek számára a jogi feladatok szakmailag megalapozottabb és hatékonyabb ellátását teszi lehetővé.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú képzettség megnevezése

Bankszakjogász.

3. A képzésben résztvevők köre és a részvétel előfeltétele

A képzésben a jogász szakképzettséggel rendelkezők vehetnek részt. A képző intézmény további feltételhez (pl. jogi szakvizsga, nyelvvizsga, joggyakorlati idő, munkakör, záróvizsga eredménye) kötheti a felvételt.

4. A képzési idő

Esti és levelező tagozaton 5 félév, legalább 200 tantervi óra. Az intézményi tanterv kötelező tantervi órákon (200 óra) túl a tananyag elsajátításához szükséges különböző típusú tanrendszerű vagy egyéni időráfordítást írhat elő (önálló tanulmányi munka, gyakorlat, házi feladat stb.).

A szakdolgozat elkészítésére és a záróvizsga letételére az 5. félévben kerül sor.

5. A képzés főbb tanulmányi területei

5.1. Monetáris rendszer és banküzemtan

E tanulmányi terület keretében foglalkozni kell alapozó ismeretek biztosításának igényével a pénz, a pénz fajtái, a pénzügyi tervezés, az értékpapír és tőzsde, a tőzsdepiac, az államháztartás, a bankrendszer, a hitelezés, a devizapiac lényeges kérdéseivel.

5.2. Bankügyletek

E tanulmányi területek keretében részletesen fel kell dolgozni a polgári jogi alapismereteken túl az egyes bankügyletekre vonatkozó jogszabályi anyagot és jogalkalmazási gyakorlatot, kitekintéssel az EU joggyakorlataira. Így különösen a megbízás, a letét, a bankszámlaszerződés, pénzforgalom, fizetési módok, betétszerződés, devizaszámla, hitelszerződés, váltó, kezesség, bankgarancia, óvadék, opció és más biztosítékok, pénzügyi lízing, engedményezés, tartozásátvállalás, faktoring tevékenység stb. szabályozása és jogalkalmazási gyakorlatának megismerésére.

5.3. Értékpapír és tőzsdejog

E körben részletesen tárgyalni kell az értékpapír fogalmára, fajtáira, a forgalmazásra vonatkozó jogszabályi anyagot és jogalkalmazási gyakorlatot, a tőzsdére, a tőzsdei ügyletekre vonatkozó szabályokat.

5.4. Pénzügyi szervezeti jog, a pénzügyi tevékenység felügyelete és ellenőrzése.

5.5. A bankjog kapcsolata más jogterületekkel

A tanulmányi terület keretében célirányosan tárgyalni kell a pénzügyi tevékenység és a végrehajtási jog, illetőleg a csődjog kapcsolatát, a külkereskedelmi jog, a vámjog, a devizajog, a versenyjog alapvető kérdéseit, a pénzügyi tevékenységgel kapcsolatos felelősségi szabályokat.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ellenőrzési rendszer az intézményi tantervben a 6.1—6.3. pontokban foglaltak figyelembevételével előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — aláírások, gyakorlati jegyek megszerzéséből, kollokviumok teljesítéséből, a szakdolgozat elkészítéséből és a záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A kötelező kollokviumok száma félévente legalább 2.

6.2. A szakdolgozat a képzés anyagából választott olyan szakmai feladat megoldása (minimum 1,5 ív terjedelm-

ben), amellyel a hallgató bizonyítja, hogy tájékozott a választott téma szakirodalmában és jogalkalmazási gyakorlatában, önállóan képes a tanult ismeretanyag szintetizálására és alkotó alkalmazására.

6.3. A záróvizsgára bocsátás feltétele:

- a szakdolgozat elkészítése és benyújtása,
- az intézményi tantervben előírt követelmények teljesítése,
- a kijelölt konzulens által elbírált szakdolgozat benyújtása.

6.3.1. A záróvizsga részei:

- a szakdolgozat megvédése,
- szóbeli vizsga pénzügyi szervezeti jog, bankügyletek, értékpapír és tőzsdejog tárgyából.

6.3.2. A záróvizsga eredménye

A záróvizsga egyes tárgyainak és a szakdolgozat érdemjegyéből kialakított egyszerű átlag, egész számra kerekítve.

BIZTOSÍTÁSI SZAKJOGÁSZ SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

A szakirányú továbbképzés célja a jogász szakképzettséggel rendelkező és a biztosítással feladatszerűen foglalkozó szervezeteknél dolgozó, valamint gazdálkodó szervezeteknél biztosítási tevékenységre szakosodott, az iránt érdeklődő jogászok, továbbá a biztosítási tárgyú jogvitákra szakosodott, illetve szakosodni kívánó bírák, ügyészek, ügyvédek szervezett továbbképzésének biztosítása.

A képzés során a résztvevők a gyakorlatban közvetlenül hasznosítható, elméletileg megalapozott ismereteket, speciális szaktudást szereznek a biztosításgazdaság, a biztosítási jog, a polgári kártérítési felelősség területén, továbbá ismereteket szereznek a biztosítással összefüggő jogi és határtudományi, valamint a nemzetközi biztosítási jogi területeken.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú képzettség megnevezése

Biztosítási szakjogász.

3. A képzésben résztvevők köre és a részvétel előfeltétele

A képzésben a jogász szakképzettséggel rendelkezők vehetnek részt. A képző intézmény további feltételhez (pl. jogi szakvizsga, nyelvvizsga, joggyakorlati idő, munkakör, záróvizsga eredménye) kötheti a felvételt.

4. A képzési idő

Esti és levelező tagozaton 5 félév, legalább 200 tantervi óra. Az intézményi tanterv kötelező tantervi órákon (200 óra) túl a tananyag elsajátításához szükséges különböző típusú tanrendszerű vagy egyéni időráfordí-

tást írhat elő (önálló tanulmányi munka, gyakorlat, házi feladat stb.).

A szakdolgozat elkészítésére és a záróvizsga letételére az 5. félévben kerül sor.

5. A képzés főbb tanulmányi területei

5.1. Biztosítási közjog

A biztosítási tevékenység folytatásának, szervezeti kereteinek, állami felügyeletének elméleti és gyakorlati kérdései. E körben kell feldolgozni az egyéb közjogi jogágakhoz (pl. büntetőjog, adójog stb.) mint kapcsolódó jogterületekhez tartozó joganyagot is.

5.2. Biztosítási szerződési jog

A biztosítási szerződésekre vonatkozó joganyag, illetve az ehhez kapcsolódó bírósági és más szakmai jogalkalmazási gyakorlat anyagát fogja át. A képzés során nevesítetten kell foglalkozni a szerződés létrejötte, a biztosítási kockázat, a teljesítés, a visszkérés és a maradékjogok kérdéseivel, külön ki kell térni az egyes biztosítási ágazatok (élet- és balesetbiztosítás, vagyonszerzés, felelősségbiztosítás) elméleti és gyakorlati kérdéseire. E körben kell feldolgozni mögöttes jogterületként a polgári jog anyagának kapcsolódó részeit, valamint biztosítani kell a nemzetközi kitekintést is.

5.3. Felelősség és kártérítési jog

Az általános és különös felelősségi alakzatok elméleti és gyakorlati feldolgozása, különös tekintettel a veszélyes üzemi felelősségre, a termékfelelősségre, a környezeti károkért való felelősségi konstrukciókra, valamint az abszolút felelősségi alakzatokra (atomkártalanítás, kárfelelősség a világűrjogban). Ezen ismeretek elméleti megalapozásaként ki kell térni a felelősség és a kártérítés polgári jogi fejlődésére, a kontinentális és az angolszász felelősségjog történeti bemutatására.

5.4. Kapcsolódó jogi és határtudományi ismeretek

Az intézményi tantervek tanrendszerű vagy választható tárgyak keretében biztosíthatják kapcsolódó jogi területek (társasági jog, értékpapírjog stb.) és határtudományi területeken (közigazgatási alapismeretek, biztosításmatematika stb.) további ismeretek megszerzését.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ellenőrzési rendszer az intézményi tantervben a 6.1—6.3. pontokban foglaltak figyelembevételével előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — aláírások, gyakorlati jegyek megszerzéséből, kollokviumok teljesítéséből, a szakdolgozat elkészítéséből és a záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A kötelező kollokviumok száma félévente legalább 2.

6.2. A szakdolgozat a képzés anyagából választott olyan szakmai feladat megoldása (minimum 1,5 ív terjedelemben), amellyel a hallgató bizonyítja, hogy tájékozott a választott téma szakirodalmában és jogalkalmazási ga-

korlatában, önállóan képes a tanult ismeretanyag szintetizálására és alkotó alkalmazására.

6.3. A záróvizsgára bocsátás feltétele:

- a szakdolgozat elkészítése és benyújtása,
- az intézményi tantervben előírt követelmények teljesítése,
- a kijelölt konzulens által elbírált szakdolgozat benyújtása.

6.3.1. A záróvizsga részei:

- a szakdolgozat megvédése,
- szóbeli vizsga biztosítási közjog, biztosítási szerződési jog, felelősség és kártérítési jog tárgyából.

6.3.2. A záróvizsga eredménye

A záróvizsga egyes tárgyainak és a szakdolgozat érdemjegyéből kialakított egyszerű átlag, egész számra kerekítve.

CSALÁDJOGI SZAKJOGÁSZ SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

A szakirányú továbbképzés célja a gyámügyi szakigazgatás, a családvédelem és családsegítés, valamint a szociális igazgatás területén dolgozó, továbbá e területeken jogi képviselőt vagy más jogalkalmazói tevékenységet ellátó jogászok továbbképzése, az új gyermekvédelmi törvény koncepciójának megfelelő családjogi és más határtudományi, valamint nemzetközi családjogi és gyermekvédelmi ismeretek biztosítása útján.

A képzés az első és másodfokú gyámügyi ügyintézőnek, továbbá a családvédelemben és a családsegítésben működők, továbbá a gyermekvédő intézetek, gyermekotthonok szakemberei számára ad az új gyermekvédelmi törvény koncepciójának megfelelő családjogi és nemzetközi családjogi, nemzetközi gyermekvédelmi ismereteket.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú képzettség megnevezése

Családjogi szakjogász.

3. A képzésben résztvevők köre és a részvétel előfeltétele

A képzésben a jogász szakképzettséggel rendelkezők vehetnek részt. A képző intézmény további feltételhez (pl. jogi szakvizsga, nyelvvizsga, joggyakorlati idő, munkakör, záróvizsga eredménye) kötheti a felvételt.

4. A képzési idő

Esti és levelező tagozaton 5 félév, legalább 200 óra. A tanterv a kötelező tantervi órákon túl a tananyag elsajátításához szükséges különböző típusú tanrendszerű vagy egyéni időráfordítást írhat elő (önálló tanulmányi munka, gyakorlat stb.).

A szakdolgozat elkészítésére és a záróvizsga letételére az 5. félévben kerül sor.

5. A képzés főbb tanulmányi területei

- Jogfilozófia.
- Polgári eljárásjog I.
- Családszociológia.
- Pszichológia I.
- Polgári eljárásjog II.
- Szociálpolitika.
- Pszichológia II.
- Családjog.
- Nemzetközi magánjog.
- Szociális jog.
- Pszichológia III.
- Nemzetközi családjog.
- Nemzetközi gyermekvédelem.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ellenőrzési rendszer az intézményi tantervben a 6.1—6.3. pontokban foglaltak figyelembevételével előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — aláírások, gyakorlati jegyek megszerzéséből, kollokviumok teljesítéséből, a szakdolgozat elkészítéséből és a záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A kötelező kollokviumok száma félévente legalább 2.

6.2. A szakdolgozat a képzés anyagából választott olyan szakmai feladat megoldása (minimum 1,5 ív terjedelemben), amellyel a hallgató bizonyítja, hogy tájékozott a választott téma szakirodalmában és jogalkalmazási gyakorlatában, önállóan képes a tanult ismeretanyag szintetizálására és alkotó alkalmazására.

6.3. A záróvizsgára bocsátás feltétele:

- a szakdolgozat elkészítése és benyújtása,
- a tantervben előírt követelmények teljesítése,
- a kijelölt konzulens által elbírált szakdolgozat benyújtása.

6.3.1. A záróvizsga részei:

- a szakdolgozat megvédése,
- szóbeli vizsga családjog, szociális jog tárgyakból.

6.3.2. A záróvizsga eredménye

A záróvizsga egyes tárgyainak és a szakdolgozat érdemjegyéből kialakított egyszerű átlag, egész számra kerekítve.

EURÓPA JOGI SZAKJOGÁSZ SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

A szakirányú továbbképzés célja, hogy jogász szakképzettséggel rendelkezők számára átfogó ismereteket nyújtson elsősorban az Európai Unió jogáról, érintve az Európa Tanács jogának az EU-hoz kapcsolódó kérdéseit is.

A képzésben résztvevőknek biztos képet és készséget kell kapniuk, illetve szerezniük a jogok szerkezetéről, tar-

talmáról, eljárási vonatkozásairól, az e területeken felmerülő elméleti és gyakorlati problémák megoldásához.

A képzés által közvetített tudást legközvetlenebbül az európai intézményekkel kapcsolatban állók (a politikai, közigazgatási, tömegtájékoztatási területeken), illetve azok a gyakorló jogászok hasznosíthatják, akiknek már ma, de méginkább a közeli jövőben az európai jogot alkalmazniuk kell. (Az igazságszolgáltatásban dolgozó jogászok, ügyvédek, a vállalkozások jogi képviselői.) Természetesen a felsőfokú oktatásban, illetve a tudományos kutatásban erre a területre készülők számára is megfelelő alapot nyújt. A képzés célja továbbá, hogy olyan ismereteket nyújtson a képzésben résztvevők számára, amelyek elősegítik az EU jog területén való további specializálódást (pl. EU kereskedelmi jog, versenyjog stb.).

2. Az oklevélben szereplő szakirányú képzettség megnevezése

Európa jogi szakjogász.

3. A képzésben résztvevők köre és a részvétel előfeltétele

A képzésben a jogász szakképzettséggel rendelkezők vehetnek részt. A képző intézmény további feltételhez (pl. jogi szakvizsga, nyelvvizsga, joggyakorlati idő, munkakör, záróvizsga eredménye) kötheti a felvételt.

4. A képzési idő

Esti és levelező tagozaton 5 félév, legalább 200 tantervi óra. Az intézményi tanterv kötelező tantervi órákon (200 óra) túl a tananyag elsajátításához szükséges további különböző típusú tanrendszerű vagy egyéni időráfordítást írhat elő (önálló tanulmányi munka, gyakorlat, házi feladat stb.).

A szakdolgozat elkészítésére és a záróvizsga letételére az 5. félévben kerül sor.

5. A képzés főbb tanulmányi területei

5.1. Az európai integráció története. Az európai integráció gazdasága.

5.2. Az Európai Unió (EU) intézmény és jogforrás rendszere.

5.3. Az Európai Közösség (EK) joga és a nemzeti jogrendszerek kapcsolata.

5.4. Az EK belső piacának joga (a négy szabadság).

5.5. Az emberi jogok védelme és az európai integráció.

5.6. Az Európai Unió külkapcsolatai, különös tekintettel Magyarországra.

5.7. A javasolt választható tárgyak, amelyeknek körét a képző intézmény saját tantervében határozza meg a képzési idő 40%-ában:

- az EK környezeti politikája és joga,
- az EK szociális politikája és joga,
- bank- és pénzügyek az EU-ban,

- a munkajog, Európa jogi vonatkozásai,
- az EK társasági joga,
- az EK versenyjoga,
- a szellemi tulajdon szabályozása az EK-ban,
- a termékfelelősségi és fogyasztóvédelmi szabályok az EK-ban.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ellenőrzési rendszer az intézményi tantervben a 6.1—6.3. pontokban foglaltak figyelembevételével előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — aláírások, gyakorlati jegyek megszerzéséből, kollokviumok teljesítéséből, a szakdolgozat elkészítéséből és a záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A kötelező kollokviumok száma félévente legalább 2.

6.2. A szakdolgozat a képzés anyagából választott olyan szakmai feladat megoldása (minimum 1,5 ív terjedelemben), amellyel a hallgató bizonyítja, hogy tájékozott a választott téma szakirodalmában és jogalkalmazási gyakorlatában, önállóan képes a tanult ismeretanyag szintetizálására és alkotó alkalmazására.

6.3. A záróvizsgára bocsátás feltétele:

- a szakdolgozat elkészítése és benyújtása,
- az intézményi tantervben előírt követelmények teljesítése,
- a kijelölt konzulens által elbírált szakdolgozat benyújtása.

6.3.1. A záróvizsga részei:

- a szakdolgozat megvédése,
- szóbeli vizsga az európai integráció története, az EU intézmény és jogforrás rendszere tárgyából,
- az Európai Közösség joga és a nemzeti jogrendszerek kapcsolata, a jogharmonizáció,
- az EK belső piacának joga (a négy szabadság).

6.3.2. A záróvizsga eredménye

A záróvizsga egyes tárgyainak és a szakdolgozat érdemjegyéből kialakított egyszerű átlag, egész számra kerekítve.

GAZDASÁGI BÜNTETŐJOGI SZAKJOGÁSZ SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

A gazdasági bűncselekmények elleni fellépés eredményességének egyik alapfeltétele, hogy a gyakorló büntetőjogászok az alapképzésben megszerzett ismereteket elmélyítve, a változó jogalkalmazási gyakorlatot megismerve bővítsék ismereteiket. A képzés célja tehát, hogy a hallgatók a gazdasági és gazdálkodással összefüggő bűncselekmények feltárásához, jogi megítéléséhez szükséges büntető anyagi és eljárásjogi ismeretek elmélyítése és a joggyakorlat megismerése mellett megszerezzék azokat az általános gazdasági, számviteli, illetve speciális jogi ismerete-

ket, amelyek eredményesebbé teszik a jogalkalmazói (bírói, ügyészi, ügyvédi, nyomozói) munkát, és biztos alapot adnak a további önképzéshez.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú végzettség megnevezése

Gazdasági büntetőjogi szakjogász.

3. A képzésben résztvevők köre és a részvétel előfeltétele

A képzésben a jogász szakképzettséggel rendelkezők vehetnek részt. A képző intézmény további feltételhez (pl. jogi szakvizsga, nyelvvizsga, joggyakorlati idő, munkakör, záróvizsga eredménye) kötheti a felvételt.

4. A képzési idő

Esti és levelező tagozaton 5 félév, legalább 200 tantervi óra. Az intézményi tanterv kötelező tantervi órákon (200 óra) túl a tananyag elsajátításához szükséges különböző típusú tanrendszerű vagy egyéni időráfordítást írhat elő (önálló tanulmányi munka, gyakorlat, házi feladat stb.).

A szakdolgozat elkészítésére és a záróvizsga letételére az 5. félévben kerül sor.

5. A képzés főbb tanulmányi területei

5.1. Közgazdasági és számviteli ismeretek

A közgazdasági ismeretek körében az alapfogalmak mellett a gazdasági tevékenység közgazdasági jellemzőit, alapvető szabályait, a működés gazdasági kereteit, az ellenőrzés rendszerét kell megismertetni a hallgatókkal. Ki kell térni a tisztességtelen magatartás, a gazdasági verseny szabályaira és az olyan kérdésekre, mint a megtakarítás, nyereség, befektetés, pénzpiac stb.

A számvitel körében tárgyalni kell alapelveket, a könyvelés logikáját, az eredmény megállapítás módszereit, az éves beszámoló összeállítását, mérlegképzési szabályait, továbbá az egyes gazdasági események könyvviteli szabályait.

5.2. Büntetőjog és büntetőeljárás jog

A gazdasági bűncselekményeket szabályozó Btk. XVII. fejezete 33 új tényállást tartalmaz, amelynek elsajátítására a jelenleg ilyen ügyek elbírálásában részt vevő személyek számára a korábbiakban nyilvánvalóan nem volt alkalmuk. A bűncselekmények dogmatikája, a hozzájuk kapcsolódó, de még csak kialakulóban lévő bírói gyakorlat megismerése és az ítélkezést meghatározó állásfoglalások elsajátítása, valamint ezen ismeretek számonkérése lehetővé teszi, hogy a bonyolult és mérlegelési lehetőségeket megengedő tényállási elemek megállapításának terén biztonsággal járjanak el a képzésben résztvevők.

A büntetőeljárás jog körében foglalkozni kell a hatáskör, illetékesség szabályaival, a bizonyítás specifikumaival és nehézségeivel, a titkosszolgálati eszközök alkalmazásá-

nak szabályaival. Fel kell dolgozni a rendőrségi és nemzetbiztonsági törvény rendelkezéseit.

A büntető anyagi és eljárásjogi ismeretek elmélyítését szakszeminárium formájában is elő kell segíteni a joggyakorlat jobb megismerése érdekében.

5.3. Kapcsolódó és háttéranyag

E körben célirányosan foglalkozni kell a társasági és cégjog, a vagyonkezelés szabályaival, a bankjog, az adó- és jövedéki jog, vám- és devizajog, értékpapírjog vonatkozó rendelkezéseivel.

6. Az ismeretek ellenőrzésének rendszere

Az ellenőrzési rendszer az intézményi tantervben a 6.1—6.3. pontokban foglaltak figyelembevételével előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — aláírások, gyakorlati jegyek megszerzéséből, kollokviumok teljesítéséből, a szakdolgozat elkészítéséből és a záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A kötelező kollokviumok száma félévente legalább 2.

6.2. A szakdolgozat a képzés anyagából választott olyan szakmai feladat megoldása (minimum 1,5 ív terjedelemben), amellyel a hallgató bizonyítja, hogy tájékozott a választott téma szakirodalmában és jogalkalmazási gyakorlatában, önállóan képes a tanult ismeretanyag szintetizálására és alkotó alkalmazására.

6.3. A záróvizsgára bocsátás feltétele:

- a szakdolgozat elkészítése és benyújtása,
- az intézményi tantervben előírt követelmények teljesítése,
- a kijelölt konzulens által elbírált szakdolgozat benyújtása.

6.3.1. A záróvizsga részei:

- a szakdolgozat megvédése,
- szóbeli vizsga büntetőjog, büntetőeljárás jog tárgyakból.

6.3.2. A záróvizsga eredménye

A záróvizsga egyes tárgyainak és a szakdolgozat érdemjegyéből kialakított egyszerű átlag, egész számra kerekítve.

INGATLANFORGALMI SZAKJOGÁSZ SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

A szakirányú továbbképzés célja a jogász szakképzettséggel rendelkező és az ingatlanforgalmazás területén, a földhivatalokban, illetékhivatalokban, valamint az önkormányzatoknál dolgozó, továbbá ingatlanjogi jogvitákra szakosodott, illetve szakosodni kívánó ügyvédek egyetemi szintű szervezett továbbképzésnek biztosítása. A képzés során az ingatlanjogi és más kapcsolódó szakjogi területeken, továbbá határtudományi területeken (műszaki, tele-

pülésrendezési, értékbecslési ismeretek) szereznek elméletileg megalapozott és a gyakorlatban hasznosítható ismereteket a résztvevők.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú képzettség megnevezése

Ingatlanforgalmi szakjogász.

3. A képzésben résztvevők köre és a részvétel előfeltétele

A képzésben a jogász szakképzettséggel rendelkezők vehetnek részt. A képző intézmény további feltételhez (pl. jogi szakvizsga, nyelvvizsga, joggyakorlati idő, munkakör, záróvizsga eredménye) kötheti a felvételt.

4. A képzési idő

Esti és levelező tagozaton 5 félév, legalább 200 óra. Az intézményi tanterv a kötelező tantervi órákon (200 óra) túl a tananyag elsajátításához szükséges további különböző típusú tanrendszerű vagy egyéni időráfordítást írhat elő (önálló tanulmányi munka, gyakorlat stb.).

A szakdolgozat elkészítésére és a záróvizsga letételére az 5. félévben kerül sor.

5. A képzés főbb tanulmányi területei

- Polgári jog I.
- A termőföld hazai és EK-beli jogi szabályozása.
- Marketing.
- A makrogazdaság pénzügyi összefüggései.
- Polgári jog II. (társasági jog).
- Polgári eljárásjog I.
- Pénzügyi jog.
- Pénzügytan.
- Építésigazgatás.
- Értékpapírjog.
- Településrendezés.
- Ingatlan-nyilvántartás.
- Épület- és földingatlanok értékbecslése.
- Polgári eljárásjog II.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ellenőrzési rendszer az intézményi tantervben a 6.1—6.3. pontokban foglaltak figyelembevételével előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — aláírások, gyakorlati jegyek megszerzéséből, kollokviumok teljesítéséből, a szakdolgozat elkészítéséből és a záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A kötelező kollokviumok száma félévente legalább 2.

6.2. A szakdolgozat a képzés anyagából választott olyan szakmai feladat megoldása (minimum 1,5 ív terjedelemben), amellyel a hallgató bizonyítja, hogy tájékozott a választott téma szakirodalmában és jogalkalmazási gyakorlatában, önállóan képes a tanult ismeretanyag szintetizálására és alkotó alkalmazására.

6.3. A záróvizsgára bocsátás feltétele:

- a szakdolgozat elkészítése és benyújtása,
- a tantervben előírt követelmények teljesítése,
- a kijelölt konzulens által elbírált szakdolgozat benyújtása.

6.3.1. A záróvizsga részei:

- a szakdolgozat megvédése,
- szóbeli vizsga polgári jog, polgári eljárásjog tárgyakból.

6.3.2. A záróvizsga eredménye

A záróvizsga egyes tárgyainak és a szakdolgozat érdemjegyéből kialakított egyszerű átlag, egész számra kerekítve.

KÖRNYEZETVÉDELMI SZAKJOGÁSZ SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

A szakirányú továbbképzés célja, hogy a környezetvédelmi jog, a kapcsolódó jogi és határtudományi területeken mindazon ismeretek megszerzésének biztosítása, amelyek a hatósági jogalkalmazásban dolgozó, a környezetvédelmi jogvitákban eljáró jogászok számára a szakmailag megalapozottabb munkavégzést, jogi képviselést lehetővé teszik.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú végzettség megnevezése

Környezetvédelmi szakjogász.

3. A képzésben résztvevők köre és a részvétel előfeltétele

A képzésben a jogász szakképzettséggel rendelkezők vehetnek részt. A képző intézmény további feltételhez (pl. jogi szakvizsga, nyelvvizsga, joggyakorlati idő, munkakör, záróvizsga eredménye) kötheti a felvételt.

4. A képzési idő

Esti és levelező tagozaton 5 félév, legalább 200 tantervi óra. Az intézményi tanterv kötelező tantervi órakon (200 óra) túl a tananyag elsajátításához szükséges különböző típusú tanrendszerű vagy egyéni időráfordítást írhat elő (önálló tanulmányi munka, gyakorlat, házi feladat stb.).

A szakdolgozat elkészítésére és a záróvizsga letételére az 5. félévben kerül sor.

5. A képzés főbb tanulmányi területei

5.1. Környezetgazdaságtan

A környezeti problémák gyökere a gazdaság nem megfelelő fejlődésében keresendő. A környezeti károk, szennyeződések externáliák, melyek költséggé tétele, a piac megfelelő átalakítása nélkül a környezetvédelem bármely jogszabályi követelménye már középtávon is

hatástalan marad. A jogász számára is alapvető kérdéssé válik annak megismerése, melyek a környezeti ártalmak gazdasági okai és azok ellen milyen gazdasági eszközökkel lehet fellépni. Ennek ismeretében fordíthatók le és alkalmazhatók a jogi elvárások a gazdaság területén, egyebek között számos indirekt hatásmechanizmus alapján működő piaci eszköz bevezetésével. A jogintézmények között ezért mind nagyobb a gazdasági eszközök aránya és ez a tendencia mind erősebbé válik.

5.2. A környezetvédelem és közigazgatás

A környezetvédelem legnagyobb részben közigazgatási jogi intézményeken és a közigazgatás közreműködésén alapul, hiszen a környezeti érdekek védelme folyamatos jelenlétet és felügyeletet kíván. E téren egyre nagyobb a sajátos jogintézmények, anyagi és eljárási szabályok száma, a környezeti hatásvizsgálattól a társadalmi részvételig, a hulladékkezelés szabályozásától a zajártalom elleni fellépésig. A szabályozás mennyisége és az azon belül megjelenő számos új elem következtében a jogi alapképzésben szerzett közigazgatási jogi ismeretek nem elégségesek a szakjogászokkal szemben támasztható elvárások teljesítéséhez.

5.3. Polgári jog és környezetvédelem

A polgári jog szerepe a környezeti érdekek védelmében az utóbbi években egyre erősödik, különösen a gazdasági élet szereplőinek diverzifikálása, valamint a potenciális jog- és érdeksérelmek kiterjedtsége révén. A polgári jog számos területén, de különösen a szerződésen kívül okozott károk megtérítésének szabályai között mind jobban érezhető a hagyományos polgári jog felfogás elégtelensége, a szakkérdések súlya. A környezeti károkért való felelősség tárgyalása során ki kell térni a büntetőjogi felelősség kérdéseire is. A szakjogászok mindennapi gyakorlatában egyre nagyobb helyet követelnek maguknak a környezetvédelem polgári jogi aspektusai, melyek fokozott felkészültséget igényelnek.

5.4. Nemzetközi környezetvédelmi jog, Európai Unió környezetjoga

A környezetvédelem tipikusan olyan terület, amely helyi, regionális vagy nemzeti keretek között csak részben kezelhető, ellenben a hatások térbeli, időbeli terjedése révén egyre inkább nemzetközi együttműködést vár el. A környezetvédelmi tárgyú, magyar részvételű egyezmények sokasodnak, illetve egyre több nemzetközi szervezet építi ki sajátos környezetvédelmi bázisát. Számunkra mindezen túl különösen fontos az Európai Unió környezetjoga, hiszen az ott található hatalmas joganyag hazai jogrendszerbe illesztése, a jogharmonizáció mindennapos feladattá vált. Ez a környezetjoggal foglalkozók számára új kihívást jelent, mert az így előre jelezhető folyamatos változásokra időben kell felkészülni. A tárgy tehát mind jobban része a gyakorlati jogi munkának is.

6. Az ismeretek ellenőrzésének rendszere

Az ellenőrzési rendszer az intézményi tantervben a 6.1—6.3. pontokban foglaltak figyelembevételével elő-

írt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — aláírások, gyakorlati jegyek megszerzéséből, kollokviumok teljesítéséből, a szakdolgozat elkészítéséből és a záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A kötelező kollokviumok száma félévente legalább 2.

6.2. A szakdolgozat a képzés anyagából választott olyan szakmai feladat megoldása (minimum 1,5 ív terjedelemben), amellyel a hallgató bizonyítja, hogy tájékozott a választott téma szakirodalmában és jogalkalmazási gyakorlatában, önállóan képes a tanult ismeretanyag szintetizálására és alkotó alkalmazására.

6.3. A záróvizsgára bocsátás feltétele:

- a szakdolgozat elkészítése és benyújtása,
- az intézményi tantervben előírt követelmények teljesítése,
- a kijelölt konzulens által elbírált szakdolgozat benyújtása.

6.3.1. A záróvizsga részei:

- a szakdolgozat megvédése,
- szóbeli vizsga környezetgazdaságtan, környezetvédelem és közigazgatás, polgári jog és környezetvédelem, nemzetközi környezetvédelmi jog, Európai Unió környezetjoga tárgyakból.

6.3.2. A záróvizsga eredménye

A záróvizsga egyes tárgyainak és a szakdolgozat érdemjegyből kialakított egyszerű átlag, egész számra kerekítve.

KÖZLEKEDÉSI SZAKJOGÁSZ SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

A szakirányú továbbképzés célja, hogy a jogász szakképzettséggel rendelkező szakemberek számára széles körű ismereteket adjon a közlekedés területét érintő szakjogi, illetve a kapcsolódó speciális joganyag és a jogalkalmazási gyakorlat területén, továbbá azokon a határtudományi területeken (matematikai, fizikai, számítás- és mérés-technikai, műszaki, orvosi alapismeretek, logika, pszichológia), amelyek nélkülözhetetlenek a közlekedéssel kapcsolatos jogász tevékenységre szakosodott bírók, ügyészek, ügyvédek, rendőrségi, vállalati jogászok számára; célja tehát olyan speciális ismeretkörökből összetevődő szaktudás megszerzésének biztosítása, amely az érintett szakemberek számára jogi feladatok szakmailag megalapozottabb és hatékonyabb ellátását teszi lehetővé, felkészült partneri helyzetbe hozva őket a közlekedési terület más szakembereivel (pl. igazságügyi és más szakértőkkel).

2. Az oklevélben szereplő szakirányú végzettség megnevezése

Közlekedési szakjogász.

3. A képzésben résztvevők köre és a részvétel előfeltétele

A képzésben a jogász szakképzettséggel rendelkezők vehetnek részt. A képző intézmény további feltételhez (pl. jogi szakvizsga, nyelvvizsga, joggyakorlati idő, munkakör, záróvizsga eredménye) kötheti a felvételt.

4. A képzési idő

Esti és levelező tagozaton 5 félév, legalább 200 tantervi óra. Az intézményi tanterv kötelező tantervi órákon (200 óra) túl a tananyag elsajátításához szükséges különböző típusú tanrendszerű vagy egyéni időráfordítást írhat elő (önálló tanulmányi munka, gyakorlat, házi feladat stb.).

A szakdolgozat elkészítésére és a záróvizsga letételére az 5. félévben kerül sor.

5. A képzés főbb tanulmányi területei

5.1. Büntetőjog

Általános és Különös Rész, a közlekedési szabályok helyes értelmezése és az oksági összefüggés a jogalkalmazási gyakorlatban, kitekintéssel az EU joggyakorlatára.

5.2. Büntetőeljárás jog

Alapelvek, eljárási garanciák, bizonyítás — különös figyelemmel a szakértők közreműködésére — a nyomozás során és a bírósági eljárásban. A megalapozottság követelményei, perújítás és felülvizsgálat. Külön eljárások.

5.3. Szabálysértési anyagi- és eljárásjog

Az egyetemi alapképzés során szerzett ismeretek elmélyítése, a jogalkalmazási gyakorlat megismerése, különös figyelemmel a közlekedési szabálysértések speciális szabályaira és joggyakorlatára, valamint az EU követelményeire.

5.4. Matematika, logika, számítás- és mérés-technika

A közlekedés körében előforduló deviáns jelenségek bizonyítása általában szakértői véleményezést igényel. Ezért szükséges a jogalkalmazás során a szakértői vélemények megértése és megfelelő felhasználása érdekében a háttértudományi területek (matematika, műszaki ismeretek stb.) alapvető ismereteinek megszerzése.

6. Az ismeretek ellenőrzésének rendszere

Az ellenőrzési rendszer az intézményi tantervben a 6.1—6.3. pontokban foglaltak figyelembevételével előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — aláírások, gyakorlati jegyek megszerzéséből, kollokviumok teljesítéséből, a szakdolgozat elkészítéséből és a záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A kötelező kollokviumok száma félévente legalább 2.

6.2. A szakdolgozat a képzés anyagából választott olyan szakmai feladat megoldása (minimum 1,5 ív terjedelemben), amellyel a hallgató bizonyítja, hogy tájékozott a választott téma szakirodalmában és jogalkalmazási gyakorlatában.

korlatában, önállóan képes a tanult ismeretanyag szintetizálására és alkotó alkalmazására.

6.3. A záróvizsgára bocsátás feltétele:

- a szakdolgozat elkészítése és benyújtása,
- az intézményi tantervben előírt követelmények teljesítése,
- a kijelölt konzulens által elbírált szakdolgozat benyújtása.

6.3.1. A záróvizsga részei:

- a szakdolgozat megvédése,
- szóbeli vizsga büntetőjog, szabálysértési jog, szakértői műszaki ismeretek tárgyából.

6.3.2. A záróvizsga eredménye

A záróvizsga egyes tárgyainak és a szakdolgozat érdemjegyéből kialakított egyszerű átlag, egész számra kerekítve.

KÜLKERESKEDELMI SZAKJOGÁSZ SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

A szakirányú továbbképzés célja, a jogász szakképzettséggel rendelkező és a külkereskedelemmel feladatszerűen foglalkozó szervezeteknél dolgozó, továbbá az ilyen ügyletek bonyolítására, valamint az ezekkel kapcsolatos jogviták intézésére szakosodott vagy szakosodni kívánó bírák, ügyvédek, jogtanácsosok egyetemi szintű továbbképzésének biztosítása.

A képzés során a résztvevők elméletileg megalapozott és a joggyakorlatban közvetlenül hasznosítható ismereteket (speciális szaktudást) szereznek, amely az ellátott munkakörük, hivatásuk hatékonyabb és megalapozottabb gyakorlására teszi képessé őket.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú képzettség megnevezése

Külkereskedelmi szakjogász.

3. A képzésben résztvevők köre és a részvétel előfeltétele

A képzésben a jogász szakképzettséggel rendelkezők vehetnek részt. A képző intézmény további feltételhez (pl. jogi szakvizsga, nyelvvizsga, joggyakorlati idő, munkakör, záróvizsga eredménye) kötheti a felvételt.

4. A képzési idő

Esti és levelező tagozaton 5 félév, legalább 200 tantervi óra. Az intézményi tanterv kötelező tantervi órakon (200 óra) túl a tananyag elsajátításához szükséges további különböző típusú tanrendszerű vagy egyéni időráfordítást írhat elő (önálló tanulmányi munka, gyakorlat, házi feladat stb.).

A szakdolgozat elkészítésére és a záróvizsga letételére az 5. félévben kerül sor.

5. A képzés főbb tanulmányi területei

5.1. Polgári és kereskedelmi jog

E tanulmányi terület keretében biztosítani kell, hogy a hallgató ismereteket szerezzen:

- a világ jelentősebb jogrendszereiről (tipizálás, általános jellemzés),
- az adásvétel általános szabályain túl a nemzetközi adásvételi szerződésről szóló ENSZ Egyezmény alapvető kérdéseiről,
- a legfontosabb jogrendszerek (német, osztrák, svájci, francia, angolszász stb.) szerződésekre vonatkozó szabályairól,
- kapcsolódó jogterületként a nemzetközi fuvarozás, szállítmányozás, biztosítás, vám-, deviza- és tőzsdejog területén,
- a külkereskedelmi igazgatás, a piacvédelem és a választottbíráskodás területén.

5.2. Nemzetközi (gazdasági) kapcsolatok joga

E tanulmányi terület keretében fel kell dolgozni:

- a nemzetközi magánjog főbb intézményeit összehasonlító jelleggel,
- a GATT és az ENSZ más szakosított gazdasági szervezeteire vonatkozó anyagot,
- az európai integrációra való felkészülés részeként az EK kereskedelmi jogát, az EK-val kötött társulási szerződést,
- a külkereskedelmi tevékenységgel kapcsolatos külföldi adójogi és beruházásvédelmi kérdéseket,
- nemzetközi pénzügyi ismereteket, ideértve a nemzetközi fizetéseket és a szerződések pénzügyi biztosítékait is.

5.3. Nemzetközi kereskedelmi jogi ismeretek

E tanulmányi terület keretében előadás és gyakorlati foglalkozások formájában részletesen fel kell dolgozni az egyes kereskedelmi szerződések megkötésére és lebonyolítására vonatkozó ismereteket. E terület részletes szakmai tartalmát az intézményi tantervek határozzák meg.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ellenőrzési rendszer az intézményi tantervben a 6.1—6.3. pontokban foglaltak figyelembevételével előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — aláírások, gyakorlati jegyek megszerzéséből, kollokviumok teljesítéséből, a szakdolgozat elkészítéséből és a záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A kötelező kollokviumok száma félévente legalább 2.

6.2. A szakdolgozat a képzés anyagából választott olyan szakmai feladat megoldása (minimum 1,5 ív terjedelemben), amellyel a hallgató bizonyítja, hogy tájékozott a választott téma szakirodalmában és jogalkalmazási gyakorlatában, önállóan képes a tanult ismeretanyag szintetizálására és alkotó alkalmazására.

6.3. A záróvizsgára bocsátás feltétele:
 — a szakdolgozat elkészítése és benyújtása,
 — az intézményi tantervben előírt követelmények teljesítése,
 — a kijelölt konzulens által elbírált szakdolgozat benyújtása.

6.3.1. A záróvizsga részei:
 — a szakdolgozat megvédése,
 — szóbeli vizsga általános nemzetközi kereskedelmi jogi ismeretek, nemzetközi pénzügyi és fuvarjogi ismeretek tárgyából.

6.3.2. A záróvizsga eredménye
 A záróvizsga egyes tárgyainak és a szakdolgozat érdemjegyéből kialakított egyszerű átlag, egész számra kerekítve.

TÁRSASÁGI SZAKJOGÁSZ SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

A szakirányú továbbképzés célja, hogy az alapképzést meghaladó körben és mélységben biztosítsa a gyakorló jogászok számára a gazdasági társaságok működéséhez kapcsolódó komplex jogi ismeretek elméletileg megalapozott, a jogalkalmazási gyakorlatot is feldolgozó megszerzését, amelynek birtokában a jogi feladataik szakmailag megalapozottabb és hatékonyabb ellátására válnak képessé.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú képzettség megnevezése

Társasági szakjogász.

3. A képzésben résztvevők köre és a részvétel előfeltétele

A képzésben a jogász szakképzettséggel rendelkezők vehetnek részt. A képző intézmény további feltételhez (pl. jogi szakvizsga, nyelvvizsga, joggyakorlati idő, munkakör, záróvizsga eredménye) kötheti a felvételt.

4. A képzési idő

Esti és levelező tagozaton 5 félév, legalább 200 tantervi óra. Az intézményi tanterv kötelező tantervi órákon (200 óra) túl a tananyag elsajátításához szükséges különböző típusú tanrendszerű vagy egyéni időráfordítást írhat elő (önálló tanulmányi munka, gyakorlat, házi feladat stb.).

A szakdolgozat elkészítésére és a záróvizsga letételére az 5. félévben kerül sor.

5. A képzés főbb tanulmányi területei

5.1. Társasági jog és cégjog

E tanulmányi területen a jogszabály anyagának feldolgozásán túl a joggyakorlat részletes és szemináriumi fog-

lalkozásokat is magában foglaló megismertetésére kerül sor. Ki kell térni a konszernjogi szabályokra és a közvetlenül kapcsolódó jogterületek anyagára is.

5.2. A vállalkozások pénzügyi folyamatainak alapösszefüggései

Cél, hogy a képzésben résztvevők megismerkedjenek a vállalkozások közgazdasági célkitűzéseivel, a tevékenységüket kifejező, megjelenítő pénzügyi folyamatok alapösszefüggéseivel és a számvitel alapvető szabályaival. A tananyag elsajátításának lehetővé kell tenni a további egyéni képzést és e szakterületen dolgozó szakemberekkel való kommunikáláshoz szükséges ismereteket.

5.3. A gazdasági társaságok felszámolásának és csődeljárásának szabályai

A vonatkozó jogszabályok és joggyakorlat megismeretén túl ki kell térni a kapcsolódó anyagi jogi kérdésekre is.

5.4. Egyes jogterületek gazdasági társaságokra vonatkozó speciális szabályai

E körben fel kell dolgozni az adójog, a munkajog és társadalombiztosítás, a koncessziós és a privatizációs jog, az értékpapírjog legfontosabb és célirányos szabályozását.

5.5. A társasági jog nemzetközi összefüggései

A gazdasági társaságok tevékenységére figyelemmel szükséges a nemzetközi magánjog, az EU társasági jogának, a vám-, deviza- és külkereskedelmi szabályok megismertetése. Foglalkozni kell a külföldi társaságalapítás, illetve a külföldiek befektetéseinek legfontosabb kérdéseivel is.

6. Az ismeretek ellenőrzésének rendszere

Az ellenőrzési rendszer az intézményi tantervben a 6.1—6.3. pontokban foglaltak figyelembevételével előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — aláírások, gyakorlati jegyek megszerzéséből, kollokviumok teljesítéséből, a szakdolgozat elkészítéséből és a záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A kötelező kollokviumok száma félévente legalább 2.

6.2. A szakdolgozat a képzés anyagából választott olyan szakmai feladat megoldása (minimum 1,5 ív terjedelemben), amellyel a hallgató bizonyítja, hogy tájékozott a választott téma szakirodalmában és jogalkalmazási gyakorlatában, önállóan képes a tanult ismeretanyag szintézisére és alkotó alkalmazására.

6.3. A záróvizsgára bocsátás feltétele:

— a szakdolgozat elkészítése és benyújtása,
 — az intézményi tantervben előírt követelmények teljesítése,
 — a kijelölt konzulens által elbírált szakdolgozat benyújtása.

6.3.1. A záróvizsga részei:

— a szakdolgozat megvédése,
 — szóbeli vizsga társasági jog, cégjog tárgyából.

6.3.2. A záróvizsga eredménye

A záróvizsga egyes tárgyainak és a szakdolgozat érdemjegyéből kialakított egyszerű átlag, egész számra kerekítve.

JOGI SZAKOKLEVELES KÖZGAZDÁSZ SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

A szakirányú továbbképzés célja, hogy a különböző területeken dolgozó közgazdászok számára biztosítsa az alapképzettségükhöz kapcsolódó mindazon jogi ismeretek szervezett továbbképzés formájában történő megszerzését, amelyek birtokában hatékonyabban képesek vezetni, vállalkozói vagy más munkaterületeken komplex — így meghatározott körű jogi szaktudást is igénylő — feladataik ellátására.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú képzettség megnevezése

Jogi szakokleveles közgazdász.

3. A képzésben résztvevők köre és a részvétel előfeltétele

A képzésben okleveles közgazdász egyetemi, illetve közgazdász főiskolai oklevéllel rendelkezők vehetnek részt. A képző intézmény további feltételhez (a záróvizsga eredménye, meghatározott munkakör, gyakorlat) kötheti a felvételt.

4. A képzési idő

Esti és levelező tagozaton 5 félév, legalább 200 tantervi óra. Az intézményi tanterv kötelező tantervi órakon (200 óra) túl a tananyag elsajátításához szükséges további különböző típusú tanrendszerű vagy egyéni időráfordítást írhat elő (önálló tanulmányi munka, gyakorlat, házi feladat stb.).

A szakdolgozat elkészítésére és a záróvizsga letételére az 5. félévben kerül sor.

5. A képzés főbb tanulmányi területei

5.1. Jogelméleti alapok

- Alapfogalmak és összefüggések.
- A jog szerkezete, a jogalkotás.
- A jog érvényesülése.
- Az állampolgár jogi helyzete.

5.2. Bevezetés a modern európai magánjogba

E körben európai kitekintésben a következő fogalmakkal kell megismertetni a hallgatókat:

— természetes személy, jogi személy, dologi jog, kötelmi jog, a felelősség, visszterhes szerződések, a szerződés-típusozás, a kártérítés, a szerzői jog, az öröklési jog.

5.3. Polgári jogi alapok

- Alapfogalmak.
- Személyek.
- Tulajdonjog.
- Öröklési jog.
- Szerződési alapfogalmak.
- A szerződés érvénytelensége.
- Szerződésszegés.
- Kártérítés.
- Adásvétel, szállítási szerződés.
- Vállalkozás.
- Mezőgazdasági termékértékesítés.
- Bérlet, letét.
- Megbízás, bizomány.
- Fuvarozás, szállítmányozás.
- Bank- és hitelviszonyok, értékpapír.
- Biztosítás.
- Társaság.

5.4. Társasági jog

- A gazdasági társulások gazdasági és jogpolitikai funkciói, jellemzői.
- A jogi személyiséggel rendelkező gazdasági társulások főbb szabályai.
- A jogi személyiséggel nem rendelkező gazdasági társulások.
- A külföldi részvétellel működő gazdasági társulások sajátos szabályai.
- A gazdasági társulások működésével kapcsolatos pénzügyi, munkaügyi stb. rendelkezések.

5.5. Államigazgatási jog

- Áttekintés az államigazgatásról.
- Az államigazgatási jog alapelemei.
- A hierarchikus igazgatás.
- A hatósági tevékenység.

5.6. Nemzetközi magánjog, nemzetközi gazdasági kapcsolatok joga.

- A nemzetközi magánjog és a nemzetközi gazdasági kapcsolatok jogának funkciója a külgazdasági kapcsolatokban.
- A nemzetközi gazdasági kapcsolatok állami alakítása.
- Nemzetközi beruházások (vegyes vállalatok).
- A külföldi beruházások és a tulajdon védelme.
- Szerződések a külgazdaságban.

5.7. Munkajog

- A munkaviszony létesítése, módosítása és megszüntetése.
- A munkaviszonyból eredő jogok és kötelezettségek.
- A munkaviszonyból eredő kötelezettségek megsértésének következményei.
- A munkaügyi viták elintézése.

5.8. Az alapozó és főbb szakjogi ismeretek mellett biztosítani kell, hogy a képzés során a hallgatók célirányos ismereteket szerezzenek a következő területeken: iparjog-

védelem, pénzügyi jog, értékpapírszabályozás, polgári eljárásjog, büntetőjog és eljárásjog, társadalombiztosítás stb. Ezen ismeretek körét és tantervi súlyát a képző intézmények határozhatják meg.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ellenőrzési rendszer az intézményi tantervben a 6.1—6.3. pontokban foglaltak figyelembevételével előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — aláírások, gyakorlati jegyek megszerzéséből, kollokviumok teljesítéséből, a szakdolgozat elkészítéséből és a záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A kötelező kollokviumok száma félévente legalább 2.

6.2. A szakdolgozat a képzés anyagából választott olyan szakmai feladat megoldása (minimum 1,5 ív terjedelemben), amellyel a hallgató bizonyítja, hogy tájékozott a választott téma szakirodalmában és jogalkalmazási gyakorlatában, önállóan képes a tanult ismeretanyag szintézisére és alkotó alkalmazására.

6.3. A záróvizsgára bocsátás feltétele:

— a szakdolgozat elkészítése és benyújtása,
— az intézményi tantervben előírt követelmények teljesítése,
— a kijelölt konzulens által elbírált szakdolgozat benyújtása.

6.3.1. A záróvizsga részei:

— a szakdolgozat megvédése,
— szóbeli vizsga államszervezeti ismeretek, polgári jogi alapok, munkajog tárgyából.

6.3.2. A záróvizsga eredménye

A záróvizsga egyes tárgyainak és a szakdolgozat érdemjegyéből kialakított egyszerű átlag, egész számra kerekítve.

JOGI SZAKOKLEVELES MÉRNÖK SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

A szakirányú továbbképzés célja, hogy a különböző tevékenységeken dolgozó mérnökök számára biztosítsa az alapképzettségükhöz kapcsolódó mindazon jogi ismeretek szervezett továbbképzés formájában történő megszerzését, amelyek birtokában hatékonyabban képesek vezetői, vállalkozói vagy más munkaterületen komplex — így meghatározott körű jogi szaktudást is igénylő — feladataik ellátására.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú képzettség megnevezése

Jogi szakokleveles mérnök.

3. A képzésben résztvevők köre és a részvétel előfeltétele

A képzésben egyetemi és főiskolai szintű mérnök, agrár-mérnök oklevéllel rendelkezők vehetnek részt. A képző intézmény további feltételhez (a záróvizsga eredménye, meghatározott munkakör, gyakorlat) kötheti a felvételt.

4. A képzési idő

Esti és levelező tagozaton 5 félév, legalább 200 tantervi óra. Az intézményi tanterv kötelező tantervi órakon (200 óra) túl a tananyag elsajátításához szükséges további különböző típusú tanrendszerű vagy egyéni időráfordítást írhat elő (önálló tanulmányi munka, gyakorlat, házi feladat stb.).

A szakdolgozat elkészítésére és a záróvizsga letételére az 5. félévben kerül sor.

5. A képzés főbb tanulmányi területei

5.1. Jogelméleti alapok

— Alapfogalmak és összefüggések.
— A jog szerkezete, a jogalkotás.
— A jog érvényesülése.
— Az állampolgár jogi helyzete.

5.2. Bevezetés a modern európai magánjogba

E körben európai kitekintésben a következő fogalmakkal kell megismertetni a hallgatókat:

— természetes személy, jogi személy, dologi jog kötelemi jog, a felelősség, visszterhes szerződések, a szerződés-típusok, a kártérítés, a szerzői jog, az öröklési jog.

5.3. Polgári jogi alapok

— Alapfogalmak.
— Személyek.
— Tulajdonjog.
— Öröklési jog.
— Szerződési alapfogalmak.
— A szerződés érvénytelensége.
— Szerződésszegés.
— Kártérítés.
— Adásvétel, szállítási szerződés.
— Vállalkozás.
— Mezőgazdasági termékértékesítés.
— Bérlet, letét.
— Megbízás, bizomány.
— Fuvarozás, szállítmányozás.
— Bank- és hitelviszonyok, értékpapír.
— Biztosítás.
— Társaság.

5.4. Társasági jog

— A gazdasági társulások gazdasági és jogpolitikai funkciói, jellemzői.
— A jogi személyiséggel rendelkező gazdasági társulások főbb szabályai.
— A jogi személyiséggel nem rendelkező gazdasági társulások.

— A külföldi részvétellel működő gazdasági társulások sajátos szabályai.

— A gazdasági társulások működésével kapcsolatos pénzügyi, munkaügyi stb. rendelkezések.

5.5. Államigazgatási jog

— Áttekintés az államigazgatásról.

— Az államigazgatási jog alapelemei.

— A hierarchikus igazgatás.

— A hatósági tevékenység.

5.6. Munkajog

— A munkaviszony létesítése, módosítása és megszüntetése.

— A munkaviszonyból eredő jogok és kötelezettségek.

— A munkaviszonyból eredő kötelezettségek megsértésének következményei.

— A munkaügyi viták elintézése.

5.7. Iparjogvédelem

— A szellemi alkotások joga.

— A műszaki alkotások jogi oltalma.

— A vállalat- és árujelzők jogi oltalma.

— Szerződések az iparjogvédelem területén.

— Versenyjog.

— Az iparjogvédelem vállalati feladatai.

— Nemzetközi együttműködés az iparjogvédelemben.

5.8. Az alapozó és főbb szakjogi ismeretek mellett biztosítani kell, hogy a képzés során a hallgatók célirányos ismereteket szerezzenek a következő területeken: nemzetközi magánjog, nemzetközi gazdasági kapcsolatok joga, pénzügyi jog, értékpapírijog, polgári eljárásjog, büntetőjog és eljárásjog, társadalombiztosítás környezetvédelmi jog stb. Ezen ismeretek körét és tantervi súlyát a képző intézmények határozhatják meg.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ellenőrzési rendszer az intézményi tantervben a 6.1—6.3. pontokban foglaltak figyelembevételével előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — aláírások, gyakorlati jegyek megszerzéséből, kollokviumok teljesítéséből, a szakdolgozat elkészítéséből és a záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A kötelező kollokviumok száma félévente legalább 2.

6.2. A szakdolgozat a képzés anyagából választott olyan szakmai feladat megoldása (minimum 1,5 ív terjedelemben), amellyel a hallgató bizonyítja, hogy tájékozott a választott téma szakirodalmában és jogalkalmazási gyakorlatában, önállóan képes a tanult ismeretanyag szintetizálására és alkotó alkalmazására.

6.3. A záróvizsgára bocsátás feltétele:

— a szakdolgozat elkészítése és benyújtása,

— az intézményi tantervben előírt követelmények teljesítése,

— a kijelölt konzulens által elbírált szakdolgozat benyújtása.

6.3.1. A záróvizsga részei:

— a szakdolgozat megvédése,

— szóbeli vizsga államszervezeti ismeretek, polgári jogi alapok, munkajog tárgyából.

6.3.2. A záróvizsga eredménye

A záróvizsga egyes tárgyainak és a szakdolgozat érdemjegyéből kialakított egyszerű átlag, egész számra kerekítve.

JOGI SZAKOKLEVELES ORVOS SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

Az egészségügyi ellátás szinte minden területén az utóbbi időben végbement jogi szabályozás, az egészségügyi tevékenységgel kapcsolatos sajátos felelősségi szabályok és kártérítési eljárások, valamint az egészségügyi ellátó rendszer átalakulása, a funkcionális privatizáció (vállalkozó orvos, egészségügyi vállalkozások) egyaránt indokoltá teszi, hogy az orvosok számára feladataik ellátásához kapcsolódó speciális jogi szakismeretek (többes szaktudás) megszerzése célirányosan és hatékony formában biztosított legyen.

A képzés célja, hogy az orvosi (vállalkozó orvosi) praxisban felmerülő, alapvető jogi ismereteket is igénylő problémák felismerését, megoldását segítse elő. A képzés az egészségügyre vonatkozó jogi szabályozás mellett elsősorban gazdasági, vállalkozói ismeretek megszerzésére irányul.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú képzettség megnevezése

Jogi szakokleveles általános orvos.

3. A képzésben résztvevők köre és a részvétel előfeltétele

A képzésben orvostudományi egyetemen szerzett általános orvosi oklevéllel rendelkezők vehetnek részt.

4. A képzési idő

Esti és levelező tagozaton 5 félév, legalább 200 tantervi óra. Az intézményi tanterv kötelező tantervi órákon (200 óra) túl a tananyag elsajátításához szükséges további különböző típusú tanrendszerű vagy egyéni időráfordítást írhat elő (önálló tanulmányi munka, gyakorlat, házi feladat stb.).

A szakdolgozat elkészítésére és a záróvizsga letételére az 5. félévben kerül sor.

5. A képzés főbb tanulmányi területei

5.1. Általános, illetve alapozó jogi ismeretek:

— jogelméleti alapok,

— közjogi ismeretek,

— közigazgatási ismeretek, egészségügyi igazgatás.

5.2. Polgári jogi alapismeretek: társasági jog, egészségügyi vállalkozások joga.

5.3. Az egészségügyi jog általános kérdései, különleges területei (különleges egészségügyi beavatkozások, járványügyi rendelkezések, pszichiátriai betegellátás).

5.4. Munkajogi ismeretek: társadalombiztosítási alapismeretek, egészségbiztosítás; pénzügyi jogi alapismeretek.

5.5. Minőségbiztosítás és felelősségi rendszer az egészségügyben.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ellenőrzési rendszer az intézményi tantervben a 6.1—6.3. pontokban foglaltak figyelembevételével előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — aláírások, gyakorlati jegyek megszerzéséből, kollokviumok teljesítéséből, a szakdolgozat elkészítéséből és a záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A kötelező kollokviumok száma félévente legalább 2.

6.2. A szakdolgozat a képzés anyagából választott olyan szakmai feladat megoldása (minimum 1,5 ív terjedelemben), amellyel a hallgató bizonyítja, hogy tájékozott a választott téma szakirodalmában és jogalkalmazási gyakorlatában, önállóan képes a tanult ismeretanyag szintetizálására és alkotó alkalmazására.

6.3. A záróvizsgára bocsátás feltétele:

- a szakdolgozat elkészítése és benyújtása,
- az intézményi tantervben előírt követelmények teljesítése,
- a kijelölt konzulens által elbírált szakdolgozat benyújtása.

6.3.1. A záróvizsga részei:

- a szakdolgozat megvédése,
- szóbeli vizsga egészségügyi jog, egészségbiztosítás, polgári és társasági jogi alapok, az egészségügyi vállalkozások joga tárgyakkól.

6.3.2. A záróvizsga eredménye

A záróvizsga egyes tárgyainak és a szakdolgozat érdemjegyből kialakított egyszerű átlag, egész számra kerekítve.

JOGI SZAKOKLEVELES CSALÁDVÉDELMI TANÁCSADÓ SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

A szakirányú továbbképzés célja, hogy a gyámügyi szakigazgatás, a családvédelem és családsegítés, valamint a szociális igazgatás területén dolgozó szakemberek számára biztosítsa az ellátott munkakörökhöz kapcsolódó mindazon általános jogi, illetve családjogi, továbbá határtudományi ismeretek szakirányú továbbképzés formájában tör-

tendő megszerzését, amelyek birtokában hatékonyabban képesek a vezetői, ügyintézői feladatok ellátására.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú képzettség megnevezése

Jogi szakokleveles családvédelmi tanácsadó.

3. A képzésben résztvevők köre és a részvétel előfeltétele

A képzésben egyetemi, főiskolai szintű tanári diplomával, államigazgatási főiskolán szerzett oklevéllel, szociálpolitikus egyetemi, szociális munkás főiskolai szintű szakképzéssel rendelkezők vehetnek részt. A képző intézmény további feltételhez (a záróvizsga eredménye, meghatározott munkakör, gyakorlat) kötheti a felvételt.

4. A képzési idő

Esti és levelező tagozaton 5 félév, legalább 200 tantervi óra. Az intézményi tanterv kötelező tantervi órákon (200 óra) túl a tananyag elsajátításához szükséges további különböző típusú tanrendszerű vagy egyéni időráfordítást írhat elő (önálló tanulmányi munka, gyakorlat, házi feladat stb.).

A szakdolgozat elkészítésére és a záróvizsga letételére az 5. félévben kerül sor.

5. A képzés főbb tanulmányi területei

- Jogi alaptan.
- Családszociológia.
- Alkotmányjog.
- Pszichológia I.
- Közigazgatási jog I.
- Jogi kultúra alapjai.
- Közigazgatási jog II.
- Pszichológia II.
- Polgári jog.
- Szociálpolitika alapjai.
- Pszichológia III.
- Családjog.
- Szociális jog.
- Polgári eljárásjog I.
- Pszichológia IV.
- Munkajog, társadalombiztosítási jog.
- Családjog II., nemzetközi családjog.
- Nemzetközi gyermekvédelem.
- Polgári eljárásjog II., okirat és beadványszerkesztés.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ellenőrzési rendszer az intézményi tantervben a 6.1—6.3. pontokban foglaltak figyelembevételével előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — aláírások, gyakorlati jegyek megszerzéséből, kollokviumok teljesítéséből, a szakdolgozat elkészítéséből és a záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A kötelező kollokviumok száma félévente legalább 2.

6.2. A szakdolgozat a képzés anyagából választott olyan szakmai feladat megoldása (minimum 1,5 ív terjedelemben), amellyel a hallgató bizonyítja, hogy tájékozott a választott téma szakirodalmában és jogalkalmazási gyakorlatában, önállóan képes a tanult ismeretanyag szintetizálására és alkotó alkalmazására.

6.3. A záróvizsgára bocsátás feltétele:

- a szakdolgozat elkészítése és benyújtása,
- az intézményi tantervben előírt követelmények teljesítése,
- a kijelölt konzulens által elbírált szakdolgozat benyújtása.

6.3.1. A záróvizsga részei:

- a szakdolgozat megvédése,
- szóbeli vizsga családjog, szociális jog tárgyakból.

6.3.2. A záróvizsga eredménye

A záróvizsga egyes tárgyainak és a szakdolgozat érdemjegyéből kialakított egyszerű átlag, egész számra kerekítve.

DEMOGRÁFUS SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

A szakirányú továbbképzés célja, hogy a demográfiai és más határtudományok területén biztosítsa a különleges szakképzettség — demográfus — megszerzéséhez szükséges szakmai ismeretek elsajátítását és ezáltal a társadalmi-gazdasági élet számos területén egyre növekvő számú speciális szakemberigény (demográfus) kielégítését. Így elsősorban a Központi Statisztikai Hivatal, az érintett minisztériumok, önkormányzatok tartanak igényt az ilyen szak tudással rendelkező szakemberek foglalkoztatására.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú képzettség megnevezése

Demográfus.

3. A képzésben résztvevők köre és a részvétel előfeltétele

A képzésben bármilyen egyetemi, illetve főiskolai oklevéllel rendelkezők részt vehetnek. A képző intézmény további feltételhez (a záróvizsga eredménye, meghatározott munkakör, gyakorlat) kötheti a felvételt.

4. A képzési idő

Esti és levelező tagozaton 5 félév, legalább 200 tantervi óra. Az intézményi tanterv kötelező tantervi órakon (200 óra) túl a tananyag elsajátításához szükséges további különböző típusú tanrendszerű vagy egyéni időráfordítást írhat elő (önálló tanulmányi munka, gyakorlat, házi feladat stb.).

A szakdolgozat elkészítésére és a záróvizsga letételére az 5. félévben kerül sor.

5. A képzés főbb tanulmányi területei

— Népesedéspolitika. A világ népessége. Vándorlás (külső, belső és ingavándorlás).

— A demográfiai elemzés elvei, módszerei. A történeti demográfia feladata, módszerei, eredményei.

— Termelékenység mérése és elemzése (családtervezés). Halandóság mérése és elemzése.

— Népeség-előreszámítás. A népesség struktúrája. Házasság, család, válás, háztartás.

— Településdemográfia.

— Egészségügyi statisztika.

— Informatika demográfiai alkalmazásai.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ellenőrzési rendszer az intézményi tantervben a 6.1—6.3. pontokban foglaltak figyelembevételével előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — aláírások, gyakorlati jegyek megszerzéséből, kollokviumok teljesítéséből, a szakdolgozat elkészítéséből és a záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A kötelező kollokviumok száma félévente legalább 2.

6.2. A szakdolgozat a képzés anyagából választott olyan szakmai feladat megoldása (minimum 1,5 ív terjedelemben), amellyel a hallgató bizonyítja, hogy tájékozott a választott téma szakirodalmában és jogalkalmazási gyakorlatában, önállóan képes a tanult ismeretanyag szintetizálására és alkotó alkalmazására.

6.3. A záróvizsgára bocsátás feltétele:

- a szakdolgozat elkészítése és benyújtása,
- az intézményi tantervben előírt követelmények teljesítése,
- a kijelölt konzulens által elbírált szakdolgozat benyújtása.

6.3.1. A záróvizsga részei:

- a szakdolgozat megvédése,
- szóbeli vizsga a népesség fejlődése és struktúrája, a népmozgalom, népesség-előreszámítás és demográfiai modellek, a népesség a társadalomstatistikákban tárgyakból.

6.3.2. A záróvizsga eredménye

A záróvizsga egyes tárgyainak és a szakdolgozat érdemjegyéből kialakított egyszerű átlag, egész számra kerekítve.

MUNKAÜGYI KAPCSOLATOK SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

A szakirányú továbbképzés célja olyan szakemberek képzése, akik kellően felkészültek ahhoz, hogy képesek

legyenek mind a versenyszférában, mind a költségvetési intézményeknél, valamint az államigazgatás és önkormányzatok szerveinél, továbbá a munkáltatói és munkavállalói érdekképviseleti szerveknél a munkaügyi politika irányítására, így különösen a foglalkoztatás, a bér- és szociálpolitika elveinek, rendszerének kialakítására, ezek végrehajtásának megszervezésére, a munkáltatói és munkavállalói oldal közötti kollektív tárgyalások lefolytatására és az érdekegyeztetés megszervezésére.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

- Munkaügyi szakjogász.
- Munkaügyi szaktanácsadó.

3. A képzésben résztvevők köre és a részvétel előfeltétele

A képzésben jogász szakképzettséggel, továbbá más egyetemi, illetve főiskolai oklevéllel rendelkezők vehetnek részt. A képző intézmény további feltételhez (a záróvizsga eredménye, meghatározott munkakör, gyakorlat) kötheti a felvételt.

4. A képzési idő

Esti és levelező tagozaton 5 félév, legalább 200 tantervi óra. Az intézményi tanterv kötelező tantervi órakon (200 óra) túl a tananyag elsajátításához szükséges további különböző típusú tanrendszerű vagy egyéni időráfordítást írhat elő (önálló tanulmányi munka, gyakorlat, házi feladat stb.).

A szakdolgozat elkészítésére és a záróvizsga letételére az 5. félévben kerül sor.

5. A képzés főbb tanulmányi területei

5.1. Munkagazdasági ismeretek

Foglalkoztatáspolitikai — munkaerő-gazdálkodás — a munkaerő-gazdálkodás funkciói, munkaerő-kereslet, munkaszervezés, munkakapcsolatok. A munkaerőmozgás tervezése, a gazdasági társaságok munkaerő-szükséglete. A munkaerő kiválasztása és munkába állítása.

Az emberi erőforrásokkal való gazdálkodás egyes elemei. A munkaerő képzése, továbbképzése, átképzése. Iskolázottság szintjei. A munkafolyamat megszervezése, munkakapcsolatok kezelése. Munkaerőpiac. Munkagazdálkodás alakulása. Az innováció és a munkaerővel szembeni követelmények.

Bér- és jövedelempolitika. A GDP felhasználása, a lakossági jövedelmek összetevőinek alakulása. Beralakító tényezők a piactudományban. A bérek és az infláció. Személyi jövedelemadó, bruttó és nettó bér. A reáljövedelmek és reálbérek változásának mérési módszerei.

5.2. Vállalati vezetés, szervezés

A tantárgy célja és jellege. A munkaügyi kapcsolatok fejlesztése szempontjából fontos vezetési, szervezési ismeretek.

Szervezési, vezetési ismeretek, alapfogalmak. Az érdekegyeztetéssel összefüggő motivációs elméletek. Munkaértékelési rendszerek, besorolás és tarifarendszerek. Munkaszervezési módszerek. Egyéni teljesítmények mérése. Az érdekegyeztetés szervezési kérdései.

5.3. Szociológia

Bevezetés a szociológiába, általános kérdések. A társadalom rétegződése, társadalmi mobilitás, társadalmi kis-csoportok. Normák, értékek, tudati viszonyok. Makrogazdaság szociológiája. Munkaszociológia, a munka elszemélytelenítése. Taylor Ford munka- és üzemszervezése. Klasszikus munka- és üzemszervezési irányzatok. Az elszemélytelenített modern munka szociológiája. Kísérletek a munka gazdagítására és humanizálására. A magyar munkaszociológia problémái.

5.4. Munkajog

A munkajog fogalma és rendszere. A munkajog szabályozási rendszere. A munkatörvénykönyv, közalkalmazotti és köztisztviselői törvény. Kollektív szabályok, vállalati belső szabályok. Nemzetközi jogi normák hatása a magyar munkajogra. Egyéni munkaviszonyok szabályozása, munkaviszony fogalma. Munkaviszony keletkezése, módosítása, megszűnése és megszüntetése. A munkaviszony alanyainak jogai és kötelezettségei. A munkavégzés szabályai. Munka díjazása, szociális jogok, munkajogi felelősség rendszere. Munkaügyi viták, fórumrendszer, eljárási szabályok. A kollektív jogviszonyok, a munkavállalók és munkáltatók érdekképviseleti rendszere. Kollektív tárgyalások jogi keretei. Kollektív szerződés, egyéb megállapodások. A munkavállalói részvételi jog. Kollektív konfliktusok megoldásának jogi keretei.

5.5. Társasági jog

Az egyéni és társas vállalkozás. Az egyéni vállalkozás jogi keretei és tevékenységi köre, a tevékenység megszűnése. Társas vállalkozások, a társasági törvény jelentősége. Különböző társasági formák és azok jellemző vonásai. A típuskénszer. A gazdasági társaság tagjai, a gazdasági társaság tevékenysége, összeférhetetlenség, a jogi szabályozás jellege. Gazdasági társaság alapítása. Az alapítók felelőssége. Az egyes társasági formák: közkereseti társaság, betéti társaság, egyesülés, közös vállalat, korlátolt felelősségű társaság. A kft.-re vonatkozó részletek, szabályok. Részvénytársaságra vonatkozó hatályos rendelkezések.

5.6. Vállalati gazdálkodás

A modern vállalkozási formák történeti kialakulása. Vállalatelméletek, neoklasszikus iskola, szocialista vállalatelméletek, hiányelméletek. Vállalatok alapítása, átalakulása, megszűnése. Csőd, felszámolás, végelszámolás. A vállalati gazdálkodás főbb funkcionális területei, vállalati pénzügyek. Munkaerő-gazdálkodás funkciói, vállalati információrendszer. Készletgazdálkodás. A vállalat kereskedelmi funkciója. Vállalatfejlesztés funkciója. Vállalati stratégia fogalma, kialakulása, jellemzői és szintjei.

5.7. Pszichológia

A munkaléktan alapkérdései. Az emberi teljesítmény feltételrendszerei. Műszaki pszichológia. Az alkalmasság pszichológiája. A menedzsment pszichológiája.

5.8. Szociális jog

A szociális jog által szabályozott életviszonyok köre. Az állam által működtetett szociális ellátási rendszerek pénzügyi forrásai, működése. A szociális ellátás keretében nyújtott ellátások. A foglalkoztatáspolitikai eszközrendszer főbb intézményei. Vállalati szociálpolitika.

5.9. Munkaügyi kapcsolatok fejlődése

A munkaügyi kapcsolatok kialakulásának történeti fejlődése. A fejlődés egyes szakaszai a XIX. századtól napjainkig. A munkaügyi kapcsolatok modelljei. Az állami szervezetek kialakulása, a munkaügy helyváltoztatása az államapparátusban. A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet létrehozása, fejlődése, szerepe. Nemzetközi munkaügyi megállapodások.

5.10. Munkaügyi kapcsolatok alanyai

A szakszervezetek létrejötte, kialakulása és fejlődése. Az egyesülési szabadság kérdésköre. A szakszervezetek típusai. A szakszervezetek kapcsolatai, a szakszervezet elismerése, szervezetségi foka. Belső felépítése és működése. A szakszervezetek vállalati szintű jelenléte. Kapcsolataik a participáció intézményeivel. A szakszervezetek működési területei. A szakszervezetek Magyarországon, és fejlődésük. A munkáltatók és érdekképviseleti szervek, kialakulásuk, történeti fejlődésük. Szervezeti tömörülések, szövetségek. A munkáltatói szervezetek kapcsolatai pártokkal magánszférában. Munkáltatói szervezetek hazánkban, és fejlődésük.

5.11. Kollektív tárgyalások, megállapodások

A kollektív tárgyalások fogalma, kialakulása, történetisége. A kollektív tárgyalások alapfeltételei, területei, témakörei. A tárgyalások előkészítése, menetrendje. A kollektív szerződések formái, típusai. A kollektív szerződések kiterjesztése. Az állam szerepe a kollektív tárgyalásoknál. Országos szintű kollektív tárgyalások. Tárgyalási taktikák és stratégiák. A szakelem és alkuelem szerepe és viszonya. Országos szintű konzultáció. Kollektív tárgyalások az állami szektorban.

5.12. Kollektív viták, közvetlen akciók

Kollektív viták típusai (jogvita, érdekvita). Közvetlen akciók, sztrájk fogalma, tilalma, a sztrájk fajtái. A kizárás fogalma és alkalmazása. A kollektív viták rendezésének megoldási formái. Egyeztetés, közvetítés, döntőbíráskodás, bírói út.

5.13. Dolgozó részvételi joga

Részvétel fogalma, kialakulása, szereplői. A részvétel fő formái. A részvétel intézményei Magyarországon, üzemi tanácsok. Szakszervezetek viszonya a részvételi jogosultsághoz. Részvétel és a kollektív tárgyalások kapcsolata.

5.14. Egyéni kapcsolatok

Egyéni kapcsolatok fogalma, köre, történeti kialakulása. Egyéni kapcsolatok formái.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere az intézményi tantervben a 6.1—6.3. pontokban foglaltak figyelembevételével előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — aláírások és gyakorlati jegyek megszerzéséből, vizsgák — beszámolók, kollokviumok, szigorlatok — letételéből, szakmai gyakorlat(ok) elvégzéséből, szakdolgozat elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A kötelező kollokviumok száma félévente legalább 2.

Kötelező szigorlat:

- munkagazdasági ismeretek,
- vállalati vezetés, szervezés,
- vállalati gazdálkodás.

6.2. A szakdolgozat a képzés anyagából választott olyan szakmai feladat megoldása (minimum 1,5 ív terjedelemben), amellyel a hallgató bizonyítja, hogy tájékozott a választott téma szakirodalmában és jogalkalmazási gyakorlatában, önállóan képes a tanult ismeretanyag szintézisére és alkotó alkalmazására.

6.3. A záróvizsgára bocsátás feltétele:

- a szakdolgozat elkészítése és benyújtása,
- az intézményi tantervben előírt követelmények teljesítése,
- a kijelölt konzulens által elbírált szakdolgozat benyújtása.

6.3.1. A záróvizsga részei:

- a szakdolgozat megvédése
- szóbeli vizsga jogi ismeretek (munkajog, társasági jog, szociális jog), kollektív tárgyalások, megállapodások, kollektív viták, sztrájk tárgyakból.

6.3.2. A záróvizsga eredménye

A záróvizsga egyes tárgyainak és a szakdolgozat érdemjegyéből kialakított egyszerű átlag, egész számra kerekítve.

TÁRSADALOMBIZTOSÍTÁSI SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

A szakirányú továbbképzés célja olyan — többnyire a társadalombiztosítás vagy annak intézményei különféle területein tevékenykedő jogászok, gazdasági, pénzügyi, közgazdasági végzettséggel stb. rendelkező szakemberek speciális társadalombiztosítási továbbképzése, akik korábban megszerzett okleveles szakképzettségük birtokában folytatott eredményes szakmai tevékenységük során szerzett tapasztalataikra támaszkodva képesek áttekinteni a társadalombiztosítás különféle ágazataiban és a kapcsolódó egyéb szociális ellátások területén végzett munka alapvető

összefüggéseit, kellő jártassággal rendelkeznek az igazgatási, ügyviteli feladatok ellátásában. Megfelelő ismereteket kapnak a humánpolitika és az emberi erőforrások felhasználását előmozdító egyéb tudományágak legfontosabb eredményeiről. Képesek a továbbképzésben megszerzett ismereteik felhasználásával, későbbi egyéni további továbbképzésükkel feladataik igényes ellátására.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

- Társadalombiztosítási szakjogász.
- Társadalombiztosítási szaktanácsadó.

3. A képzésben résztvevők köre és a részvétel előfeltétele

A képzésben jogász szakképzettséggel, továbbá más egyetemi, illetve főiskolai oklevéllel rendelkezők vehetnek részt. A képző intézmény további feltételhez (a záróvizsga eredménye, meghatározott munkakör, gyakorlat) kötheti a felvételt.

4. A képzési idő

Esti és levelező tagozaton 5 félév, legalább 200 tantervi óra. Az intézményi tanterv kötelező tantervi órakon (200 óra) túl a tananyag elsajátításához szükséges különböző típusú tanrendszerű vagy egyéni időráfordítást írhat elő (önálló tanulmányi munka, gyakorlat, házi feladat stb.).

A szakdolgozat elkészítésére és a záróvizsga letételére az 5. félévben kerül sor.

5. A képzés főbb tanulmányi területei

5.1. A szociális ellátások jogi szabályozása

A szociális ellátások fogalma. A nagy ellátórendszer típusai, kialakulásuk, fejlődésük. A védett személyek köre. A társadalombiztosítás intézményrendszere. A társadalombiztosítási jogviszony jellegzetes vonásai. A társadalombiztosítások fajtái. A munkavállalói és a társadalombiztosítási jogviszony sajátosságai. A társadalombiztosítási jog alapelvei, elhatárolása más jogágaktól. A társadalombiztosítási jogviszonyok kedvezményezettjei és a társadalombiztosítás irányítását, felügyeletét, valamint igazgatását végző szervek. A társadalombiztosítási ellátások fogalma és fajtái, a felek jogai és kötelezettségei. A társadalombiztosítási jogviszony keletkezése, módosulása és megszűnése.

5.2. Betegségi, anyasági ellátások

A betegségi és anyasági ellátások rendszere, a szabályozás módja. A táppénzre vonatkozó rendelkezések. A gyermekápolási táppénz rendszere. A gyermek gondozása címen járó ellátások rendszere. Terhességi, gyermekágyi segély. A gyermekgondozási díj és szabályai. Betegségi és anyasági ellátás iránti igény érvényesítése. A táppénz és az anyagi rehabilitáció (keresetkiegészítés) összefüggései.

5.3. Nyugellátások

A nyugdíjrendszerünk kialakulása, fejlődése, a jelenlegi szabályozás jellemzői. A saját jogú és a hozzátartozói nyugellátások. Az öregségi nyugdíj általános feltételei. A rokkantsági nyugdíjra jogosultság feltételei. A szolgálati időről általában. Özvegyi nyugdíj, végkielégítés. Árvaellátásra jogosultság. A megváltozott munkaképességű dolgozók átmeneti és rendszeres szociális járadéka. Az igényérvényesítés. A szülői nyugdíj és a házastársi pótlék.

5.4. Az egészségügyi ellátások intézményrendszere és működése

Az egészségügyi intézményrendszer szerkezete. A magyar társadalom epidemológiai jellemzői. Kötelező egészségügyi biztosítás, a biztosítottak köre, az ellátások fajtái. A háziorvosi szolgálat működésének alapelvei. A járóbeteg és szakellátás rendszere, a fekvőbeteg-ellátás intézményei. A kiegészítő egészségügyi ellátások. Egészségügyi intézmények finanszírozása.

5.5. Baleseti ellátások, igényérvényesítés, jogorvoslati rendszer

A felelősségi szabályok célja és tartalma. A visszafizetési és a megtérítési kötelezettség feltételei. A felróhatóság jogi alapja. A munkáltató megtérítési kötelezettségének bizonyos szabályai, feltételei. A szerződésen kívüli károkozásért fennálló társadalombiztosítási megtérítési igény jogalapja. A jogorvoslati rendszer általános funkciója és célja. A társadalombiztosítás speciális jogorvoslati rendszere. A rendes és a rendkívüli jogorvoslatok.

5.6. Szociális igazgatás

A közigazgatási rendszer szerepe, helye a társadalom igazgatásában. A szociális igazgatás fontosabb intézményei, struktúrája, felépítése. Általános eljárási kérdések. Egyes szociális ellátások.

5.7. Érdekképviseltek szerepe a társadalombiztosítás működésében

Az érdekképviseltek alapfunkciója, a pártokkal kialakított elvi viszonya, kapcsolata a Kormánnyal. Társadalombiztosítási önkormányzattá válásának főbb jellemzői. Az érdekképviseltek szerepe az önkormányzatú társadalombiztosítás kialakításában és működésében.

5.8. Gyermek- és ifjúságvédelem

Iskolai szelekció és társadalmi rétegződés. Továbbtanulási aspirációk és esélyek. A pedagógusszerep néhány szociológiai jellemzői. Az egyenlőtlen esélyek és az iskola. Beruházás az emberi tőkébe. Az iskolareform gátjai — objektív nehézségek, érdek-összeütközések.

5.9. A szövetkezetek szociális tevékenységének sajátosságai

Az új szövetkezeti formák jellemzői. A szövetkezetek társadalombiztosítással kapcsolatos feladatai, a biztosítottak köre, a szövetkezetek egyéb szociális tevékenységének új formái.

5.10. Alkotmánybíróság és közigazgatási bíraskodás társadalombiztosítási vonatkozásai

Az Alkotmánybíróság és a közigazgatási bíraskodás szerepe, helye a magyar joggyakorlatban. Az Alkotmánybíróság társadalombiztosítást érintő fontosabb határozatai. A közigazgatási bíraskodás szerepe a társadalombiztosítás jogorvoslatrendszerében.

5.11. Munkajog

A foglalkoztatáspolitikai célja és eszközei. A foglalkoztatáspolitikát elősegítő jogi rendelkezések. A munkanélküliség okai, a munkanélküliséget segítő állami intézkedések. A bérpolitika célja, összefüggése a szociálpolitikával és a társadalombiztosítással.

5.12. Kiegészítő, magánbiztosítások rendszere

A szociális biztonság (szociálpolitika), a társadalombiztosítás és a magánbiztosítás intézményrendszerének kapcsolata. A több forrásból táplálkozó (több lábon álló) nyugdíjrendszer értelmezése. Az önkéntes (magán-) biztosítás kiegészítő funkciója. A magánbiztosítók szerepe a betegbiztosítás rendszerében.

5.13. Nemzetgazdasági alapismeretek

A különböző politikák összefüggésrendszere. A gazdaság és a szociálpolitika viszonya, a meghatározó gazdaságpolitikai és társadalmpolitikai folyamatok. Társadalmi folyamatok és befolyásolási módjainak újfajta megközelítései. A szociálpolitika formálódása napjainkig, az átmeneti időszak kritikus pontjai. A jövedelemelosztás makro- és mikroszintű összefüggései. A foglalkoztatás szociális összefüggései. A gazdasági és a szociális szférák közötti viszonyok. A szociálpolitika reformjának egyes megközelítései. A költségvetés és a lakosság kapcsolata. A társadalombiztosítás funkciói, szervezete, pénzügyi működése és rendszere. Az elosztási reform és a társadalombiztosítási reform kapcsolata.

5.14. A mai magyar társadalom szociológiája

A szociológia és a társadalmi tervezés viszonya. A társadalmpolitika értelmezései. A szociálpolitika ideológiai kontextusai. A központi újraelosztás és a társadalmi egyenlőtlenség. Anyagi, hatalmi, kulturális esélyegyenlőtlenségek. Társadalmi egyenlőtlenség és hiány. Egyenlőtlenségi szférák: lakás, jövedelem, iskolai információ. A társadalmi egyenlőtlenségi rendszer a nyolcvanas években (a depriváció lényege, okai, jellemzői, munkanélküliség és szegénység, szegénypolitika stb.). A társadalmi egyenlőtlenséget előidéző körülmények, tényezők. Társadalomfelfogások és társadalmi érdekcsoportok (technokraták, társadalmi reformerek, liberális gazdasági reformerek, konzervatívok). A redisztribúció, illetve a piac egyenlősítő szerepe. A privilégiumok áruvá válása. Piaci rétegek. A társadalom integrációs zavarainak lehetséges alternatívái.

5.15. Szociálpszichológia

Interakció az emberek között. A kommunikáció. Formális és informális kapcsolatok. A csoport (önsegítés).

5.16. Politológia

Érdek, hatalom és a politika fogalma. Politikai hatalom gyakorlása. Politikai hatalom gyakorlásának alpmódjai. Politikai érdekfolyamatok jellemzői. Politikai döntési folyamatok néhány jellemzője. Politikai rendszer fogalma, elemei és funkciói.

5.17. Statisztika, demográfia

A statisztikai módszerek szerepe a szociálpolitikában. Népesedéspolitika szociálpolitikái fogalma, köre és változásai az elmúlt negyven évben. A népesedési helyzetet befolyásoló tényezők. Az állami befolyásolás lehetőségei, eszközrendszere. A nyugdíjasok objektív és szubjektív helyzete. A pályakezdő fiatalok helyzete, annak determináltsága — állami feladatok. Munkajövedelem — társadalmi jövedelem. Egészségügyi intézményrendszer, annak történelmi és nemzetközi összefüggései.

5.18. Társadalombiztosítási vonatkozású polgári jogi alapismeretek

Bevezetés a társaságok jogi szabályozásába. A biztosítási kötelezettség alá eső nevesített polgári jogi szerződések. A harmadik személy által okozott károk megtérítése.

5.19. Alkotmányjogi ismeretek

Az alkotmány fogalma. A magyar alkotmányjog helye a modern alkotmányos rendszerben. Társadalmi rendszerünk alkotmányos elvei. A közvetlen és a közvetett hatalomgyakorlás formái. Az Országgyűlés, a Kormány, a köztársasági elnök, az igazságszolgáltatás szervei, az Alkotmánybíróság, a helyi önkormányzatok. Az alapvető jogok alkotmányos biztosítékai.

5.20. Menedzsment és informatika a társadalombiztosításban

Informatikai alapismeretek. Az adatkezelés és feldolgozás módszerei. Hálózatok és működtetésük alapkérdései.

5.21. Biztosításmatematika

A biztosításmatematika alapfogalma. Kamatszámítások, diszkontálás, permutációk és egyéb, a biztosításmatematikában gyakrabban alkalmazott számítási eljárások. A zárt és a nyitott biztosítási közösségek kezelésére alkalmazott matematikai módszerek.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere az intézményi tantervben a 6.1—6.3. pontokra figyelemmel előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — aláírások és gyakorlati jegyek megszerzéséből, vizsgák — beszámolók, kollokviumok — letételéből, szakmai gyakorlat(ok) elvégzéséből, szakdolgozat elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A kötelező kollokviumok száma félévente legalább 2.

6.2. A szakdolgozat a képzés anyagából választott olyan szakmai feladat megoldása (minimum 1,5 ív terjedelemben), amellyel a hallgató bizonyítja, hogy tájékozott a választott téma szakirodalmában és jogalkalmazási gya-

korlatában, önállóan képes a tanult ismeretanyag szintetizálására és alkotó alkalmazására.

6.3. A záróvizsgára bocsátás feltétele:

- a szakdolgozat elkészítése és benyújtása,
- az intézményi tantervben előírt követelmények teljesítése,
- a kijelölt konzulens által elbírált szakdolgozat benyújtása.

6.3.1. A záróvizsga részei:

- a szakdolgozat megvédése,
- szóbeli vizsga nemzetgazdaságtan, társadalompolitika, szociális jog tárgyakból.

6.3.2. A záróvizsga eredménye

A záróvizsga egyes tárgyainak és a szakdolgozat érdemjegyéből kialakított egyszerű átlag, egész számra kerekítve.

SZAKOKLEVELES POLITOLÓGUS SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

A szakirányú továbbképzés célja, hogy a politikatudományi és más ehhez kapcsolódó, elsősorban alapvető jogi ismeretek megszerzése útján biztosítsa a politikai életben a speciális szaktudással rendelkező szakemberek iránti igény kielégítését. Képzés elsősorban az oktatás és tudományos kutatás, a közigazgatás, a tömegtájékoztatás területén dolgozók, valamint a közvetlen vagy közvetett politikai tevékenységet végzők felkészítését szolgálja elméletileg megalapozott és a gyakorlatban hasznosítható szakismeretek közvetítésével.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú képzettség megnevezése

Szakokleveles politológus.

3. A képzésben résztvevők köre és a részvétel előfeltétele

A képzésben bármilyen egyetemi szakképzettséggel, továbbá a 4 éves tanárképző főiskolai, valamint az államigazgatási főiskolai szintű szakképzettséggel rendelkezők vehetnek részt.

4. A képzési idő

A jogász, valamint az államigazgatási főiskolai szintű szakképzettséggel rendelkezőknek 5 félév, legalább 200 tantervi óra. A más egyetemi szintű, illetve 4 éves tanárképző főiskolai szakképzettséggel rendelkezőknek 6 félév (legalább 250 óra). Ez utóbbiak részére a 6 féléves képzési idő az alapvető jogi ismeretek bevezető félév keretében történő megszerzését biztosítja. Az intézményi tanterv kötelező tantervi órákon (200 óra) túl a tananyag elsajátításához szükséges további különböző típusú tanrendszerű vagy egyéni időráfordítást

írhat elő (önálló tanulmányi munka, gyakorlat, házi feladat stb.).

A szakdolgozat elkészítésére és a záróvizsga letételére az utolsó (5. illetve 6.) félévben kerül sor.

5. A képzés főbb tanulmányi területei

5.1. Bevezető félév: alkotmányjog, államigazgatási jogi alapismeretek, jogi alapismeretek, nemzetközi jog és nemzetközi szervezetek.

5.2. A magyar politikai gondolkodás története

- Módszertani bevezető.
- A gentilizmustól a rendi nacionalizmusig.
- Az abszolutizmus és a rendi paradigma vetélkedése, konfliktusok és kompromisszumok (XVI—XVIII. század).
- A liberalizmus 1848 előtt.
- A liberalizmus ellenfelei.
- A berendezkedő liberalizmus.
- A liberális paradigma felbomlása.
- A politikai gondolkodás öröklött és új jellemzői az 1920-as években.
- A politikai gondolkodás az 1930-as években és a második világháború időszakában.

5.3. Egyetemes politikai gondolkodás története

Az egyetemes politikaelmélet történetének tárgya, módszerei mellett fel kell dolgozni a különböző irányzatokat és azok képviselői munkásságát.

5.4. A politológia alapjai. Politikai pártok. A pártrendszerek elmélete és típusai. Modern politikaelméleti irányzatok, elméletek.

5.5. Magyar politika (1944—1993).

5.6. Sajtószabadság és hatalom

- A sajtószabadság kezdetei a kora újkortól a liberalizmusig.
- A liberalizmus vége.
- A tolerancia határai.
- A sajtószabadság terjedelme.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ellenőrzési rendszer az intézményi tantervben a 6.1—6.3. pontokban foglaltak figyelembevételével előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — aláírások, gyakorlati jegyek megszerzéséből, kollokviumok teljesítéséből, a szakdolgozat elkészítéséből és a záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A kötelező kollokviumok száma félévente legalább 2.

6.2. A szakdolgozat a képzés anyagából választott olyan szakmai feladat megoldása (minimum 1,5 ív terjedelemben), amellyel a hallgató bizonyítja, hogy tájékozott a választott téma szakirodalmában és jogalkalmazási gyakorlatában, önállóan képes a tanult ismeretanyag szintetizálására és alkotó alkalmazására.

6.3. A záróvizsgára bocsátás feltétele:

- a szakdolgozat elkészítése és benyújtása,
- az intézményi tantervben előírt követelmények teljesítése,
- a kijelölt konzulens által elbírált szakdolgozat benyújtása.

6.3.1. A záróvizsga részei:

- a szakdolgozat megvédése;
- szóbeli vizsga:
 - = a politikaelmélet alapjai,
 - = a magyar politikai gondolkodás története,
 - = az egyetemes politikai gondolkodás története tárgyából.

6.3.2. A záróvizsga eredménye

A záróvizsga egyes tárgyainak és a szakdolgozat érdemjegyéből kialakított egyszerű átlag, egész számra kerekítve.

**IGAZGATÁSI RENDSZERSZERVEZŐ SZAKIRÁNYÚ
TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI
KÖVETELMÉNYEI**

1. A képzési cél

Olyan rendszerszervező szakemberek képzése, akik az eredeti okleveles szakképzettségük birtokában, a közigazgatás területén szerzett szakmai tapasztalatokat felhasználva, képesek menedzselni a szervezési, vezetési és számítástechnikai innovációs folyamatot, a problémafeltárástól az informatikai megvalósításig.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Igazgatási rendszerszervező.

3. A képzésben résztvevők köre

Igazgatásszervezői oklevéllel rendelkezők, továbbá azon egyetemi vagy főiskolai végzettséggel rendelkező szakemberek, akik a közigazgatás intézményrendszerében igazgatási vagy informatikai munkakörben, vagy ezzel összefüggő munkaterületen dolgoznak, vagy ilyen irányban kívánják átképezni magukat.

4. A képzési idő

Levelező formában 4 félév, a legkisebb összóraszám 360 óra, aminek legkevesebb háromnegyede tanóra.

Nappali tagozaton 2 félév, a legkisebb összóraszám 600 óra, aminek legkevesebb háromnegyede tanóra.

5. A képzés főbb tanulmányi területei

a) Igazgatási rendszerelemzés tantárgycsoport, amely a szervezetátvilágítás, szervezetfejlesztés és a köz-igazgatási folyamatok modellezésének témaköreit dolgozza fel, a tanórák 35% -a.

b) A közigazgatásban használatos integrált szoftverek alkalmazását és az adatbázis tervezését bemutató tananyag, a tanórák 40%-a.

c) A nagy számítógépes rendszereket, illetve az ehhez kapcsolódó adatvédelmi ismereteket tárgyaló tantárgycsoport, a tanórák 25%-a.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ellenőrzési rendszer a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független aláírások megszerzésétől, beszámolók, kollokviumok, szigorlatok letételéből, a szakdolgozat elkészítéséből és a záróvizsgán való megvédésből tevődik össze. A kötelező kollokviumok száma legalább 4, gyakorlati jegyek száma 3.

6.1. Kötelező szigorlati tárgyak:

- igazgatási rendszerelemzés,
- adatbázisstervezés.

6.2. A szakdolgozat

A szakdolgozat a szakirányú képzésnek megfelelő, eredményében — legkevesebb 40 oldalnyi terjedelemben — írásban megjelenő, alkotó jellegű szakmai feladat, amely a hallgató tanulmányaira, empirikus kutatásra és/vagy a szakirodalomra támaszkodva készíthető el, és igazolja azt, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörbe tartozó feladatok megoldására, önálló szakmai munka végzésére.

6.3. A záróvizsga

6.3.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei a tantervben előírt követelmények teljesítése, nevezetesen:

- a szakdolgozat elkészítése és benyújtása,
- a kötelező beszámolók, kollokviumok és szigorlatok eredményes teljesítése,
- a bíráló(k) által elfogadott szakdolgozat.

6.3.2. A záróvizsga részei:

— a szakdolgozat megvédése a záróvizsga keretében,
— szóbeli vizsga a szakdolgozat témájához kapcsolódó tantárgyak elemeiből.

6.3.3. A záróvizsga eredménye

A szóbeli vizsgára és a szakdolgozat elkészítésére és védésére adott érdemjegyek átlaga.

**KÖLTSÉGVETÉSI ELLENŐRZÉS SZAKIRÁNYÚ
TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI
KÖVETELMÉNYEI**

1. A képzési cél

Költségvetési ellenőrök (okleveles pénzügyi revizorok) képzése, hogy a felsőfokú képesítést szerzett — elsősorban Államigazgatási Főiskolát és más gazdasági főiskolát végzett — igazgatásszervezők, igazgatási szakemberek a költségvetési szervek ellenőrzésének végzéséhez, illetve ezen tevékenységek irányításához szükséges ismeretanyagot

megszerezzék, ezzel alkalmassá váljanak az ez irányú feladatok hatékonyabb ellátására, költségvetési és nonprofit területen egyaránt.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Költségvetési ellenőr.

3. A képzésben résztvevők köre

Az igazgatásszervezői oklevéllel rendelkezők mellett egyetemi és főiskolai végzettséggel, a közpénzzel és közvagyonnal gazdálkodó szakemberek, a nonprofit szervezeteknél gazdálkodási feladatokat ellátók, a képviselő-testületekben, a pénzügyi-ellenőrzési bizottságokban tevékenykedők.

4. A képzési idő

Levelező tagozaton legalább 4 félév és 360 óra, ebből 200 óra tanóra, 160 óra pedig feladatokra épülő önálló munka.

Nappali tagozaton 2 félév, a legkisebb összóraszám 600 óra, aminek legkevesebb háromnegyede tanóra.

5. A képzés főbb tanulmányi területei

a) Alapozószintre hozó ismeretek megismertetése: makrogazdaságtan, szociológia módszertana, pénzügytan, költségvetési gazdálkodási és költségvetési számviteli ismeretek.

b) Szakismereti tárgykörök, ellenőrzési ismeretek, ellenőrzés módszertana, az ellenőrzés etikája és pszichológiája, az államhatalmi ellenőrzés (ÁSZ, KEI), a helyi önkormányzatok ellenőrzési tevékenysége, költségvetési ellenőrzés elvei, módszerei, szervezeti rendszere területei, számítógépes ellenőrzési programok, controlling.

c) Szintetizáló ismeretek: ellenőrzés és elemzés, az elemzés eszközei és módszerei, a költségvetési gazdálkodás elemzése.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ellenőrzési rendszer a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független aláírások megszerzéséből, kollokviumok és szigorlatok letételéből, a szakdolgozat elkészítéséből és a záróvizsgából tevődik össze. A kötelező kollokviumok száma legalább 9.

6.1. A kötelező szigorlati tárgyak: a költségvetési szervek belső ellenőrzése; elemzési eszközök és módszerek; a költségvetési gazdálkodás elemzése.

6.2. A szakdolgozat a szakirányú képzettségnek megfelelő, eredményében írásosan is megjelenő, alkotó jellegű konkrét szakmai feladat, amelynek megoldása a hallgató tanulmányaira támaszkodva, empirikus kutatásokra és/vagy a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával kidolgozható, és igazolja azt, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az

elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörbe tartozó feladatok megoldására, önálló szakmai munka végzésére.

6.3. A záróvizsga

6.3.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei a tantervben előírt feltételek teljesítése, különösen:

— a szakdolgozat elkészítése és benyújtása,

— a kötelező kollokviumok, szigorlatok eredményes letétele,

— a bíráló(k) által elfogadott szakdolgozat.

6.3.2. A záróvizsga részei:

— a szakdolgozat megvédése a záróvizsga bizottság előtt,

— szóbeli vizsga a szakdolgozat témájához kapcsolódó ellenőrzési tárgyak elemeiből.

6.3.3. A záróvizsga eredménye

A szóbeli vizsgára és a szakdolgozat elkészítésére és védésére adott érdemjegyek átlaga.

KÖRNYEZETVÉDELMI IGAZGATÁS SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

Környezetvédelmi szakigazgatás szervezők képzése, akik a felsőfokú képzettségük birtokában folytatott eredményes szakmai tevékenységük során szerzett tapasztalataikra támaszkodva képesek a környezetvédelmi igazgatási feladatok elvégzéséhez szükséges ismeretanyag megszerzésére, ezzel alkalmassá válnak a környezettel, környezethasználattal, környezetvédelemmel kapcsolatos közigazgatási, magánigazgatási szervezetben szakfeladatok, valamint olyan igazgatási feladatok ellátására, ahol a környezeti érdek közvetlen befolyásolása történhet.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Környezetvédelmi szakigazgatás szervező.

3. A képzésben résztvevők köre

Az igazgatásszervezői oklevéllel rendelkezők mellett egyetemi vagy főiskolai végzettséggel, a közigazgatás valamilyen szintjén és formájában, rendvédelmi, nemzetvédelmi szervezetekben, a magánigazgatásban dolgozó igazgatási szakemberek; a környezetvédelemmel kapcsolatos tevékenységet folytató, a környezetvédelmi tevékenység jogi-igazgatási területeit oktató szakemberek.

4. A képzési idő

Levelező tagozaton legalább 4 félév és 360 óra, ebből tanóra: 200; feladatokra épülő önálló munka: 160.

5. A képzés főbb tanulmányi területei

a) A környezetvédelmi szemléletmód alakítása, a környezetvédelem társadalmi feltételrendszerének vizsgálata: környezetfilozófiai, -szociológia -politológiai, környezetgazdaságtani tantárgycsoport. A tanórák 40%-a.

b) A környezetvédelmi igazgatási szakismeretek (az EU-s szabályozásra is figyelemmel): természettudományos és műszaki alapismeretek, környezetértékelés, településtudományi, jogi, igazgatási tantárgycsoport. A tanórák 60%-a.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ellenőrzési rendszer a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független aláírások megszerzéséből, beszámolók, kollokviumok és szigorlatok letételéből, a szakdolgozat elkészítéséből és a záróvizsgából tevődik össze. A kötelező beszámolók és kollokviumok száma legalább: 8.

6.1. Kötelező szigorlati tárgyak: környezetvédelmi jog, környezetvédelmi igazgatás.

6.2. A szakdolgozat

A szakdolgozat a szakirányú képzettségnek megfelelő, eredményében írásosan is megjelenő, alkotó jellegű szakmai feladat, amelynek megoldása a hallgató tanulmányaira támaszkodva, empirikus kutatásokra és/vagy a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával kidolgozható, és igazolja azt, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörbe tartozó feladatok megoldására, önálló szakmai munka végzésére.

6.3. A záróvizsga

6.3.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei a tantervben előírt feltételek teljesítése, különösen:

- a szakdolgozat elkészítése és benyújtása,
- a kötelező beszámolók, kollokviumok, szigorlatok eredményes letétele,
- a bíráló(k) által elfogadott szakdolgozat.

6.3.2. A záróvizsga részei:

- a szakdolgozat megvédése a záróvizsga bizottság előtt,
- szóbeli vizsga a szakdolgozat témájához kapcsolódó tantárgyak elemeiből.

6.3.3. A záróvizsga eredménye

A szóbeli vizsgára és a szakdolgozat elkészítésére és védésére adott érdemjegyek átlaga.

ÖNKORMÁNYZATI GAZDÁLKODÁS SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

Önkormányzati gazdasági szakemberek képzése, akik az eredeti okleveles szakképzettségük birtokában folyta-

tott eredményes szakmai tevékenységük során szerzett tapasztalataikra támaszkodva, képesek a korszerű gazdasági-pénzügyi és menedzsment szemléletű gazdálkodási ismeretek elsajátítására, felkészülve ezzel az erőforrások feltárására és hasznosítására, illetve a helyi önkormányzatok gazdálkodási tevékenységének irányítására.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Önkormányzati gazdaságszervező.

3. A képzésben résztvevők köre

Igazgatásszervezői oklevéllel rendelkezők, továbbá azon egyetemi vagy főiskolai végzettséggel rendelkező szakemberek, akik a helyi — területi önkormányzatoknál gazdálkodási, településmenedzseri, falusi turizmussal összefüggő feladatokat látnak el vagy fognak ellátni.

4. A képzési idő

Levelező formában 4 félév, a legkisebb összóraszám 360 óra, aminek legkevesebb háromnegyede tanóra.

Nappali tagozaton 2 félév, a legkisebb összóraszám 600 óra, aminek legkevesebb háromnegyede tanóra.

5. A képzés főbb tanulmányi területei

a) Az önkormányzati gazdálkodást kondicionáló társadalmi, gazdasági, politikai és szervezeti tényezőket tárgyaló tananyag, a tanórák 25% -a.

b) Az önkormányzati gazdálkodás funkcionális ismereteit, pénzügyi, számviteli, statisztikai, informatikai, településirányítási ismereteket tárgyaló tananyag, a tanórák 30%-a.

c) A településmenedzser specializáció keretében: a közszolgáltatás- és településszervezési, a térinformatikai, a konfliktusmenedzsment és a vezetési ismereteket tárgyaló tananyag, a tanórák 50% -a.

d) A falusi turizmus specializáció keretében: a turizmus és a vendéglátás gazdasági és intézményi rendszerére, a marketingre, a pályázati és erőforrás-menedzsmentre vonatkozó elméleti és gyakorlati ismeretek, a tanórák ugyancsak 50%-a.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ellenőrzési rendszer a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független aláírások megszerzéséből, beszámolók, kollokviumok, szigorlatok letételéből, a szakdolgozat elkészítéséből és a záróvizsgán való megvédésből tevődik össze. A kötelező kollokviumok száma legalább 14.

6.1. Kötelező szigorlati tárgyak: önkormányzatok működése és gazdálkodása, településmenedzsment vagy falusi turizmus és településfejlesztés.

6.2. A szakdolgozat

A szakdolgozat a szakirányú képzésnek megfelelő eredményében — legkevesebb 40 oldalnyi terjedelemben — írásban megjelenő, alkotó jellegű szakmai feladat, amely a hallgató tanulmányaira, empirikus kutatásra és/vagy a szakirodalomra támaszkodva készíthető el, és igazolja azt, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörbe tartozó feladatok megoldására, önálló szakmai munka végzésére.

6.3. A záróvizsga

6.3.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei a tantervben előírt követelmények teljesítése, nevezetesen:

- a szakdolgozat elkészítése és benyújtása,
- a kötelező beszámolók, kollokviumok és szigorlatok eredményes teljesítése,
- a bíráló(k) által elfogadott szakdolgozat.

6.3.2. A záróvizsga részei:

- a szakdolgozat megvédése a záróvizsga keretében,
- szóbeli vizsga a szakdolgozat témájához kapcsolódó tantárgyak elemeiből.

6.3.3. A záróvizsga eredménye

A szóbeli vizsgára és a szakdolgozat elkészítésére és védésére adott érdemjegyek átlaga.

SZEMÉLYÜGYI IGAZGATÁS SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

Személyügyi szakigazgatás-szervezők képzése, akik az eredeti okleveles szakképzettségük birtokában folytatott eredményes szakmai tevékenységük során szerzett tapasztalataikra támaszkodva, képesek a fejlett országok személyügyi gyakorlatában kialakult elméleteket és módszereket elsajátítani és a közszolgálat speciális igényeihez igazodva, az eredményes emberi erőforrás-gazdálkodáshoz hozzájárulni.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Személyügyi szakigazgatás-szervező.

3. A képzésben résztvevők köre

Igazgatásszervezői oklevéllel rendelkezők, továbbá azon egyetemi vagy főiskolai végzettséggel rendelkező szakemberek, akik a közszolgálat intézményrendszerében személyügyi munkakörben vagy az emberi erőforrás-gazdálkodással összefüggő munkaterületen dolgoznak, vagy ilyen irányban kívánják átképezni magukat.

4. A képzési idő

Levelező formában 4 félév, a legkisebb összóraszám 360 óra, aminek legkevesebb háromnegyede tanóra.

Nappali tagozaton 2 félév, a legkisebb összóraszám 600 óra, aminek legkevesebb háromnegyede tanóra.

5. A képzés főbb tanulmányi területei

a) Az emberi erőforrásokkal való gazdálkodást kondicionáló társadalmi, szervezeti és humán tényezőket tárgyaló tananyag, a tanórák 25% -a.

b) A közszolgálati személyügyi tevékenység intézményi és jogszabályi feltételrendszerét tárgyaló tananyag, a tanórák 40% -a.

c) Az emberi erőforrás-gazdálkodás funkcionális ismeretrendszerét tárgyaló tananyag, a tanórák 35% -a.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ellenőrzési rendszer a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független aláírások megszerzéséből, beszámolók, kollokviumok, szigorlatok letételéből, a szakdolgozat elkészítéséből és a záróvizsgán való megvédésből tevődik össze. A kötelező kollokviumok száma legalább 10.

6.1. Kötelező szigorlati tárgyak:

— közszolgálati személyügyi politika és gazdálkodás az emberi erőforrásokkal.

6.2. A szakdolgozat

A szakdolgozat a szakirányú képzésnek megfelelő eredményében — legkevesebb 40 oldalnyi terjedelemben — írásban megjelenő, alkotó jellegű szakmai feladat, amely a hallgató tanulmányaira, empirikus kutatásra és/vagy a szakirodalomra támaszkodva készíthető el, és igazolja azt, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörbe tartozó feladatok megoldására, önálló szakmai munka végzésére.

6.3. A záróvizsga

6.3.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei a tantervben előírt követelmények teljesítése, nevezetesen:

- a szakdolgozat elkészítése és benyújtása,
- a kötelező beszámolók, kollokviumok és szigorlatok eredményes teljesítése,
- a bíráló(k) által elfogadott szakdolgozat.

6.3.2. A záróvizsga részei:

- a szakdolgozat megvédése a záróvizsga keretében,
- szóbeli vizsga a szakdolgozat témájához kapcsolódó tantárgyak elemeiből.

6.3.3. A záróvizsga eredménye

A szóbeli vizsgára és a szakdolgozat elkészítésére és védésére adott érdemjegyek átlaga.

**SZOCIÁLIS IGAZGATÁS SZAKIRÁNYÚ
TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI
KÖVETELMÉNYEI**

1. A képzési cél

Szociális szakigazgatás-szervezők képzése, akik képesek a népjólét minden területén az igazgatási tartalmú szervezési feladatok ellátására, a szociális ellátórendszerek intézményi-szervezeti folyamatainak irányítására, a gyermek- és ifjúságvédelem hatósági feladatainak jogszerű intézésére.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Szociális szakigazgatás-szervező.

3. A képzésben résztvevők köre

Igazgatásszervezői oklevéllel rendelkezők, továbbá azon egyetemi vagy főiskolai végzettséggel rendelkező szakemberek, akik

- szociális igazgatási munkakört töltenek be,
- a szociális ellátás állami vagy önkormányzati szervezeteiben vezetői vagy érdemi ügyintézői munkakört töltenek be,
- a közszolgálat különböző ágazataiban szociális feladatokat ellátók.

4. A képzési idő

Levelező formában 4 félév, a legkisebb összóraszám 360 óra, aminek legkevesebb háromnegyede tanóra.

Nappali tagozaton 2 félév, a legkisebb összóraszám 600 óra, aminek legkevesebb háromnegyede tanóra.

5. A képzés főbb tanulmányi területei

a) A szociálpolitika elméleti alapjai és a szociális alapintézmények rendszere: kiemelten kezelve a családvédelem, a depriváció és a szegénység, a társadalmi beilleszkedési zavarok szociális dimenzióit és a reaktív közigazgatási beavatkozás módozatait és lehetőségeit. A tanórák 25%-a.

b) A szociális szakigazgatás jogi szabályozása, szervezeti rendszere és funkcionális területei: a gyermek- és ifjúságvédelem, illetve a felnőttvédelem igazgatási feladatai és technikái. A tanórák 35%-a.

c) A szociális igazgatás eszköz- és feltételrendszerét meghatározó társadalmi, gazdasági, szervezeti és humán tényezőket tárgyaló tananyag. A tanórák 40%-a.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ellenőrzési rendszer a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független aláírások megszerzéséből, beszámolók, kollokviumok, szigorlatok letételéből, a szakdolgozat elkészítéséből és a záróvizsgán való megvédésből tevődik össze. A kötelező kollokviumok száma legalább 10.

6.1. Kötelező szigorlati tárgyak: gyermek- és ifjúságvédelem, felnőttvédelem.

6.2. A szakdolgozat

A szakdolgozat a szakirányú képzésnek megfelelő eredményében — legkevesebb 40 oldalnyi terjedelemben — írásban megjelenő, alkotó jellegű szakmai feladat, amely a hallgató tanulmányaira, empirikus kutatásra és/vagy a szakirodalomra támaszkodva készíthető el, és igazolja azt, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörbe tartozó feladatok megoldására, önálló szakmai munka végzésére.

6.3. A záróvizsga

6.3.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei a tantervben előírt követelmények teljesítése, nevezetesen:

- a szakdolgozat elkészítése és benyújtása,
- a kötelező beszámolók, kollokviumok és szigorlatok eredményes teljesítése,
- a bíráló(k) által elfogadott szakdolgozat.

6.3.2. A záróvizsga részei:

- a szakdolgozat megvédése a záróvizsga keretében,
- szóbeli vizsga a szakdolgozat témájához kapcsolódó tantárgyak elemeiből.

6.3.3. A záróvizsga eredménye

A szóbeli vizsgára és a szakdolgozat elkészítésére és védésére adott érdemjegyek átlaga.

**VÁMIGAZGATÁSI SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI
SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI**

1. A képzési cél

Vámigazgatás-szervezők képzése, akik az eredeti okleveles szakképzettségük birtokában folytatott eredményes szakmai tevékenységük során szerzett tapasztalataikra támaszkodva, képesek az EU normáihoz igazodó eljárási ismereteket és gyakorlatot elsajátítani, és az államháztartás vámigazgatási (rendészeti) igényeinek megfelelő szakmai szolgáltatásokat végezni.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Vámigazgatás-szervező.

3. A képzésben résztvevők köre

Igazgatásszervezői oklevéllel rendelkezők, továbbá azon egyetemi vagy főiskolai végzettséggel rendelkező szakemberek, akik felvételét a Vám- és Pénzügyőrség Országos Parancsnoksága kéri, illetve a vámügyintézői munkakörökben dolgozók.

4. A képzési idő

Levelező formában 4 félév, a legkisebb összóraszám 360 óra, aminek legkevesebb háromnegyede tanóra.

Nappali tagozaton 2 félév, a legkisebb összóraszám 600 óra, aminek legkevesebb háromnegyede tanóra.

5. A képzés főbb tanulmányi területei

a) A jövedéki és a vámigazgatás joganyagát, eljárási gyakorlatát és rendészeti feladatait tárgyaló tananyag, a tanórák 45%-a.

b) A vámigazgatási feladatokhoz kapcsolódó alkotmányjogi, államigazgatási, büntetőjogi, munkajogi és polgári jogi ismereteket tárgyaló tananyag, a tanórák 30%-a.

c) Pénzügyi, külkereskedelmi, számítástechnikai és vezetési ismereteket tárgyaló tananyag a tanórák 25%-a.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ellenőrzési rendszer a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független aláírások megszerzésétől, beszámolók, kollokviumok, szigorlatok letételéből, a szakdolgozat elkészítéséből és a záróvizsgán való megvédésből tevődik össze. A kötelező kollokviumok száma legalább 13.

6.1. Kötelező szigorlati tárgyak: vámjog, vámtarifa.

6.2. A szakdolgozat

A szakdolgozat a szakirányú képzésnek megfelelő eredményében — legkevesebb 40 oldalnyi terjedelemben — írásban megjelenő, alkotó jellegű szakmai feladat, amely a hallgató tanulmányaira, empirikus kutatásra és/vagy a szakirodalomra támaszkodva készíthető el, és igazolja azt, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörbe tartozó feladatok megoldására, önálló szakmai munka végzésére.

6.3. A záróvizsga

6.3.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei a tantervben előírt követelmények teljesítése, nevezetesen:

— a szakdolgozat elkészítése és benyújtása,

— a kötelező beszámolók, kollokviumok és szigorlatok eredményes teljesítése,

— a bíráló(k) által elfogadott szakdolgozat.

6.3.2. A záróvizsga részei:

— a szakdolgozat megvédése a záróvizsga keretében,

— szóbeli vizsga a szakdolgozat témájához kapcsolódó tantárgyak elemeiből.

6.3.3. A záróvizsga eredménye

A szóbeli vizsgára és a szakdolgozat elkészítésére és védésére adott érdemjegyek átlaga.

2. számú melléklet

a 6/1999. (II. 1.) OM rendelethez

A jogi és igazgatási felsőoktatásban szakirányú továbbképzési szakok képzését folytató felsőoktatási intézmények

Bankszakjogász szakirányú továbbképzési szak

— Eötvös Loránd Tudományegyetem

Biztosítási szakjogász szakirányú továbbképzési szak

— Miskolci Egyetem

— Eötvös Loránd Tudományegyetem

Családjogi szakjogász szakirányú továbbképzési szak

— Janus Pannonius Tudományegyetem

Európa jogi szakjogász szakirányú továbbképzési szak

— József Attila Tudományegyetem

— Eötvös Loránd Tudományegyetem

Gazdasági büntetőjogi szakjogász szakirányú továbbképzési szak

— Eötvös Loránd Tudományegyetem

Ingyanforgalmi szakjogász szakirányú továbbképzési szak

— Janus Pannonius Tudományegyetem

Környezetvédelmi szakjogász szakirányú továbbképzési szak

— Eötvös Loránd Tudományegyetem

Közlekedési szakjogász szakirányú továbbképzési szak

— Eötvös Loránd Tudományegyetem

Külkereskedelmi szakjogász szakirányú továbbképzési szak

— Miskolci Egyetem

— Eötvös Loránd Tudományegyetem

Társasági szakjogász szakirányú továbbképzési szak

— Eötvös Loránd Tudományegyetem

Jogi szakokleveles közgazdász szakirányú továbbképzési szak

— József Attila Tudományegyetem

— Janus Pannonius Tudományegyetem

— Eötvös Loránd Tudományegyetem

Jogi szakokleveles mérnök szakirányú továbbképzési szak

— József Attila Tudományegyetem

— Janus Pannonius Tudományegyetem

— Eötvös Loránd Tudományegyetem

Jogi szakokleveles orvos szakirányú továbbképzési szak

— Janus Pannonius Tudományegyetem

— Eötvös Loránd Tudományegyetem

Jogi szakokleveles családvédelmi tanácsadó szakirányú továbbképzési szak

— Janus Pannonius Tudományegyetem

Demográfus szakirányú továbbképzési szak

— Eötvös Loránd Tudományegyetem

Jogi-igazgatási informatikus szakirányú továbbképzési szak

— Eötvös Loránd Tudományegyetem

Munkaügyi kapcsolatok szakirányú továbbképzési szak

— József Attila Tudományegyetem

Társadalombiztosítási szakirányú továbbképzési szak

— József Attila Tudományegyetem

Szakokleveles politológus szakirányú továbbképzési szak

— Janus Pannonius Tudományegyetem

— Eötvös Loránd Tudományegyetem

Igazgatási rendszerszervező szakirányú továbbképzési szak

— Államigazgatási Főiskola

Költségvetési ellenőr szakirányú továbbképzési szak

— Államigazgatási Főiskola

Környezetvédelmi igazgatás szakirányú továbbképzési szak

— Államigazgatási Főiskola

Önkormányzati gazdálkodás szakirányú továbbképzési szak

— Államigazgatási Főiskola

Személyügyi igazgatás szakirányú továbbképzési szak

— Államigazgatási Főiskola

Szociális igazgatás szakirányú továbbképzési szak

— Államigazgatási Főiskola

Vámigazgatás szakirányú továbbképzési szak

— Államigazgatási Főiskola

Az oktatási miniszter 7/1999. (II. 1.) OM rendelete

a közgazdasági felsőoktatásban folyó szakirányú továbbképzési szakok képesítési követelményeiről

A felsőoktatásról szóló — többször módosított — 1993. évi LXXX. számú törvény (a továbbiakban: Ftv.) 74. §-a (1) bekezdésének *d)*—*e)* pontjában foglalt felhatalmazás alapján a következőket rendelem el:

1. §

A szakirányú továbbképzésben egyetemi vagy főiskolai végzettségre és szakképzettségre épülő, újabb végzettséget nem adó, egyetemen és főiskolán oklevéllel elismert szakirányú szakképzettség szerezhető.

2. §

A közgazdasági felsőoktatás szakirányú továbbképzési szakjainak általános, képesítési követelményeit e rendelet *1. számú melléklete*, az egyetemi és főiskolai szakirányú továbbképzési szakok sajátos képesítési követelményeit e rendelet *2. és 3. számú melléklete* tartalmazza. A közgazdasági felsőoktatásban szakirányú továbbképzési szakok képzését folytató felsőoktatási intézmények felsorolását e rendelet *4. számú melléklete* tartalmazza.

3. §

(1) E rendelet hatálybalépését megelőzően egyetemen szakosító továbbképzésben oklevéllel elismert szakképzettséget a következő szakokon lehetett szerezni:

- agrár-közgazdasági szak;
- agrármenedzser szak;
- aktuárius szak;
- általános menedzser szak (eladási, logisztikai, pénzügyi szakiránnyal);
- bankmenedzser szak;
- belügyi gazdasági szak;
- biztosítási szak;
- egészségügyi menedzser szak;
- elemző statisztikus szak;
- értékelemző szak;
- EU-tanulmányok szak;
- európai adójogi és számviteli szakértői szak;
- fővállalkozás (projekt menedzsment szak);
- gazdálkodási szakokleveles jogász szak;
- gazdálkodási szakokleveles orvos-gyógyszerész szak;
- gazdálkodástudományi szak;
- gazdasági ellenőrző szak;
- gazdasági viselkedés szak;
- gazdaságpolitika szak;
- gyógyszerügyi menedzser szak;
- humánmenedzser szak;
- informatikai menedzser szak;
- ingatlangazdálkodás szak;
- iparjogvédelmi szak;
- jövőkutatás, előrejelzés (stratégiaformálás) szak;
- környezeti menedzser szak;
- közgazdasági szakokleveles mérnök (agrár-, kül- és vállalatgazdasági szakiránnyal);
- közigazgatás gazdálkodás és informatika szak;

- közigazgatás gazdálkodása és ellenőrzése;
- közszolgálati menedzser szak;
- külügyi szakértő szakokleveles szak;
- logisztikai menedzser szak;
- marketing szak;
- MBA (kétnyelvű, magyar, angol, német, francia) szak;
- nemzetközi gazdasági kapcsolatok — nemzetközi vállalkozások szak;
- pénzügyi szak;
- politikai szakértő szak;
- reklámmenedzser szak;
- számítástechnika szak;
- személyügyi szak;
- turizmus (idegenforgalmi) szak;
- üzleti gazdaságtani közgazdász tanár szak;
- vállalkozási menedzsment szak;
- városmenedzser szak
- védelemgazdasági szak;
- vezetési és szervezési szak.

(2) E rendelet hatálybalépését megelőzően a következő szakokon lehetett főiskolán szakosító továbbképzésekben részt venni, és a 7/1987. (VI. 29) MM rendelet alapján oklevéllel elismert szakképzettséget szerezni:

- marketingkommunikáció;
- nemzetközi marketing;
- nemzetközi szállítmányozás;
- public relations;
- TQM (teljes körű minőségmenedzsment);
- euromenedzser;
- Európai Unió;
- gazdaságdiplomácia;
- szakdiplomácia;
- külgazdasági pénzügyi menedzser;
- pénzügyi-vállalkozási;
- távol-keleti interkulturális menedzsment;
- pénzügyi-pénzintézeti;
- pénzügyi-adó-és pénzügyi ellenőrzési;
- pénzügyi-adó, illeték, vám;
- számvitel-vállalkozási A szakirány;
- számvitel-vállalkozási B szakirány;
- gazdasági informatikai-rendszerszervező;
- közgazdasági szakokleveles mérnök;
- idegenforgalmi és szállodaipari;
- vendéglátó és szállodaipari;
- reklám;
- kereskedelmi;
- marketingvezető;
- vállalkozás és marketing a kül- és belpiacon;
- vállalkozás és marketing;
- vállalkozásszervező;
- áruforgalmi menedzsment.

(3) Az (1), (2) bekezdésben felsorolt szakokon a szakosító továbbképzésről szóló 7/1987 (VI. 29) MM rendelet alapján — e rendelet hatálybalépéséig — kiadott oklevelek

szakképzettség tekintetében egyenértékűek az adott szakra, illetve specializációra e rendelet 2. és 3. számú mellékleteiben meghatározott képesítési követelmények szerinti szakirányú szakképzettséggel.

(4) E rendelet hatálybalépését követően az (1), (2) bekezdésben felsorolt szakok az e rendelet 2. és 3. számú melléklete szerinti szakmegnevezéseknek és képesítési követelményeknek megfelelően indíthatók.

(5) Jelen rendelet — a (3) bekezdésben foglaltak kivételével — nem érinti a hatálybalépést megelőző időszakban a felsőoktatási intézményekben továbbképzésben szerzett, oklevéllel igazolt szakképzettségeket.

4. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

Pokorni Zoltán s. k.,
oktatási miniszter

1. számú melléklet a 7/1999. (II. 1.) OM rendelethez

A közgazdasági felsőoktatás szakirányú továbbképzési szakjainak általános képesítési követelményei

1. A képzési cél

A szakirányú továbbképzés célja olyan egyetemi vagy főiskolai alapképzésben megszerzett végzettséggel rendelkező szakközgazdászok, valamint szakértők (specialisták) képzése, akik végzettségük, felsőfokú szakképzettségük birtokában, eredményes közgazdasági, mérnöki, agrár-, tanári, jogász, bölcsész, orvosi, gyógyszerészeti, természettudományos, művészeti és egyéb tevékenységük során szerzett tapasztalataikra támaszkodva, a gazdasági felsőoktatási továbbképzés egyetemi és főiskolai, illetve közgazdaságtudományi és gazdálkodástani szakirányú követelményeit teljesítve, egy-egy szakterület korszerű, elméletileg és módszertanilag megalapozott, részletekbe menő gyakorlatorientált ismeretei megszerzésével és legalább egy idegen nyelv, C típusú középfokú vizsgájával elismert, szakmaspecifikus tudásával, képesek lesznek a megszerzett, munkájukban közvetlenül is hasznosítható tudással alkotó közgazdasági és menedzsment munkát végezni, irányítani, szervezni és motiválni, továbbá az elért eredményeket bemutatni, környezetükkel színvonalasan kommunikálni.

2. A képzésben résztvevők köre és a részvétel előfeltétele

A képzésben egyetemi és főiskolai végzettséggel, illetve szakképzettséggel rendelkezők vehetnek részt. A felvétel további feltételeit a 2. és 3. számú melléklet szerinti szak-

irányú továbbképzési szakok képesítési követelményei határozzák meg. A szakindítási engedéllyel rendelkező intézmény a felvételhez további feltételeket határozhat meg.

3. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Szakirányú továbbképzésben a közgazdasági felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről szóló, 4/1996. (I. 18.) Korm. rendelet szerinti közgazdász szakképzettség esetén, a rendelet 2. számú melléklete szerinti egyetemen folyó szakirányú továbbképzési szakokon

— egyetemi szakközgazdász, a konkrét szakra és specializációra utaló pontos megnevezéssel,

— e rendelet 3. számú melléklete szerinti főiskolán folyó szakirányú továbbképzési szakokon

főiskolai szakközgazdász, a konkrét szakra és specializációra utaló pontos megnevezéssel,

felsőfokú szakképzettséget tanúsító szakirányú továbbképzési oklevelet szerezhetnek;

— ha az alapképzésben szerzett oklevél nem a hivatkozott rendelet szerinti közgazdász szakképzettséget igazol, akkor

a szakra, illetve specializációra utaló pontos megnevezéssel,

felsőfokú szakképzettséget tanúsító szakirányú továbbképzési szakértői oklevelet szerezhetnek.

4. A képzési idő

A képzési idő egyetemen folyó szakokon nappali tagozaton legalább 2, de legfeljebb 4 félév, főiskolán folyó szakokon 2, de legfeljebb 3 félév. Esti, levelező tagozaton — hagyományos oktatási módszerekkel — a képzési idő 3, de legfeljebb 6 félév, amelyet a felsőoktatási intézmények a tartalmi és a szervezési körülményeknek megfelelően határoznak meg.

A félév legalább 15 szorgalmi hét. Főiskolákon — nappali tagozaton — a képzés egésze legalább 300 tantervi óra. Egyetemeken a képzés egésze legalább 600 — MBA szakirányú szakon legalább 800 tantervi óra.

Levelező tagozaton a főiskolákon a tanórák száma a képzés ideje alatt legalább 300 tantervi óra. Egyetemeken legalább 600 — MBA szakon legalább 800 — tantervi óra.

5. A képzés főbb tanulmányi területei

A továbbképzésben oktató ismeretkörök alapvetően az alábbi területekre tagozódhatnak:

5.1. Általános közgazdasági, menedzsment társadalomtudományi és módszertani ismeretek

A szakirányú továbbképzési szak jellege és az előképzettség típusa és szintje szerint közgazdaságtan (makroökonómia, mikroökonómia és nemzetközi közgazdaságtan), gazdaság-, illetve külgazdaság-politika, EU-ismeretek, pénzügyek, számvitel, jog, vállalati gazdaságtan, a szo-

ciológia, politológia, kommunikáció, pszichológia, továbbá matematika, statisztika, szervezés illetve az informatika és számítástechnika tárgyköreiből legalább 3—4 tantárgy oktatása a képzési idő 25—35%-ában.

5.2. Szakhoz kapcsolódó ismeretek

A képzéshez közvetlenül kapcsolódó tárgyak (a képzési idő 65—75%-a) a 2. és 3. számú mellékletben az egyes szakok képesítési követelményeiben meghatározottak szerint.

5.3. Szakhoz kapcsolódó szakirányú ismeretek

A hallgatók gyakorlati ismereteinek és koncentrálásának elmélyítése céljából, a szakhoz kapcsolódó ismereteken belül, szakirányok kínálhatók, a képzési idő 10%-ában.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — aláírások és gyakorlati jegyek megszerzéséből, vizsgák — beszámoló, kollokvium, szigorlat — letételéből, valamint szakmai gyakorlatok elvégzéséből, a szakdolgozat elkészítéséből és záróvizsgából tevődik össze.

6.1. Általánosan kötelező szigorlatok

Az 5.1. pontban felsorolt témakörökből a szak jellegének megfelelően legalább 2 szigorlat. Nem közgazdász szakképzettségűek esetében, közgazdasági tudományágakra épülő továbbképzési szakok tantervében, az egyik szigorlat kötelezően a közgazdaságtani (makro- és mikroökonómia) vagy a gazdaságpolitikai, illetve pénzügyi ismeretekből áll. Egyéb társadalomtudományi ágakra épülő szakok esetében, az egyik szigorlat mindenki esetében a szociológia, a politológia, illetve a kommunikáció tárgyköreiből kerül ki.

Az 5.2. pontban a szakot, illetve a szakirányt kifejező témakörökből 2—4 szigorlat.

6.2. A szakdolgozat

A szakdolgozat a szakirányú képzettségnek megfelelő, alkotó jellegű szakmai feladat, amelynek elkészítésével a hallgató igazolja azt, hogy képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, a témakörébe tartozó feladatok kreatív megoldására, önálló szakmai munka végzésére.

6.3. A záróvizsga

6.3.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt követelmények teljesítése:

- a megadott számú gyakorlati jegy megszerzése, vizsgák — beszámoló, kollokvium — letétele,
- a tantervben előírt szakmai gyakorlatok elvégzése,
- két bíráló által elfogadott szakdolgozat,
- legalább egy idegen nyelvből középfokú, C típusú állami vagy azzal egyenértékű nyelvvizsga,

6.3.2. A záróvizsga részei

- megadandó szakmai tárgyakból átfogó (komplex) szóbeli és/vagy írásbeli vizsga,
- a szakdolgozat megvédése.

6.3.3. A záróvizsga eredménye

A két opponens véleményének figyelembevételével a szakdolgozat védésére adott érdemjegy, valamint a szóbeli vizsgára — annak egyes részeire is tekintettel — adott érdemjegy egészre kerekített átlaga.

*2. számú melléklet
a 7/1999. (II. 1.) OM rendelethez*

Az egyetemi szakirányú továbbképzési szakok sajátos képesítési követelményei a közgazdasági felsőoktatásban

AGRÁRKÖZGAZDASÁGI SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

Olyan szakemberek képzése, akik kiismerik magukat a piacosodó mezőgazdaság útvesszőiben, megismerkednek az átmeneti gazdaság, a vegyes tulajdonviszonyok jellemzőivel, a mezőgazdasági vállalkozástan elméleti és gyakorlati kérdéseivel, az agrárökonomia elemzési technikáival.

2. A képzésben résztvevők köre és a részvétel előfeltétele

Az 1. számú melléklet 2. pontjában foglaltak az irányadók.

3. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

- a) Egyetemi szakközgazdász, agrárközgazdasági szakon.
- b) Agrárközgazdasági szakértő.

4. A képzési idő

Nappali képzés keretében 1 év, más oktatási formákban 2 év.

5. A képzés főbb tanulmányi területei

5.1. Közgazdasági-társadalomtudományi, illetve módszertani ismeretek

Az 1. számú melléklet 5.1. pontjában foglaltak az irányadók.

5.2. Szakhoz kapcsolódó ismeretek

Pénz- és tőkepiaci ismeretek, agrár- és ipari finanszírozás, mezőgazdasági biztosítás, környezetvédelem, számvitel, agrárgazdaságtan.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az 1. számú melléklet 6. pontjában foglaltak az irányadók.

6.1. Szigorlat

6.1.1. Szak jellegének megfelelő szigorlatok

Hazai és nemzetközi agrárpolitikák a mezőgazdasági és élelmiszeripari vállalkozásban.

6.1.2. Szakhoz kapcsolódó témakör szigorlati

Árutőzsde ismeretek.

6.2. A záróvizsga szóbeli vizsgarésze komplex — különösen a 6.1. ponban felsorolt szigorlati témaköröket magában foglaló — vizsga.

AGRÁRMENEDZSMENT SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

Olyan szakemberek képzése, akik korszerű menedzsment és agribusiness ismeretekkel egészítik ki alapvégzettségüknek megfelelő ismereteiket, és ezáltal képesek lesznek a modern farmgazdaságok és az EU támogatott közgazdasági követelményeknek megfelelni.

2. A képzésben résztvevők köre és a részvétel előfeltétele

Az 1. számú melléklet 2. pontjában foglaltak az irányadók.

3. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

- a) Egyetemi szakközgazdász, agrármenedzsment szakon.
- b) Agrármenedzsment szakértő.

4. A képzési idő

Nappali képzés keretében 1 év, más oktatási formákban 2 év.

5. A képzés főbb tanulmányi területei

5.1. Közgazdasági-társadalomtudományi, illetve módszertani ismeretek

Az 1. számú melléklet 5.1. pontjában foglaltak az irányadók.

5.2. Szakhoz kapcsolódó ismeretek

Agrárgazdaságtan, agribusiness menedzsment, településpolitika, szakszeminárium, környezetvédelem, pénzügyek, számvitel, EU jog- és agrárrendtartás.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az 1. számú melléklet 6. pontjában foglaltak az irányadók.

6.1. Szigorlat

6.1.1. Szak jellegének megfelelő szigorlatok

Közgazdaságtan, vállalati pénzügyek, általános menedzsment ismeretek.

6.1.2. Szakhoz kapcsolódó témakör szigorlatai
Agrárgazdaságtan, agrárbusiness menedzsment ismeretek.

6.2. A záróvizsga szóbeli vizsgarésze komplex — különösen a 6.1. pontban felsorolt szigorlati témaköröket magában foglaló — vizsga.

**AKTUÁRIUS
SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI
KÖVETELMÉNYEI**

1. A képzési cél

Olyan aktuáriusok (biztosítási matematikusok) képzése, akik járatosak a biztosítóintézetek gyakorlatában előforduló feladatok matematikai módszerekkel történő megoldásában.

2. A képzésben résztvevők köre és a részvétel előfeltétele

Az 1. számú melléklet 2. pontjában foglaltak az irányadók, és legalább 2 félév, min. kollokviummal lezárt matematika tárgyát tanuljon.

3. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

- a) Egyetemi szakközgazdász, aktuárius szakon.
- b) Aktuárius szakértő.

4. A képzési idő

4 félév

5. A képzés főbb tanulmányi területei

5.1. Közgazdasági-társadalomtudományi, illetve módszertani ismeretek

Az 1. számú melléklet 5.1. pontjában foglaltak az irányadók.

5.2. Szakhoz kapcsolódó ismeretek

Valószínűségszámítás és matematikai statisztika, pénzügyi matematika, életbiztosítás matematikája, nem-életbiztosítás matematikája, aktuárius matematikai gyakorlatok, viszontbiztosítás.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az 1. számú melléklet 6. pontjában foglaltak az irányadók.

6.1. Szigorlat

6.1.1. Szak jellegének megfelelő szigorlatok

Életbiztosítás matematikája, aktuárius gyakorlat matematika, biztosítástan, valószínűségszámítás, matematika, statisztika.

6.2. A záróvizsga szóbeli vizsgarésze komplex — különösen a 6.1. pontban felsorolt szigorlati témaköröket magában foglaló — vizsga.

**ÁLTALÁNOS MENEDZSMENT
SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI
KÖVETELMÉNYEI**

1. A képzési cél

Olyan egyetemi vagy főiskolai végzettséggel rendelkező szakemberek képzése, akik vezetői teendőket látnak el, illetve ilyen feladatra akarnak felkészülni. A program az elméleti tudásanyag mellett olyan módszertani ismereteket ad, amelyek elsajátítására a versenypiaci körülmények mellett különösen nagy szükség van a sikeres vezetői munkához.

A szakon további szakirányok választhatók: például értékesítési, logisztikai, public relations, pénzügyi menedzsment stb.

2. A képzésben résztvevők köre és a részvétel előfeltétele

Az 1. számú melléklet 2. pontjában foglaltak az irányadók.

3. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

a) Egyetemi szakközgazdász, általános menedzsment szakon (megjelölve a szakirányt).

b) Általános menedzsment szakértő (megjelölve a szakirányt).

4. A képzési idő

Általános menedzsment szakon 2 év.

További szakirány választás esetén 2,5 év.

5. A képzés főbb tanulmányi területei

5.1. Közgazdasági-társadalomtudományi, illetve módszertani ismeretek

Az 1. számú melléklet 5.1. pontjában foglaltak az irányadók.

5.2. Szakhoz kapcsolódó ismeretek általános menedzsment szakon

Vezetői számvitel, vállalati stratégia, vezetés-szervezés, marketing menedzsment, projektmenedzsment, üzleti tervezés, emberek vezetése, menedzseri döntések, kontroll, döntépszichológia, környezetvédelem.

5.3. Szakirányhoz kapcsolódó ismeretek

A szakiránynak megfelelő tanterv alapján.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az 1. számú melléklet 6. pontjában foglaltak az irányadók.

6.1. Szigorlat

6.1.1. Szak jellegének megfelelő szigorlatok

Vállalkozások számvitel és pénzügyei, vezetési ismeretek (vállalati stratégia, vezetés szervezés tárgyak ismeretanyagából).

6.1.2. Szakirányhoz kapcsolódó szigorlatok
A szakirány jellegének megfelelő tanterv alapján.

6.2. A záróvizsga szóbeli vizsgarésze komplex — különösen a 6.1. pontban felsorolt szigorlati témaköröket magában foglaló — vizsga.

*BANKMENEDZSMENT
SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI
KÖVETELMÉNYEI*

1. A képzési cél

Olyan szakemberek képzése, akik a nyugati típusú banküzemtan átfogó ismereteinek elsajátításával, a bank működési környezetének, a bank és az ügyfél kapcsolatrendszerének, valamint a banküzem működési mechanizmusának ismeretében magas szinten képesek feladataik ellátására. A kurzus a banktechnikai ismeretanyagon kívül a vezetői magatartás, a viselkedésformák, az emberi kapcsolatok és a vezetői képességek alakítására is súlyt helyez.

2. A képzésben résztvevők köre és a részvétel előfeltétele

Az 1. számú melléklet 2. pontjában foglaltak az irányadók.

3. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

- a) Egyetemi szakközgazdász bankmenedzsment szakon.
- b) Bankmenedzsment szakértő.

4. A képzési idő

2 év (4 félév)

5. A képzés főbb tanulmányi területei

5.1. Közgazdasági-társadalomtudományi, illetve módszertani ismeretek

Az 1. számú melléklet 5.1. pontjában foglaltak az irányadók.

5.2. Szakhoz kapcsolódó ismeretek

Banki üzletágak, banküzemtan; pénzügyi számítások; devizaismeretek; bankszakmai alapok; vállalatfinanszírozás; pénzügyi elemzés; hitelezés elmélete; hitelügyletek; lakossági üzletág; monetáris irányítás; mérlegmenedzsment; bankmenedzsment.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az 1. számú melléklet 6. pontjában foglaltak az irányadók.

6.1. Szigorlat

6.1.1. Szak jellegének megfelelő szigorlatok
Bank és gazdasági környezete.

6.1.2. Szakhoz kapcsolódó témakör szigorlatai
Banki üzletágak.

6.2. A záróvizsga szóbeli vizsgarésze komplex — különösen a 6.1. pontban felsorolt szigorlati témaköröket magában foglaló — vizsga.

*BELÜGYI GAZDASÁGI
SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI
KÖVETELMÉNYEI*

1. A képzési cél

Elsősorban a Belügyminisztérium és az irányítása alá tartozó fegyveres testületeknél és rendvédelmi szerveknél (határőrség, rendőrség, tűzoltóság, polgári védelem stb.) gazdálkodási feladatokat ellátó szakemberek továbbképzése annak érdekében, hogy megfelelő gazdálkodási és pénzügyi-irányítási feladatok elvégzésére alkalmassá váljanak.

2. A képzésben résztvevők köre és a részvétel előfeltétele

Az 1. számú melléklet 2. pontjában foglaltak az irányadók.

3. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

- a) Egyetemi szakközgazdász, belügyi gazdasági szakon.
- b) Belügyi gazdasági szakértő.

4. A képzési idő

Nappali képzés keretében 1 év, más oktatási formákban minimum 2 év.

5. A képzés főbb tanulmányi területei

5.1. Közgazdasági-társadalomtudományi, illetve módszertani ismeretek

Az 1. számú melléklet 5.1. pontjában foglaltak az irányadók.

5.2. Szakhoz kapcsolódó ismeretek

Költségvetési gazdálkodás és finanszírozás, belügyi szervek gazdálkodásának általános és specifikus szabályai, pénzügyi-gazdasági ellenőrzés.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az 1. számú melléklet 6. pontjában foglaltak az irányadók.

6.1. Szigorlat

6.1.1. Szak jellegének megfelelő szigorlatok
Makro- és mikroökonómia, pénzügyi ismeretek.

6.1.2. Szakhoz kapcsolódó témakör szigorlatai
Belügyi szervek gazdálkodásának általános és specifikus szabályai.

6.2. A záróvizsga szóbeli vizsgarésze komplex — különösen a 6.1. ponban felsorolt szigorlati témaköröket magában foglaló — vizsga.

**BIZTOSÍTÁSI
SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI
KÖVETELMÉNYEI**

1. A képzési cél

Olyan szakemberek képzése, akik a biztosításpolitikát, az egyes biztosítási üzletágak és a biztosítási üzemgazdaságtan kérdéseiben egyaránt jártasak, és így alkalmasak biztosítóintézeteknél közép- és felsővezetői, illetve más intézményeknél a biztosítási szakmával kapcsolatos különböző munkakörök betöltésére.

2. A képzésben résztvevők köre és a részvétel előfeltétele

Az 1. számú melléklet 2. pontjában foglaltak az irányadók.

3. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

- a) Egyetemi szakközgazdász, biztosítási szakon.
- b) Biztosítási szakértő.

4. A képzési idő

Nappali képzés keretében 1 év, más oktatási formákban legalább 2 év.

5. A képzés főbb tanulmányi területei

5.1. Közgazdasági-társadalomtudományi, illetve módszertani ismeretek

Az 1. számú melléklet 5.1. pontjában foglaltak az irányadók.

5.2. Szakhoz kapcsolódó ismeretek

A biztosítási szerződés általános kérdései, ágazati biztosítástan (nem-életbiztosítások és életbiztosítások), risk-menedzsment, viszontbiztosítás.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az 1. számú melléklet 6. pontjában foglaltak az irányadók.

6.1. Szigorlat

6.1.1. Szak jellegének megfelelő szigorlatok

Elméleti biztosítástan, pénzügyi matematika, biztosítási matematika.

6.1.2. Szakhoz kapcsolódó témakör szigorlati

Ágazati biztosítások.

6.2. A záróvizsga szóbeli vizsgarésze komplex — különösen a 6.1. ponban felsorolt szigorlati témaköröket magában foglaló — vizsga.

**EGÉSZSÉGÜGYI MENEDZSMENT
SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI
KÖVETELMÉNYEI**

1. A képzési cél

Olyan szakemberek képzése, akik egészségügyi intézmények — főleg kórházak — vezetési, irányítási és gazdasági feladatainak ellátásához a megváltozott gazdálkodási körülmények figyelembevételével egy dinamikus, a gazdasági környezethez alkalmazkodó és az egészségügyi ellátás minőségi javításának érdekeit szem előtt tartó tevékenységet képesek folytatni.

2. A képzésben résztvevők köre és a részvétel előfeltétele

Az 1. számú melléklet 2. pontjában foglaltak az irányadók.

3. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

- a) Egyetemi szakközgazdász, egészségügyi menedzsment szakon.
- b) Egészségügyi menedzsment szakértő.

4. A képzési idő

Nappali képzés keretében 1 év, más oktatási formákban legalább 2 év.

5. A képzés főbb tanulmányi területei

5.1. Közgazdasági-társadalomtudományi, illetve módszertani ismeretek

Az 1. számú melléklet 5.1. pontjában foglaltak az irányadók.

5.2. Szakhoz kapcsolódó ismeretek

A kórház mint szervezet, marketing az egészségügyben, egészségügyi gazdálkodás, egészségügy és környezete, egészségügyi stratégia; menedzsment, egészségügyi etika, epidemiológia, kórházgazdálkodás és működtetés operatív irányítás, egészségügyi pénzügyi és adózási ismeretek, controlling, kórházi üzemvitel, kórháztechnológia, emberi erőforrás és szervezet, humán erőforrás fejlesztés, társadalombiztosítás, pszichológiai, jogi, környezetvédelmi ismeretek.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az 1. számú melléklet 6. pontjában foglaltak az irányadók.

6.1. Szigorlat

6.1.1. Szak jellegének megfelelő szigorlatok

Egészségügyi rendszerek, közgazdaságtan, menedzsment, kórházműködtetés és finanszírozás.

6.1.2. Szakhoz kapcsolódó témakör szigorlati

Egészségügy és környezete, operatív irányítás.

6.2. A záróvizsga szóbeli vizsga része komplex — különösen a 6.1. pontban felsorolt szigorlati témaköröket magában foglaló — vizsga.

*ELEMZŐ STATISZTIKUS
SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI
KÖVETELMÉNYEI*

1. A képzési cél

Olyan szakemberek képzése, akik képesek statisztikai, számítástechnikai feladatok elvégzésére, szervezésére és irányítására, gazdasági elemzések elvégzésére.

2. A képzésben résztvevők köre és a részvétel előfeltétele

Az 1. számú melléklet 2. pontjában foglaltak az irányadók.

3. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

- a) Egyetemi szakközgazdász, elemző statisztikus szakon.
- b) Elemző statisztikus szakértő.

4. A képzési idő

Nappali képzés keretében 1 év, más oktatási formákban legalább 2 év.

5. A képzés főbb tanulmányi területei

5.1. Közgazdasági-társadalomtudományi, illetve módszertani ismeretek

Az 1. számú melléklet 5.1. pontjában foglaltak az irányadók.

5.2. Szakhoz kapcsolódó ismeretek

Sokváltozós statisztikai módszerek, statisztika a piackutatásban, árstatisztika, kockázati statisztika (befektetési, biztosítási, hitelezési stb.), prognosztika, alkalmazott ökonometria, minőségellenőrzés, fejezetek a pénzügytanból, fejezetek a vállalati pénzügyekből.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az 1. számú melléklet 6. pontjában foglaltak az irányadók.

6.1. Szigorlat

6.1.1. Szak jellegének megfelelő szigorlatok

Társadalom- és gazdaságstatisztika, statisztikai információrendszerek.

6.1.2. Szakhoz kapcsolódó témakör szigorlati

Statisztikai módszerek és számítógépes programcsomagjaik.

6.2. A záróvizsga szóbeli vizsga része komplex — különösen a 6.1. pontban felsorolt szigorlati témaköröket magában foglaló — vizsga.

*ÉRTÉKELEMZŐ
SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI
KÖVETELMÉNYEI*

1. A képzési cél

Olyan szakemberek képzése, akik az értékelemzési ismereteket magas szinten sajátítják el, alkalmassá válnak az értékelemzési feladatok levezetésén, koordinálásán, szervezésén túl oktatási feladatok ellátására is.

2. A képzésben résztvevők köre és a részvétel előfeltétele

Az 1. számú melléklet 2. pontjában foglaltak az irányadók.

3. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

- a) Egyetemi szakközgazdász, értékelemző szakon.
- b) Értékelemző szakértő.

4. A képzési idő

Nappali képzés keretében 1 év, más oktatási formákban legalább 2 év.

5. A képzés főbb tanulmányi területei

5.1. Közgazdasági-társadalomtudományi, illetve módszertani ismeretek

Az 1. számú melléklet 5.1. pontjában foglaltak az irányadók.

5.2. Szakhoz kapcsolódó ismeretek

Értékelemzés szemlélete, értékelemzési esetjátékok, az értékelemzés nemzetközi helyzete.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az 1. számú melléklet 6. pontjában foglaltak az irányadók.

6.1. Szigorlat

6.1.1. Szak jellegének megfelelő szigorlatok

Vállalatgazdaságtan, értékelemzési módszerek.

6.1.2. Szakhoz kapcsolódó témakör szigorlati

Értékelemzés szemlélete.

6.2. A záróvizsga szóbeli vizsgarésze komplex — különösen a 6.1. pontban felsorolt szigorlati témaköröket magában foglaló — vizsga.

*EURÓPA TANULMÁNYOK
SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI
KÖVETELMÉNYEI*

1. A képzési cél

A program átfogó elméleti és gyakorlati ismereteket nyújt azon szakemberek számára, akik különböző terüle-

teken tevékenykedve Magyarország európai integrálódását aktívan segíthetik, szakterületük problémáit, lehetőségeit és feladatait az Európai Unió politikájának elvei és mechanizmusai figyelembevételével kezelik. A szakon szakirányok is választhatók: például európai menedzsment, európai adójog és számvitel.

2. A képzésben résztvevők köre és a részvétel előfeltétele

Az 1. számú melléklet 2. pontjában foglaltak az irányadók.

3. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

a) Egyetemi szakközgazdász, Európa tanulmányok szakon (megjelölve a szakirányt).

b) Európa szakértő (megjelölve a szakirányt).

4. A képzési idő

Nappali képzés keretében 1 év, más oktatási formában legalább 2 év.

5. A képzés főbb tanulmányi területei

5.1. Közgazdasági-társadalomtudományi, illetve módszertani ismeretek

Az 1. számú melléklet 5.1. pontjában foglaltak az irányadók.

5.2. Szakhoz kapcsolódó ismeretek

Európa jog, európai pénzügyek, EU gazdaságtana, EU kereskedelempolitikája, EU ipar- és versenypolitikája, EU külpolitikája, közös agrárpolitika rendszere, EU strukturális, regionális politikája, európai pénzügyi piacok, EU szociálpolitikája, EU környezetjog, Maastricht — EMU — a tervek realizálása, nemzetközi vállalkozások gazdaságtana, magyar—EU kapcsolatok aktuális kérdései, minőségügy, szabványosítás az EU-ban, német újraegyesítés integrációs hatásai.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az 1. számú melléklet 6. pontjában foglaltak az irányadók.

6.1. Szigorlat

6.1.1. Szak jellegének megfelelő szigorlatok

Integráció gazdaságtana és európai pénzügyek, európai jog.

6.1.2. Szakirányhoz kapcsolódó szigorlatok

A szakirány jellegének megfelelő tanterv alapján.

6.2. A záróvizsga szóbeli vizsgarésze komplex — különösen a 6.1. pontban felsorolt szigorlati témaköröket magában foglaló — vizsga.

FŐVÁLLALKOZÁS (PROJEKTMENEDZSMENT) SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

Olyan szakemberek képzése, akik képesek lesznek a különféle, egyidejűleg többféle stratégiai céllal megfogalmazott projektek stratégiaorientált megvalósítására, az új minőségi követelmények teljesítésére, a folyamatos stratégiai gondolkodásra, hogy a szervezetek stratégiai célkitűzései az elvárt minőség mellett az elsődleges versenyelőnyezővé vált gyorsaság szem előtt tartásával teljesüljenek.

2. A képzésben résztvevők köre és a részvétel előfeltétele

Az 1. számú melléklet 2. pontjában foglaltak az irányadók.

3. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

a) Egyetemi szakközgazdász, projektmenedzsment szakon.

b) Projektmenedzsment szakértő.

4. A képzési idő

Nappali képzés keretében 1 év, más oktatási formákban legalább 2 év.

5. A képzés főbb tanulmányi területei

5.1. Közgazdasági-társadalomtudományi és módszertani ismeretek

Az 1. számú melléklet 5.1. pontjában foglaltak az irányadók.

5.2. Szakhoz kapcsolódó ismeretek

— Szervezeti stratégia, marketingstratégia, szervezettervezés és szervezeti magatartás.

— Vezetői gazdaságtan, bevezetés a projektmenedzsmentbe, projekttervezés, projektirányítás és projektkontroll, szerződésjog, külkereskedelmi ügyletek, nemzetközi szállítmányozás és logisztika.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az 1. számú melléklet 6. pontjában foglaltak az irányadók.

6.1. Szigorlat

6.1.1. Szak jellegének megfelelő szigorlatok

Bevezetés a projektmenedzsmentbe, projekttervezés.

6.1.2. Szakhoz kapcsolódó témakör szigorlatai

Vezetői magatartás, tárgyalástechnika.

6.2. A záróvizsga szóbeli vizsgarésze komplex — különösen a 6.1. pontban felsorolt szigorlati témaköröket magában foglaló — vizsga.

*GAZDÁLKODÁSTUDOMÁNYI
SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI
KÖVETELMÉNYEI*

1. A képzési cél

Olyan szakemberek képzése, akik a gazdálkodási módszerek legújabb nemzetközi elméleti és gyakorlati eredményei alapján kívánják felfrissíteni, megújítani, illetve elmélyíteni a gazdálkodás vezénylése terén szükséges ismereteket és készségeket.

2. A képzésben résztvevők köre és a részvétel előfeltétele

Az 1. számú melléklet 2. pontjában foglaltak az irányadók.

3. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

- a) Egyetemi szakközgazdász, gazdálkodástudományi szakon.
- b) Gazdálkodástudományi szakértő.

4. A képzési idő

Nappali képzés keretében 1 év, más oktatási formákban legalább 2 év.

5. A képzés főbb tanulmányi területei

5.1. Közgazdasági-társadalomtudományi, illetve módszertani ismeretek

Az 1. számú melléklet 5.1. pontjában foglaltak az irányadók.

5.2. Szakhoz kapcsolódó ismeretek

Vállalkozások stratégiája és tervezése, prognosztika, mérlegelemzés, marketingstratégia és -tervezés, személyi számítógép felhasználása a tervezésben, gazdasági társaságok értékpapír-ügyletei.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az 1. számú melléklet 6. pontjában foglaltak az irányadók.

6.1. Szigorlat

6.1.1. Szak jellegének megfelelő szigorlatok

Vezetői gazdaságtan, módszertani ismeretek.

6.1.2. Szakhoz kapcsolódó témakör szigorlatai

Vállalkozások stratégiája és tervezése.

6.2. A záróvizsga szóbeli vizsgarésze komplex — különösen a 6.1. ponban felsorolt szigorlati témaköröket magában foglaló — vizsga.

*GAZDASÁGI ELLENŐRZŐ
SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI
KÖVETELMÉNYEI*

1. A képzési cél

Olyan számviteli, pénzügyi, ellenőrzési és jogi ismeretekkel felvértezett szakemberek képzése, akik ismereteik birtokában egyrészt irányító és ellenőrző, másrészt tanácsadói feladatokat látnak el a vállalkozási szférában. A kurzus lehetőséget nyújt okleveles könyvvizsgálói szakképzettség megszerzésére is.

2. A képzésben résztvevők köre és a részvétel előfeltétele

Az 1. számú melléklet 2. pontjában foglaltak az irányadók.

3. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

- a) Egyetemi szakközgazdász, gazdasági ellenőrző szakon.
- b) Gazdasági ellenőrzési szakértő.

4. A képzési idő

Nappali tagozaton 1 év, más oktatási formákban legalább 2 év.

5. A képzés főbb tanulmányi területei

5.1. Közgazdasági-társadalomtudományi, illetve módszertani ismeretek

Az 1. számú melléklet 5.1. pontjában foglaltak az irányadók.

5.2. Szakhoz kapcsolódó ismeretek

Számvitel és elemzés, számviteli rendszerek szervezése, vállalati gazdaságtan, vezetés-szervezés, technológia.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az 1. számú melléklet 6. pontjában foglaltak az irányadók.

6.1. Szigorlat

6.1.1. Szak jellegének megfelelő szigorlatok

Pénzügyek, könyvvizsgálat és ellenőrzés.

6.1.2. Szakhoz kapcsolódó témakör szigorlatai

Számviteli rendszerek szervezése.

6.2. A záróvizsga szóbeli vizsgarésze komplex — különösen a 6.1. ponban felsorolt szigorlati témaköröket magában foglaló — vizsga.

**GAZDASÁGPOLITIKA
SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI
KÖVETELMÉNYEI**

1. A képzési cél

Az államigazgatásban, illetve a regionális és a helyi szervezetek apparátusában, továbbá az infrastrukturális szférában (közintézmények, közüzemi szektor szervezetei és vállalatai) dolgozó szakemberek képzése, hogy a megváltozott gazdasági környezetben felmerülő feladataikat hatékonyan oldják meg.

2. A képzésben résztvevők köre és a részvétel előfeltétele

Az 1. számú melléklet 2. pontjában foglaltak az irányadók.

3. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

- a) Egyetemi szakközgazdász, gazdaságpolitika szakon.
- b) Gazdaságpolitikai szakértő.

4. A képzési idő

Nappali tagozaton 1 év, más oktatási formákban legalább 2 év.

5. A képzés főbb tanulmányi területei

5.1. Közgazdasági-társadalomtudományi, illetve módszertani ismeretek

Az 1. számú melléklet 5.1. pontjában foglaltak az irányadók.

5.2. Szakhoz kapcsolódó ismeretek

Költségvetési szervek gazdálkodása, nonprofit szektor gazdasági és szociológiai jellemzői, regionális politika, privatizáció Magyarországon, vagyionkezelés, vagyongazdálkodás, egyenlőtlenség, szegénység és társadalompolitikai becsülés az átalakuló Magyarországon, helyi önkormányzatok gazdaságtana, versenypolitika, versenyszabályozás, valutapolitika, adópolitika, ipar- és agrárpolitika, lakáspolitikai és ingatlanpiac, banküzemtan, értékpapírok, tőzsde, környezetgazdaságtan, közüzemek gazdaságtana, jóléti rendszerek gazdaságtana, emberi erőforrás-menedzsment, nemzetközi szociális jog, társadalombiztosítás-tan, egészségügy politika, nyugdíjrendszerek nemzetközi összehasonlítása, társadalmi problémák szociológiája, családszociológia.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az 1. számú melléklet 6. pontjában foglaltak az irányadók.

6.1. Szigorlat

6.1.1. Szak jellegének megfelelő szigorlatok
Gazdaságpolitika, makrofolyamatok szabályozása.

6.1.2. Szakhoz kapcsolódó témakör szigorlatai
Vagyionkezelés — vagyongazdálkodás.

6.2. A záróvizsga szóbeli vizsgarésze komplex — különösen a 6.1. ponban felsorolt szigorlati témaköröket magában foglaló — vizsga.

**GYÓGYSZERÜGYI MENEDZSMENT
SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI
KÖVETELMÉNYEI**

1. A képzési cél

A gyógyszerügy, ezen belül például a gyógyszertárak jelenlegi és leendő menedzserei számára biztosítani azoknak a korszerű ismereteknek a megszerzését, amelyek a gyógyszerügy vezetési, irányítási és gazdasági feladatainak ellátásához, a megváltozott piacgazdasági körülmények figyelembevételével egy dinamikus, gazdasági környezethez alkalmazkodó és a gyógyszerellátás minőségi javításának érdekeit szem előtt tartó tevékenységet tesznek lehetővé.

2. A képzésben résztvevők köre és a részvétel előfeltétele

Az 1. számú melléklet 2. pontjában foglaltak az irányadók.

3. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

- a) Egyetemi szakközgazdász, gyógyszerügyi menedzsment szakon.
- b) Gyógyszerügyi menedzsment szakértő.

4. A képzési idő

Nappali tagozaton 1 év, más oktatási formákban legalább 2 év.

5. A képzés főbb tanulmányi területei

5.1. Közgazdasági-társadalomtudományi, illetve módszertani ismeretek

Az 1. számú melléklet 5.1. pontjában foglaltak az irányadók.

5.2. Szakhoz kapcsolódó ismeretek

Gyógyszerellátás szervezete, gazdálkodási és menedzsment ismeretek, gyógyszerügy és környezete, EU szabályozás és jog, etika, higiénia, pénzügyi és adózási ismeretek, üzemvitel, emberi erőforrás és szervezet, vezetői kommunikáció, gyógyszerügyi rendszerek, gyógyszerügyi gazdaságtani ismeretek, üzleti tervekészítése, reklám és PR tevékenység.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az 1. számú melléklet 6. pontjában foglaltak az irányadók.

6.1. Szigorlat

6.1.1. Szak jellegének megfelelő szigorlatok
Gyógyszerellátás szervezete, marketing.

6.1.2. Szakhoz kapcsolódó témakör szigorlatai
Operatív irányítás.

6.2. A záróvizsga szóbeli vizsgatárgyai: gyógyszerellátás szervezete, marketing a gyógyszerügyben, operatív irányítás.

*HUMÁNMENTEDZSMENT
SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI
KÖVETELMÉNYEI*

1. A képzési cél

Olyan szakemberek képzése, akik elsajátítják a vezetéshez szükséges képességeket és készségeket, ismerik a munkacsoportok kapcsolatrendszerét, képesek a felmerülő problémák kezelésére, általában a humán erőforrásokkal való gazdálkodás, annak fejlesztése és menedzsmentje.

A szakon szakirányok választhatók: például emberi erőforrás-menedzsment, kutatási és fejlesztési menedzsment, oktatási menedzsment.

2. A képzésben résztvevők köre és a részvétel előfeltétele

Az 1. számú melléklet 2. pontjában foglaltak az irányadók.

3. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

a) Egyetemi szakközgazdász, humánmenedzsment szakon (megjelölve a szakirányt).

b) Humánmenedzsment szakértő (megjelölve a szakirányt).

4. A képzési idő

Esti és levelező tagozaton 5 félév

5. A képzés főbb tanulmányi területei

5.1. Közgazdasági-társadalomtudományi, illetve módszertani ismeretek

Az 1. számú melléklet 5.1. pontjában foglaltak az irányadók.

5.2. Szakhoz kapcsolódó ismeretek

Etika, retorika, vezetői számvitel, információmenedzsment.

5.3. Szakirányhoz kapcsolódó ismeretek

A szakiránynak megfelelő tanterv alapján.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az 1. számú melléklet 6. pontjában foglaltak az irányadók.

6.1. Szigorlat

6.1.1. Szak jellegének megfelelő szigorlatok
Közgazdaságtan, szociológia, szociálpszichológia.

6.1.2. Szakirányhoz kapcsolódó szigorlatok
A szakirány jellegének megfelelő tanterv alapján.

6.2. A záróvizsga szóbeli vizsgarésze komplex — különösen a 6.1. pontban felsorolt szigorlati témaköröket magában foglaló — vizsga.

*INFORMATIKAI MENEZSMENT
SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI
KÖVETELMÉNYEI*

1. A képzési cél

Olyan szakemberek képzése, akik képesek információs rendszerek tervezésére, fejlesztésére és menedzselésére, valamint az információs szakterület és a szervezet más területei közötti „híd” megépítésére, valamint hatékony, jól működő kapcsolatok megteremtésére és működtetésére.

A szakon szakirányok választhatók: például kiadói menedzsment, gazdaságinformatika.

2. A képzésben résztvevők köre és a részvétel előfeltétele

Az 1. számú melléklet 2. pontjában foglaltak az irányadók.

3. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

a) Egyetemi szakközgazdász, informatikai menedzsment szakon (megjelölve a szakirányt).

b) Informatikai menedzsment szakértő (megjelölve a szakirányt).

4. A képzési idő

2 év (négy szemeszter).

5. A képzés főbb tanulmányi területei

5.1. Közgazdasági-társadalomtudományi, illetve módszertani ismeretek

Az 1. számú melléklet 5.1. pontjában foglaltak az irányadók.

5.2. Szakhoz kapcsolódó ismeretek

Üzleti statisztika, vezetői számvitel, vállalati stratégia, vezetés-szervezés, kommunikációs és készségfejlesztő tréning, projektmenedzsment, kontrolling, marketingértékesítés, informatika, informatikai menedzsment és részterületei, információs stratégia, lokális és globális információk és kezelésük, informatikai architektúra, számítógépes hálózatok, telekommunikáció, adatbázisok, szoftver fejlesztés módszertana, ügyviteli programcsoport.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az 1. számú melléklet 6. pontjában foglaltak az irányadók.

6.1. Szigorlat

6.1.1. Szak jellegének megfelelő szigorlatok

Vezetési ismeretek (vállalati stratégia és vezetés-szervezés).

6.1.2. Szakirányhoz kapcsolódó szigorlatok

A szakirány jellegének megfelelő tanterv alapján.

6.2. A záróvizsga szóbeli vizsgarésze komplex — különösen a 6.1. pontban felsorolt szigorlati témaköröket magában foglaló — vizsga.

INGATLANGAZDÁLKODÁSI SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

Olyan szakemberek képzése, akik képesek az ingatlangazdálkodás, -kezelés, -finanszírozás, -értékelés, -értékesítés, -szakértés, -privatizáció és -rehabilitáció területén műszakilag és gazdaságilag megalapozott döntéseket hozni, és irányítani tudják a jövő városépítési és városrendezési feladatait.

2. A képzésben résztvevők köre és a részvétel előfeltétele

Az 1. számú melléklet 2. pontjában foglaltak az irányadók.

3. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

a) Egyetemi szakközgazdász, ingatlangazdálkodási szakon.

b) Ingatlangazdálkodási szakértő.

4. A képzési idő

Nappali képzés keretében 1 év, más oktatási formákban minimum 2 év.

5. A képzés főbb tanulmányi területei

5.1. Közgazdasági-társadalomtudományi, illetve módszertani ismeretek

Az 1. számú melléklet 5.1. pontjában foglaltak az irányadók.

5.2. Szakhoz kapcsolódó ismeretek

Kontrolling, ingatlangazdálkodás és -szakértés, ingatlanműveletek felépítése, ingatlanvagyon-értékelés, tervezési stratégia és projektmenedzsment, a műszaki vezetés-től a menedzsment technikáig

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az 1. számú melléklet 6. pontjában foglaltak az irányadók.

6.1. Szigorlat

6.1.1. Szak jellegének megfelelő szigorlatok

Mikroökonómia és a piaci résztvevők viselkedése, városfejlesztés.

6.1.2. Szakhoz kapcsolódó témakör szigorlati

Ingatlan-gazdaságtan, ingatlangazdálkodás és szakértés.

6.2. A záróvizsga szóbeli vizsgarésze komplex — különösen a 6.1. pontban felsorolt szigorlati témaköröket magában foglaló — vizsga.

IPARJOGVÉDELMI SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

Olyan szakemberek képzése, akik a magas szintű iparjogvédelmi és közgazdasági ismeretek elsajátításával képessé válnak iparjogvédelmi és innovációs problémák gyors és komplex megoldására.

2. A képzésben résztvevők köre és a részvétel előfeltétele

Az 1. számú melléklet 2. pontjában foglaltak az irányadók.

3. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

a) Egyetemi szakközgazdász, iparjogvédelmi szakon.

b) Iparjogvédelmi szakértő.

4. A képzési idő

Nappali képzés keretében 1 év, más oktatási formákban minimum 2 év.

5. A képzés főbb tanulmányi területei

5.1. Közgazdasági-társadalomtudományi, illetve módszertani ismeretek

Az 1. számú melléklet 5.1. pontjában foglaltak az irányadók.

5.2. Szakhoz kapcsolódó ismeretek

Az újítási jog és a feltalálók díjazása, gazdasági környezet vállalkozás, a tisztességtelen piaci magatartás tilalma, a szoftver szerzői jogi oltalma, bírósági eljárás iparjogvédelmi ügyekben, innovációs tájékoztatás, vállalkozások iparjogvédelmi feladatai, ügyfélképviselés, külföldi és nemzetközi szabadalmi és használati jog, külföldi és nemzetközi védjegy és ipari mintaoltalmi jog.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az 1. számú melléklet 6. pontjában foglaltak az irányadók.

6.1. Szigorlat

6.1.1. Szak jellegének megfelelő szigorlatok

Az innováció és iparjogvédelem gazdasági alapjai, szabadalmi és használati mintaoltalmi jog.

6.1.2. Szakhoz kapcsolódó témakör szigorlati

A védjegyjog és egyéb árujelzők oltalma.

6.2. A záróvizsga szóbeli vizsgarésze komplex — különösen a 6.1. pontban felsorolt szigorlati témaköröket magában foglaló — vizsga.

JOGÁSZ-KÖZGAZDÁSZ SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

A jogász diplomával rendelkezőknek olyan módszertani és széles körű szakmai alapot adni, amely képessé teszi őket a közgazdasági problémák önálló felismerésére, elemzésére és megoldására, messzemenően túllépve a technikák rutinszerű alkalmazásán. A szakon szakirányok választhatók: például államigazgatási.

2. A képzésben résztvevők köre és a részvétel előfeltétele

Egyetemi végzettségű jogász.

3. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Jogász-közgazdász.

4. A képzési idő

Esti és levelező tagozaton 5 félév.

5. A képzés főbb tanulmányi területei

5.1. Közgazdasági-társadalomtudományi, illetve módszertani ismeretek

Az 1. számú melléklet 5.1. pontjában foglaltak az irányadók.

5.2. Szakhoz kapcsolódó ismeretek

Marketing; gazdaságpolitika és irányítás; vállalati pénzügyek; nemzetközi marketing; környezetvédelmi politika; közüzemi gazdaságtan; szervezeti magatartás; döntésselmélet; számvitel és elemzés.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az 1. számú melléklet 6. pontjában foglaltak az irányadók.

6.1. Szigorlat

6.1.1. Szak jellegének megfelelő szigorlatok

Pénzügytan, marketing, gazdaságpolitika és irányítás.

6.1.2. Szakirányhoz kapcsolódó szigorlatok

A szakirány jellegének megfelelő tanterv alapján.

6.2. A záróvizsga szóbeli vizsgarésze komplex — különösen a 6.1 pontban felsorolt szigorlati témaköröket magában foglaló — vizsga.

JÖVŐKUTATÁS, ELŐREJELZÉS (STRATÉGIAFORMÁLÁS) SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

A képzés célja kettős: egyrészt olyan, jövőre irányuló korszerű szemléletmód és ismeretek átadása, amelyek segítségével erősíthető az üzleti, a magán- és a közéletben, valamint a politikában a jövőorientált problémakezelési készség, másrészt komplex, előrejelzés-készítésre és stratégiaformálásra irányuló készségek fejlesztése.

2. A képzésben résztvevők köre és a részvétel előfeltétele

Az 1. számú melléklet 2. pontjában foglaltak az irányadók.

3. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

a) Egyetemi szakközgazdász, jövőkutatás, előrejelzés szakon.

b) Jövőkutatási szakértő.

4. A képzési idő

Az 1. számú melléklet 4. pontjában foglaltak az irányadók.

5. A képzés főbb tanulmányi területei

5.1. Közgazdasági-társadalomtudományi, illetve módszertani ismeretek

Az 1. számú melléklet 5.1. pontjában foglaltak az irányadók.

5.2. Szakhoz kapcsolódó ismeretek

A jövő tanulmányozása, kvantitatív jövőkutatási módszerek, modellezés a jövőkutatásban, Magyarország társadalmi-gazdasági jövője, kommunikáció a jövővel, konjunktúrakutatás, vállalkozásprognosztika, üzleti prognosztika, globális modellek.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az 1. számú melléklet 6. pontjában foglaltak az irányadók.

6.1. Szigorlat

6.1.1. Szak jellegének megfelelő szigorlatok
Kvantitatív jövőkutatási módszerek.

6.1.2. Szakhoz kapcsolódó témakör szigorlatai
Kommunikáció a jövővel.

6.2. A záróvizsga szóbeli vizsgarésze komplex — különösen a 6.1 pontban felsorolt szigorlati témaköröket magában foglaló — vizsga.

*KÖRNYEZETI MENEDZSMENT
SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI
KÖVETELMÉNYEI*

1. A képzési cél

Olyan szakemberek képzése, akik képesek környezetük súlyos problémái, a környezetszennyezés, a természeti értékek pusztulása ellen szakszerűen fellépni. Szakismereteiken keresztül el tudják terjeszteni azokat a módszereket, amelyekkel a vállalatok felelős környezeti magatartása megalapozható, környezetterhelési tevékenysége mérsékelhető.

2. A képzésben résztvevők köre és a részvétel előfeltétele

Az 1. számú melléklet 2. pontjában foglaltak az irányadók.

3. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

a) Egyetemi szakközgazdász, környezeti menedzsment szakon.

b) Környezeti menedzsment szakértő.

4. A képzési idő

Nappali képzés keretében 1 év, más oktatási formákban minimum 2 év.

5. A képzés főbb tanulmányi területei

5.1. Közgazdasági-társadalomtudományi, illetve módszertani ismeretek

Az 1. számú melléklet 5.1. pontjában foglaltak az irányadók.

5.2. Szakhoz kapcsolódó ismeretek

Környezeti menedzsment, környezeti menedzsment esetek, stratégiai menedzsment, környezeti rendszerek, ökológiai gazdaságtan, környezetjog, környezetértékelési esetek, vidékfejlesztés.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az 1. számú melléklet 6. pontjában foglaltak az irányadók.

6.1. Szigorlat

6.1.1. Szak jellegének megfelelő szigorlatok
Környezetgazdaságtan, környezetvédelem alapjai.

6.1.2. Szakhoz kapcsolódó témakör szigorlatai
Környezeti menedzsment, környezeti menedzsment esetek.

6.2. A záróvizsga szóbeli vizsgarésze komplex — különösen a 6.1. pontban felsorolt szigorlati témaköröket magában foglaló — vizsga.

*KÖZIGAZGATÁSI GAZDÁLKODÁS
SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI
KÖVETELMÉNYEI*

1. A képzési cél

Olyan szakemberek képzése, akik a közigazgatásban a költség-haszon elemzést, a hatékonysági, eredményességi vizsgálat feltételeit, a szervezési és a metodikai ismereteket magas szinten sajátítják el, és azokat a gyakorlatban alkalmazni képesek. A szakon szakirányok is választhatók (például ellenőrzés, informatika).

2. A képzésben résztvevők köre és a részvétel előfeltétele

Az 1. számú melléklet 2. pontjában foglaltak az irányadók.

3. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

a) Egyetemi szakközgazdász, közigazgatási gazdálkodás szakon (megjelölve a szakirányt).

b) Szakértő a közigazgatási gazdálkodás témában (megjelölve a szakirányt).

4. A képzési idő

Nappali képzés keretében 1 év, más oktatási formákban minimum 2 év.

5. A képzés főbb tanulmányi területei

5.1. Közgazdasági-társadalomtudományi, illetve módszertani ismeretek

Az 1. számú melléklet 5.1. pontjában foglaltak az irányadók.

5.2. Szakhoz kapcsolódó ismeretek

Költségvetési szervek gazdálkodása, közszolgálati pénzügyek, költségvetési szervek ellenőrzése, közszolgálati szervezetek vezetése, szervezetek, intézmények alapfeladatának költség-haszon elemzése, hatékonyságvizsgálat, gazdálkodás az emberi erőforrásokkal, humánpolitikai ismeretek, közintézményi gazdaságtan, közpolitika folyamata és elemzése, etika és felelősség a közszolgálatban, közigazgatási szakvizsga előkészítő, informatikai alapismeretek.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az 1. számú melléklet 6. pontjában foglaltak az irányadók.

6.1. Szigorlat

6.1.1. Szak jellegének megfelelő szigorlatok

Közpolitikai elemzés, közszolgálati szervezetek vezetése, költségvetési gazdálkodás.

6.1.2. Szakhoz kapcsolódó szigorlatok

A szakirány jellegének megfelelő tanterv alapján.

6.2. A záróvizsga szóbeli vizsgarésze komplex — különösen a 6.1. pontban felsorolt szigorlati témaköröket magában foglaló — vizsga.

KÖZSZOLGÁLATI MENEDZSMENT SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

Olyan szakemberek képzése, akik korszerű közszolgálati, elsősorban menedzsment és gazdálkodási ismeretekkel egészítik ki alapvégzettségüket, és ennek révén képesek lesznek a modern polgári demokráciák megkövetelte közszolgálatláságnak, valamint az Európai Unióhoz való csatlakozás támasztotta követelményeknek megfelelni.

2. A képzésben résztvevők köre és a részvétel előfeltétele

Az 1. számú melléklet 2. pontjában foglaltak az irányadók.

3. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

a) Egyetemi szakközgazdász, közszolgálati menedzsment szakon.

b) Közszolgálati menedzsment szakértő.

4. A képzési idő

Nappali tagozaton 1 év, más képzési formában 2 év.

5. A képzés főbb tanulmányi területei

5.1. Közgazdasági-társadalomtudományi, illetve módszertani ismeretek

Az 1. számú melléklet 5.1. pontjában foglaltak az irányadók.

5.2. Szakhoz kapcsolódó ismeretek

Közigazgatási jog, közpolitika, alternatív tárgyak, szakszeminárium.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az 1. számú melléklet 6. pontjában foglaltak az irányadók.

6.1. Szigorlat

6.1.1. Szak jellegének megfelelő szigorlatok

Közgazdaságtan, közigazgatási menedzsment, közigazgatási jog, közpolitika.

6.2. A záróvizsga szóbeli vizsgarésze komplex — különösen a 6.1. pontban felsorolt szigorlati témaköröket magában foglaló — vizsga.

LOGISZTIKAI MENEDZSMENT SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

Széles körű szakmai háttérrel rendelkező, felsőszintű vezetői, illetve tanácsadói feladatok ellátására alkalmas logisztikai szakemberek képzése, akiket a gyakorlati szakmai feladatok rutinszerű megoldásán túl tágabb összefüggések is orientálnak.

2. A képzésben résztvevők köre és a részvétel előfeltétele

Az 1. számú melléklet 2. pontjában foglaltak az irányadók.

3. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

a) Egyetemi szakközgazdász, logisztikai menedzsment szakon.

b) Logisztikai menedzsment szakértő.

4. A képzési idő

4 félév (félévente 126 óra).

5. A képzés főbb tanulmányi területei

5.1. Közgazdasági-társadalomtudományi, illetve módszertani ismeretek

Az 1. számú melléklet 5.1. pontjában foglaltak az irányadók.

5.2. Szakhoz kapcsolódó ismeretek

Anyagi folyamatok az üzletpolitikában; logisztikai stratégia; beszerzés; készletezés; értékesítés-elosztás; nemzetközi logisztikai kapcsolatok; anyagi folyamatokhoz kapcsolódó jogi ismeretek; termelés-menedzsment; logisztikai információs rendszerek; a logisztikai tevékenység pénzügyi elemzése; raktározás; szállítás, szállítmányozás; minőségmenedzsment.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az 1. számú melléklet 6. pontjában foglaltak az irányadók.

6.1. Szigorlat

6.1.1. Szak jellegének megfelelő szigorlatok

Logisztikai stratégia, beszerzés, készletezés, értékesítés.

6.2. A záróvizsga szóbeli vizsgarésze komplex — különösen a 6.1. pontban felsorolt szigorlati témaköröket magában foglaló — vizsga.

**MARKETING
SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI
KÖVETELMÉNYEI**

1. A képzési cél

Olyan szakemberek képzése, akik a változóban lévő vállalati szervezetekben megjelenő marketing feladatok meghatározásához, illetve azok ellátásához megfelelő ismeretekkel rendelkeznek, továbbá képesek kimunkálni és menedzselni adott vállalat vagy vállalkozás hosszabb távú marketingstratégiáját.

2. A képzésben résztvevők köre és a részvétel előfeltétele

Az 1. számú melléklet 2. pontjában foglaltak az irányadók.

3. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

- a) Egyetemi szakközgazdász, marketing szakon.
- b) Marketing szakértő.

4. A képzési idő

Nappali képzés keretében 1 év, más oktatási formákban legalább 2 év.

5. A képzés főbb tanulmányi területei

5.1. Közgazdasági-társadalomtudományi, illetve módszertani ismeretek

Az 1. számú melléklet 5.1. pontjában foglaltak az irányadók.

5.2. Szakhoz kapcsolódó ismeretek

Marketing, marketingkutatás, vezetés-szervezés, ipari marketing, marketingmenedzsment.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az 1. számú melléklet 6. pontjában foglaltak az irányadók.

6.1. Szigorlat

6.1.1. Szak jellegének megfelelő szigorlatok
Marketingkutatás.

6.1.2. Szakhoz kapcsolódó témakör szigorlati
Marketingstratégia, marketingrendszer működtetése.

6.2. A záróvizsga szóbeli vizsgarésze komplex — különösen a 6.1. pontban felsorolt szigorlati témaköröket magában foglaló — vizsga.

**MASTER OF BUSINESS ADMINISTRATION
SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI
KÖVETELMÉNYEI**

1. A képzési cél

Olyan szakemberek képzése, akik képesek a vállalkozások életben maradását és fejlődését biztosító stratégiai szemlélet kialakítására, a döntések meghozatalához szükséges készségek birtoklására, a nemzetközi gazdaságban való eligazodásra, valamint az emberi erőforrások kezelésére, általában szervezetek, vállalkozások, azok egységei és tevékenységei irányítására. A menedzsment részterületeit mélyebben megismertető szakirányok választhatók. A képzés idegen nyelven (pl. angol, német, francia), illetve párhuzamosan magyar és idegen nyelven is folyhat.

2. A képzésben résztvevők köre és a részvétel előfeltétele

Az 1. számú melléklet 2. pontjában foglaltak az irányadók.

3. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

- a) Egyetemi szakközgazdász, MBA (Master of Business Administration) szakon (megjelölve a szakirányt).
- b) MBA (Master of Business Administration) szakirányú menedzser (megjelölve a szakirányt).

4. A képzési idő

Nappali tagozaton 1 év, más képzési formában 2 év.

5. A képzés főbb tanulmányi területei

5.1. Közgazdasági-társadalomtudományi, illetve módszertani ismeretek

Az 1. számú melléklet 5.1. pontjában foglaltak az irányadók.

5.2. Szakhoz kapcsolódó ismeretek

Vezetői közgazdaságtan, tevékenységirányítás, marketing, vezetői információs rendszerek, szervezeti magatartás, emberi erőforrások, vállalati stratégia, készségfejlesztő tréning.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az 1. számú melléklet 6. pontjában foglaltak az irányadók.

6.1. Szigorlat

6.1.1. Szak jellegének megfelelő szigorlatok
Közgazdaságtan, pénzügyek-számvitel-statisztika, stratégiaszervezet.

6.1.2. Szakhoz kapcsolódó témakör szigorlati
Emberi erőforrások, tevékenységirányítás.

6.1.3. A szakirányhoz kapcsolódó ismeretek
A szakiránynak megfelelő tanterv alapján.

6.2. A záróvizsga szóbeli vizsgarésze komplex — különösen a 6.1. pontban felsorolt szigorlati témaköröket magában foglaló — vizsga.

Az előírt nyelvvizsga általában angol, ha a képzés más idegen nyelven folyik, akkor a képzés tannyelve szerint.

**MÉRNÖK-KÖZGAZDÁSZ
SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI
KÖVETELMÉNYEI**

1. A képzési cél

Módszertani és széles körű szakmai megalapozás után a közgazdasági, speciálisan a külgazdasági problémák önálló felismerésére, elemzésére és megoldására képes szakemberek képzése, akik a gazdaságpolitikai alkalmazásokat, részpolitikákat, piaci intézményi kereteket stb. is ismerik és kezelni tudják.

A szakon szakirányok választhatók (pl. vállalatgazdasági, külgazdasági).

2. A képzésben résztvevők köre és a részvétel előfeltétele

Egyetemi végzettségű műszaki, fizikus, vegyész, biológus, geológus, geofizikus, matematikus és számítástechnikus (informatikus) szakképzettség.

3. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

— Mérnök-közgazdász (megjelölve a szakirányt).

— Fizikus-közgazdász (megjelölve a szakirányt) stb. az első alapképzésben szerzett oklevél jellege szerint.

4. A képzési idő

Esti és levelező tagozaton 5 félév.

5. A képzés főbb tanulmányi területei

5.1. Közgazdasági-társadalomtudományi, illetve módszertani ismeretek

Az 1. számú melléklet 5.1. pontjában foglaltak az irányadók.

5.2. Szakhoz kapcsolódó ismeretek

Számvitel; marketing; nemzetközi marketing; stratégiai menedzsment; vezetői gazdaságtan; cégvezetés pénzügyei; vállalati pénzügyek; emberi erőforrás menedzsment, környezetvédelem.

5.3. Szakirányhoz kapcsolódó ismeretek

— Természeti erőforrások; külkereskedelem technikája; külkereskedelem gazdaságtana; nemzetközi pénzügyek.

— Döntéelmélet, szervezet- és vezetélmélet, szervezeti magatartás, környezetvédelmi politika.

— Döntélmélet, szervezet- és vezetélmélet, szervezeti magatartás, környezetvédelmi politika, mezőgazdasági vállalatok gazdaságtana, agrárgazdaságtan.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az 1. számú melléklet 6. pontjában foglaltak az irányadók.

6.1. Szigorlat

6.1.1. Szak jellegének megfelelő szigorlatok

— Külgazdasági szakirányon: külkereskedelem gazdaságtana, marketing, nemzetközi marketing.

— Vállalatgazdasági szakirányon: vállalatgazdaságtan, vezetés és szervezés, marketing.

— Mezőgazdasági szakirányon: vállalatgazdaságtan, vezetés és szervezés, marketing.

6.1.2. Szakirányhoz kapcsolódó szigorlatok

A szakirány jellegének megfelelő tanterv alapján.

6.2. A záróvizsga szóbeli vizsgarésze komplex — különösen a 6.1. pontban felsorolt szigorlati témaköröket magában foglaló — vizsga.

**NEMZETKÖZI GAZDASÁGI (ÉS ÜZLETI)
KAPCSOLATOK—NEMZETKÖZI
VÁLLALKOZÁSOK
SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI
KÖVETELMÉNYEI**

1. A képzési cél

Olyan szakemberek képzése, akik nemzetközi gazdasági és üzleti kapcsolatokban nemzetgazdasági vagy vállalati területen, nemzetközi szintű szakértői tevékenységet kívánnak végezni. A szak lehetőséget biztosít elméleti, gyakorlati és technikai tudásanyag elsajátítására, valamint magas színvonalon hasznosítható ismeretek szerzésére makro, illetve mikro szinten dolgozó szakembereknek.

2. A képzésben résztvevők köre és a részvétel előfeltétele

Az 1. számú melléklet 2. pontjában foglaltak az irányadók.

3. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

a) Egyetemi szakközgazdász, nemzetközi gazdasági és üzleti kapcsolatok szakon.

b) Nemzetközi gazdasági és üzleti kapcsolatok szakértő.

4. A képzési idő

Nappali képzés keretében 1 év, más oktatási formákban legalább 2 év.

5. A képzés főbb tanulmányi területei

5.1. Közgazdasági-társadalomtudományi, illetve módszertani ismeretek

Az 1. számú melléklet 5.1. pontjában foglaltak az irányadók.

5.2. Szakhoz kapcsolódó ismeretek

Nemzetközi gazdaságstratégia, nemzetközi vállalkozás-gazdaságtan, nemzetközi piacok és szolgáltatások, nemzetközi marketing.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az 1. számú melléklet 6. pontjában foglaltak az irányadók.

6.1. Szigorlat

6.1.1. Szak jellegének megfelelő szigorlatok

Világgazdaság a közgazdaságtanban, nemzetközi gazdaságstratégia.

6.1.2. Szakhoz kapcsolódó témakör szigorlati

Nemzetközi elemzések módszertana és technikája, nemzetközi marketing.

6.2. A záróvizsga szóbeli vizsgarésze komplex — különösen a 6.1. pontban felsorolt szigorlati témaköröket magában foglaló — vizsga.

NEMZETKÖZI REKLÁMMENEDZSER SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI (IAA rendszerű képzés)

1. A képzési cél

Olyan kommunikációs szakemberek képzése, akik a nemzetközi standardnek megfelelő szakmai (IAA) ismeretanyag mellett az oktatás során olyan gyakorlati és kreatív ismereteket sajátítanak el, amelyek alkalmassá teszik őket a piacbefolyásoló tevékenység kommunikatív, gyakorlati munkafolyamatainak folytatására.

2. A képzésben résztvevők köre és a részvétel előfeltétele

Az 1. számú melléklet 2. pontjában foglaltak az irányadók.

3. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

a) Egyetemi szakközgazdász, nemzetközi reklámmenedzser szakon.

b) Nemzetközi reklámmenedzser szakértő.

4. A képzési idő

Nappali képzés keretében 1 év, más oktatási formákban legalább 2 év.

5. A képzés főbb tanulmányi területei

5.1. Közgazdasági-társadalomtudományi, illetve módszertani ismeretek

Az 1. számú melléklet 5.1. pontjában foglaltak az irányadók.

5.2. Szakhoz kapcsolódó ismeretek

Marketing alapismeretek, kommunikációelmélet és a fogyasztók pszichológiája, marketing-, piac- és reklámkutatás, a reklámszakma alapismeretei, marketingkommunikáció és menedzsment, nemzetközi marketing és jog a reklámban.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az 1. számú melléklet 6. pontjában foglaltak az irányadók.

6.1. Szigorlat

6.1.1. Szak jellegének megfelelő szigorlatok

Marketingkommunikáció és menedzsment, médiastratégia és médiatervezés.

6.1.2. Szakhoz kapcsolódó témakör szigorlati

A piacgazdaság és mikroökonómia alapjai.

6.2. A záróvizsga szóbeli vizsgarésze komplex — különösen a 6.1. pontban felsorolt szigorlati témaköröket magában foglaló — vizsga.

ORVOS-KÖZGAZDÁSZ, GYÓGYSZERÉSZ-KÖZGAZDÁSZ SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

Módszertani és széles körű szakmai megalapozás után a közgazdasági problémák önálló felismerésére, elemzésére és megoldására képes szakemberek képzése.

2. A képzésben résztvevők köre és a részvétel előfeltétele

Orvos, gyógyszerész szakképzettség.

3. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Orvos-közgazdász, gyógyszerész-közgazdász.

4. A képzési idő

Esti és levelező tagozaton 5 félév.

5. A képzés főbb tanulmányi területei

5.1. Közgazdasági-társadalomtudományi, illetve módszertani ismeretek

Az 1. számú melléklet 5.1. pontjában foglaltak az irányadók.

5.2. Szakhoz kapcsolódó ismeretek

Számvitel és elemzés; döntésemélet; biztosítás és biztosításpolitikai; szervezeti magatartás; szervezet- és vezetéselmélet; marketing; egészségügyi pénzügyi ismeretek; stratégiai menedzsment; emberi erőforrás menedzsment; informatika az egészségügyben; környezeti menedzsment.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az 1. számú melléklet 6. pontjában foglaltak az irányadók.

6.1. Szigorlat

6.1.1. Szak jellegének megfelelő szigorlatok

Vezetés-szervezés, vállalatgazdaságtan, marketing.

6.2. A záróvizsga szóbeli vizsgarésze komplex — különösen a 6.1. pontban felsorolt szigorlati témaköröket magában foglaló — vizsga.

PÉNZÜGY

SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

Olyan pénzügyi szakértők képzése a piacgazdaság számára, akik a legújabb mikroökonómiai és üzemgazdasági ismereteket elsajátítva, alkalmasak banki, vállalati pénzügyi és közigazgatási (állami és önkormányzati) gazdálkodási feladatok ellátására.

2. A képzésben résztvevők köre és a részvétel előfeltétele

Az 1. számú melléklet 2. pontjában foglaltak az irányadók.

3. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

- a) Egyetemi szakközgazdász, pénzügy szakon.
- c) Pénzügyi szakértő.

4. A képzési idő

Nappali képzés keretében 1 év, más oktatási formákban legalább 2 év.

5. A képzés főbb tanulmányi területei

5.1. Közgazdasági-társadalomtudományi, illetve módszertani ismeretek

Az 1. számú melléklet 5.1. pontjában foglaltak az irányadók.

5.2. Szakhoz kapcsolódó ismeretek

Bevezetés a pénzügytanba, pénzügytan, a pénzügyi politika aktuális kérdései, monetáris politika és irányítás, költségvetési és adópolitika, önkormányzatok és non-profit szervezetek, értékpapírok és -piacok, pénzügyi üzletágak és üzletpolitika, befektetési és vagyonkezelési döntések, vállalati pénzügyi előrejelzés, vállalati finanszírozási döntések.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az 1. számú melléklet 6. pontjában foglaltak az irányadók.

6.1. Szigorlat

6.1.1. Szak jellegének megfelelő szigorlatok
Pénzügytan.

6.1.2. Szakhoz kapcsolódó témakör szigorlati
Makroökonómia, mikroökonómia.

6.2. A záróvizsga szóbeli vizsgarésze komplex — különösen a 6.1. pontban felsorolt szigorlati témaköröket magában foglaló — vizsga.

POLITIKAI SZAKÉRTŐ

SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

Olyan szakemberek képzése, akik kellő jártassággal rendelkeznek az alkalmazott politikatudomány terén, ismerik a politológia hazai és nemzetközi gyakorlatát. Rendelkeznek a politikai, érdekvédelmi és civil szervezetek vezetéséhez szükséges alkalmazott politológiai-szociológiai, közpolitikai, közjogi, kommunikációs, valamint vezetési ismeretekkel.

A szakon szakirányok választhatók (pl. közpolitika, politikai kommunikáció).

2. A képzésben résztvevők köre és a részvétel előfeltétele

Az 1. számú melléklet 2. pontjában foglaltak az irányadók.

3. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Politikai szakértő (megjelölve a szakirányt).

4. A képzési idő

Esti képzés keretében 2 év.

5. A képzés főbb tanulmányi területei

5.1. Közgazdasági-társadalomtudományi, illetve módszertani ismeretek

Az 1. számú melléklet 5.1. pontjában foglaltak az irányadók.

5.2. Szakhoz kapcsolódó ismeretek

Alkotmánytan, az önkormányzatok jogi szabályozása, bevezetés a közpolitikába, közigazgatás, összehasonlító politika, politikaelmélet: bevezetés a politikai etikába, politikai elemzések módszertana, politikai menedzsment, politikatörténet, vezetési ismeretek, döntésemélet.

5.3. Szakirányhoz kapcsolódó ismeretek

A szakiránynak megfelelő tanterv alapján.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az 1. számú melléklet 6. pontjában foglaltak az irányadók.

6.1. Szigorlat

6.1.1. Szak jellegének megfelelő szigorlatok

Alkotmánytan, politikaelmélet.

6.1.2. Szakirányhoz kapcsolódó szigorlatok

A szakirány jellegének megfelelő tanterv alapján.

6.2. A záróvizsga szóbeli vizsgarésze komplex — különösen a 6.1. pontban felsorolt szigorlati témaköröket magában foglaló — vizsga.

SZEMÉLYÜGYI

SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

Olyan szakemberek képzése, akik a munkaerőpiac, illetve az emberi erőforrások gazdaságtanában felhalmozódott friss elméleti-módszertani tudás és ténybeli ismeretek elsajátításával képesek elősegíteni az emberi erőforrások fejlesztését, valamint hatékonyabb kiaknázását előmozdító politikák és intézményi feltételek kialakítását, továbbá a gazdálkodási, az érdekegyeztetési és a munkaerőpiaci koordinációs feladatok eredményes megoldását.

2. A képzésben résztvevők köre és a részvétel előfeltétele

Az 1. számú melléklet 2. pontjában foglaltak az irányadók.

3. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

- Egyetemi szakközgazdász, személyügyi szakon.
- Személyügyi szakértő.

4. A képzési idő

Nappali képzés keretében 1 év, más oktatási formákban minimum 2 év.

5. A képzés főbb tanulmányi területei

5.1. Közgazdasági-társadalomtudományi, illetve módszertani ismeretek

Az 1. számú melléklet 5.1. pontjában foglaltak az irányadók.

5.2. Szakhoz kapcsolódó ismeretek

Vezetésfejlesztés; szervezetfejlesztés; gazdálkodás az emberi erőforrásokkal; munkaügyi kapcsolatok; regionális gazdaságtan; munkaerőpiaci politikák; szakszervezetek; munkáltatói szervezetek fejlődése és a munkaügyi kapcsolatok rendszere; a munkaügyi kapcsolatok jelenlegi rendszere Magyarországon; participáció és intézményei; az alku gazdaságelméleti és módszertani alapjai.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az 1. számú melléklet 6. pontjában foglaltak az irányadók.

6.1. Szigorlat

6.1.1. Szak jellegének megfelelő szigorlatok

Munkagazdaságtan, gazdaságszociológia.

6.1.2. Szakhoz kapcsolódó témakör szigorlatai

A képzési irány tárgyköreiből összevont szigorlat.

6.2. A záróvizsga szóbeli vizsgarésze komplex — különösen a 6.1. pontban felsorolt szigorlati témaköröket magában foglaló — vizsga.

TERÜLET- ÉS TELEPÜLÉSFEJLESZTÉSI SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

Olyan szakemberek képzése, akik az adott térség gazdasági és társadalmi folyamatainak vizsgálatára, a komplex válságkezelési, települési és regionális fejlesztési programok összeállítására, európai, valamint kistérségi integrációval együttjáró feladatok megoldására, regionális és önkormányzati stratégiák kidolgozására, végrehajtásának irányítására képesek.

2. A képzésben résztvevők köre és a részvétel előfeltétele

Az 1. számú melléklet 2. pontjában foglaltak az irányadók.

3. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

- Egyetemi szakközgazdász, terület- és településfejlesztési szakon.
- Terület- és településfejlesztési szakértő.

4. A képzési idő

Levelező tagozat keretében 4 félév.

5. A képzés főbb tanulmányi területei

5.1. Közgazdasági-társadalomtudományi, illetve módszertani ismeretek

Az 1. számú melléklet 5.1. pontjában foglaltak az irányadók.

5.2. Szakhoz kapcsolódó ismeretek

Európai integráció, európai jogharmonizáció, nemzetközi összehasonlító gazdaságtan, nemzetközi kvantitatív elemzések, alkotmányjog, közigazgatási jog, önkormányzatok gazdálkodása, regionális gazdaságtan, regionális stratégia és politika, területpolitika és térségfejlesztés, környezetgazdaságtan, urbanisztika, régió- és városmarketing, térinformatika, regionális prognosztika, projektme-

nedzsment, társadalom térszerkezete, demográfia, humán erőforrás menedzsment.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az 1. számú melléklet 6. pontjában foglaltak az irányadók.

6.1. Szigorlat

6.1.1. Szak jellegének megfelelő szigorlatok

Európai integráció, nemzetközi összehasonlító gazdaságtan, közgazdaságtan.

6.1.2. Szakhoz kapcsolódó témakör szigorlatai

Regionális ismeretek (összevont).

6.2. A záróvizsga szóbeli vizsgarésze komplex — különösen a 6.1. pontban felsorolt szigorlati témaköröket magában foglaló — vizsga.

TURIZMUS

SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

Olyan szakemberek képzése, akik a gazdaság egyik húzóágazatának sikeres és fenntartható fejlesztéséhez megalapozott elméleti ismeretekkel rendelkeznek. Ismerik a rendkívül összetett turisztikai termék és a piac speciális jellemzőit, valamint a vállalatok és a térségi nonprofit szervezetek számára ebből adódó menedzsment és marketing feladatokat, tisztában vannak a turizmus gazdasági, társadalmi és természeti környezetre irányuló hatásaival, és ismereteiket a gyakorlatban is képesek alkalmazni.

2. A képzésben résztvevők köre és a részvétel előfeltétele

Az 1. számú melléklet 2. pontjában foglaltak az irányadók.

3. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

- a) Egyetemi szakközgazdász, turizmus szakon.
- b) Turizmus szakértő.

4. A képzési idő

Nappali képzés keretében 1 év, más oktatási formákban minimum 2 év.

5. A képzés főbb tanulmányi területei

5.1. Közgazdasági-társadalomtudományi, illetve módszertani ismeretek

Az 1. számú melléklet 5.1. pontjában foglaltak az irányadók.

5.2. Szakhoz kapcsolódó ismeretek

A turizmus földrajza; tervezés, fejlesztés, szabályozás; stratégiai menedzsment; térségi menedzsment; pénzügyi menedzsment.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az 1. számú melléklet 6. pontjában foglaltak az irányadók.

6.1. Szigorlat

6.1.1. Szak jellegének megfelelő szigorlatok

A turizmus általános elmélete, turizmus marketing.

6.1.2. Szakhoz kapcsolódó témakör szigorlatai

Kommunikáció, viselkedés, protokoll.

6.2. A záróvizsga szóbeli vizsgarésze komplex — különösen a 6.1. pontban felsorolt szigorlati témaköröket magában foglaló — vizsga.

ÜZLETI GAZDASÁGTANI KÖZGAZDÁSZTANÁR SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

A középiskolákban és a főiskolákon közgazdasági jellegű tárgyakat oktató pedagógusok számára olyan képzés biztosítása, amelynek során megismerik a közgazdaságtudomány, valamint az üzleti és menedzsmenttudományok legújabb eredményeit, és képessé válnak ezen ismeretek szintetizálására és igényes átadására.

2. A képzésben résztvevők köre és a részvétel előfeltétele

Egyetemi és főiskolai szintű közgazdász tanár szakképzettség.

3. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Üzleti közgazdaságtani közgazdász tanár.

4. A képzési idő

Minimum 2,5 év.

5. A képzés főbb tanulmányi területei

5.1. Közgazdasági-társadalomtudományi, illetve módszertani ismeretek

Az 1. számú melléklet 5.1. pontjában foglaltak az irányadók.

5.2. Szakhoz kapcsolódó ismeretek

Gazdaságpszichológia, személyiséglélektan, fejlődéslélektan és fejlődési zavarok, neveléstörténet, az oktatás folyamata és módszerei, tanításmódszertan, tanítási gyakorlat.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az 1. számú melléklet 6. pontjában foglaltak az irányadók.

6.1. Szigorlat

6.1.1. Szak jellegének megfelelő szigorlatok

Közgazdaságtan (mikro- és makroökonómia), vállalatgazdaságtan.

6.1.2. Szakhoz kapcsolódó témakör szigorlatai

Pedagógia.

6.1.3. Választható szigorlati tárgyak

Vezetés-szervezés, pénzügyek.

6.2. A záróvizsga szóbeli vizsgarésze komplex — különösen a 6.1. pontban felsorolt szigorlati témaköröket magában foglaló — vizsga.

VÁLLALKOZÁSI MENEDZSMENT SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

Olyan szakemberek képzése, akik a mai gazdasági környezetben a legkorszerűbb, az európai vállalkozási kultúrának megfelelő vezetői ismeretek megszerzésével, valamint saját vállalkozói adottságaik megismerésével és fejlesztésével képesek önálló vállalkozások létrehozására, vezetésére, saját üzleti terv kidolgozására és megvalósítására.

2. A képzésben résztvevők köre és a részvétel előfeltétele

Az 1. számú melléklet 2. pontjában foglaltak az irányadók.

3. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

a) Egyetemi szakközgazdász, vállalkozási menedzsment szakon.

b) Vállalkozási menedzsment szakértő.

4. A képzési idő

Nappali képzés keretében 1 év, más oktatási formákban minimum 2 év.

5. A képzés főbb tanulmányi területei

5.1. Közgazdasági-társadalomtudományi, illetve módszertani ismeretek

Az 1. számú melléklet 5.1. pontjában foglaltak az irányadók.

5.2. Szakhoz kapcsolódó ismeretek

Vállalkozások pénzügyei; vállalkozások számvitele; emberi erőforrás menedzsment; reklámpszichológia.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az 1. számú melléklet 6. pontjában foglaltak az irányadók.

6.1. Szigorlat

6.1.1. Szak jellegének megfelelő szigorlatok

Vállalkozások pénzügyei, üzleti terv.

6.1.2. Szakhoz kapcsolódó témakör szigorlatai

Marketing.

6.2. A záróvizsga szóbeli vizsgarésze komplex — különösen a 6.1. pontban felsorolt szigorlati témaköröket magában foglaló — vizsga.

VÁROSMENEDZSMENT (VÁROSGAZDASÁGI) SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

Olyan szakemberek képzése, akik a települések legkülönbözőbb vonatkozásaival foglalkoznak — akár az államigazgatásban, akár a piacgazdaságban tevékenykednek — és magas színvonalú, komplex ismeretanyag elsajátításával e két szféra bármelyikében hatékonyabb és értékesebb tevékenységet fejthetnek ki. A települési környezet társadalmi, gazdasági, műszaki, ökológiai és egyéb vetületeit figyelembe véve képesek az aktuális problémák felismerésére és lehetőség szerinti megoldására. A szakon szakirányok választhatók (pl. városmenedzsment, városgazdasági).

2. A képzésben résztvevők köre és a részvétel előfeltétele

Az 1. számú melléklet 2. pontjában foglaltak az irányadók.

3. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

a) Egyetemi szakközgazdász, városmenedzsment szakon.

b) Városgazdasági szakértő.

4. A képzési idő

Nappali képzés keretében 1 év, más oktatási formákban minimum 2 év.

5. A képzés főbb tanulmányi területei

5.1. Közgazdasági-társadalomtudományi, illetve módszertani ismeretek

Az 1. számú melléklet 5.1. pontjában foglaltak az irányadók.

5.2. Szakhoz kapcsolódó ismeretek

Infrastruktúrák; vagyongazdálkodás; munkaerőgazdálkodás; településkutatás-fejlesztés, -tervezés; regionális kutatás-fejlesztés-tervezés; kommunikáció és tárinformatika.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az 1. számú melléklet 6. pontjában foglaltak az irányadók.

6.1. Szigorlat

6.1.1. Szak jellegének megfelelő szigorlatok

Gazdaságpolitika, matematika.

6.1.2. Szakhoz kapcsolódó témakör szigorlatai

Döntésmélet és vezetéstechnika.

6.2. A záróvizsga szóbeli vizsgarésze komplex — különösen a 6.1. pontban felsorolt szigorlati témaköröket magában foglaló — vizsga.

VÉDELEMGAZDASÁGI SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

Olyan szakemberek képzése, akik a katonai szervezetben végbemenő gazdasági folyamatok vezetését és szervezését képesek az elsajátított ismeretanyag alkalmazásával magas szinten ellátni, illetve képesek a pénzügyi-számviteli, mérlegképes könyvelői feladatok ellátására.

A szakon szakirányok választhatók (pl. gazdálkodási, pénzügyi).

2. A képzésben résztvevők köre és a részvétel előfeltétele

Az 1. számú melléklet 2. pontjában foglaltak az irányadók.

3. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

a) Egyetemi szakközgazdász, védelemgazdasági szakon (megjelölve a szakirányt).

b) Védelemgazdasági szakértő (megjelölve a szakirányt).

4. A képzési idő

Nappali képzés keretében 1 év, más oktatási formákban minimum 2 év.

5. A képzés főbb tanulmányi területei

5.1. Közgazdasági-társadalomtudományi, illetve módszertani ismeretek

Az 1. számú melléklet 5.1. pontjában foglaltak az irányadók.

5.2. Szakhoz kapcsolódó ismeretek

Biztonságpolitika gazdasági alapjai; katonai gazdaságtan; katonai költségvetési gazdálkodás és finanszírozás.

5.3. Szakirányhoz kapcsolódó ismeretek

— Gazdálkodási szakirányon: számvitel-ellenőrzés, marketing, katonai logisztika.

— Pénzügyi szakirányon: pénzügyi ismeretek, államháztartás, számvitel és elemzés, ellenőrzés.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az 1. számú melléklet 6. pontjában foglaltak az irányadók.

6.1. Szigorlat

6.1.1. Szak jellegének megfelelő szigorlatok

— Gazdálkodási szakirányon: számvitel-ellenőrzés, marketing.

— Pénzügyi szakirányon: makro- és mikroökonómia, számvitel és elemzés.

6.1.2. Szakhoz kapcsolódó témakör szigorlatai

Ingatlan-gazdaságtan, ingatlangazdálkodás és szakértés.

6.2. A záróvizsga szóbeli vizsgarésze komplex — különösen a 6.1. pontban felsorolt szigorlati témaköröket magában foglaló — vizsga.

VEZETÉSI ÉS SZERVEZÉSI SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

Olyan felső- és középszintű képzése, akik a korszerű szervezetfejlesztési, vezetési, stratégiaalkotási, kontrolling és vállalkozási ismeretek birtokában képesek különböző profilú szervezetek hatékony működtetésére a piacgazdaság feltételrendszerében.

2. A képzésben résztvevők köre és a részvétel előfeltétele

Az 1. számú melléklet 2. pontjában foglaltak az irányadók.

3. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

a) Egyetemi szakközgazdász, vezetési és szervezési szakon.

b) Vezetési és szervezési szakértő.

4. A képzési idő

Nappali képzés keretében 1 év, más oktatási formákban minimum 2 év.

5. A képzés főbb tanulmányi területei

5.1. Közgazdasági-társadalomtudományi, illetve módszertani ismeretek

Az 1. számú melléklet 5.1. pontjában foglaltak az irányadók.

5.2. Szakhoz kapcsolódó ismeretek

A munkaügyi kapcsolatok rendszere és a vállalati szervezet; stratégiai menedzsment; szervezeti magatartás és emberi erőforrás menedzsment; vezetői információrendszerek; üzleti etika; privatizáció; innovációs menedzsment.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az 1. számú melléklet 6. pontjában foglaltak az irányadók.

6.1. Szigorlat

6.1.1. Szak jellegének megfelelő szigorlatok

Szervezeti magatartás és emberi erőforrás menedzsment.

6.1.2. Szakhoz kapcsolódó témakör szigorlatai

Stratégiai menedzsment.

6.2. A záróvizsga szóbeli vizsgarésze komplex — különösen a 6.1. pontban felsorolt szigorlati témaköröket magában foglaló — vizsga.

3. számú melléklet

a 7/1999. (II. 1.) OM rendelethez

A főiskolai szakirányú továbbképzési szakok sajátos képesítési követelményei a közgazdasági felsőoktatásban

VÁLLALKOZÁS ÉS MARKETING SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

Olyan szakemberek képzése, akik mind a belföldi, mind a külföldi piacokra irányuló széles körű gazdasági, külkereskedelmi és marketing ismeretekkel rendelkeznek. A szak eligazítást nyújt a vállalkozások különböző gazdasági-jogi szabályozási kérdéseiben, valamint azok marketing, gazdasági és pénzügyi eszközrendszerében, továbbá megfelelő ismereteket ad a különféle ügyletek megszervezéséhez és lebonyolításához. A képzés során a résztvevők megismerkedhetnek a vállalkozási döntések megalapozását szolgáló módszertani (döntésméleti, vezetési, számítástechnikai stb.) ismeretekkel, valamint a döntéshozatal és a döntések végrehajtásának kérdéseivel.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

a) Főiskolai szakközgazdász, vállalkozás és marketing szakon.

b) Vállalkozás és marketing szakértő.

3. A képzési idő

Nappali tagozaton 2 félév, esti, levelező tagozaton 4 félév, legalább 320 óra.

4. A képzés főbb tanulmányi területei

Az 1. számú melléklet 5. pontját figyelembe véve az 5.1. pont szerinti ismeretek, továbbá

— szakhoz kapcsolódó ismeretek: marketing, külkereskedelmi, deviza- és vámtechnika, nemzetközi marketing, nemzetközi pénzügyek, jog (nemzetközi és versenyjog), menedzselési tréning, szakszeminárium (szakdolgozati konzultáció), továbbá

— szakirányú ismeretek (választható tárgyak) banküzemtan, biztosítási ismeretek, nemzetközi integráció, európai gazdasági stratégiák.

5. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az 1. számú melléklet 6. pontjában foglaltak szerint.

5.1. Szigorlati tárgyak

Közgazdaságtan és vállalati gazdaságtan (csak nem közgazdasági végzettségűeknek), vállalkozás és menedzsment-marketing, nemzetközi marketing, külkereskedelmi, deviza- és vámtechnika, nemzetközi pénzügyek.

5.2. A záróvizsga részei: a szigorlattal zárult tárgyra, marketingre, vállalkozás-gazdaságtanra épülő komplex szóbeli vizsga.

NEMZETKÖZI MARKETING SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

Szakspecialisták képzése, akik jártasak az alapvető nemzet- és külgazdasági kérdésekben, részletesen ismerik a külső piaci versenyben a túlélést, a piaci pozíciók javítását eredményező marketingtechnikákat, az új és specifikus elméleti és gyakorlati ismereteket. Képesek lesznek a vállalati stratégiai és operatív fejlesztési munkálatokban korszerű tudással, alkotó módon részt venni, azt szervezni és irányítani.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

a) Főiskolai szakközgazdász, nemzetközi marketing szakon.

b) Nemzetközi marketing szakértő.

3. A képzési idő

Nappali tagozaton 2, levelező tagozaton 3 félév, az 1. számú melléklet 4. pontjában foglaltak figyelembevételével.

4. A képzés főbb tanulmányi területei

Az 1. számú melléklet 5. pontjára tekintettel: közgazdaságtan, nemzetközi gazdaságpolitika, vállalati pénzügyek, jog, üzleti kommunikáció, statisztika, konjunktúrakutatás és országelemzés, nemzetközi marketing, marketingkom-

munikáció, marketingkutatás, nemzetközi ügyletek, stratégiai menedzsment, külgazdasági kapcsolataink.

5. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az 1. számú melléklet 6. pontjában foglaltak szerint.

5.1. Szigorlat

— Kötelező szigorlati tárgyak: az 1. számú melléklet 5.1. pontban felsorolt témakörökből nem közgazdász szakképzettségűek esetében közgazdaságtan, közgazdász szakképzettségűek számára konjunktúrakutatás és országelemzés (EU-ismeretek).

— A szakot kifejező szigorlatok: nemzetközi marketing és marketingkommunikáció tárgyakból összevont szigorlat.

5.2. A záróvizsga szóbeli vizsgatárgyai: nemzetközi marketing és üzleti kommunikáció szakmai tárgyakból komplex szóbeli vizsga, illetve a szakdolgozat megvédése.

MARKETINGKOMMUNIKÁCIÓ SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

Egyetemi, illetve főiskolai végzettséggel rendelkezők továbbképzése keretében olyan kommunikációs szakspecialisták képzése, akik részletesen ismerik a vállalatszervezet kommunikációs feladatait, jártasak a kommunikációs feladatok megoldását segítő tudományágakban, és képesek a stratégiai feladatokban alkotó módon részt venni, szervezni és irányítani.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

- Főiskolai szakközgazdász, marketingkommunikáció szakon.
- Marketingkommunikáció szakértő.

3. A képzési idő

Az 1. számú melléklet 4. pontjában foglaltak figyelembevételével nappali tagozaton 2, levelező tagozaton 3 félév.

4. A képzés főbb tanulmányi területei

Az 1. számú melléklet 5. pontjában foglaltak figyelembevételével: kommunikáció, kommunikáció a tárgyalásban, marketing, marketingkommunikáció, reklámpszichológia, reklámjog és etika, választható tárgyként pl. nyomdai ismeretek, médiatervezés.

5. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az 1. számú melléklet 6. pontjában foglaltak szerint.

5.1. Kötelező szigorlati tárgyak: az 1. számú melléklet 6.1. pontjában foglaltak figyelembevételével: kommunikáció.

Az 1. számú melléklet 5.1. pontjában foglaltak figyelembevételével: marketing, marketingkommunikáció.

5.2. A záróvizsga szóbeli vizsgatárgyai: marketingkommunikáció, reklámkutatás, reklámjog.

ÁRUFORGALMI MENEDZSMENT SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

Specialisták képzése, akik — az 1. számú melléklet 1. pontjában foglaltakra is tekintettel — képesek a gazdaságilag hatékony és technikailag korszerű üzleti folyamatok kialakítására, megszervezésére, végrehajtására és ellenőrzésére. A gazdaság bármely területén dolgozó — kereskedelemmel foglalkozó — szakemberek megismerik mindazokat az új feladatokat, követelményeket, amelyek a korszerű kereskedelmi funkciók szervezésének valamennyi összefüggését tartalmazzák.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

- Főiskolai szakközgazdász, áruforgalmi menedzsment szakon.
- Áruforgalmi menedzsment szakértő.

3. A képzési idő

Nappali tagozaton 2 félév, levelező tagozaton 3 félév, az 1. számú melléklet 4. pontjában foglaltak figyelembevételével.

4. A képzés főbb tanulmányi területei

Az 1. számú melléklet 5. pontjára tekintettel: közgazdaságtan, külgazdaságpolitika, EU-ismeretek, vállalati pénzügyek, vállalati gazdaságtan, kommunikáció, statisztika, informatika, vállalkozás- és versenyjog, marketingmenedzsment, marketingkutatás, marketingkommunikáció, marketinglogisztika, külkereskedelmi technika, kontrolling, humánpolitika, etikett-protokoll, üzleti kommunikáció, diplomakonzultáció.

5. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az 1. számú melléklet 6. pontjában foglaltak figyelembevételével.

5.1. Szigorlat

— Kötelező szigorlati tárgyak: az 1. számú melléklet 5.1. pontjában felsorolt témakörökből nem közgazdász szakképzettségűek esetében: közgazdaságtan, a közgazdász szakképzettségűek számára: külgazdaságpolitika, EU-ismeretek.

— Az 1. számú melléklet 5.2. pontjában előírt, a szakot kifejező szigorlatok: marketingmenedzsment, marketinglogisztika, külkereskedelmi technika, kontrolling.

5.2. A záróvizsga szóbeli vizsgatárgyai: vállalkozás- és versenyjog, vállalati pénzügyek, marketingmenedzsment szakmai tárgyakkól komplex szóbeli vizsga.

VÁLLALKOZÁSMENEDZSER SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

A végzett hallgatók — az 1. számú melléklet 1. pontjában foglaltakra is tekintettel — legyenek alkalmasak a különböző tevékenységet végző és eltérő szervezeti keretekben működő vállalkozások alapításának előkészítésére és lebonyolítására, a vállalkozások átalakítására, valamint megszüntetésére.

Érzékeljék a piaci igényeknek megfelelő stratégiai és taktikai döntések szükségességét. A marketingtevékenység szervezésén és tervezésén keresztül a piaci igényeknek megfelelő komplex szemléletmódot sajátítsanak el.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

- Főiskolai szakközgazdász, vállalkozásmenedzser szakon.
- Vállalkozásmenedzser szakértő.

3. A képzési idő

Nappali tagozaton 2 félév, levelező tagozaton 3 félév, az 1. számú melléklet 4. pontjában foglaltak figyelembevételével.

4. A képzés főbb tanulmányi területei

Az 1. számú melléklet 5. pontjára tekintettel: közgazdaságtan, vállalkozási ismeretek, statisztika, adatbázis-kezelés, gazdasági jog, menedzsment alapjai, pénzügy, adózás, külkereskedelmi ismeretek, marketing, minőségbiztosítás, emberi tényezők, marketingtervezés, számvitel- és mérleg-elemzés, üzleti kommunikáció, diplomakonzultáció.

5. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az 1. számú melléklet 6. pontjában foglaltak figyelembevételével.

5.1. Szigorlat

— Kötelező szigorlati tárgyak: az 1. számú melléklet 5.1. pontjában felsorolt témakörökből nem közgazdász szakképzettségűek esetében: közgazdaságtan, a közgazdász szakképzettségűek számára: gazdasági jog.

— Az 1. számú melléklet 5.2. pontjában előírt, szakot kifejező szigorlatok: vállalkozási ismeretek, pénzügy, adózás.

5.2. A záróvizsga szóbeli tárgyai: marketing, marketingtervezés tárgyakkól komplex szóbeli vizsga.

MARKETINGVEZETŐ SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

Olyan szakemberek képzése, akik — az 1. számú melléklet 1. pontjában foglaltakra is tekintettel — kis- és középvállalatok marketingpolitikáját, marketingfolyamatait tervezni, irányítani, szervezni tudják. A végzettek mint marketingvezetők a vállalat vezetésének kompetens tagjai lehessenek, és részt tudjanak venni a stratégiai és operatív tervezési munkafolyamatokban egyaránt. Képesek legyenek hatásosan prezentálni vállalatukon belül és kívül is az elért eredményeket, kommunikálni a szervezet környezetével, team-eket vezetni, és projektet irányítani.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

- Főiskolai szakközgazdász, marketingvezető szakon.
- Marketingvezető szakértő.

3. A képzési idő

Nappali tagozaton 2 félév, levelező tagozaton 3 félév, az 1. számú melléklet 4. pontjában foglaltak figyelembevételével.

4. A képzés főbb tanulmányi területei

Az 1. számú melléklet 5. pontjára tekintettel: közgazdaságtan, statisztika, informatika, jogi alapismeretek, pszichológia, marketingvezető, kommunikációs technikák, környezetelemzés, marketingkutató, termék- és szolgáltatáspolitikák, áralkalmazás, disztribúció, kontrolling, marketingkommunikáció, nemzetközi versenyképesség, jogalkalmazás, stratégiai tervezés, üzleti etika, személyügyi marketing, szervezeti kérdések és diplomakonzultáció.

5. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az 1. számú melléklet 6. pontjában foglaltak figyelembevételével.

5.1. Szigorlat

— Kötelező szigorlati tárgyak: az 1. számú melléklet 5.1. pontjában felsorolt témakörökből nem közgazdász szakképzettségűek esetében: közgazdaságtan, a közgazdász szakképzettségűek számára: környezetelemzés.

— Az 1. számú melléklet 5.2. pontjában előírt, szakot kifejező szigorlat: marketingkutató, termék- és szolgáltatáspolitikák, áralkalmazás, disztribúció, marketingkommunikáció.

5.2. A záróvizsga szóbeli vizsgatárgya: stratégiai tervezés tárgyakkól komplex szóbeli vizsga.

**VENDÉGLÁTÓ ÉS SZÁLLODA VÁLLALKOZÁSI
SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI
KÖVETELMÉNYEI**

1. A képzési cél

A szakirányú továbbképzés célja olyan szakközgazdászok, illetve specialisták képzése, akik a meglévő ismereteik birtokában a főiskolai továbbképzés szakirányú követelményeit teljesítve a vendéglátó és szálloda szakma korszerű és részletekbe menő, gyakorlatorientált ismereteinek elsajátításával, legalább egy középfokú „C” típusú szakmai anyaggal bővített nyelvvizsgálóval képesek a megszerzett termelési és értékesítési alapismereteket kellő táplálkozástani és higiéniai szemlélettel, a vezetői, szervezési, gazdálkodási, könyvviteli, jogi stb. ismereteket a tulajdonosi- és/vagy üzemeltetési-menedzseri feladatok ellátása során alkotó módon alkalmazni.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

- a) Főiskolai szakközgazdász, vendéglátó és szálloda vállalkozási szakon.
- b) Vendéglátó és szálloda vállalkozási szakértő.

3. A képzési idő

Levelező tagozaton 4 félév, minimum 320 óra.

4. A képzés főbb tanulmányi területei

4.1. Közgazdasági-társadalomtudományi, illetve módszertani ismeretek

Vállalkozás gazdaságtana, jogi ismeretek, pénzügyek, statisztika, számvitel-mérlegelemzés, számítástechnikai ismeretek.

4.2. Szakhoz kapcsolódó ismeretek: élelmi anyagismeret, táplálkozástani, higiéné, műszaki ismeretek, ételkészítés technológiája, értékesítési alapismeretek, értékesítési gyakorlat, marketing, protokoll, vendéglátás szervezése és gazdálkodása, szálláshely szervezése és gazdálkodása, idegenforgalmi ismeretek.

5. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az 1. számú melléklet 6. pontjában foglaltak szerint.

5.1. Általánosan kötelező szigorlatok

— Nem közgazdász szakképzettségűek esetén: közgazdaságtan.

— Valamennyi hallgató számára: táplálkozástan.

5.2. Záróvizsga szóbeli vizsgatárgyai

A szakmai tárgyakból komplex szóbeli vizsga: vendéglátás szervezése és gazdálkodása, szálláshely szervezése és gazdálkodása, idegenforgalmi ismeretek.

**IDEGENFORGALMI ÉS SZÁLLODA
VÁLLALKOZÁSI
SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI
KÖVETELMÉNYEI**

1. A képzési cél

Főiskolai vagy egyetemi szintű szakképzettséggel rendelkezők számára speciális turisztikai ismeretek nyújtása, amelyek az itt végzett hallgatókat alkalmassá teszik az idegenforgalmi kis- és középvállalkozások vezetésére, az idegenforgalmi nagyvállalkozások különböző vezetési pozícióinak betöltésére, az idegenforgalom nonprofit területeinek irányítására, az idegenforgalmi mikro- és makro folyamatok koordinálására, elemzésére. A képzés során szerves egységet képeznek a modern vállalkozásvezetési ismeretek és a szakmai-vezetési ismeretek. Különösen hangsúlyos a magyar viszonyok modellizálása mellett az európai és világtendenciák megismertetése. Cél, hogy a hallgatók elsajátítsák azt a szakmai gazdálkodási ismeretanyagot, amely szükséges a legkülönbözőbb gazdálkodási döntések meghozatalához, az utazási és szállodai vállalkozások különböző vezetői szintjein, hogy képesek legyenek felmérni a külső és belső eseményeknek a vállalkozás gazdálkodására való hatását, és helyes elemzés után megfelelő döntést hozni, valamint cél a hallgatók gazdálkodási hatékonysági szemléletének kialakítása és formálása.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

- a) Főiskolai szakközgazdász, idegenforgalmi és szálloda vállalkozási szakon.
- b) Idegenforgalmi és szálloda vállalkozási szakértő.

3. A képzési idő

Levelező jellegű képzés 4 félév, összóraszám 320 óra.

4. A képzés főbb tanulmányi területei

Az 1. számú melléklet 5.1. pontja szerint, valamint a 5.2. pontja szerint a következők: idegenforgalmi makrogazdálkodási alapismeretek, idegenforgalmi földrajz, vendéglátó alapismeretek, elszállásolási alapismeretek, rendezvényszervezés; valamint az 5.3. pontja szerint: szállodai és utazási szoftver, utazásszervezés, utazásközvetítés, szállodai ismeretek, turizmus, vállalkozás gazdaságtan (szálloda, utazásszervezés, utazás-közvetítés).

5. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az 1. számú melléklet 6. pontjában foglaltak szerint.

5.1. Szigorlatok

Szigorlati tárgyak: közgazdaságtan az 1. számú melléklet 5.1. pontja szerint nem közgazdász szakképzettségűek esetén; továbbá az 1. számú melléklet 5.2. pontja szerint

idegenforgalmi alapismeretek és turizmus vállalkozás-gazdaságtana.

5.2. A záróvizsga szóbeli vizsgatárgyai

A turizmus, vállalkozási és vezetési ismeretek témaköréből komplex szóbeli vizsga.

KERESKEDELMI MENEDZSMENT SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

Olyan kereskedelem szakos közgazdászok képzése a cél, akik az 1. számú melléklet 1. pontjában foglaltakkal összhangban jártasak a hazai és a nemzetközi kereskedelmi kérdésekben, korszerű közgazdasági és kereskedelmi ismeretekkel rendelkeznek, melyekkel a kereskedelmi vállalkozások sikeres működését megvalósítják. Képesse kell tenni a hallgatókat a gazdasági információk elemzésére, a marketing és az üzleti döntések előkészítésére és ennek meghozatalára, valamint a szervezési és irányítási feladatok ellátására. A képzés fontos része a hatékony üzleti kapcsolatok kiépítését elősegítő módszerek elsajátítása (üzleti kommunikáció, protokoll, levelezés), valamint a logisztikai tevékenység gazdaságos és hatékony megszervezéséhez szükséges ismeretek birtoklása.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

a) Főiskolai szakközgazdász, a kereskedelemi menedzsment szakon.

b) Kereskedelmi szakértő.

3. A képzési idő

Levelező tagozaton az 1. számú melléklet 4. pontjában foglaltak figyelembevételével 4 félév, 320 óra összesen.

4. A képzés főbb tanulmányi területei

Az 1. számú melléklet 5. pontjára tekintettel közgazdaságtan, vállalkozás-gazdaságtani ismeretek, marketing, pénzügyek, gazdasági jog, statisztika, számvitel, operációkutatás, kommunikáció és a kereskedelmi képzés szakmai tantárgyai (pl. kereskedelmi gazdaságtan, kereskedelmi szervezés és technológia, szolgáltatásmenedzsment, kereskedelmi marketing).

5. Az ismeretek ellenőrzési rendszer

Az 1. számú melléklet 6. pontjában foglaltak szerint.

5.1. Szigorlat

Kötelező szigorlati tárgyak: közgazdaságtan (1. számú melléklet 5.1. pontja szerint a nem közgazdasági végzettségűek esetén), marketing, piackutatás, piacbefolyásolás (1. számú melléklet 5.2. pontja szerint).

5.2. A záróvizsga szóbeli vizsgatárgyai: kereskedelem-szervezés és technológia, kereskedelmi vállalkozások gazdaságkodása, szolgáltatás és termékmenedzselés tárgyakból komplex szóbeli vizsga.

REKLÁM SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

Az oktatás célja, olyan szakemberek képzése, akik a gazdaság különféle ágazataiban (államigazgatás, vállalatok, pénzügyi szféra, reklámcégek) jelentkező reklámszakember igényeknek megfelelnek. Az itt végzettek, megfelelő gazdasági, valamint kommunikációs ismeretekkel felvértezve lehetnek az adott szervezetben a reklámmal, a marketing kommunikációval foglalkozó részleg munkatársai, vezetői.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

- Főiskolai szakközgazdász, reklám szakon.
- Reklám szakértő.

3. A képzési idő

Levelező képzésben 4 félév, összesen 320 óra.

4. A képzés főbb tanulmányi területei

Az 1. számú melléklet 5. pontját figyelembe véve.

Marketing, közgazdaságtan, világgazdaságtan, statisztika, piackutatás, marketingkommunikáció, reklámlélektan, reklámesztétika, reklámjog és etika, reklámeszközök, reklámtervezés, szintetizáló gyakorlat.

5. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az 1. számú melléklet 6. pontjában foglaltak szerint.

5.1. Szigorlat

A nem közgazdász szakképzettséggel rendelkezők számára szigorlat közgazdaságtanból. A szakot kifejező szigorlat: marketing kommunikáció.

5.2. A záróvizsga szóbeli vizsgatárgyai: reklámeszköz, reklámtervezés.

EUROMENEDZSER SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

A változó európai feltételekhez igazodó legkorszerűbb ismeretanyag átadása egyetemi vagy főiskolai oklevéllel rendelkező gyakorló menedzserek számára. Olyan gyakor-

latorientált vállalatvezetési ismeretek oktatása, amelyek alapján a végzetek ki tudják választani és alkalmazni tudják a magyar gazdaság átalakulási és felzárkózási helyzetének leginkább megfelelő menedzsment eszközöket és technikákat.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

- a) Főiskolai szakközgazdász, euromenedzser.
- b) Euromenedzser.

3. A képzési idő

4 félév levelező tagozaton, 468 órában.

4. A képzés főbb tanulmányi területei

A képzés modulrendszerű, a modulok témaorientáltak, egy modul 4—5 tantárgyat tartalmaz.

A tantárgyak a következők: gazdaságpolitika, Európa tanulmányok, vállalkozások alapítása, vezetése, szervezet- és szervezetfejlesztés, személyügyi menedzsment, pénzügyi menedzsment, nemzetközi pénzügyek, kontrolling, marketing, termékmenedzsment, értékesítés, logisztika, TQM, nemzetközi gazdasági kapcsolatok.

Az első tanévet követően a hallgatók kéthetes külföldi szakmai gyakorlaton vesznek részt az Európai Unióban.

5. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az 1. számú melléklet 6. pontjában foglaltak szerint.

5.1. Kötelező szigorlatok:

- gazdaságpolitika, európai integráció,
- vállalkozástan,
- marketing,
- idegen nyelvi szigorlat a nyelvvizsgálóval nem rendelkező hallgatóknak.

5.2. Szakdolgozat: a szakdolgozatot a hallgatóknak magyar és német vagy angol nyelven is el kell készíteniük.

5.3. A záróvizsga részei: komplex írásbeli vizsga és a szakdolgozat megvédése német—magyar vizsgabizottság előtt.

EURÓPAI UNIÓ SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

Az 1. számú melléklet 1. pontjában foglaltak szerint olyan szakspecialisták képzése, akik a nemzetközi gazdasági élet területén dolgoznak, vagy a végzés után a magyar közigazgatásban, illetve vállalati szférában, vagy a brüsszeli EU központ igazgatóságainál kívánnak vezetőként dolgozni. A szakirányú továbbképzésben elsajátítják azokat az ismereteket, melyek birtokában képesek lesznek hazánk

számára olyan nemzetközi, elsősorban EU kapcsolatok kiépítésére, melyek elengedhetetlenül szükségesek a felzárkózási folyamat során, illetve a jövőbeni tagság elnyerése esetén.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

- a) Főiskolai szakközgazdász, Európai Unió szakon.
- b) Európai Unió szakértő.

3. A képzési idő

Az 1. számú melléklet 4. pontja szerint: nappali tagozaton 2 félév, levelező tagozaton 3 félév.

4. A képzés főbb tanulmányi területei

Az 1. számú melléklet 5. pontja értelmében a képzés 3 fő területre tagozódik:

— az első szakaszban a közgazdász szakképzettségűek világgazdaságtant tanulnak, a másik csoport közgazdaságtant,

— a szakhoz kapcsolódó ismeretek az Európai Unió működésének szinte egész területét átfogják: integráció gazdaságtan, intézmények, népek, kultúrák, politikai pártok, EU jog és jogharmonizáció, marketing és menedzsment,

— a szakirányú ismeretek a közép-, keleteurópai régió, valamint hazánk és az EU kapcsolatait vizsgálja, illetve a speciális szaknyelvi ismeretekben való jártasságot adják meg.

5. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az 1. számú melléklet 6. pontjában foglaltak szerint.

5.1. Kötelező szigorlatok:

— Az 1. számú melléklet 5.1. pontjában említett ismeretekből az előképzettség függvényében: nem közgazdász szakképzettségűek számára közgazdaságtan, közgazdász szakképzettségűek számára világgazdaságtan,

— Az 1. számú melléklet 5.2. pontjának megfelelően két szaktárgyból: EU integráció gazdaságtana, EU jogrendszer.

5.2. A záróvizsga szóbeli vizsgatárgyai: az Európai Unió gazdaságtana és az EU jogrendszer tárgyakból megfogalmazott komplex szóbeli vizsga.

SZAKDIPLOMÁCIA SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

Szakspecialisták képzése, akik a 1. számú melléklet 1. pontjában foglaltaknak megfelelően, a nemzetközi gazdasági, állami és társadalmi tevékenységek különböző területein, itthon és külszolgálatban, alkalmasak az országunk számára előnyös külkapcsolatok építésére és irányítására.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

- a) Főiskola szakközgazdász, szakdiplomácia szakon.
- b) Szakdiplomáciai szakértő.

3. A képzési idő

Nappali tagozaton 2, levelező tagozaton 3 félév az 1. számú melléklet 4. pontjában foglaltak figyelembevételével.

4. A képzés főbb tanulmányi területei

Az 1. számú melléklet 5. pontjára tekintettel, közgazdasági-társadalomtudományi ismeretek (gazdaságpolitikai és pénzügyi ismeretek, világgazdaságtan és EU-ismeretek, nemzetközi kapcsolatok és intézmények, külgazdaságpolitika és menedzsment), a szakhoz kapcsolódó ismeretek (nemzetközi jog, általános, gazdasági, pénzügyi, kulturális és konzuli diplomácia, konjunktúrakutatás és országelemzés, nemzetközi menedzsment, Public Relations).

5. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az 1. számú melléklet 6. pontjában foglaltak szerint.

5.1. Szigorlat

— Általánosan kötelező szigorlati tárgyak: nem közgazdász szakképzettségűek esetében gazdaságpolitika és pénzügyi ismeretek, közgazdász szakképzettségűek esetében világgazdaságtan és EU-ismeretek.

— A szakot kifejező szigorlat: nemzetközi jogi és konzuli ismeretek, nemzetközi menedzsment.

5.2. A záróvizsga szóbeli vizsgatárgyai: világgazdaságtani és integrációs ismeretek, nemzetközi kapcsolatok és intézmények, általános és gazdaságdiplomáciai ismeretek.

PUBLIC RELATIONS SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

Az 1. számú melléklet 1. pontjában foglaltak szerint olyan szakspecialisták képzése, akik a kapcsolatmenedzsment terén szerzett ismereteik birtokában képesek lesznek hazai és multinacionális vállalatok, közigazgatási és kulturális intézmények, szakmai érdekképviseletek és civil szervezetek kommunikációjának tervezésére és koordinálására, konfliktusaik kezelésére, valamint különböző rendezvényeik megszervezésére és lebonyolítására.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

- a) Főiskolai szakközgazdász, Public Relations szakon.
- b) PR szakértő.

3. A képzési idő

Az 1. számú melléklet 4. pontja szerint: levelező tagozaton 3 félév, nappali tagozaton 2 félév.

4. A képzés főbb tanulmányi területei

Az 1. számú melléklet 5. pontja értelmében a képzés 3 fő területre tagolódik.

— Alapozótárgyak: kommunikáció elmélet, pszichológia, szociológia.

— A szakhoz kapcsolódó ismeretek: Public Relations elmélet, profit és a nonprofit PR, marketingkommunikáció, közvéleménykutatás, médiagazdaságtan és médiaismeret, PR-menedzsment, közéleti és üzleti kommunikáció, interkulturális menedzsment, kommunikációs jog és etika.

— Szakirányú ismeretek: audiovizuális kommunikáció, szakmai tréning idegen nyelven.

5. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az 1. számú melléklet 6. pontjában foglaltak szerint.

5.1. Kötelező szigorlatok: kommunikációelmélet és pszichológia, marketingkommunikáció és közvéleménykutatás, PR elmélet, profit és nonprofit PR, médiaismeret.

5.2. A záróvizsga szóbeli vizsgatárgyai: PR elmélet, PR menedzsment, valamint kommunikációs jog és etika tárgyakból komplex szóbeli vizsga.

KÜLGAZDASÁGI PÉNZÜGYI MENEDZSMENT SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

Szakközgazdászok, szakspecialisták képzése, akik tanulmányaik befejezése után képesek lesznek alkotó módon irányítani, vezetni és pénzügyi, finanszírozási szemlélettel gondolkodni a vállalkozás minden fázisában, az előkészítéstől a sikeres ügylet megvalósításáig és új piaci pozíciók megszerzéséig.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

- a) Főiskolai szakközgazdász, külgazdasági pénzügyi menedzsment szakon.
- b) Külgazdasági pénzügyi menedzsment szakértő.

3. A képzési idő

Nappali tagozaton 2 félév, levelező tagozaton 3 félév az 1. számú melléklet 4. pontjának figyelembevételével.

4. A képzés fő tanulmányi területei

Az 1. számú melléklet 5. pontjára tekintettel

— az 1. blokk tárgyai: közgazdaságtan, pénzügytan vállalkozástan, külgazdaságpolitika, európai ismeretek, tárgyalási ismeretek;

— a 2. blokk jellemző tárgyai: pénzügyi, számviteli, jogi, pénzügyi piaci ismeretek, vállalkozások pénzügyei és nemzetközi finanszírozás.

5. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az 1. számú melléklet 6. pontjában foglaltak figyelembevételével.

5.1. Szigorlat

— Kötelező szigorlati tárgyak az 1. számú melléklet 5.1. pontjában felsorolt témakörökből.

— Nem közgazdász szakképzettségűek esetében: közgazdaságtan.

— Közgazdász szakképzettségűek esetén: külgazdaságpolitika és európai ismeretek.

— A szakot kifejező szigorlat: az 1. számú melléklet 5.2. pontjának megfelelően — általánosan — vállalkozások pénzügyei.

5.2. A záróvizsga szóbeli vizsgatárgyai: nemzetközi finanszírozás és pénzügyi kockázatkezelés tárgyakból komplex szóbeli vizsga.

TELJES KÖRŰ MINŐSÉGBIZTOSÍTÁSI (TQM) SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

Az 1. számú melléklet 1. pontjának megfelelően TQM szakspecialisták képzése, akik jártasak a marketing, menedzsment és a teljes körű minőségügy területén, valamint magas fokon elsajátítják a TQM filozófiáját és módszertanát. A képzés a minőség olyan átfogó megközelítését tartalmazza, amely a szűkebben vett termelési, illetve szolgáltatási feladaton túl magába foglalja az összes vállalati funkció minőségének megismerését.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

- Főiskolai szakközgazdász, TQM szakon.
- Szakokleveles TQM szakértő.

3. A képzési idő

Az 1. számú melléklet 4. pontjában foglaltak szerint nappali tagozaton 2 félév, levelező tagozaton 3 félév.

4. A képzés főbb tanulmányi területei

— Az 1. számú melléklet 5.1. pontjában foglaltak szerint a közgazdasági alapozó tantárgyak: közgazdaságtan, EU-ismeretek, vállalati gazdaságtan, számviteli menedzsment.

— Az 1. számú melléklet 5.2. pontjában foglaltak szerint a szakhoz kapcsolódó tantárgyak: marketingstratégiai marketing, menedzsment-kontrolling, projekt menedzsment, humán erőforrás menedzsment, kommunikációs

technikák, minőségügyi alapismeretek, a minőség hazai és nemzetközi szabályozása, minőségellenőrzés, minőségbiztosítás, minőségtechnikák, a minőségi rendszer felülvizsgálata, a TQM alkalmazása és bevezetése.

5. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az 1. számú melléklet 6. pontjában foglaltak szerint.

5.1. Szigorlat

— Kötelező szigorlati tárgya nem közgazdász szakképzettségűek esetében közgazdaságtan, a közgazdász szakképzettségűek számára EU-ismeretek.

— A szakot kifejező szigorlat: teljes körű minőségirányítás.

5.2. A záróvizsga szóbeli vizsgatárgyai: teljes körű minőségirányítás szakmai tárgyakból komplex szóbeli vizsga.

TÁVOL-KELETI INTERKULTURÁLIS MENEDZSMENT SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

Szakemberek képzése, akik jártasak a távol-keleti régió vezető gazdaságainak és üzleti kultúráinak sajátosságai-ban, továbbá felkészültek a kulturális és civilizációs különbségeknek tulajdonítható szemléleti és gyakorlati eltérésekből adódó tárgyalási, üzletviteli és technikai specifikumok eredményes kezelésére. Képesek lesznek a Távol-Keleti régióban, illetve a régió intézményeivel való kapcsolattartásban alkotó módon tevékenykedni, és irányítási feladatokat ellátni.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

- Főiskolai szakközgazdász, távolkeleti interkulturális menedzsment szakon.
- Távolkeleti interkulturális menedzsment szakértő.

3. A képzési idő

Az 1. számú melléklet 4. pontjában foglaltak figyelembevételével nappali tagozaton 2 félév, levelező tagozaton 3 félév.

4. A képzés főbb tanulmányi területei

Az 1. számú melléklet 5. pontjában foglaltak figyelembevételével:

Közgazdaságtan, pénzügyi ismeretek, nemzetközi jogi ismeretek, világgazdasági régiók, a távol-keleti régió történelmi fejlődése, civilizáció kultúra és vallás a Távol-Keleten, a régió gazdasági szervezetei, vállalati struktúra és kultúra, menedzsment stílusok és technikák, üzleti etikett és protokoll, tárgyalási technikák a Távol-Keleten. Az utolsó szemeszterben négy specializáció közül kettő választása kötelező: Kína és Magyarország, Korea és Magyar-

ország, Japán és Magyarország, „Kis-tigrisek” és Magyarország.

5. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az 1. számú melléklet 6. pontjában foglaltak szerint.

5.1. Szigorlat

— Kötelező szigorlati tárgyak (az 1. számú melléklet 5.1. pontjában foglaltakkal összhangban): nem közgazdász szakképzettségűek számára közgazdaságtan és pénzügyi ismeretek.

— Egységesen kötelező: a távol-keleti régió történelme, civilizáció és vallás a Távol-Kelenten.

— A szakot kifejező szigorlat (az 1. számú melléklet 5.2. pontjában foglaltakkal összhangban): vállalati struktúra-kultúra; menedzsment stílusok a Távol-Kelenten.

5.2. A záróvizsga szóbeli vizsgatárgyai: a távol-keleti interkulturális menedzsment témakörében komplex szóbeli vizsga.

NEMZETKÖZI SZÁLLÍTMÁNYOZÁSI SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzés célja

A szakirányú továbbképzés célja olyan egyetemi vagy főiskolai végzettséggel rendelkező szakközgazdászok vagy szakspecialisták képzése, akik alkalmasak arra, hogy fuvarozási, szállítmányozási, logisztikai vállalatoknál vagy vámügynökségeknél tevékenykedve a legkorszerűbb külföldi és hazai elméleti, valamint erre alapozott gyakorlati ismeretekkel felvértezve szervező, irányító, vezető szakmai feladatokat lássanak el.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

a) Főiskolai szakközgazdász, nemzetközi szállítmányozási szakon.

b) Nemzetközi szállítmányozási szakértő.

3. A képzési idő

Nappali tagozaton 2 félév, levelező tagozaton 3 félév az 1. számú melléklet 4. pontjának figyelembevételével.

4. A képzés főbb tanulmányi területei

Az 1. számú melléklet 5. pontjára tekintettel.

— Közgazdász szakképzettségűek számára kommunikációs ismeretek, nem közgazdász szakképzettségűek számára közgazdaságtan, továbbá pénzügyi ismeretek, vállalatgazdaságtan és EU- ismeretek.

— Szakhoz kapcsolódó ismeretekként: külkereskedelmi ismeretek, szállítmányozási alapismeretek, közlekedéstechnikai, díjszabási ismeretek, szállítmányozási csomagol-

lás, szállítmányozás nemzetközi szabályozása, szállítmánybiztosítás, szállítmányozási és fuvarjog, szállítmányföldrajz, speciális szállítmányozási tevékenységek, szállítmányozási marketing, vám-, valamint logisztikai ismeretek és szállítmányozási esettanulmányok.

— Szakhoz kapcsolódó szakirányú ismeretekként választható módon

= vámismereti szakirány tantárgyai: vámjog, vámtarifa, államigazgatási eljárásjog, adójog, büntetőjog, eljárásjog, vagy

= logisztikai szakirány tantárgyai: logisztikai rendszerek, minőség a logisztikában, szállítmányozás-logisztika, logisztikai esettanulmányok.

5. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

5.1. Szigorlat

— Kötelező szigorlati tantárgy az 1. számú melléklet 6.1. pontjának figyelembevételével nem közgazdász szakképzettségűek számára: közgazdaságtan; a közgazdasági alapvégzettségűek számára: kommunikációs ismeretek.

— Az 1. számú melléklet 5.2. pontjában előírt szakot kifejező szigorlati tárgy: speciális szállítmányozási tevékenységek.

5.2. A záróvizsga szóbeli vizsgatárgyai: közlekedési és díjszabási ismeretek és a szakhoz kapcsolódó szakirányak megfelelően vámismeretek, illetve logisztika komplex szóbeli vizsga.

GAZDASÁGI INFORMATIKAI MENEDZSMENT SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési célja

A szak célja olyan informatikai menedzserek képzése, akik magas szintű számítástechnikai, hardver, szoftver, orgver ismeretekkel képesek a vállalkozások pénzügyi, számviteli informatikai teendőinek szabályozására, informatikai adatbázisainak megszervezésére, számítógépes adatfeldolgozási kidolgozására, működtetésére és irányítására.

2. A képzésben résztvevők köre és a részvétel előfeltétele

A képzésben bármely egyetemi vagy főiskolai szintű szakképzettséggel részt lehet venni.

3. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

a) Főiskolai szakközgazdász, gazdasági informatikai menedzsment szakon.

b) Gazdasági informatika szakértő.

4. Képzési idő

Esti és levelező tagozaton 4 félév.

5. A képzés főbb tanulmányi területei

— A szakirányú továbbképzés szakjellege szerinti módszertani ismeretek (jog, vállalkozások gazdaságtana, számvitel, pénzügyek).

— A szak speciális ismeretei (szoftvertchnológia, számítógépes hálózatok, számvitelszervezés, adatbáziskezeletés, controlling, üzleti tervezés).

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az 1. számú melléklet 6. pontjában foglaltak figyelembevételével.

A képzés során a tantárgyak ismeretanyagából félévenként egy zárthelyi megírása vagy dolgozat beadása.

Félév végi követelmény szerint minden tárgy kollokviummal zárul.

6.1. A szakdolgozat: gazdasági informatika témából megírt záródolgozat.

6.2. A záróvizsga része: a szakdolgozat megvédése.

6.3. A záróvizsga eredménye: a szakdolgozat bírálatára és a szakdolgozat megvédésére adott érdemjegyek átlaga.

PÉNZÜGY PÉNZINTÉZETI SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

Pénzügyterületeken a pénzügyi, gazdasági területen dolgozók és vezetők képzése, illetve továbbképzése. A szakirányú továbbképzés fő törekvése korszerű ismeretekkel elősegíteni a megváltozott igényekhez történő gyors alkalmazkodást. Így szélesíteni a különböző pénzügyi területen tevékenykedő pénzügyi-gazdasági szakemberek elméleti-módszertani ismereteit. Ezen szak ajánlott azon szakembereknek, akik a közgazdasági felsőoktatási intézményekben szerzett oklevelüket kiegészíteni kívánják a pénzügyi területen tevékenységek magas szintű ismeretével.

2. A képzésben résztvevők köre és a részvétel előfeltétele

A képzésben bármely egyetemi vagy főiskolai szintű szakképzettséggel és felsőfokú bank szakmai szakképzettséggel rendelkezők vehetnek részt. Nyelvvizsga a szakterület képzéséhez nem szükséges.

3. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

- Főiskola szakközgazdász, pénzügy pénzügyi szakon.
- Pénzügyi szakértő.

4. A képzési idő

Esti és levelező tagozaton 4 félév.

5. A képzés főbb tanulmányi területei

— A szakirányú továbbképzés szakjellege szerinti módszertani ismeretek (jogi, vállalkozások gazdaságtana, szervezés, informatika, pénzügy).

— A szak speciális ismeretei (bankügyletek, bankmenedzsment, külgazdasági pénzügyek, monetáris makroökonómia, pénzügyi számvitel, bankmarketing, banküzemi adatfeldolgozás, banküzemtan).

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az 1. számú melléklet 6. pontjában foglaltak figyelembevételével.

A képzés során a tantárgyak ismeretanyagából félévenként egy zárthelyi megírása, vagy dolgozat beadása.

Félév végi követelmény szerint minden tárgy kollokviummal zárul.

6.1. Szakdolgozat: pénzügyi témából megírt dolgozat.

6.2. A záróvizsga része: a szakdolgozat megvédése.

6.3. A záróvizsga eredménye: a szakdolgozat bírálatára és a szakdolgozat védésére adott érdemjegyek átlaga.

PÉNZÜGY ADÓ ÉS PÉNZÜGYI ELLENŐRZÉSI SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

Az APEH-ban, a pénzügyi és ellenőrzés területén dolgozók és vezetők képzése, illetve továbbképzése. A szakirányú továbbképzés fő törekvése korszerű ismeretekkel elősegíteni a megváltozott igényekhez történő gyors alkalmazkodást. Így szélesíteni a különböző adózási szakterületeken tevékenykedő pénzügyi-gazdasági szakemberek elméleti-módszertani ismereteit.

2. A képzésben résztvevők köre és a részvétel előfeltétele

Az 1. számú melléklet 2. pontjában foglaltak szerint lehet részt venni. Nyelvvizsga a szakterület képzéséhez nem szükséges.

3. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

- Főiskolai szakközgazdász, pénzügy adó és pénzügyi ellenőrzési szakon.
- Pénzügyi adó és pénzügyi ellenőrzési szakértő.

4. A képzési idő

Esti és levelező tagozaton 4 félév.

5. A képzés főbb tanulmányi területei

— A szakirányú továbbképzés szakjellege szerinti módszertani ismeretek (jogi, vállalkozások gazdaságtana, szervezés, informatika, pénzügy).

— A szak speciális ismeretei (adóigazgatás, adónemek, biztosítás, számvitel, elemzés, ellenőrzés).

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az 1. számú melléklet 6. pontjában foglaltak figyelembevételével.

A képzés során a tantárgyak ismeretanyagából félévenként egy zárthelyi megírása vagy dolgozat beadása.

Félév végi követelmény szerint minden tárgy kollokviummal zárul.

6.1. Szakdolgozat: adózás és/vagy pénzügyi ellenőrzés témából megírt dolgozat.

6.2. A záróvizsga része: szakdolgozat megvédése.

6.3. A záróvizsga eredménye: a szakdolgozat bírálatára és a szakdolgozat védésére adott érdemjegyek átlaga.

KÖZGAZDÁSZ SZAKMÉRNÖK SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

A szak célja a gyakorlatban dolgozó mérnökök (üzem-mérnökök) közgazdasági képzése érdekében az, hogy műszaktermelési vagy vezetői feladataikat a kor követelményeinek megfelelően, közgazdasági szempontok és módszerek alkalmazásával magasabb színvonalon legyenek képesek megoldani. A cél kiegészítő pénzügyi számviteli, elemzési, valamint ezekkel összefüggő adatfeldolgozási ismeretek nyújtása.

2. A képzésben résztvevők köre és a részvétel előfeltétele

A képzésben bármely hazai műszaki vagy agrár felsőoktatási intézményben szerzett mérnök, üzem-mérnök szakképzettséggel lehet részt venni. Nyelvvizsga a szakterület képzéséhez nem szükséges.

3. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Főiskolai közgazdász szakmérnök, vállalkozási szakon.

4. A képzési idő

Esti és levelező tagozaton 4 félév.

5. A képzés főbb tanulmányi területei

— A szakirányú továbbképzés szakjellege szerinti módszertani ismeretek (jogi, pénzügyi, szervezés, vállalkozások gazdaságtana).

— A szak speciális ismeretei (számvitel, elemzés, ellenőrzés, üzleti tervezés, controlling).

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az 1. számú melléklet 6. pontjában foglaltak figyelembevételével.

A képzés során a tantárgyak ismeretanyagából félévenként egy zárthelyi megírása vagy dolgozat beadása.

Félév végi követelmény szerint minden tárgy kollokviummal zárul.

6.1. A szakdolgozat: pénzügyi és/vagy számvitel témából megírt dolgozat.

6.2. A záróvizsga része: a szakdolgozat megvédése.

6.3. A záróvizsga eredménye: a szakdolgozat bírálatára és a szakdolgozat védésére adott érdemjegyek átlaga.

PÉNZÜGY-VÁLLALKOZÁSI SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

Pénzügyi, gazdasági területen dolgozók és vezetők képzése, illetve továbbképzése. A szakirányú továbbképzés fő törekvése korszerű ismeretekkel elősegíteni a megváltozott igényekhez történő gyors alkalmazkodást. Így szélesíteni a különböző pénzügyi szakterületeken (vállalkozások, költségvetési szervezetek, pénzügyintézetek, önkormányzatok) tevékenykedő pénzügyi-gazdasági szakemberek elméleti-módszertani ismereteit.

2. A képzésben résztvevők köre és a részvétel előfeltétele

Az 1. számú melléklet 2. pontjában foglaltak szerint lehet részt venni. Nyelvvizsga a szakterület képzéséhez nem szükséges.

3. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

a) Főiskolai szakközgazdász, pénzügy-vállalkozási szakon.

b) Pénzügyi vállalkozási szakértő.

4. A képzési idő

Esti és levelező tagozaton 4 félév.

5. A képzés főbb tanulmányi területei

— A szakirányú továbbképzés szakjellege szerinti módszertani ismeretek (jogi, vállalkozások gazdaságtana, szervezés, informatika, pénzügy).

— A szak speciális ismeretei (adózás, adóigazgatás, bankügyletek, illeték, vám, biztosítás, tervezés, számvitel elemzés, ellenőrzés).

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az 1. számú melléklet 6. pontjában foglaltak figyelembevételével.

A képzés során a tantárgyak ismeretanyagából félévenként egy zárthelyi megírása vagy dolgozat beadása.

Félév végi követelmény szerint minden tárgy kollokviummal zárul.

6.1. Szakdolgozat: pénzügyi témából megírt dolgozat.

6.2. A záróvizsga része: a szakdolgozat megvédése.

6.3. A záróvizsga eredménye: a szakdolgozat bírálatára és a szakdolgozat védésére adott érdemjegyek átlaga.

SZÁMVITEL-VÁLLALKOZÁSI SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

Számviteli területen dolgozók és vezetők, illetve gazdasági vezetők továbbképzése. A szakirányú továbbképzés a munkáltatók részére közvetlenül is hasznosítható ismereteket, alkalmazható módszereket nyújt. A szak alapvető tananyagát a számviteli és a számviteli információs rendszerre támaszkodó elemzési, értékelési eljárások, számítástechnikai adatfeldolgozási módszerek ismertetése képezi.

2. A képzésben résztvevők köre és a részvétel előfeltétele

Az 1. számú melléklet 2. pontjában foglaltak az irányadók.

3. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

a) Főiskolai szakközgazdász, számvitel-vállalkozási szakon.

b) Számvitel-vállalkozási szakértő.

4. A képzési idő

Esti és levelező tagozaton 4 félév.

5. A képzés főbb tanulmányi területei

a) Közgazdász szakképzettséggel rendelkezőknek:

— a szakirányú továbbképzés szak jellege szerinti módszertani ismeretek (jogi, pénzügyi, kommunikáció, szervezés és informatika),

— a szak speciális ismeretei (számvitel, elemzés, könyvvizsgálat, ellenőrzés, controlling, konszolidálás, adózás).

b) Nem közgazdász szakképzettséggel rendelkezőknek:

— a szakirányú továbbképzés szak jellege szerinti módszertani ismeretek (jogi, pénzügyi, szervezés, vállalkozások gazdaságtana),

— a szak speciális ismeretei (számvitel, elemzés, ellenőrzés, üzleti tervezés, controlling).

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az 1. számú melléklet 6. pontjában foglaltak szerint.

A képzés során a tantárgyak ismeretanyagából félévenként egy zárthelyi megírása vagy dolgozat beadása.

Félév végi követelmény szerint minden tárgy kollokviummal zárul.

6.1. Szakdolgozat

Számvitel és/vagy könyvvizsgálat témából megírt záródolgozat, amelynek megoldása a hallgató tanulmányaira támaszkodva a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával igazolja, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörbe tartozó feladatok kreatív megoldására, önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga része: a szakdolgozat megvédése.

6.3. A záróvizsga eredménye a szakdolgozat bírálatára és védésére adott érdemjegyek átlaga.

PÉNZÜGY ADÓ, ILLETÉK, VÁM SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

Pénzügyi, gazdasági területen dolgozók és vezetők képzése, illetve továbbképzése. A szakirányú továbbképzés fő törekvése korszerű ismeretekkel elősegíteni a megváltozott igényekhez történő gyors alkalmazkodást. Így szélesíteni a különböző pénzügyi szakterületeken (vállalkozások, költségvetési szervezetek, pénzügyintézetek, önkormányzatok) tevékenykedő pénzügyi-gazdasági szakemberek elméleti-módszertani ismereteit.

Az adó, illeték, vám szakirányon olyan pénzügyi-gazdasági szakismeret oktatása történik, amelyek elsajátításával a végzettek közép- és felsővezetői munkaköreinek betöltésére és önálló feladatok ellátására válnak alkalmassá.

2. A képzésben résztvevők köre és a részvétel előfeltétele

Az 1. számú melléklet 2. pontjában foglaltak szerint lehet részt venni. Nyelvvizsga a szakterület képzéséhez nem szükséges.

3. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

a) Főiskolai szakközgazdász, pénzügy adó-, illeték-, vámszakon.

b) Pénzügyi adó-, illeték-, vámszakértő.

4. A képzési idő

Esti és levelező tagozaton 4 félév.

5. A képzés főbb tanulmányi területei

— A szakirányú továbbképzés szak jellege szerinti módszertani ismeretek (jogi, vállalkozások gazdaságtana, szervezés, informatika, pénzügy).

— A szak speciális ismeretei (adózás, adóigazgatás, illetékismeret, vámismeret, üzleti tervezés, valuta- és devizagazdálkodás, értékpapírügyletek, államháztartás pénzügyei, számvitel, elemzés, ellenőrzés).

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az 1. számú melléklet 6. pontjában foglaltak figyelembevételével.

A képzés során a tantárgyak ismeretanyagából félévenként egy zárthelyi megírása vagy dolgozat beadása.

Félév végi követelmény szerint minden tárgy kollokviummal zárul.

6.1. Szakdolgozat: komplex pénzügyi témából megírt dolgozat.

6.2. A záróvizsga része: a szakdolgozat megvédése.

6.3. A záróvizsga eredménye: a szakdolgozat bírálata és a szakdolgozat védésére adott érdemjegyek átlaga.

4. számú melléklet

a 7/1999. (II. 1.) OM rendelethez

A közgazdasági felsőoktatásban szakirányú továbbképzési szakok képzését folytató felsőoktatási intézmények

Agrárközgazdasági szakirányú továbbképzési szak (korábban közgazdasági szakokleveles agrár szakosító továbbképzési szak — JPTE)

- Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetem
- Janus Pannonius Tudományegyetem

Agrármenedzsment szakirányú továbbképzési szak

- Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetem

Aktuárius szakirányú továbbképzési szak

- Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetem

Általános menedzsment szakirányú továbbképzési szak (1. értékesítési, 2. logisztikai menedzsment, 3. pénzügyi, 4. PR menedzsment szakirányokkal)

- Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetem

Bankmenedzsment szakirányú továbbképzési szak

- Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetem

Belügyi gazdasági szakirányú továbbképzési szak

- Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetem

Biztosítási szakirányú továbbképzési szak

- Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetem

Egészségügyi menedzsment szakirányú továbbképzési szak (korábban: 1. közgazdasági szakokleveles egészségügyi szak — JPTE, 2. egészségügyi közgazdasági és menedzser szakosító továbbképzési szak — JATE)

- Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetem
- Janus Pannonius Tudományegyetem
- József Attila Tudományegyetem

Elemző statisztikus szakirányú továbbképzési szak

- Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetem

Értékelemző szakirányú továbbképzési szak

- Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetem

Európa tanulmányok szakirányú továbbképzési szak (korábban: 1. európai adójogi és számviteli — BKE, 2. európai menedzsment szakosító továbbképzési szak — JATE)

- Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetem
- József Attila Tudományegyetem

Fővállalkozás (projektmenedzsment) szakirányú továbbképzési szak

- Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetem

Gazdálkodástudományi szakirányú továbbképzési szak (korábban gazdálkodási szakosító továbbképzési szak)

- Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetem
- József Attila Tudományegyetem

Gazdasági ellenőrző szakirányú továbbképzési szak

- Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetem

Gazdaságpolitika szakirányú továbbképzési szak

- Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetem

Gyógyszerügyi menedzsment szakirányú továbbképzési szak

- Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetem

Humánmenedzsment szakirányú továbbképzési szak (1. emberi erőforrás menedzsment, 2. kutatási és fejlesztési menedzsment, 3. oktatási menedzsment szakirányokkal)

- Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetem
- Eötvös Loránd Tudományegyetem

Informatikai menedzsment szakirányú továbbképzési szak

- Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetem

- Ingtalngazdálkodási szakirányú továbbképzési szak
— Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetem
- Iparjogvédelmi szakirányú továbbképzési szak
— Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetem
- Jogász-közgazdász szakirányú továbbképzési szak (korábban közgazdasági szakokleveles jogász, illetve államigazgatási szakosító továbbképzési szak — JPTE)
— Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetem
— Janus Pannonius Tudományegyetem
- Jövő kutatás, előrejelzés (stratégiaformálás) szakirányú továbbképzési szak
— Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetem
- Környezeti menedzsment szakirányú továbbképzési szak
— Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetem
- Közigazgatási gazdálkodás szakirányú továbbképzési szak (1. közigazgatási gazdálkodás és informatika, 2. közigazgatás gazdálkodása és ellenőrzése szakirányokkal)
— Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetem
- Közszolgálati menedzsment szakirányú továbbképzési szak
— Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetem
- Logisztikai menedzsment szakirányú továbbképzési szak
— Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetem
- Marketing szakirányú továbbképzési szak (korábban közgazdasági szakokleveles marketing szakosító továbbképzési szak — JPTE)
— Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetem
— Janus Pannonius Tudományegyetem
- Master of Business Administration szakirányú továbbképzési szak (korábban: 1. magyar MBA—BKE, 2. angol MBA—BKE, 3. MBA amerikai—francia—magyar változat — BKE, 4. MBA közgazdasági szakokleveles menedzserszakosító továbbképzési szak — JPTE)
— Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetem
— Janus Pannonius Tudományegyetem
— Budapesti Műszaki Egyetem
- Mérnök-közgazdász szakirányú továbbképzési szak (korábban: 1. közgazdasági szakokleveles mérnök — JPTE, 2. mérnök-közgazdász gazdálkodási szakirányon szakosító továbbképzési szak — ME)
— Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetem
— Janus Pannonius Tudományegyetem
— Miskolci Egyetem
- Nemzetközi gazdasági (és üzleti) kapcsolatok—nemzetközi vállalkozások szakirányú továbbképzési szak
— Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetem
- Nemzetközi reklámmenedzser szakirányú továbbképzési szak
— Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetem
- Orvos-közgazdász, gyógyszerész-közgazdász szakirányú továbbképzési szak
— Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetem
- Pénzügy szakirányú továbbképzési szak (korábban közgazdasági szakokleveles pénzügyi szakosító továbbképzési szak — JPTE)
— Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetem
— Janus Pannonius Tudományegyetem
- Politikai szakértő szakirányú továbbképzési szak
— Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetem
- Személyügyi szakirányú továbbképzési szak
— Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetem
- Terület- és településfejlesztési szakirányú továbbképzési szak
— Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetem
— Miskolci Egyetem
— Janus Pannonius Tudományegyetem
- Turizmus szakirányú továbbképzési szak
— Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetem
- Üzleti gazdaságtani közgazdász tanár szakirányú továbbképzési szak
— Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetem
- Vállalkozási menedzsment szakirányú továbbképzési szak
— Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetem
— Janus Pannonius Tudományegyetem
- Városmenedzsment (városgazdasági) szakirányú továbbképzési szak
— Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetem
- Védelemgazdasági szakirányú továbbképzési szak
— Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetem
- Vezetési és szervezési szakirányú továbbképzési szak
— Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetem

Vállalkozás és marketing szakirányú továbbképzési szak

- Kereskedelmi és Gazdasági Főiskola, Szolnok
- Kereskedelmi, Vendéglátóipari és Idegenforgalmi Főiskola
- Gödöllői Agrártudományi Egyetem

Nemzetközi marketing szakirányú továbbképzési szak

- Külkereskedelmi Főiskola

Marketingkommunikáció szakirányú továbbképzési szak

- Kereskedelmi és Gazdasági Főiskola, Szolnok
- Külkereskedelmi Főiskola

Áruforgalmi menedzsment szakirányú továbbképzési szak

- Kereskedelmi és Gazdasági Főiskola, Szolnok

Vállalkozásmenedzser szakirányú továbbképzési szak

- Kereskedelmi és Gazdasági Főiskola, Szolnok

Marketingvezető szakirányú továbbképzési szak

- Modern Üzleti Tudományok Főiskolája, Tatabánya

Vendéglátó és szálloda vállalkozási szakirányú továbbképzési szak

- Kereskedelmi, Vendéglátóipari és Idegenforgalmi Főiskola

Idegenforgalmi és szálloda vállalkozási szakirányú továbbképzési szak

- Kereskedelmi, Vendéglátóipari és Idegenforgalmi Főiskola

Kereskedelmi menedzsment szakirányú továbbképzési szak

- Kereskedelmi, Vendéglátóipari és Idegenforgalmi Főiskola

Reklám szakirányú továbbképzési szak

- Kereskedelmi, Vendéglátóipari és Idegenforgalmi Főiskola

Euromenedzser szakirányú továbbképzési szak

- Modern Üzleti Tudományok Főiskolája, Tatabánya

Európa Unió szakirányú továbbképzési szak (korábban euromenedzser szakosító továbbképzési szak)

- Külkereskedelmi Főiskola
- Kereskedelmi, Vendéglátóipari és Idegenforgalmi Főiskola

Szakdiplomácia szakirányú továbbképzési szak (korábban gazdaságdiplomácia szakosító továbbképzési szak)

- Külkereskedelmi Főiskola

Public Relations szakirányú továbbképzési szak

- Külkereskedelmi Főiskola

Külgazdasági pénzügyi menedzsment szakirányú továbbképzési szak

- Külkereskedelmi Főiskola

Teljes körű minőségbiztosítási (TQM) szakirányú továbbképzési szak

- Külkereskedelmi Főiskola

Távol-keleti interkulturális menedzsment szakirányú továbbképzési szak

- Külkereskedelmi Főiskola

Nemzetközi szállítmányozási szakirányú továbbképzési szak

- Külkereskedelmi Főiskola

Gazdasági informatikai szakirányú továbbképzési szak (korábban gazdasági informatikai-rendszertervező szakosító továbbképzési szak)

- Pénzügyi és Számviteli Főiskola

Pénzügy pénzügyi szakirányú továbbképzési szak

- Pénzügyi és Számviteli Főiskola

Pénzügy adó és pénzügyi ellenőrzési szakirányú továbbképzési szak

- Pénzügyi és Számviteli Főiskola

Közgazdász szakmérnök szakirányú továbbképzési szak (korábban közgazdasági szakokleveles mérnök szakosító továbbképzési szak)

- Pénzügyi és Számviteli Főiskola

Pénzügy-vállalkozási szakirányú továbbképzési szak

- Pénzügyi és Számviteli Főiskola

Számvitel-vállalkozási szakirányú továbbképzési szak (korábban A—B szakiránnyal szakosító továbbképzési szak)

- Pénzügyi és Számviteli Főiskola

Pénzügy adó, illeték, vám szakirányú továbbképzési szak

- Pénzügyi és Számviteli Főiskola

Az oktatási miniszter 8/1999. (II. 1.) OM rendelete

a műszaki felsőoktatásban folyó szakirányú továbbképzési szakok képesítési követelményeiről

A felsőoktatásról szóló — többször módosított — 1993. évi LXXX. törvény 74. §-a (1) bekezdésének d)—e) pontjában foglalt felhatalmazás alapján a következőket rendelem el:

1. §

(1) A műszaki felsőoktatásban folyó egyetemi és főiskolai szakirányú továbbképzési szakok képesítési követelményeit e rendelet 1—2. számú melléklete tartalmazza.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt szakirányú továbbképzési szakok képzését folytató felsőoktatási intézmények felsorolását e rendelet 3. számú melléklete tartalmazza.

2. §

(1) Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése a műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményei szerinti mérnök szakképzettség esetén e rendelet 3. számú melléklete szerinti

— egyetemen folyó szakirányú továbbképzési szakokon: egyetemi szakmérnök, a konkrét szakra és specializációra utaló megnevezéssel

— főiskolán folyó szakirányú továbbképzési szakokon: főiskolai szakmérnök, a konkrét szakra és specializációra utaló megnevezéssel.

(2) Egyéb egyetemi, illetve főiskolai végzettség és szakképzettség esetén az oklevélben szereplő szakképzettség megnevezése a szakra, illetve specializációra utaló megnevezés.

3. §

(1) E rendelet 1—2. számú mellékletében meghatározott szakirányú továbbképzési szakokon — e rendelet hatálybalépéséig — kiadott szakosító továbbképzési oklevelek szakképzettség tekintetében egyenértékűek az 1. § (1) bekezdésében meghatározott képesítési követelmények szerinti szakirányú szakképzettséggel.

(2) Ez a rendelet — az (1) bekezdésben foglalt kivétellel — nem érinti a hatálybalépést megelőző időszakban a felsőoktatási intézményekben továbbképzésben szerzett, oklevéllel igazolt szakképzettségeket.

4. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

Pokorni Zoltán s. k.,
oktatási miniszter

1. számú melléklet
a 8/1999. (II. 1.) OM rendelethez

A műszaki felsőoktatásban folyó egyetemi szakirányú továbbképzési szakok képesítési követelményei

KÖRNYEZETVÉDELMI (EGYETEMI) SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

Olyan szakemberek képzése, akik a környezetszennyeződések és -védelem alapvető és átfogó nemzetközi és hazai kérdéseinek elmélyült ismeretével és megfelelő szemlélettel rendelkezve képesek környezetvédelmi feladatokat felismerni, és megoldani. A továbbképzés olyan speciális oktatást is biztosít a résztvevőknek, amely saját szakterületükön a környezetvédelem tervezési, kivitelezési és ellenőrzési munkáinak irányításához és elvégzéséhez ad szaktudást.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Egyetemi szakmérnök, környezetvédelmi szakon.
Környezetvédelmi szakember.

3. A képzésben résztvevők köre

Egyetemi végzettséggel rendelkezők vehetnek részt a képzésben.

4. A képzési idő

Legalább 3 szemeszter, 2700 órára, 90 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Környezetvédelem alapjai, természetvédelem, ipartelepítés-ipari építés, városépítés-városrekonstrukció, számítástechnika, ember és környezete, biológia-ökológia, radioaktív szennyezések és elhárításuk, hulladékok, veszélyes hulladékok, EU-ismeretek.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Levegőtisztaság-védelem, vízminőség-védelem, hulladékgyűjtés, zaj- és rezgésvédelem.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — aláírások és gyakorlati jegyek megszerzéséből, vizsgák, beszámolók letételéből, diplomamunka elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A diplomamunka

A diplomamunka a szakirányú képzettségnek megfelelő, eredményében írásosan is megjelenő, alkotó jellegű szakmai (mérnöki, tervezési, esetleg kutatási vagy kutatás-fejlesztési) feladat, amelynek megoldása a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, témavezető vagy konzulens irányításával kidolgozható, és igazolja azt, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörébe tartozó feladatok kreatív megoldására, önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt feltételek teljesítése, különösen:
— a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, beszámoló, min. 8 kollokvium stb.,
— a bíráló által elfogadott diplomamunka.

6.2.2. A záróvizsga részei:

— szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott, illetve választható tantárgyakból,
— a diplomamunka megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a diplomamunkára — annak megvédése eredményeként — adott érdemjegy, valamint a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

MENEDZSER (EGYETEMI) SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

Menedzser szakmérnökök képzése, akik képesek az alkotó mérnöki tevékenység gazdasági, vállalkozói szemszögből való hasznosítására,

— alkalmasak multidiszciplináris problémák megoldására szervezett team munkájának irányítására,

— mérnöki tudásukra alapozva sikeresen tudnak feladatokat megoldani a kereskedelmi, marketing, finanszírozási, termelési, innovációs területeken,

— felkészültek különböző szintű és szakirányú menedzseri munkakörök hatékony ellátására, valamint
— különböző nagyságú vállalkozások létrehozására és sikeres működtetésére.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése.

Egyetemi szakmérnök, menedzser szakon.

Menedzser szakképesítésű (szakképzettség megjelöléssel).

3. A képzésben résztvevők köre

Egyetemi vagy főiskolai végzettséggel rendelkező mérnökök, műszaki menedzserek, továbbá olyan nem mérnöki szakképzettségű szakemberek, akiknek elhivatottsága, munkaköre szükségessé teszi a menedzseri ismeretek és szakképzettség megszerzését.

4. A képzési idő:

Legalább 3 szemeszter, 2700 órára, 90 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Vállalkozásgazdaságtan, számvitel, humán erőforrás menedzsment, kvantitatív módszerek, pénzügytan, stratégiai menedzsment, marketingmenedzsment, jog és üzleti etika, termelésmenedzsment, minőségmenedzsment, bank-, tőzsde- és kereskedelmi ismeretek, projektmenedzsment, innovációmenedzsment, változásmenedzsment, környezetmenedzsment, technológiame-nedzsment.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Termelési, operációkutatási modellek, controlling, minőség és megbízhatóság, munkaszervezés és ergonómia, vállalkozások alapítása és működtetése, alkalmazott informatika.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt, részben egymásra épülő, részben egymástól független, aláírások és gyakorlati jegyek megszerzéséből, vizsgák, beszámolók, kollokviumok letételéből, diplomamunka elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A diplomamunka

A diplomamunka követelménye olyan gyakorlati feladat megoldása, amely önálló alkotó fejlesztő munkával, konzulensi segítséggel egy félév alatt elvégezhető. A diplomamunkának igazolnia kell, hogy szerzője képes a tanult ismeretanyag gyakorlati, alkotó alkalmazására.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt feltételek teljesítése, különösen:

- a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, beszámoló, min. 8 kollokvium stb.,
- a bíráló által elfogadott diplomamunka.

6.2.2. A záróvizsga részei:

- szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott, illetve választható tantárgyakból,
- a diplomamunka megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a diplomamunkára — annak megvédése eredményeként — adott érdemjegy, valamint a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

HEGESZTŐ (EGYETEMI) SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

A hegesztő szakmérnök képzés célja olyan korszerű ismeretekkel rendelkező, az európai normáknak megfelelő szakemberek kiképzése, akik képesek a korábban megszerzett mérnöki tudásuk és a képzés során elsajátított ismeretek birtokában az új tudományos eredmények befogadására, alkalmazására, a korszerű hegesztett szerkezetek gyártásának irányítására, a gyártás felügyeletére, a minőségbiztosítási szervezet működtetésére.

(A végzett hegesztő szakmérnöknek olyan átfogó és részletes szakismerettel kell rendelkeznie, hogy az üzemszerű hegesztési gyártás tervezésében, kivitelezésében, felülvizsgálatában végzendő összes feladat és felelősség tekintetében az MSZ EN 719:1995 szabványban előírt követelményeknek maradéktalanul megfeleljen. Ebből adódóan a képzés tananyagának minimálisan az idézett szabvány mellékletében megadott EWF 02-409-93 dokumentumban leírt tananyagot magában kell foglalnia.)

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Egyetemi szakmérnök, hegesztő szakon.

3. A képzésben résztvevők köre

A képzésben a Budapesti Műszaki Egyetem Gépészmérnöki, Közlekedésmérnöki, valamint Villamosmérnöki Karán, a Gödöllői Agrártudományi Egyetem Gépészmérnöki Karán, a Miskolci Egyetem Bányamérnöki, Gépészmérnöki és Kohómérnöki Karán egyetemi végzettséget szerzett, illetve ezekkel egyenértékűként honosított diplomájú mérnökök vehetnek részt.

4. A képzési idő

Legalább 3 szemeszter, 2700 órára, 90 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Anyagszerkezettan, anyagismeret, roncsolásos és roncsolásmentes anyagvizsgálat, hegesztett kötések szilárdságtana, hegesztési eljárások és berendezéseik.

Speciális ismeretek (50—60%):

Felrakóhegesztés, automatizálás, robotok, acélok hegesztése, nemvas anyagok hegesztése, minőségbiztosítás, hegesztett szerkezetek gyártása, hegesztett szerkezetek tervezése, számítógéppel segített hegesztés.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — aláírások és gyakorlati jegyek megszerzéséből, vizsgák — beszámolók, kollokviumok — letételéből, diplomamunka elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A diplomamunka

A diplomamunka a szakirányú képzettségnek megfelelő, eredményében írásosan is megjelenő, alkotó jellegű szakmai (tudományos, gazdasági, mérnöki, tervezési, esetleg kutatási vagy kutatásfejlesztési) feladat, amelynek megoldása a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, témavezető és/vagy konzulens (instruktor) irányításával kidolgozható, és igazolja azt, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörébe tartozó feladatok kreatív megoldására, önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt feltételek teljesítése, különösen:

- a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, beszámoló, min. 8 kollokvium stb.,
- a bíráló által elfogadott diplomamunka.

6.2.2. A záróvizsga részei:

- szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott, illetve választható tantárgyakból,
- a diplomamunka megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a diplomamunkára — annak megvédése eredményeként — adott érdemjegy, valamint a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

MINŐSÉGÜGYI (EGYETEMI) SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

A minőségügyi szakmérnök képzés célja gyakorlati szakemberek olyan kiegészítő képzése, amelynek alapján széles körű jártassággal rendelkeznek a minőségügyi intézményrendszerek, a vállalati minőségsszabályozás és a teljes körű minőségbiztosítás területén, s így képesek lesznek a vállalat, a vállalkozás minőségügyi rendszere létrehozásának koordinálására, a működés felügyeletére.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Egyetemi szakmérnök, minőségügyi szakon.
Minőségügyi szakember.

3. A képzésben résztvevők köre

Egyetemi, főiskolai végzettséggel rendelkező műszaki és gazdasági mérnökök, természettudományi szakon végzett szakemberek, továbbá gyógyszerészek vehetnek részt a képzésben.

4. A képzési idő

Legalább 3 szemeszter, 2700 ósszóra, 90 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Vezetési ismeretek, termelésmenedzsment, műszaki szabályozás, minőségügyi szabályozás, minőségbiztosítás, tanúsítás, akkreditálás, minőségügyi statisztika, minőség-szabályozási információs rendszerek, minőség-gazdaságtan, anyagvizsgálat, környezetvédelem, EU-ismeretek, vizsgálólaboratórium, megbízhatóság, kockázat, védelem, minőségügyi átvilágítás, minőségügyi eszközök.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Szervezetfejlesztés, döntések, logisztika, emberi erőforrás, tevékenységszervezés, minőségbiztosítási és vezetési rendszerek (SPC, CAQ, CIM, TQM).

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — aláírások és gyakorlati jegyek megszerzéséből, vizsgák — beszámolók, kollokviumok — letételéből, diplomamunka elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A diplomamunka

A diplomamunka a szakirányú képzettségnek megfelelő, eredményében írásosan is megjelenő, alkotó jellegű szakmai (tudományos, mérnöki, tervezési, esetleg kutatási vagy kutatásfejlesztési) feladat, amelynek megoldása a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, témavezető vagy konzulens irányításával kidolgozható, és igazolja azt, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörébe tartozó feladatok kreatív megoldására, fejlesztésére önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt feltételek teljesítése, különösen:
— a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, beszámoló, min. 8 kollokvium stb.,
— a bíráló által elfogadott diplomamunka.

6.2.2. A záróvizsga részei:

— szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott, illetve választható tantárgyakból,
— a diplomamunka megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a diplomamunkára — annak megvédése eredményeként — adott érdemjegy, valamint a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

ANALITIKAI KÉMIAI SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

Olyan speciális ismeretekkel és szemléletmóddal rendelkező szakmérnökök képzése, akik a korábban megszerzett szakképzettségük és felsőfokú szakismereteik birtokában képesek az ipar, a gazdaság és a tudományos kutatás különböző területein felmerülő analitikai problémák megoldására, szakterületük eredményeinek alkotó továbbfejlesztésére.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Egyetemi szakmérnök, analitikai kémiai szakon.
Analitikai kémiai szakember.

3. A képzésben résztvevők köre

Egyetemi oklevéllel rendelkező vegyészmérnökök, vegyészek, gyógyszerészek és kémia szakos tanárok vehetnek részt a képzésben.

4. A képzési idő

Legalább 3 szemeszter, 2700 órára, 90 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Fizikai kémia, matematika, számítástechnika, mérés-technika, minta-előkészítés és mintavétel, analitikai mérések minőségbiztosítása.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Környezetvédelmi analitika, műszeres analízis, kromatográfia.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt, részben egymásra épülő, részben egymástól független, aláírások és gyakorlati jegyek megszerzéséből, vizsgák letételéből, diplomamunka elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A diplomamunka

A diplomamunka a szakirányú képzettségnek megfelelő, olyan analitikai probléma megoldása és írásos formában való bemutatása, amely a jelölt eddig végzett munkája során szakterületén felmerült, vagy munkahelyén megoldásra várt. Ezzel bizonyítja, hogy tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom felhasználásával, témavezető vagy konzulens irányításával képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörébe tartozó feladatok kreatív megoldására, önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt feltételek teljesítése, különösen:

— a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, beszámoló, min. 8 kollokvium stb.,

— a bíráló által elfogadott diplomamunka.

6.2.2. A záróvizsga részei:

— szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott, illetve választható tantárgyakból,

— a diplomamunka megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a diplomamunkára — annak megvédése eredményeként — adott érdemjegy, valamint a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

ANYAGMOZGATÓ GÉPÉSZ SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

Az anyagmozgató gépészet területén dolgozó egyetemi végzettségű mérnökök felkészítése a mérnöki tevékenységben bekövetkező struktúraváltásra, az üzemeltetési és a szolgáltatás jellegű szakértői feladatok ellátására.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Egyetemi szakmérnök, anyagmozgató gépész szakon.

3. A képzésben résztvevők köre

Anyagmozgató gépész szakirányú végzettséggel, vagy anyagmozgató gépészeti gyakorlattal rendelkező egyetemi végzettségű mérnökök.

4. A képzési idő

Legalább 3 szemeszter, 2700 órára, 90 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Matematika, mechanika, számítógépek alkalmazása.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Anyagmozgató gépek, automatikus anyagmozgató rendszerek, EU-csatlakozás műszaki feltételei, vállalkozási és jogi ismeretek.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — aláírások és gyakorlati jegyek megszerzéséből, vizsgák — beszámolók, kollokviumok — letételéből, diplomamunka elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A diplomamunka

A diplomamunka a szakirányú képzettségnek megfelelő, eredményében írásosan is megjelenő, alkotó jellegű

szakmai (tudományos, mérnöki, tervezési, esetleg kutatási vagy kutatásfejlesztési) feladat, amelynek megoldása a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, témavezető vagy konzulens irányításával kidolgozható, és igazolja azt, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörébe tartozó feladatok kreatív megoldására, fejlesztésére önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt feltételek teljesítése, különösen:

- a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, beszámoló, min. 8 kollokvium stb.,
- a bíráló által elfogadott diplomamunka.

6.2.2. A záróvizsga részei:

- szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott, illetve választható tantárgyakból,
- a diplomamunka megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a diplomamunkára — annak megvédése eredményeként — adott érdemjegy, valamint a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

BANKINFORMATIKUS SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

A képzés célja hazai bankok számára informatikai szakemberek képzése, amely részben banki, pénzügyi szakemberek (túlnyomórészt közgazdasági végzettségűek) informatikusi továbbképzését, és részben informatikusok (túlnyomórészt mérnök és matematikus szakképzettségűek) bankspecifikus szakképzését biztosítja.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Egyetemi szakmérnök, bankinformatikus szakon.
Bankinformatikus szakember.

3. A képzésben résztvevők köre

A képzésben részt vehetnek egyetemi végzettséggel rendelkező, közgazdasági, villamosmérnök, informatikus, valamint egyéb (pl. matematikus, jogász) szakképzettségűek.

4. A képzési idő

Legalább 3 szemeszter, 2700 ósszóra, 90 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás

alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Banküzemtan, a bankinformatika számítástechnikai alapjai, banki információs rendszerek működtetése, bankbiztonság és adatvédelem, banki információs rendszerek technológiája, tőkekihelyezés, finanszírozás, projektkövetés informatikája, tudásszervezés és kommunikáció a bankban, a banki információs rendszerek fejlesztési módszertana.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Döntési informatika a bankban, bankjog, üzleti hálózatok, nagyszámítógépes adatbázis-kezelés, változásmenedzsment, banki szolgáltatások fajtái és marketingjük, érvelés és tárgyalástechnika, telematikai rendszerek és szolgáltatások.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt, részben egymásra épülő, részben egymástól független, aláírások és gyakorlati jegyek megszerzéséből, vizsgák, beszámolók, kollokviumok letételéből, diplomamunka elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A diplomamunka

A diplomamunka a szakirányú képzettségnek megfelelő, eredményében írásosan is megjelenő, alkotó jellegű szakmai (tudományos, gazdasági, mérnöki, tervezési, esetleg kutatási vagy kutatásfejlesztési) feladat, amelynek megoldása a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, témavezető vagy konzulens irányításával kidolgozható, és igazolja azt, hogy a hallgató képes az elsajátított gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörébe tartozó feladatok kreatív megoldására, fejlesztésére, önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt feltételek teljesítése, különösen:

- a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, beszámoló, min. 8 kollokvium stb.,
- a bíráló által elfogadott diplomamunka.

6.2.2. A záróvizsga részei:

- szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott, illetve választható tantárgyakból,
- a diplomamunka megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a diplomamunkára — annak megvédése eredményeként — adott érdemjegy, valamint a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

**ÉPÍTÉSGÉPESÍTÉSI SZAKIRÁNYÚ
TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI
KÖVETELMÉNYEI**

1. A képzési cél

Az építésgépesítés területén dolgozó egyetemi végzettségű mérnökök felkészítése a mérnöki tevékenységben bekövetkező struktúraváltásra, az üzemeltetési és a szolgáltatás jellegű szakértői feladatoknak legkorszerűbb infrastruktúrákon való ellátására.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Egyetemi szakmérnök, építésgépesítési szakon.

3. A képzésben résztvevők köre

Építőgépesítési szakirányú végzettséggel vagy építőgépesítési gyakorlattal rendelkező egyetemi végzettségű mérnökök.

4. A képzési idő

Legalább 3 szemeszter, 2700 órára, 90 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):
Matematika, mechanika, számítógépek alkalmazása.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Építőipari gépek és technológiák, építőipari folyamatok tervezése, EU-csatlakozás műszaki feltételei, vállalkozási és jogi ismeretek.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — aláírások és gyakorlati jegyek megszerzéséből, vizsgák — beszámolók, kollokviumok — letételéből, diplomamunka elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A diplomamunka

A diplomamunka a szakirányú képzettségnek megfelelő, eredményében írásosan is megjelenő, alkotó jellegű szakmai (tudományos, mérnöki, tervezési, esetleg kutatási vagy kutatásfejlesztési) feladat, amelynek megoldása a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, témavezető vagy konzulens irányításával kidolgozható, és igazolja azt, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szak-

szerű összefoglalására, a témakörébe tartozó feladatok kreatív megoldására, fejlesztésére önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt feltételek teljesítése, különösen:
— a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, beszámoló, min. 8 kollokvium stb.,
— a bíráló által elfogadott diplomamunka.

6.2.2. A záróvizsga részei:

— szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott, illetve választható tantárgyakból,
— a diplomamunka megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a diplomamunkára — annak megvédése eredményeként — adott érdemjegy, valamint a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

**ÉPÍTŐIPARI GAZDASÁGI SZAKIRÁNYÚ
TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI
KÖVETELMÉNYEI**

1. A képzési cél

Az építésügy területén dolgozó egyetemi végzettségű okleveles mérnökök (elsősorban építőmérnökök és építésmérnökök) szakirányú továbbképzése, akik műszaki ismereteikre és gyakorlati tapasztalatukra építve képesek a pénzügyi, számviteli, vállalkozási, vezetési, jogi, humánpolitikai területeken jelentkező problémák megoldására a létesítménytervezés, a folyamattervezés és a kivitelezés területén.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Egyetemi szakmérnök, építőipari gazdasági szakon.

3. A képzésben résztvevők köre

Egyetemi oklevéllel rendelkező, a magas- és mélyépítés területén legalább 2 éves gyakorlatot szerzett mérnökök (építő, építész, épületgépész stb.) vehetnek részt a képzésben.

4. A képzési idő

Legalább 3 szemeszter, 2700 órára, 90 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Pénzügyi és számviteli ismeretek, építőipari gazdaságtan, döntési módszerek, jogi és igazgatási ismeretek, az építésmenedzsment alapjai, etika a gazdaságban, új építőanyagok és építési technológiák, építésgépesítés.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Építésbiztosítás, informatika az építési projektben, építési hibák, esettanulmányok, ingatlanmenedzsment, környezetmenedzsment, minőségmenedzsment, projektmenedzsment.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — aláírások és gyakorlati jegyek megszerzéséből, vizsgák — beszámolók, kollokviumok — letételéből, diplomamunka elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A diplomamunka

A diplomamunka a szakirányú képzettségnek megfelelő, eredményében írásosan is megjelenő, alkotó jellelű szakmai (tudományos, gazdasági, mérnöki, tervezési, esetleg kutatási vagy kutatásfejlesztési) feladat. A hallgató tanulmányaira is támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, belső témavezető és külső konzulens irányításával dolgozza ki. A diplomamunkával a hallgató igazolja, hogy képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörébe tartozó feladatok kreatív megfogalmazására, megoldására, fejlesztésre, önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt feltételek teljesítése, különösen:

- a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, beszámoló, min. 8. kollokvium stb.,
- a bíráló által elfogadott diplomamunka.

6.2.2. A záróvizsga részei:

- szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott, illetve választható tantárgyakból,
- a diplomamunka megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a diplomamunkára — annak megvédése eredményeként — adott érdemjegy, valamint a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

ÉPÍTŐIPARI IGAZSÁGÜGYI SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

Olyan, általános szemléletmóddal és speciális épületdiagnosztikai, valamint eljárásbeli ismeretekkel rendelkező szakmérnökök képzése, akik a korábban megszerzett mérnöki szakképzettségük és felsőfokú szakismereteik birtokában, az építőipar különböző területein felmerülő vitás ügyekben szakértői véleményeiket a tudomány és a gyakorlat újabb eredményeinek tükrében, mélyreható szakmai ismeretek birtokában képesek elkészíteni, adott esetben bírósági kirendelésre építőipari igazságügyi szakértői feladatokat ellátni.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Egyetemi szakmérnök, építőipari igazságügyi szakon.
Építőipari igazságügyi szakember.

3. A képzésben résztvevők köre

A képzésben egyetemi végzettséggel, építőmérnöki vagy építészmérnöki szakképzettséggel rendelkező, mérnöki munkakört ellátó mérnökök vehetnek részt, akiknek az oklevél megszerzése óta legalább 2 éves mérnöki gyakorlatuk van.

Főiskolát végzett, szakirányú felsőfokú szakképzettséget nyert mérnökök, akik a szakterületen min. 5 éves gyakorlatot szereztek.

4. A képzési idő

Legalább 3 szemeszter, 2700 órára, 90 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Méretezés elmélet, minőség-ellenőrzés, szakértői vizsgálat és bizonyítás, jogi alapismeretek, építőipari minőség-szabályozás, épületdiagnosztika és rekonstrukció, környezetvédelmi alapismeretek, környezeti jog, munkavédelmi szakértői ismeretek, biztosítás-szakértői ismeretek, ingatlanszakértői ismeretek, épített alkotások szerzői joga, az igazságügyi szakvélemény, eljárásjogi ismeretek, építőipari árszakértés.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Magas- és mélyépítési szakismeretek, biztosítás-szakértői szakismeretek, ingatlanszakértői szakismeretek, földmérő és informatikai szakismeretek.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — aláírások és gyakorlati jegyek megszerzéséből, vizsgák — beszámolók, kollokviumok — letételéből, diplomamunka elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A diplomamunka

A diplomamunka a szakirányú képzettségnek megfelelő, eredményében írásosan is megjelenő, alkotó jellegű szakmai (tudományos, gazdasági, mérnöki) feladat, amelynek megoldása a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, témavezető vagy konzulens irányításával kidolgozható, és igazolja azt, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörébe tartozó feladatok kreatív megoldására, önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt feltételek teljesítése, különösen:
— a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, beszámoló, min. 8 kollokvium stb.,
— a bíráló által elfogadott diplomamunka.

6.2.2. A záróvizsga részei:

— szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott, illetve választható tantárgyakból,
— a diplomamunka megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a diplomamunkára — annak megvédése eredményeként — adott érdemjegy, valamint a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

ÉPÜLETFELÚJÍTÁSI ÉS -FENNTARTÁSI SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

A cél a nagytömegű, elöregedett épületállomány felújítása során felmerülő elméleti és gyakorlati problémák megoldását segítő ismeretek nyújtása a továbbképzés szintjén.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Egyetemi szakmérnök, épületfelújítási és fenntartási szakon.

Épületfelújítási és -fenntartási szakember.

3. A képzésben résztvevők köre

Egyetemi és főiskolai oklevéllel rendelkező műszaki irányultságú mérnökök, mérnöktanárok, valamint természettudományos végzettséggel rendelkezők vehetnek részt a képzésben.

4. A képzési idő

Legalább 3 szemeszter, 2700 órára, 90 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Számítástechnika, építőanyagok, épületfizika, tűzvédelem, kivitelezés, jogi ismeretek, menedzsment.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Épületszerkezettan, épületdiagnosztika, tartószerkezetek rekonstrukciója, épületszerkezetek rekonstrukciója, rekonstrukciós tervezés, műemlékvédelem, város- és tömbrekonstrukció.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — aláírások és gyakorlati jegyek megszerzéséből, vizsgák — beszámolók, kollokviumok — letételéből, diplomamunka elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A diplomamunka

A diplomamunka a szakirányú képzettségnek megfelelő, eredményében írásosan is megjelenő, alkotó jellegű szakmai (tudományos, gazdasági, mérnöki, tervezési, esetleg kutatási vagy kutatásfejlesztési) feladat, amelynek megoldása a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, témavezető vagy konzulens irányításával kidolgozható, és igazolja azt, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörébe tartozó feladatok kreatív megoldására, önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt feltételek teljesítése, különösen:
— a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, beszámoló, min. 8 kollokvium stb.,
— a bíráló által elfogadott diplomamunka.

6.2.2. A záróvizsga részei:

— szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott, illetve választható tantárgyakból,
— a diplomamunka megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a diplomamunkára — annak megvédése eredményeként — adott érdemjegy, valamint a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

**ÉPÜLETSZIGETELŐ SZAKIRÁNYÚ
TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI
KÖVETELMÉNYEI**

1. A képzési cél

A képzés célja a víz-, hő- és hangszigetelés specialistáinak képzése, akik magas szintű elméleti tudással és kellő tapasztalattal rendelkeznek a három szakterületen folytató

- szerkezettervező, szakértő, szaktanácsadó,
- kivitelezésirányító, -vállalkozó,
- kutató-fejlesztő tevékenységhez.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Egyetemi szakmérnök, épületszigetelő szakon.
Épületszigetelő szakember.

3. A képzésben résztvevők köre

Egyetemi és főiskolai oklevéllel rendelkező műszaki irányultságú mérnökök, mérnökatanárok, valamint természettudományos végzettséggel rendelkezők vehetnek részt a képzésben.

4. A képzési idő

Legalább 3 szemeszter, 2700 órára, 90 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Matematika, számítógépes tervezés, épületszerkezet-tan, épületkémia, építőanyagok, kivitelezés-szervezés, minőség, minősítés, jogi ismeretek, menedzsment, szerkezet-fejlesztés-kutatás.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Hő- és páratechnika elméleti alapjai, ezek vizsgálata, hőszigetelések, épületakusztika elméleti alapjai, vizsgálatok, vízszigetelések.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — aláírások és gyakorlati jegyek megszerzéséből, vizsgák — beszámolók, kollokviumok — letételéből, diplomamunka elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A diplomamunka

A diplomamunka a szakirányú képzettségnek megfelelő, eredményében írásosan is megjelenő, alkotó jellegű szakmai (tudományos, gazdasági, mérnöki, tervezési, esetleg kutatási vagy kutatásfejlesztési) feladat, amelynek megoldása a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, témavezető vagy konzulens irányításával kidolgozható, és igazolja azt, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörébe tartozó feladatok kreatív megoldására, önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt feltételek teljesítése, különösen:
— a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, beszámoló, min. 8 kollokvium stb.,
— a bíráló által elfogadott diplomamunka.

6.2.2. A záróvizsga részei:

— szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott, illetve választható tantárgyakból,
— a diplomamunka megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a diplomamunkára — annak megvédése eredményeként — adott érdemjegy, valamint a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

**FÉNYFORRÁSOK FEJLESZTÉSE ÉS GYÁRTÁSA
SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI
KÖVETELMÉNYEI**

1. A képzési cél

Az oktatás célja olyan korszerű elméleti ismeretekkel rendelkező, azokat a gyakorlatban is alkalmazni tudó szakemberek képzése, akik a fényforrások fejlesztésének és gyártásának területén a világszerte elismert hazai hagyományokat megtartva, e tématerületet a jövőben is a világ élvonalában tudják tartani, továbbfejlesztani.

A képzésben résztvevők egyrészt alkalmassá válnak a fejlesztés közép- és hosszú távú feladatainak elvégzésére és a napi gyártási problémák megoldására, másrészt a különböző szakterületek képviselői (mérnökök, vegyészek, fizikusok) a közös gondolkodás során megismerik a téma-

területek közötti átfedéseket, illetve érintkezési pontokat, és segítséget kapnak a feladatok közös megoldására.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Fényforrásfejlesztő és -gyártó szakmérnök.

Fényforrásfejlesztő és -gyártó szakember.

3. A képzésben résztvevők köre

Egyetemi oklevéllel rendelkező műszaki szakképzettségű, illetve irányultságú szakemberek.

4. A képzési idő

A képzési idő legalább 3 szemeszter, 2700 órára, 90 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Elektrotechnika, fénytechnikai alapismeretek, fényforrásipari anyagismeret és alaptéchnológiák, számítógépek programozása, villamos mérés-technika, vákuumfizikai és vákuumtechnikai ismeretek, minőségbiztosítás és környezetvédelem.

Speciális szakismeret (50—60%):

Izzólámpák és kisülőlámpák konstrukciója, fényforrások jellemzőinek mérése és alkalmazástechnikája, fényforrásipari anyagvizsgálatok.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — félévközi jegyek megszerzéséből, vizsgák — beszámolók, kollokviumok — letételéből, diplomamunka elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A diplomamunka

A diplomamunka a szakirányú képzettségnek megfelelő, eredményében írásosan is megjelenő, alkotó jellegű szakmai (tudományos, gazdasági, mérnöki, tervezési, esetleg kutatási vagy kutatásfejlesztési) feladat, amelynek megoldása a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, témavezető vagy konzulens irányításával kidolgozható, és igazolja azt, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörébe tartozó feladatok kreatív megoldására, önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt feltételek teljesítése, különösen:

— a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, beszámoló, min. 8 kollokvium stb.,

— a bíráló által elfogadott diplomamunka.

6.2.2. A záróvizsga részei:

— szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott, illetve választható tantárgyakból,

— a diplomamunka megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a diplomamunkára — annak megvédése eredményeként — adott érdemjegy, valamint a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

GEODÉZIAI ÉS TÉRINFORMATIKAI SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

A geodézia és térinformatika legújabb szakmai eredményeit ismerő, a nemzetgazdaság legkülönbözőbb területein fellépő feladatok megoldására alkalmas, jól felkészült műszaki-természettudományos szakemberek képzése.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Egyetemi szakmérnök, geodéziai-térinformatikai szakon.

Geodéziai-térinformatikai szakember.

3. A képzésben résztvevők köre

Műszaki egyetemi végzettségű okleveles mérnökök, műszaki főiskolai végzettségű mérnökök, természettudományos más egyetemi végzettséggel rendelkező kutatók és tanárok.

4. A képzési idő:

Legalább 3 szemeszter, 2700 órára, 90 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Matematika, számítástechnika, fotogrammetria, geodézia és térinformatikai alapismeretek.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Az ágazatosodásnak megfelelően: térinformatikai modellezés, térinformatikai rendszerek, térinformatikai szoftverek, térinformatikai alkalmazások; szatelita geodéziai technikák és alkalmazási területeik; Nemzeti Kataszteri Program és az ehhez kapcsolódó műszaki és számítástechnikai feladatok.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — aláírások és gyakorlati jegyek megszerzéséből, vizsgák — beszámolók, kollokviumok — letételéből, diplomamunka elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A diplomamunka

A diplomamunka a szakirányú képzettségnek megfelelő, eredményében írásosan is megjelenő, alkotó jellegű szakmai (tudományos, mérnöki, tervezési, esetleg kutatási vagy kutatásfejlesztési) feladat, amelynek megoldása a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, témavezető vagy konzulens irányításával kidolgozható, és igazolja azt, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörbe tartozó feladatok kreatív megoldására, önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt feltételek teljesítése, különösen:
— a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, beszámoló, min. 8 kollokvium stb.,
— a bíráló által elfogadott diplomamunka.

6.2.2. A záróvizsga részei:

— szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott, illetve választható tantárgyakból,
— a diplomamunka megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a diplomamunkára — annak megvédése eredményeként — adott érdemjegy, valamint a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

GEOTECHNIKAI SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

Olyan szakmérnökök képzése, akik speciális, az általános mérnöki képzést meghaladó szintű ismeretekkel rendelkeznek, a tervezés, kivitelezés és kutatás terén egyaránt megállják a helyüket. Ismerik a szakterület legújabb elméleti és kutatási eredményeit, tájékozottak a korszerű mélyépítési technológiák és szerkezetek terén, képesek szakte-

rületükön alkalmazni a korszerű számítási módszereket, alkalmazzák a legújabb helyszíni és laboratóriumi vizsgálati módszereket, valamint felhasználják saját munkájuk során a bemutatott esettanulmányok, kárelemzések tapasztalatait.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Egyetemi szakmérnök, geotechnikai szakon.
Geotechnikai szakember.

3. A képzésben résztvevők köre

Egyetemi vagy főiskolai oklevéllel rendelkező műszaki irányultságú mérnökök vehetnek részt a képzésben. Más felsőfokú végzettség esetén vizsgálni kell, hogy van-e a jelentkezőnek mérnöki és ezen belül geotechnikai alapismerete. Szükség esetén az ilyen jelentkezők számára különbözeti vizsga letétele írható elő.

4. A képzési idő

Legalább 3 szemeszter, 2700 órára, 90 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Numerikus módszerek, mechanika, talajfizika, földstatika, alapozás, földművek, építésföldtan, mérnökgeológia.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Városi alagutak, alapozási káresetek, mélyépítési vasbeton szerkezetek, talajvízelmélet és víztelenítés, helyszíni vizsgálati módszerek, talajdinamika, építésszervezés és mélyépítési technológiák, környezeti geotechnika, modellválasztás a geotechnikában, szakvélemény készítése és jogi ismeretek, matematika a mélyépítésben, mélyépítési szerkezetek szigetelése, felszínmozgások.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — aláírások és gyakorlati jegyek megszerzéséből, vizsgák — beszámolók, kollokviumok — letételéből, diplomamunka elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A diplomamunka

A diplomamunka a szakirányú képzettségnek megfelelő, eredményében írásosan is megjelenő, alkotó jellegű szakmai (tudományos, gazdasági, mérnöki, tervezési, esetleg kutatási vagy kutatásfejlesztési) feladat, amelynek megoldása a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, témavezető

vagy konzulens irányításával kidolgozható, és igazolja azt, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörébe tartozó feladatok kreatív megoldására, önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt feltételek teljesítése, különösen:

- a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, beszámoló, min. 8 kollokvium stb.,
- a bíráló által elfogadott diplomamunka.

6.2.2. A záróvizsga részei:

- szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott, illetve választható tantárgyakból,
- a diplomamunka megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a diplomamunkára — annak megvédése eredményeként — adott érdemjegy, valamint a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

INGATLANSZAKÉRTŐ SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

A képzés célja: a hazai és az európai ingatlanszakmában is elfogadott, felsőfokú szakmai ismeretekkel rendelkező szakemberek képzése, akik a korábban már megszerzett mérnöki/gazdasági alapképzetségre építve speciális ismereteket kapnak az ingatlanértékelés, ingatlanforgalmazás, ingatlangazdálkodás, ingatlanbefektetés, ingatlanfejlesztés és az ingatlanvagyon kezelése területén.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Egyetemi szakmérnök, ingatlanszakértő szakon.
Ingatlanszakértő.

3. A képzésben résztvevők köre

Egyetemi vagy főiskolai oklevéllel rendelkező mérnökök és közgazdászok.

4. A képzési idő

Legalább 3 szemeszter, 2700 ósszóra, 90 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Ingatlan-nyilvántartás, épületszerkezet, ingatlangazdálkodás, ingatlanfejlesztés tervezése, ingatlanjog, föld- és telekgazdálkodás, ingatlanügynökség, ingatlanértékelés, vezetésszervezés és marketing.

Speciális szakmai ismeretek (50—60%):

Bevezetés az ingatlantanulmányokba, tervtanulmány, kutatási módszertan, önálló kutatás (diplomatervezés).

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — aláírások és gyakorlati jegyek megszerzéséből, vizsgák — beszámolók, kollokviumok — letételéből, diplomamunka elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A diplomamunka

A diplomamunka a szakirányú képzettségnek megfelelő, eredményében írásosan is megjelenő, alkotó jellegű szakmai (tudományos, gazdasági, mérnöki, tervezési, esetleg kutatási vagy kutatásfejlesztési) feladat, amelynek megoldása a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, témavezető vagy konzulens irányításával kidolgozható, és igazolja azt, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörébe tartozó feladatok kreatív megoldására, önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt feltételek teljesítése, különösen:

- a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, beszámoló, min. 8 kollokvium stb.,
- a bíráló által elfogadott diplomamunka.

6.2.2. A záróvizsga részei:

- szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott, illetve választható tantárgyakból,
- a diplomamunka megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a diplomamunkára — annak megvédése eredményeként — adott érdemjegy, valamint a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

IPARIFORMA-TERVEZÉSI SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

A képzés a termelésben/szolgáltatásban dolgozó, iparforma tervezési érdeklődéssel és készséggel rendelkező

mérnökök iparesztetikai és formatervezési továbbképzése. A képzés segítséget nyújt a professzionális konstrukciós tervezéshez, a tervezéshez szükséges egészlátó és lényeglátó rendszerszemlélet kialakításához, az empátiás és motivációs készség fejlesztéséhez, a fogyasztói magatartás megértéséhez és értékeléséhez, a „tár nyelvének” megismeréséhez és a termékek/szolgáltatások piaci menedzseléséhez.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Egyetemi szakmérnök, ipariforma-tervezési szakon.

Ipariforma tervezési szakember.

3. A képzésben résztvevők köre

A képzésben egyetemi vagy főiskolai végzettséggel, elsősorban műszaki jellegű szakképzettséggel lehet részt venni.

4. A képzési idő:

Legalább 3 szemeszter, 2700 órára, 90 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Esztétika, szintan, tervezélmélet és módszertan, terméktervezés, formatan.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Pszichológia, marketing, fogyasztói magatartás, ergonómia, csomagolástechnika, számítógépes tervezés, szociológia, értékelemzés, információ-elmélet, intenzív tervezési módszerek, tárgyalástechnika.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt, részben egymásra épülő, részben egymástól független, aláírások és gyakorlati jegyek megszerzéséből, vizsgák, beszámolók, kollokviumok letételéből, diplomamunka elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A diplomamunka

Olyan feladat megoldása, amely az előző tanulmányokra alapozva a kiegészítő szakirodalom és a gyakorlati megvalósítás vizsgálatával, önálló kutatási munka révén, konzulensi segítséggel egy félév alatt elkészíthető. A diplomamunkával a jelöltnek igazolnia kell, hogy jártas a vonatkozó nemzetközi szakirodalomban a tanult ismeretanyagon túlmenően, képes azok gyakorlati felhasználására, alkalmas a rendszerszemléletű, magas színvonalú problémamegoldásra.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt feltételek teljesítése, különösen:

- a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, beszámoló, min. 8 kollokvium stb.,
- a bíráló által elfogadott diplomamunka.

6.2.2. A záróvizsga részei:

- szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott, illetve választható tantárgyakból,
- a diplomamunka megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a diplomamunkára — annak megvédése eredményeként — adott érdemjegy, valamint a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

IRÁNYÍTÁSTECHNIKAI INFORMATIKA SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

Olyan, műszaki informatikai szemléletmóddal és speciális irányítástechnikai ismeretekkel rendelkező szakmérnökök képzése, akik a korábban megszerzett egyetemi szakképzettségük és szakismereteik birtokában képesek az ipari és a nem ipari folyamatok irányítása területén felmerülő — elsősorban a műszaki informatikával összefüggő — automatizálási és rendszertechnikai feladatok korszerű, az irányítástechnika és az információ technológia új eredményein alapuló megoldására.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Egyetemi szakmérnök, irányítástechnikai informatika szakon.

Irányítástechnikai informatikus szakember.

3. A képzésben résztvevők köre

A képzésben egyetemi szakképzettséggel rendelkező műszaki, természettudományi, hadtudományi, közgazdasági irányultságú szakemberek vehetnek részt, akik egyetemi képzésük során alapvető számítástechnikai, matematikai és irányítástechnikai képzésben részesültek.

4. A képzési idő

Legalább 3 szemeszter, 2700 órára, 90 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Programozás és algoritmuselmélet, számítógép architektúrák, programtervezés, rendszerprogramozás, számítógépes irányítórendszerek.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Robotok irányítása, számítógépes grafika, gépi látás, műszaki szakértői rendszerek, nagymegbízhatóságú rendszerek.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — aláírások és gyakorlati jegyek megszerzéséből, vizsgák — beszámolók, kollokviumok — letételéből, diplomamunka elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A diplomamunka

A diplomamunka a szakirányú képzettségnek megfelelő, eredményében írásosan is megjelenő, alkotó jellegű szakmai (tudományos, gazdasági, mérnöki, tervezési, esetleg kutatási vagy kutatásfejlesztési) feladat, amelynek megoldása a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, témavezető vagy konzulens irányításával kidolgozható, és igazolja azt, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörébe tartozó feladatok kreatív megoldására, önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt feltételek teljesítése, különösen:
— a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, beszámoló, min. 8 kollokvium stb.,
— a bíráló által elfogadott diplomamunka.

6.2.2. A záróvizsga részei:

— szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott, illetve választható tantárgyakból,
— a diplomamunka megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a diplomamunkára — annak megvédése eredményeként — adott érdemjegy, valamint a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

JÁRMŰGÉPÉSZ SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

A képzés alapvető célja a járművek (vasúti, közúti, vízi és légi járművek) üzemeltetése, tervezése, fejlesztése, gyártása és javítása, valamint a velük kapcsolatos kutatások

területén dolgozó főiskolai, illetve egyetemi végzettségű mérnökök olyan továbbképzése, amely magába foglalja egyrészt a mérnöki alap- és szakismeretek szinten tartását, másrészt a legújabb tudományos eredmények megismertetését. Az intézmény az egyes ágazatok és szakirányok tárgyainak kiválasztásában, illetve azok tematikájának összeállításában nagymértékben figyelembe veszi a hallgatóságot foglalkoztató intézmények, vállalatok szakirányú igényeit.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Egyetemi szakmérnök, járműgépész szakon.
Járműgépész szakember.

3. A képzésben résztvevők köre

A szakra jelentkezhetnek a szakirányú főiskolai vagy egyetemi végzettséggel rendelkezők, illetve más főiskolai, vagy egyetemi végzettséggel és a járműgépészet területén legalább két éves szakmai gyakorlattal rendelkezők.

4. A képzési idő

Legalább 3 szemeszter, 2700 órára, 90 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):
Matematika, mechanika, gépészeti rendszertechnika, közgazdaságtan.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Gépjárműmotorok, járműrendszerek, gépjármű elektronika, hajók hidrosztatikája, hajók szerkezete, aerodinamika, repülésmechanika, helikopterek, vasúti járműdinamika.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — aláírások és gyakorlati jegyek megszerzéséből, vizsgák — beszámolók, kollokviumok — letételéből, diplomamunka elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A diplomamunka

A diplomamunka a szakirányú képzettségnek megfelelő, eredményében írásosan is megjelenő, alkotó jellegű szakmai (tudományos, mérnöki, tervezési, esetleg kutatási vagy kutatásfejlesztési) feladat, amelynek megoldása a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, témavezető vagy konzulens irányításával kidolgozható, és igazolja azt, hogy a

hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörébe tartozó feladatok kreatív megoldására, fejlesztésre, önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt feltételek teljesítése, különösen:

- a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, beszámoló, min. 8 kollokvium stb.,
- a bíráló által elfogadott diplomamunka.

6.2.2. A záróvizsga részei:

- szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott, illetve választható tantárgyakból,
- a diplomamunka megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a diplomamunkára — annak megvédése eredményeként — adott érdemjegy, valamint a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

JÁRMŰIPARI TERVEZŐ SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

A képzés célja elsődlegesen az iparvállalatoknál, mérnökirodákban — beleértve a kis- és középvállalkozásokat is — alapvetően termékfejlesztéssel, új termékek tervezésével, meglévő gyártmányok modernizálásával foglalkozó mérnökök továbbképzése. A program átfogja a teljes termék-életciklust, a termékalképzéstől kiindulva a használatból való kivonást követő recycling szempontjait is beleértve.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Egyetemi szakmérnök, járműipari tervező szakon.
Járműipari tervező szakember.

3. A képzésben résztvevők köre

Jármű-, mezőgazdasági vagy általános gépész szakképzettségű, egyetemi vagy főiskolai végzettségű mérnökök.

4. A képzési idő

Legalább 3 szemeszter, 2700 órára, 90 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Matematika, mechanika, anyagszerkezettan, tervezésselmélet.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Váz- és könnyűszerkezetek tervezése, korszerű technológiák, korszerű tervezői ismeretek, szaktárgycsomagok.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — aláírások és gyakorlati jegyek megszerzéséből, vizsgák — beszámolók, kollokviumok — letételéből, diplomamunka elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A diplomamunka

A diplomamunka a szakirányú képzettségnek megfelelő, eredményében írásosan is megjelenő, alkotó jellegű szakmai (tudományos, mérnöki, tervezési, esetleg kutatási vagy kutatásfejlesztési) feladat, amelynek megoldása a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, témavezető vagy konzulens irányításával kidolgozható, és igazolja azt, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörébe tartozó feladatok kreatív megoldására, fejlesztésére önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt feltételek teljesítése, különösen:

- a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, beszámoló, min. 8 kollokvium stb.,
- a bíráló által elfogadott diplomamunka.

6.2.2. A záróvizsga részei:

- szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott, illetve választható tantárgyakból,
- a diplomamunka megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a diplomamunkára — annak megvédése eredményeként — adott érdemjegy, valamint a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

JÁRMŰTECHNIKAI MENEDZSER SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

A közúti, vasúti, vízi és légi járművek, valamint az építő- és anyagmozgató gépek gyártása, a gépekben végbemenő folyamatok kutatása, valamint ezen gépek és a belőlük

alakított géprendszerek biztonságos, a környezetvédelem és az energiagazdálkodás szempontjait is figyelembe vevő üzemeltetése, karbantartása és javítása terén dolgozó okleveles mérnökök számára a graduális képzést meghaladó szintű és mélységű ismeretek nyújtása, hogy munkájukat korszerű kutatási, vizsgálati, mérés- és adatfeldolgozási, modellezési módszerek birtokában, rendszerszemléleti alapokon, a modern tervezési, gyártási eljárásokkal számolva, az élettartamköltség fajlagos minimalizálására épülő átfogó gazdasági szemlélettel, a környezetvédelem új szempontjait érvényesítve, és az előre adott biztonsági, kockázati szintet tartva, egy magasabb szinten folytathassák alkotó, szervező és irányító tevékenységüket, felkészülhessenek a műszaki menedzseri feladatok ellátására.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Egyetemi szakmérnök, járműtechnikai menedzser szakon.

3. A képzésben résztvevők köre

A szakmai képzésre jelentkezhetnek

— a jelenleg is járműgépészeti, azaz autó-, vasút-, hajó- és repülőgépész, illetve építő- és anyagmozgató gépész tevékenységet folytató egyetemi végzettségű mérnökök,

— a BME Közlekedésmérnöki Karán egyetemi végzettséget szerzett mérnökök,

— a minimum kétéves közlekedési, illetve járműgépészeti vagy építő- és anyagmozgató gépészeti gyakorlattal rendelkező, nem szakirányú egyetemi végzettségű mérnökök a járműgépészeti alapismereteiket bizonyító felvételi vizsga alapján.

4. A képzési idő:

Legalább 3 szemeszter, 2700 órára, 90 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Matematika, gazdaságtan, méréselmélet, rendszertechnika.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Választható szakirányok szerint eltérően, menedzsment alapjai, jogi ismeretek, fenntartási rendszerek, minőségbiztosítás alapjai, költségelemzés, hibaelemzés, tendereztetés, vezetéstechnológia.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — gyakorlati jegyek megszerzéséből, vizsgák — beszámolók, kollokviumok — letételéből, diplomamunka elkészítéséből, valamint záróvizgából tevődik össze.

6.1. A diplomamunka

A diplomamunka a szakirányú képzettségnek megfelelő, eredményében írásosan is megjelenő, alkotó jellegű szakmai (tudományos, gazdasági, mérnöki, tervezési, esetleg kutatási vagy kutatásfejlesztési) feladat, amelynek megoldása a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, témavezető vagy konzulens irányításával kidolgozható, és igazolja azt, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörébe tartozó feladatok kreatív megoldására, önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt feltételek teljesítése, különösen:
— a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, beszámoló, min. 8. kollokvium stb.,
— a bíráló által elfogadott diplomamunka.

6.2.2. A záróvizsga részei:

— szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott, illetve választható tantárgyakból,
— a diplomamunka megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a diplomamunkára — annak megvédése eredményeként — adott érdemjegy, valamint a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

KARBANTARTÁSI ÉS JÁRMŰFENNTARTÁSI SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

Az új szemléletű és minőségi követelményeket támasztó termelésben és üzemeltetésben a karbantartás, járműfenntartás területén dolgozó mérnökök szakmai továbbképzése, azaz a modern karbantartáselmélet, a korszerű anyagok és technológiák, valamint a modern informatikai ismeretek elsajátítása, a gazdaságos, biztonságos és környezetkímélő, minőségi munkavégzéshez szükséges komplex ismeretek megszerzése.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Egyetemi szakmérnök, karbantartási és járműfenntartási szakon.

Karbantartási és járműfenntartási szakember.

3. A képzésben résztvevők köre

A képzésre egyetemi vagy főiskolai végzettséggel, szakirányú mérnök szakképzettséggel lehet jelentkezni.

4. A képzési idő

Legalább 3 szemeszter, 2700 órára, 90 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):
Matematika, korszerű anyagok, károsodásmélet.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Szereléstechológia, felületvédelem, környezetvédelem, karbantartási rendszerek és menedzsment.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — aláírások és gyakorlati jegyek megszerzéséből, vizsgák — beszámolók, kollokviumok — letételéből, diplomamunka elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A diplomamunka

A diplomamunka a szakirányú képzettségnek megfelelő, eredményében írásosan is megjelenő, alkotó jellegű szakmai (tudományos, mérnöki, tervezési, esetleg kutatási vagy kutatásfejlesztési) feladat, amelynek megoldása a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, témavezető vagy konzulens irányításával kidolgozható, és igazolja azt, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörébe tartozó feladatok kreatív megoldására, fejlesztésre, önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt feltételek teljesítése, különösen:
— a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, beszámoló, min. 8 kollokvium stb.,
— a bíráló által elfogadott diplomamunka.

6.2.2. A záróvizsga részei:

— szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott, illetve választható tantárgyakból,
— a diplomamunka megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a diplomamunkára — annak megvédése eredményeként — adott érdemjegy, valamint a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

KIVITELEZŐ SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

Olyan, az építés-kivitelezéssel és építési célú beruházással kapcsolatos munkakörben dolgozó, műszaki alapképzettséggel rendelkező szakemberek továbbképzése, akik a speciális ismeretanyag segítségével képesek a magas- és mélyépítési beruházások lebonyolításának tervezésére, szervezésére, irányítására és ellenőrzésére, a fejlesztés menedzselésére, az építési technológiák és építési folyamatok minőségének megtervezésére és biztosítására, a feladatok komplex megoldására, a társadalmi, környezeti, közgazdasági és jogi összefüggések figyelembevételével.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Egyetemi szakmérnök, kivitelező szakon.
Kivitelező szakember.

3. A képzésben résztvevők köre

Egyetemi oklevéllel rendelkező műszaki irányultságú mérnökök, (építő, építész stb.) és műszaki főiskolai végzettségű mérnökök.

4. A képzési idő

Legalább 3 szemeszter, 2700 órára, 90 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Új építőanyagok, új építőipari technológiák, építésgépesítés, új szakipari technológiák, építőipari matematikai gazdaságtan, vállalkozás az építés-kivitelezésben, magasépítéssel kapcsolatos mélyépítés, szállítás és anyaggazdálkodás, vállalkozási-jogi alapismeretek, építésprogramozás.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Építésbiztosítás, árképzési esettanulmányok, számítástechnika alkalmazása a kivitelezésben, építési hibák, minőségbiztosítás az építőiparban, vállalkozási esettanulmányok.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — aláírások és gyakorlati jegyek megszerzéséből, vizsgák — beszámolók, kollokviumok — letételéből, diplomamunka elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A diplomamunka

A diplomamunka a szakirányú képzettségnek megfelelő, eredményében írásosan is megjelenő, alkotó jellegű szakmai (tudományos, gazdasági, mérnöki, tervezési, esetleg kutatási vagy kutatásfejlesztési) feladat, amelynek megoldása a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, témavezető vagy konzulens irányításával kidolgozható, és igazolja azt, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörbe tartozó feladatok kreatív megoldására, fejlesztésre, önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt feltételek teljesítése, különösen:

- a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, beszámoló, min. 8 kollokvium stb.,
- a bíráló által elfogadott diplomamunka.

6.2.2. A záróvizsga részei:

- szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott, illetve választható tantárgyakból,
- a diplomamunka megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a diplomamunkára — annak megvédése eredményeként — adott érdemjegy, valamint a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

KORRÓZIÓS (EGYETEMI) SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

Olyan speciális ismeretekkel és szemléletmóddal rendelkező szakmérnökök képzése, akik a korábban megszerzett szakképzettségük és felsőfokú szakismeretük birtokában képesek az ipar és a gazdaság különböző területein felmerülő korróziós problémák megoldására.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Egyetemi szakmérnök, korróziós szakon.
Korróziós szakember.

3. A képzésben résztvevők köre

Egyetemi végzettséggel rendelkező mérnökök, továbbá vegyészek és kémiatechnológusok vehetnek részt a képzésben.

4. A képzési idő

Legalább 3 szemeszter, 2700 órára, 90 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Fizikai kémia és elektrokémia, fémtan, szerkezeti anyagok, korróziós alapismeretek, korróziós vizsgálati módszerek, korrózióvédelmi eljárások, laboratóriumi gyakorlatok.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Festés, festékbevonatok, inhibitorok, elektrokémiai védelem, galvanizálás, galvánbevonatok.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere:

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt aláírások, félévközi követelmények (gyakorlati jegyek) megszerzéséből, vizsgák letételéből, diplomamunka elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A diplomamunka

A diplomamunka a szakirányú képzettségnek megfelelő, írásban elkészítendő szakmai (mérnöki vagy kutatásfejlesztési) feladat, amelynek megoldása a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, témavezető és konzulens irányításával kidolgozható, és igazolja, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörbe tartozó feladatok kreatív megoldására, önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

- A tantervben előírt feltételek teljesítése, különösen:
- a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, beszámoló, min. 8 kollokvium stb.,
 - a bíráló által elfogadott diplomamunka.

6.2.2. A záróvizsga részei:

- szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott, illetve választható tantárgyakból,
- a diplomamunka megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a diplomamunkára — annak megvédése eredményeként — adott érdemjegy, valamint a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

**KÖZLEKEDÉS MŰSZAKI SZAKÉRTŐ SZAKIRÁNYÚ
TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI
KÖVETELMÉNYEI**

1. A képzési cél

Közlekedési szakterületen speciális ismeretekkel bíró szakmérnökök képzése a közlekedési rendszerek, járművek tervezésével, gyártásával, üzemeltetésével, fenntartásával kapcsolatos szakértések elvégzésére, a balesetelemzés, járműértékelés, járműjavítás területén az igazságügyi szervek támogatására.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Egyetemi szakmérnök, közlekedés műszaki szakértő szakon.

Közlekedés műszaki szakértő.

3. A képzésben résztvevők köre

A képzésre felsőfokú gépész képzésben, elsősorban a BME Közlekedésmérnöki Karán egyetemi végzettséget és szakképzettséget szerzett szakemberek jelentkezhetnek.

4. A képzési idő

Legalább 3 szemeszter, 2700 órára, 90 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Matematika, jogi ismeretek, számítógép alkalmazása, rendszertechnika, bűnügyi technikai ismeretek.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Járműkarok, kárelemzés, baleseti helyszínelés, adatfeldolgozás, kötött pályás járművek, személyi sérülések, repülőgépek, repülőgép vizsgálatok.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — aláírások és gyakorlati jegyek megszerzéséből, vizsgák — beszámolók, kollokviumok — letételéből, diplomamunka elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A diplomamunka

A diplomamunka a szakirányú képzettségnek megfelelő, eredményében írásosan is megjelenő, alkotó jellegű szakmai (tudományos, mérnöki, tervezési, esetleg kutatási vagy kutatásfejlesztési) feladat, amelynek megoldása a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetköz-

zi szakirodalom tanulmányozásával, témavezető vagy konzulens irányításával kidolgozható, és igazolja azt, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörébe tartozó feladatok kreatív megoldására, fejlesztésre, önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt feltételek teljesítése, különösen:
— a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, beszámoló, min. 8. kollokvium stb.,
— a bíráló által elfogadott diplomamunka.

6.2.2. A záróvizsga részei:

— szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott, illetve választható tantárgyakból,
— a diplomamunka megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a diplomamunkára — annak megvédése eredményeként — adott érdemjegy, valamint a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

**KÖZLEKEDÉSÉPÍTŐ SZAKIRÁNYÚ
TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI
KÖVETELMÉNYEI**

1. A képzési cél

A közlekedésépítéssel kapcsolatos szakismeretek elmélyítése, illetve új ismeretek nyújtása. Elvégzése mindazon mérnökök számára hasznos, akik a szárazföldi közlekedési ágazatok pályáinak építésével, beruházásaival, karbantartásával, igazgatásával, fejlesztésével, szabályozásával foglalkoznak. A továbbképzési szak elvégzése a gyakorlati ismereteken felül alapot ad az egyéni továbbképzéshez, átképzéshez, tudományos tevékenységhez.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Egyetemi szakmérnök, közlekedésépítő szakon.
Közlekedésépítő szakember.

3. A képzésben résztvevők köre

A szakiránynak megfelelő egyetemi vagy főiskolai végzettséggel rendelkező mérnökök.

4. A képzési idő

Legalább 3 szemeszter, 2700 órára, 90 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” meg-

jelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és speciális törzsanyag (40—50%):

Számítástechnika és alkalmazott matematika, gazdaságtan, közlekedéstan, környezetvédelem, építési ismeretek, tervezési ismeretek, üzemeltetési és fenntartási ismeretek.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Kezelői és igazgatási ismeretek, városi közlekedés, területfejlesztés, laboratórium, közlekedés-élettan és lélektan, környezetgazdálkodás. A specializáció a képzési szakirányokra ágazik el.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — aláírások és gyakorlati jegyek megszerzéséből, vizsgák letételéből, diplomamunka elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A diplomamunka

A diplomamunka a szakirányú képzettségnek megfelelő, eredményében tervekben és írásosan is megjelenő, alkotó jellegű szakmai (tudományos, gazdasági, mérnöki, tervezési, esetleg kutatási vagy kutatásfejlesztési) feladat, amelynek megoldása a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, témavezető vagy konzulens irányításával kidolgozható, és igazolja azt, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörébe tartozó feladatok kreatív megoldására, önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt feltételek teljesítése, különösen:

— a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, beszámoló, min. 8 kollokvium stb.,

— a bíráló által elfogadott diplomamunka.

6.2.2. A záróvizsga részei:

— szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott, illetve választható tantárgyakból,

— a diplomamunka megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a diplomamunkára — annak megvédése eredményeként — adott érdemjegy, valamint a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

KÖZLEKEDÉSI MENEDZSER GAZDASÁGI MÉRNÖK SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

A képzés célja a műszaki egyetemeken, illetve főiskolákon végzett, a közlekedés, szállítás, logisztika különböző területein dolgozó mérnökök szakirányú továbbképzése, akik a menedzsment ismereteknek és szemlélet elsajátításával szakmai munkájukat eredményesebben képesek végezni.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Egyetemi szakmérnök, közlekedési menedzser gazdasági mérnök szakon.

Közlekedési menedzser.

3. A képzésben résztvevők köre

A képzésben egyetemi, főiskolai végzettséggel, műszaki szakképzettséggel lehet részt venni.

4. A képzési idő

Legalább 3 szemeszter, 2700 ósszóra, 90 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Vállalati gazdaságtan, menedzsment alapjai, döntéselőkészítés alapjai, jogi ismeretek.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Szállítási logisztika, munkajog, tárgyalástechnika, vállalkozási ismeretek, adózási ismeretek, marketing a logisztikában, vállalati logisztika, légiforgalmi irányítás.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — gyakorlati jegyek megszerzéséből, vizsgák — beszámolók, kollokviumok — letételéből, diplomamunka elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A diplomamunka

A diplomamunka a szakirányú képzettségnek megfelelő, eredményében írásosan is megjelenő, alkotó jellegű szakmai (tudományos, gazdasági, mérnöki, tervezési, esetleg kutatási vagy kutatásfejlesztési) feladat, amelynek megoldása a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, témavezető vagy konzulens irányításával kidolgozható, és igazolja azt,

hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörébe tartozó feladatok kreatív megoldására, önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt feltételek teljesítése, különösen:

- a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, beszámoló, min. 8. kollokvium stb.,
- a bíráló által elfogadott diplomamunka.

6.2.2. A záróvizsga részei:

- szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott, illetve választható tantárgyakból,
- a diplomamunka megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a diplomamunkára — annak megvédése eredményeként — adott érdemjegy, valamint a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

MINŐSGMENEDEZSMENT SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

Felsőfokú végzettséggel és gyakorlati tapasztalattal, ismeretekkel rendelkező szakmérnökök képzése, akik saját szakterületükön, termelő-gyártó, tervező-fejlesztő, szolgáltató rendszerekben alkotó módon képesek felhasználni a képzés során kapott elméleti alapokat és gyakorlati módszereket a kutatásban és tervezésben, a gyártmány-, gyártás-, szolgáltatásfejlesztésben, az általuk menedzselt rendszerek és folyamatok folyamatos javításában. A termelés, gyártás, szolgáltatásnyújtás, illetve ezek eredményének értékesítése során jobb és állandóbb minőségű, piacképesebb, nagyobb megbízhatóságú termékek és szolgáltatások tervezésével, megvalósításával, gyártásával, piaci realizálásával foglalkozó rendszereket minőség és megbízhatóság oldaláról szabályozottabb módon képesek megtervezni, kivitelezni és működtetni, menedzselni.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Egyetemi szakmérnök, minőségmenedzsment szakon.
Minőségmenedzsment szakember.

3. A képzésben résztvevők köre

A képzésben egyetemi vagy főiskolai végzettséggel, elsősorban műszaki szakképzettséggel lehet részt venni. Egyes speciális esetekben más feltételek (pl. nem műszaki jellegű szakképzettség esetén kiegészítő előképzés; az adott szakterületen 2—3 éves gyakorlat) is támaszthatók.

4. A képzési idő

Legalább 3 szemeszter, 2700 órára, 90 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

A mérnöki gazdaságtan, a vállalkozásgazdaságtan, a humán-, stratégiai, termelés- és technológiai, projekt- és minőségmenedzsment (jog, közgazdaságtan, környezetvédelem, EU-ismeretek, marketing, számvitel, pénzügyek, döntés, tanúsítás, akkreditálás, szabványosítás).

Speciális szakismeret (50—60%):

A minőség- és megbízhatóság menedzsment, a kvantitatív módszerek a kockázat és megbízhatóság, az irányítás- és szabályozáselmélet.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt, részben egymásra épülő, részben egymástól független, aláírások és gyakorlati jegyek megszerzéséből, vizsgák, beszámolók, kollokviumok letételéből, diplomamunka elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A diplomamunka

A diplomamunka követelménye olyan gyakorlati feladat megoldása, amely a szak- és a korábbi alaptanulmányokra támaszkodva, kiegészítve a szakirodalom és a gyakorlati megvalósítás körülményeinek elemzésével, önálló alkotó-fejlesztő munkával, konzulensi segítséggel egy fél-év alatt elvégezhető. A diplomamunkának igazolnia kell, hogy szerzője a választott szűkebb területen, témában jártas az idevonatkozó szakirodalomban, képes a tanult ismeretanyag gyakorlati, alkotó alkalmazására, menedzseri szintű összefogására, színvonalas problémamegoldásra.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

- A tantervben előírt feltételek teljesítése, különösen:
- a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, beszámoló, min. 8 kollokvium stb.,
 - a bíráló által elfogadott diplomamunka.

6.2.2. A záróvizsga részei:

- szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott, illetve választható tantárgyakból,
- a diplomamunka megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a diplomamunkára — annak megvédése eredményeként — adott érdemjegy, valamint a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

MUNKAVÉDELMI SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

Mérnökök számára a graduális képzést meghaladó szintű és mélységű munkavédelmi (munkabiztonsági és foglalkozásügyi) szakismeretek nyújtása. A korszerű kutatási, vizsgálati, tervezési és mérési módszerek, valamint a társ-tudományok (ergonómia, tűzvédelem, környezetvédelem) alapvető ismereteinek elsajátíttatása annak érdekében, hogy a munkavédelmi szakterület és a hozzá kapcsolódó területek jogi szabályozásának átfogó ismeretében preventív, gazdasági és humán szemlélettel folytathassák alkotó, szervező, irányító, felügyeleti munkájukat, tanulmányaik lezárásával jogosulttá váljanak azon munkakörök betöltésére, illetve olyan feladatok végrehajtására, amelyek ellátását a vonatkozó jogszabályok felsőfokú munkavédelmi szakképesítéshez kötik.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Egyetemi szakmérnök, munkavédelmi szakon.

Munkavédelmi szakember.

3. A képzésben résztvevők köre

A képzésben egyetemi vagy főiskolai végzettséggel, mérnök szakképzettséggel lehet részt venni.

4. A képzési idő

Legalább 3 szemeszter, 2700 órára, 90 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Megbízhatóságelmélet és kockázatelemzés, minőség-biztosítás, munkaélettan, munkavédelmi jog és igazgatás.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Zaj- és rezgésvédelem, villamosság biztonságtechnikája, vegyi folyamatok biztonságtechnikája, anyagmozgatás, világítástechnika.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — gyakorlati jegyek megszerzéséből, vizsgák — beszámolók, kollokviumok — letételéből, diplomamunka elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A diplomamunka

A diplomamunka a szakirányú képzettségnek megfelelő, eredményében írásosan is megjelenő, alkotó jellegű szakmai (tudományos, gazdasági, mérnöki, tervezési, esetleg kutatási vagy kutatásfejlesztési) feladat, amelynek megoldása a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, témavezető vagy konzulens irányításával kidolgozható, és igazolja azt, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörébe tartozó feladatok kreatív megoldására, önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt feltételek teljesítése, különösen:

— a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, beszámoló, min. 8. kollokvium stb.,

— a bíráló által elfogadott diplomamunka.

6.2.2. A záróvizsga részei:

— szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott, illetve választható tantárgyakból,

— a diplomamunka megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a diplomamunkára — annak megvédése eredményeként — adott érdemjegy, valamint a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

MŰEMLEKVÉDELMI SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

A nemzeti kultúra részét képező műemlékek kutatásával, a helyreállítás komplex folyamatával és hatósági felügyeletével kapcsolatos elméleti és gyakorlati ismeretek fejlesztésével foglalkozó szakemberek szakirányú továbbképzése a műemlékvédelem szakmai színvonalának emelése. Régióinkban egyedülálló, magyar nyelvű, egyetemi színvonalú szervezett képzés a műemlékvédelmi szakképzettség megszerzésére.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Egyetemi szakmérnök, műemlékvédelmi szakon.

Műemlékvédelmi szakképesítésű (szakképzettség megjelöléssel).

3. A képzésben résztvevők köre

Egyetemi végzettséggel rendelkező építészmérnökök, építőmérnökök, valamint egyetemi végzettséggel rendel-

kező régészek, művészettörténészek, restaurátorok, néprajzosok, múzeológusok és jogászok.

4. A képzési idő:

Legalább 3 szemeszter, 2700 órára, 90 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Múzeológia és segédtudományai, a történelem forrásai és segédtudományai, építési alapismeretek, az építéskivitelezés alapjai.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Magyar építészettörténet; műemlékvédelem elmélete és gyakorlata; történeti korok anyag- és szerkezetana- tervezési módszerei; műemléki feltárások módszerei; konzerválási eljárások; műtárgytörténet és védelem; műemléki környezet; történeti kertek; történeti települések védelme és rekonstrukciója; néprajz.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — aláírások és gyakorlati jegyek megszerzéséből, vizsgák — beszámolók, kollokviumok — letételéből, diplomamunka elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A diplomamunka

A diplomamunka a szakirányú képzettségnek megfelelő, eredményében írásosan is megjelenő, alkotó jellegű szakmai feladat, amelynek megoldása a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, témavezető vagy konzulens irányításával kidolgozható, és igazolja azt, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörbe tartozó feladatok kreatív megoldására, fejlesztésére, önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt feltételek teljesítése, különösen:

- a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, beszámoló, min. 8 kollokvium stb.,
- a bíráló által elfogadott diplomamunka.

6.2.2. A záróvizsga részei:

- szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott, illetve választható tantárgyakból,
- a diplomamunka megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a diplomamunkára — annak megvédése eredményeként — adott érdemjegy, valamint a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

MŰSZAKI DIAGNOSZTIKAI SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

A telepített gépek, gépi berendezések, a mobil gépek és járművek üzemeltetése, fenntartása (karbantartás és javítás) területén dolgozó mérnökök továbbképzése, a graduális képzés tananyagán túlmutató mélységben ismeretek biztosítása a gépek, berendezések, járművek szerkezete és működése alapján azok üzemeltetéséhez és fenntartásához kapcsolódó műszaki diagnosztika elméletéről, a diagnosztikai eljárásokról és azok gyakorlatban való alkalmazásáról ahhoz, hogy a végzett hallgatók képesek legyenek az adott rendszerek tervezésére, fejlesztésére, irányítására.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Egyetemi szakmérnök, műszaki diagnosztikai szakon.
Műszaki diagnosztikai szakember.

3. A képzésben résztvevők köre

Főiskolai vagy egyetemi végzettséggel, mérnöki szakképzettséggel és kétéves üzemi gyakorlattal rendelkezők.

4. A képzési idő

Legalább 3 szemeszter, 2700 órára, 90 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):
Matematika, gépészeti rendszertechnika, karbantartási elmélet.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Műszaki diagnosztikai mérések alapjai, informatika és számítástechnika, alkalmazott diagnosztikai rendszerek.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — aláírások és gyakorlati jegyek megszerzéséből,

vizsgák — beszámolók, kollokviumok — letételéből, diplomamunka elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A diplomamunka

A diplomamunka a szakirányú képzettségnek megfelelő, eredményében írásosan is megjelenő, alkotó jellegű szakmai (tudományos, mérnöki, tervezési, esetleg kutatási vagy kutatásfejlesztési) feladat, amelynek megoldása a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, témavezető vagy konzulens irányításával kidolgozható, és igazolja azt, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörébe tartozó feladatok kreatív megoldására, fejlesztésre, önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt feltételek teljesítése, különösen:

- a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, beszámoló, min. 8 kollokvium stb.,
- a bíráló által elfogadott diplomamunka.

6.2.2. A záróvizsga részei:

- szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott, illetve választható tantárgyakból,
- a diplomamunka megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a diplomamunkára — annak megvédése eredményeként — adott érdemjegy, valamint a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

REAKTORTECHNIKA SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

Olyan, környezetvédelmi szemléletmóddal és a szak elvégzése során szerzett speciális ismeretekkel rendelkező szakmérnökök képzése, akik az egyetemi, illetve főiskolai képzésük keretében szerzett ismereteik birtokában képesek a kutató-, illetve az atomerőművi reaktorok fizikai, hőtechnikai, termohidraulikai, technikai, technológiai felhasználási és üzemeltetési feladatainak korszerű megoldására, alkotó módon képesek részt venni a kutató- és erőművi reaktorok fizikai számításában, tervezésében, a reaktorokkal kapcsolatos sugárvédelmi számításokban, a reaktorok üzemeltetésében és karbantartásában. E célok eléréséhez a hallgatók az elméleti képzésen túl jelentős gyakorlati készséget szerezhetnek a korszerű eszközökkel végrehajtott nagyszámú laboratóriumi mérés során.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Egyetemi szakmérnök, reaktortechnika szakon.
Reaktortechnikai szakember.

3. A képzésben résztvevők köre

A képzésben olyan egyetemi, illetve főiskolai végzettséggel rendelkező mérnökök vagy természettudományi oklevéllel rendelkező fizikusok és vegyészek vehetnek részt, akik rendelkeznek legalább két év szakmai gyakorlattal.

4. A képzési idő:

Legalább 3 szemeszter, 2700 órára, 90 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Alkalmazott matematika, reaktorfizika, reaktorfizikai számítások, műszaki hőtan, irányítástechnika.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Nukleáris mérés technika, mérési adatok kiértékelése, sugárvédelem és dozimetria, környezetvédelem, reaktortechnika, atomerőművek felépítése és üzemtana.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — aláírások és gyakorlati jegyek megszerzéséből, vizsgák — beszámolók, kollokviumok — letételéből, diplomamunka elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A diplomamunka

A diplomamunka a szakirányú képzettségnek megfelelő, eredményében írásosan is megjelenő, alkotó jellegű mérnöki feladat, amelynek megoldása a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, témavezető vagy konzulens irányításával kidolgozható, és igazolja azt, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörébe tartozó feladatok kreatív megoldására, önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt feltételek teljesítése, különösen:

- a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, beszámoló, min. 8 kollokvium stb.,
- a bíráló által elfogadott diplomamunka.

6.2.2. A záróvizsga részei:

- szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott, illetve választható tantárgyakból,
- a diplomamunka megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a diplomamunkára — annak megvédése eredményeként — adott érdemjegy, valamint a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

SZAKFORDÍTÓ-TOLMÁCS SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

A képzési forma a szakfordítótolmács képzésben résztvevő hallgatókat felkészíti a szakképzettségüknek megfelelő fordító-, információközvetítő feladatok, a mérnöki és az egyéb szakirányú tevékenységgel összefüggő szakjellegű tárgyalás, tolmácsolás végzésére egy idegen nyelvből. Képesít a külön jogszabályban előírt szakfordító és tolmács munkakörök betöltésére.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Idegen nyelv (megjelölve az adott nyelvet) — magyar szakfordító-tolmács.

3. A képzésben résztvevők köre

Egyetemi vagy főiskolai végzettséggel, mérnöki vagy egyéb műszaki jellegű szakirányú szakképzettséggel és középfokú nyelvvizsgával rendelkezők vehetnek részt a képzésben.

4. A képzési idő

Legalább 3 szemeszter, 2700 ósszóra, 90 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Idegen nyelv, általános fordítás, tolmácsolás, alkalmazott nyelvészet, anyanyelv.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Szaknyelv, szakfordítás, kontrasztív és funkcionális nyelvtan, szakmai kommunikáció, terminológia, tárgyalástechnika, kulturális és gazdasági háttérismeretek.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — aláírások és gyakorlati jegyek megszerzéséből, vizsgák — beszámolók, kollokviumok — letételéből, diplomamunka elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A diplomamunka

Kb. 20 gépelt oldal (30000 n) terjedelmű szakszöveg fordítása idegen nyelvről magyarra.

Kb. 5 gépelt oldal (7500 n) terjedelmű szakszöveg fordítása magyarról idegen nyelvre.

A fordítandó szövegeket a hallgató saját szakterületének megfelelően választja ki a szakmai konzulens véleményének figyelembevételével és a fordítás tárgyát vezető tanár jóváhagyásával. A megkívánt végeredmény nyomdakész fordítás.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt feltételek teljesítése: gyakorlati jegyek; vizsgák: beszámolók, kollokviumok; házi feladatok: fordítás, kiadvány-előkészítés, szakmai dokumentáció.

6.2.2. A záróvizsga részei:

- I. Idegen nyelv: írásbeli vizsga, szóbeli vizsga.
- II. Fordítás: zárthelyi dolgozat, diploma fordítás.
- III. Tolmácsolás: szóbeli vizsga, tárgyalás.

6.2.3. A záróvizsga (képesítő vizsga) eredménye

A vizsgáztató bizottság által az írásbeli vizsgákra, valamint a diploma fordításra, annak megvédése eredményeként adott érdemjegyek és a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

SZERKEZETÉPÍTŐ SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

Az egyetemi végzettségű gyakorló (tervező, kivitelező vagy kutató) mérnökök továbbképzése, akik az acél- és vasbeton szerkezettervezés, gyártás, illetve építés-kivitelezés, felülvizsgálat és az esetleges megerősítés feladatait euromérnöki követelmények színvonalán képesek teljesíteni.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Egyetemi szakmérnök, szerkezetépítő szakon.
Szerkezetépítő szakember.

3. A képzésben résztvevők köre

A képzésben egyetemi vagy főiskolai oklevéllel rendelkező tervező, kivitelező vagy kutató mérnökök vehetnek

részt. Műszaki egyetemi oklevéllel nem rendelkezők jelentkezők számára különbozoti vizsga (vizsgák) is előírható(k).

4. A képzési idő

Legalább 3 szemeszter, 2700 összóra, 90 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Jogi és gazdasági, informatika, valószínűség- és mértezés-elmélet, kommunikáció, szerkezettervezés.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Anyagtani és technológiai ismeretek, vasbeton, acél-, fa-, műanyag szerkezetek tervezése, gyártása-kivitelezése, felújítása és megerősítése, a szerkezetek állékonysága, statikája és dinamikája, alapozása, korrózióvédelme és tűzállósága.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt aláírások megszerzéséből, írásbeli és szóbeli vizsgák letételéből, diplomamunka elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A diplomamunka

A diplomamunka a szakirányú képzettségnek megfelelő, eredményében írásosan is megjelenő, alkotó jellegű szakmai (tudományos, gazdasági, mérnöki, tervezési, kutatási vagy kutatásfejlesztési) feladat, amelynek megoldása a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, témavezető vagy konzulens irányításával kidolgozható, és igazolja azt, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörbe tartozó feladatok kreatív megoldására, önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt feltételek teljesítése, különösen:
— a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, beszámoló, min. 8 kollokvium stb.,
— a bíráló által elfogadott diplomamunka.

6.2.2. A záróvizsga részei:

— szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott, illetve választható tantárgyakból,
— a diplomamunka megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a diplomamunkára — annak megvédése eredményeként — adott érdemjegy, valamint a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

SZÍNDINAMIKAI SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

Olyan szakemberek képzése, akik az ember, szín és épített környezet kölcsönös viszonyának megismerésével alkalmassá válnak arra, hogy önálló tervezőként vagy képzőművészeti, illetve iparművészeti főiskolát végzetek esetében együttműködve tervező építészekkel, az épített környezetet a színek értő alkalmazása révén emberibbé és esztétikusabbá tegyék, vagy más szakmájúak esetén, szakterületükön, a színek speciális szakértői legyenek. A színes környezet tervezés sajátos szakmai profilját a műszaki (építész) és művészeti (képzőművész) alapképzettséggel rendelkező szakemberek közös, interdiszciplináris jellegű tevékenysége határozza meg.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Egyetemi szakmérnök, színdinamikai szakon.
Színdinamikai szakértő.

3. A képzésben résztvevők köre

A képzésben műszaki egyetemen vagy képző- és iparművészeti felsőfokú intézményben szerzett szakképzettséggel rendelkezők vehetnek részt.

4. A képzési idő

Legalább 3 szemeszter, 2700 összóra, 90 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Színdinamika (színingertér, színérzettér, színrendszerek, színkeverés, színpreferencia, színasszociáció, élettani hatás, színharmónia törvények, színdinamikai környezet-elmélet), formaelmélet (pont, vonal, felület, tér, formastruktúrák, térstruktúrák), vizuális kompozíció (szín, forma, sík és térkompozíciók elmélete), rajzolás és festés (látvány és valóság, ábrázoláselmélet, grafit, szén, aquarell, guache, tempera, collage).

Speciális szakismeretek (50—60%):

Színmérés, látáselemzés, színes építőanyagok, speciális építészettörténet, fénymillió, ipari forma, ergonómia, számítógépes színmegjelenítés, ökológiai tervezés, építészvitelezés speciális kérdései, építéstechnológiák, festékek, társzművészetek, környezetesztétika, vizuális érzékszaldások, szín és mozgás, szín és zene.

Művészeti gyakorlatok tárgyai: kerámia, tűzzománc, szitanyomás.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — aláírások és gyakorlati jegyek megszerzéséből, vizsgák — beszámoló, kollokviumok — letételéből, diplomamunka elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A diplomamunka

A diplomamunka a szakirányú képzettségnek megfelelő, eredményében rajzban, festett formában és írásosan is megjelenő, alkotó jellegű szakmai (tudományos, tervezési, esetleg kutatási vagy kutatásfejlesztési) feladat, amelynek megoldása a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, témavezető vagy konzulens irányításával kidolgozható, és igazolja azt, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörébe tartozó feladatok kreatív megoldására, önálló szakmai munka elvégzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt feltételek teljesítése, különösen:

- a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, beszámoló, min. 8 kollokvium stb.,
- a bíráló által elfogadott diplomamunka.

6.2.2. A záróvizsga részei:

- szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott, illetve választható tantárgyakból,
- a diplomamunka megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a diplomamunkára — annak megvédése eredményeként — adott érdemjegy, valamint a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

ÜZEMI LOGISZTIKAI SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

A praktizáló mérnökök számára a logisztikai rendszerek tervezéséhez, üzemeltetéséhez szükséges ismeretek és jártasság megszerzésének biztosítása.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Egyetemi szakmérnök, üzemi logisztikai szakon.

3. A képzésben résztvevők köre

Egyetemi végzettségű műszaki mérnökök.

4. A képzési idő

Legalább 3 szemeszter, 2700 órára, 90 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Matematika, számítógép alkalmazás.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Marketing, EU-csatlakozás feltételei, vállalkozási és jogi ismeretek, minőségbiztosítás, készletgazdálkodási és raktározási rendszerek.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — aláírások és gyakorlati jegyek megszerzéséből, vizsgák — beszámoló, kollokviumok — letételéből, diplomamunka elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A diplomamunka

A diplomamunka a szakirányú képzettségnek megfelelő, eredményében írásosan is megjelenő, alkotó jellegű szakmai (tudományos, mérnöki, tervezési, esetleg kutatási vagy kutatásfejlesztési) feladat, amelynek megoldása a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, témavezető vagy konzulens irányításával kidolgozható, és igazolja azt, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörébe tartozó feladatok kreatív megoldására, fejlesztésre, önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt feltételek teljesítése, különösen:

- a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, beszámoló, min. 8 kollokvium stb.,
- a bíráló által elfogadott diplomamunka.

6.2.2. A záróvizsga részei:

- szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott, illetve választható tantárgyakból,
- a diplomamunka megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a diplomamunkára — annak megvédése eredményeként — adott érdemjegy, valamint a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

VÁROSEPÍTÉS-VÁROSGAZDASÁG SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

A Városépítés-városgazdaság szakirányú továbbképzési szak célja olyan szakmérnökök képzése, akik okleveles építészmérnöki, építőmérnöki vagy kertészmérnöki szakképzettségük birtokában képesek a szakterület legkorszerűbb, elméleti és gyakorlati ismereteinek elsajátításra. A továbbképzés szakmai anyaga kiterjed a települések fejlesztésére és rendezésére, üzemeltetésére, megújítására, a fejlesztés menedzselésére, valamint mindezek társadalmi, ökológiai, műszaki, közgazdasági és jogi összefüggéseire is.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Egyetemi szakmérnök, városépítési-városgazdasági szakon.

Városépítési-városgazdasági szakember.

3. A képzésben résztvevők köre

A képzésben elsősorban műszaki jellegű egyetemi, ezen belül építészmérnöki, építőmérnöki vagy kertépítő mérnöki oklevéllel rendelkező szakemberek vehetnek részt, akik szakterületükön legalább két éves gyakorlattal rendelkeznek, de jelentkezhetnek más egyetemi végzettséggel vagy műszaki jellegű főiskolai végzettséggel rendelkező szakemberek is.

4. A képzési idő

Legalább 3 szemeszter, 2700 ósszóra, 90 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

A településfejlődés jelenlegi tendenciái településfejlesztés és menedzsment településpolitika és közigazgatás városgazdaság és üzemeltetés a településtervezés intézményi rendszere és jogi alapjai települési környezetvédelem, környezeti hatástanulmány településrendezés és városépítészet.

Speciális szakismertek (50—60%):

Szakági tervezés — infrastruktúra, városmegújítás, rehabilitáció, települési értékvédelem, településszociológia, a közösségi részvétel formái, regionális folyamatok és a területfejlesztés intézményi rendszere, módszertan, informatika.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — aláírások és gyakorlati jegyek megszerzéséből, vizsgák — beszámolók, kollokviumok — letételéből, diplomamunka elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A diplomamunka

A diplomamunka a szakirányú képzettségnek megfelelő témában önállóan elkészített szakmai tudományos vagy kutatási feladat, ami a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, témavezető vagy konzulens irányításával kidolgozható, és igazolja azt, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörbe tartozó feladatok kreatív megoldására és önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt feltételek teljesítése, különösen:
— a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, beszámoló, min. 8 kollokvium stb.,
— a bíráló által elfogadott diplomamunka.

6.2.2. A záróvizsga részei:

— szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott, illetve választható tantárgyakból,
— a diplomamunka megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a diplomamunkára — annak megvédése eredményeként — adott érdemjegy, valamint a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

VILLAMOS GÉPEK ÉS HAJTÁSOK SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

Olyan szakmérnökök képzése, akik a korábban megszerzett egyetemi szakképzettségük és szakismereteik birtokában magas fokon képesek villamos gépek és hajtások területén jelentkező feladatok megoldására, ezen belül optimális, energiatakarékos és hálózatbarát rendszerek tervezésére, kivitelezésére, korábban üzembe helyezett rendszerek korszerűsítésére, üzemeltetési problémák

okainak behatárolására. A képzés súlyozott területeit alkotják a számítógépes adatgyűjtés, a modellezés, az optimális üzemviszonyok számítógépes meghatározása, illetve beállítása, a mikroszámítógépes hajtásirányítás különleges lehetőségeinek és korlátainak bemutatása.

A képzés célkitűzése, továbbá olyan gazdasági, jogi és szervezési ismeretek elsajátítása, amely a szakmai ismeretekkel együtt lehetővé teszi a végzett szakmérnökök részvételét a nemzetközi fejlesztési, gyártási együttműködésekben is.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Egyetemi szakmérnök, villamos gépek és hajtások szakon.

Villamos gépek és hajtások szakember.

3. A képzésben résztvevők köre

Egyetemi oklevéllel rendelkező műszaki szakképzettségű, illetve irányultságú szakemberek.

4. A képzési idő

Legalább 3 szemeszter, 2700 ósszóra, 90 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Számítógépes mezőszimuláció, numerikus módszerek, villamos gépek és félvezetős hajtások rendszerelmélete és modellezése, CAD alkalmazások, különleges anyagok és technológiák, számítógépes mérés és diagnosztika.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Frekvenciaváltós villamos hajtások, környezetvédelem és monitoring, a mechatronika villamos gépei és hajtásai, menedzsment mérnököknek, mikroszámítógépes hajtásirányítás.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — félévközi jegyek megszerzéséből, vizsgák — beszámolók, kollokviumok — letételéből, diplomamunka elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A diplomamunka

A diplomamunka a szakirányú képzettségnek megfelelő, eredményében írásosan is megjelenő, alkotó jellegű szakmai (tudományos gazdasági, mérnöki, tervezési, esetleg kutatási vagy kutatásfejlesztési) feladat, amelynek megoldása a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, témavezető

vagy konzulens irányításával kidolgozható, és igazolja azt, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörébe tartozó feladatok kreatív megoldására, önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt feltételek teljesítése, különösen:

— a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, beszámoló, min. 8 kollokvium stb.,

— a bíráló által elfogadott diplomamunka.

6.2.2. A záróvizsga részei:

— szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott, illetve választható tantárgyakból,

— a diplomamunka megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a diplomamunkára — annak megvédése eredményeként — adott érdemjegy, valamint a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

VILLAMOSENERGETIKAI GÉPEK ÉS BERENDEZÉSEK SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

Olyan szakmérnökök képzése, akik a korábban megszerzett egyetemi szakképzettségük birtokában magas fokon képesek a villamosenergia-átalakítók és a villamosenergia-rendszerek szakterületére eső feladatok megoldására.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Egyetemi szakmérnök, villamosenergetikai gépek és berendezések szakon.

Villamosenergetikai gépek és berendezések szakember.

3. A képzésben résztvevők köre

Egyetemi oklevéllel rendelkező műszaki szakképzettségű, illetve irányultságú szakemberek.

4. A képzési idő

Legalább 3 szemeszter, 2700 ósszóra, 90 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Számítógépes mérnöki tervezés és rajzolás (CAD—CAM), számítógépes mérés és diagnosztika, vállalkozás-gazdaságtan, jogi ismeretek, mérnöki menedzsment, szakmai idegen nyelv, számítógépes mezőszimuláció, gépészeti ismeretek, különleges anyagok és technológiák, szigetelés-technika, gázkisülések fizikája, monitoring és környezet-kímélés, minőségbiztosítás.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Villamos forgógépek és hajtások szakirányban: nagy villamos forgógépek, modellezés és rendszerelmélet, frekvenciaváltás villamos hajtások, szervó- és robothajtások és gépeik.

Nagyfeszültségű transzformátorok és berendezések szakirányban: nagyfeszültségű védelmek, transzformátorok és mérőváltók, nagyfeszültségű kapcsolókészülékek, nagyfeszültségű vizsgálati módszerek.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — félévközi jegyek megszerzéséből, vizsgák — beszámoló, kollokviumok — letételéből, diplomamunka elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A diplomamunka

A diplomamunka a szakirányú képzettségnek megfelelő, eredményében írásosan is megjelenő, alkotó jellegű szakmai (tudományos, gazdasági, mérnöki, tervezési, esetleg kutatási vagy kutatásfejlesztési) feladat, amelynek megoldása a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, témavezető vagy konzulens irányításával kidolgozható, és igazolja azt, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörébe tartozó feladatok kreatív megoldására, önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt feltételek teljesítése, különösen:
— a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, beszámoló, min. 8 kollokvium stb.,
— a bíráló által elfogadott diplomamunka.

6.2.2. A záróvizsga részei:

— szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott, illetve választható tantárgyakból,
— a diplomamunka megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a diplomamunkára — annak megvédése eredményeként — adott érdemjegy, valamint a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

VÍZÉPÍTŐ SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

A szakirányú továbbképzési szak célja olyan szakmérnökök képzése, akik feladataikat az adott tudományterület legújabb elméleti és gyakorlati eredményeinek ismeretében, azokat alkalmazva magas szakmai színvonalon tudják megoldani. A továbbképzés közös alapképzés és szakmai törzsanyag elsajátítása után az egyes ágazatoknak megfelelő területeken biztosít szakképzést. Az oktatás során kiemelt szerepet kapnak az egyes művek üzemeltetésének, fenntartásának és rekonstrukciójának feladatai. Az egyes ágazatokon belül a választható tárgyak felvétele elősegíti, hogy a hallgatók egy adott szűkebb szakterületen belül is továbbmélyítsék ismereteiket, és munkakörüket magasabb szakmai színvonalon láthassák el.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Egyetemi szakmérnök, vízépítő szakon.
Vízépítő szakember.

3. A képzésben résztvevők köre

Szakirányú műszaki egyetemen vagy műszaki főiskolán szerzett szakképzettség. Azok számára, akik nem szakirányú egyetemi vagy főiskolai szakképzettséggel rendelkeznek különbözeti vizsgák írhatók elő, egyéni elbírálás alapján.

4. A képzési idő

Legalább 3 szemeszter, 2700 órára, 90 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés fő tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Matematika és modellezés, alkalmazott számítástechnika, vízkészlet-gazdálkodás, vízjog, a környezetvédelem alapjai, környezetgazdálkodás.

Speciális szakismeretek (50—60%):

A speciális szakismeretek oktatása választható ágazatok keretében történik. Ezek a következők:

Vízellátás-csatornázás ágazat, vízépítési műtárgyak ágazat, mezőgazdasági vízépítés ágazat, vízgazdálkodási és környezetvédelmi ágazat, vízkészletföltárás ágazat.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — aláírások és gyakorlati jegyek megszerzéséből,

vizsgák — beszámolók, kollokviumok — letételéből, diplomamunka elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A diplomamunka

A diplomamunka a szakirányú képzettségnek megfelelő, eredményében írásosan is megjelenő, alkotó jellegű szakmai (tudományos, mérnöki, tervezési, esetleg kutatási vagy kutatásfejlesztési) feladat, amelynek megoldása a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, témavezető vagy konzulens irányításával kidolgozható, és igazolja azt, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörébe tartozó feladatok kreatív megoldására, fejlesztésére, önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt feltételek teljesítése, különösen:
— a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, beszámoló, min. 8 kollokvium stb.,
— a bíráló által elfogadott diplomamunka.

6.2.2. A záróvizsga részei:

— szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott, illetve választható tantárgyakból,
— a diplomamunka megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a diplomamunkára — annak megvédése eredményeként — adott érdemjegy, valamint a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

ANYAGTUDOMÁNYI MÉRNÖK-FIZIKUS SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

A kohászati, gépészeti, anyaggyártási, műanyag és kerámiaipar kutatásfejlesztési, valamint felhasználási területein korszerű ismeretek nyújtása az előállított termékek fejlesztéséhez, szakszerű vizsgálatához és minősítéséhez. A képzés során fémtani, anyagszerkezettani, mérés-technikai ismeretek fizikai alapjainak elsajátítása olyan mélységig történik, amely lehetővé teszi az anyagok felhasználási tulajdonságai, valamint az atom- és mikroszerkezet, azaz a kémiai összetétel és a szövetszerkezet közötti kapcsolatok megismerését, segítve ezzel a tudatos anyagkiválasztást.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Egyetemi szakmérnök, anyagtudományi mérnök-fizikus szakon.

Anyagtudományi szakember.

3. A képzésben résztvevők köre

A szak felvételének követelménye műszaki vagy természettudományi egyetemi szakon szerzett végzettség és szakképzettség, lehetőleg 2 éves szakmai gyakorlat.

4. A képzési idő

Legalább 3 szemeszter, 2700 órára, 90 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Szilárdtest fizika, informatika, fémtan, anyagvizsgálat, környezetvédelem.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Mérés és automatizálás, gazdasági ismeretek, technológiai berendezések.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt aláírások és gyakorlati jegyek megszerzéséből, kollokviumok letételéből, diplomamunka elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A diplomamunka

A diplomamunka a szakirányú képzettségnek megfelelő, eredményében írásosan is megjelenő, alkotó jellegű szakmai feladat, amelynek megoldása a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, témavezető vagy konzulens irányításával kidolgozható, és igazolja azt, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörébe tartozó feladatok kreatív megoldására, önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt feltételek teljesítése, különösen:
— a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, beszámoló, min. 8 kollokvium stb.,
— a bíráló által elfogadott diplomamunka.

6.2.2. A záróvizsga részei:

— szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott, illetve választható tantárgyakból,
— a diplomamunka megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a diplomamunkára — annak megvédése eredményeként — adott érdemjegy, valamint a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

**GÁZIPARI (EGYETEMI) SZAKIRÁNYÚ
TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI
KÖVETELMÉNYEI**

1. A képzési cél

Olyan, speciális ismeretekkel rendelkező gázipari szakmérnökök képzése, akik a korábban megszerzett mérnöki szakképzettségük és felsőfokú szakismereteik birtokában képesek a gázipar teljes vertikumában, a földgáztermelés, -előkészítés, -tárolás, a gázszállítás, a gázelosztás, a vezetékes és tartályos gázszolgáltatás, a gázfelhasználás területén felmerülő műszaki, biztonsági feladatok hatékony és gazdaságos megoldására, gáztermelő, -szállító, -ellátó és -felhasználó rendszerek tervezésére, létesítésére, üzemeltetésére, ellenőrzésére és irányítására, a racionális gázfelhasználás megvalósítására, a szakterület vezetésére és felügyeletére, valamint kutatásfejlesztési igényeinek kielégítésére.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Egyetemi szakmérnök, gázipari szakon.
Gázipari szakember.

3. A képzésben résztvevők köre

A képzésben egyetemi szintű műszaki (kivételes esetben természettudományi) szakképzettséggel rendelkezők vehetnek részt.

4. A képzési idő

Legalább 3 szemeszter, 2700 ósszóra, 90 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Jogi, vállalkozási, gazdálkodási, menedzsment ismeretek, minőségbiztosítás, számítástechnika.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Földgáztermelés, -előkészítés, -tárolás; gázszállítás; gázelosztás; gázfelhasználás; gázgazdálkodás.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — aláírások és gyakorlati jegyek megszerzéséből, kollokviumok letételéből, diplomamunka elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A diplomamunka

A diplomamunka a szakirányú végzettségnek megfelelő, eredményében írásosan is megjelenő, alkotó jellegű mérnöki feladat, melynek megoldása a szakmérnök hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, konzulens irányításával kidolgozható, és igazolja azt, hogy a szakmérnök hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a gázipari szakterülethez tartozó feladatok kreatív megoldására, önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt feltételek teljesítése, különösen:
— a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, beszámoló, min. 8 kollokvium stb.,
— a bíráló által elfogadott diplomamunka.

6.2.2. A záróvizsga részei:

— szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott, illetve választható tantárgyakból,
— a diplomamunka megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a diplomamunkára — annak megvédése eredményeként — adott érdemjegy, valamint a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

**HIDRAULIKA-PNEUMATIKA (EGYETEMI)
SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI
KÖVETELMÉNYEI**

1. A képzési cél

Olyan elméleti és gyakorlati ismeretekkel rendelkező szakemberek képzése, akik korábban megszerzett mérnöki szakképzettségükre és felsőfokú szakismereteikre alapozva képesek a hidraulikus és pneumatikus hajtás- és irányítástechnika legújabb tudományos, technikai eredményeinek a befogadására, alkalmazására; bonyolult hidraulikus/pneumatikus gépek tervezésére. Jártasak a számítástechnika (tervezés, vezérlés) e területekhez kapcsolódó alkalmazásában, elsajátítják a gazdálkodástani és menedzsment alapismereteket.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Egyetemi szakmérnök, hidraulika-pneumatika szakon.

3. A képzésben résztvevők köre

Egyetemi oklevéllel rendelkező, műszaki szakképzettségű, illetve irányultságú mérnökök, mérnökatanárok.

4. A képzési idő

Legalább 3 szemeszter, 2700 ósszóra, 90 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Matematika, áramlástan, informatika (automatika), elektrotechnika, számítástechnika, átfogó elem- és rendszertechnika, mérés-technika, üzemeltetés, vonatkozó nemzetközi szabványok, számítógépes programok.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Mobil hidraulika, szervohidraulika, különleges pneumatikus elemek és rendszerek, speciális számítógépes eljárások (tervezés, szimuláció, vezérlés, mérés), gazdálkodástani és menedzsment ismeretek.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — aláírások és gyakorlati jegyek megszerzéséből, vizsgák — beszámolók, kollokviumok — letételéből, diplomamunka elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A diplomamunka

A diplomamunka a szakirányú képzettségnek megfelelő, eredményében írásosan is megjelenő, alkotó jellegű szakmai feladat, amelynek megoldása a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, témavezető vagy konzulens irányításával kidolgozható, és igazolja azt, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörébe tartozó feladatok kreatív megoldására, önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt feltételek teljesítése, különösen:
— a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, beszámoló, min. 8 kollokvium stb.,
— a bíráló által elfogadott diplomamunka.

6.2.2. A záróvizsga részei:

— szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott, illetve választható tantárgyakból,
— a diplomamunka megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a diplomamunkára — annak megvédése eredményeként — adott érdemjegy, valamint a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

HŐKEZELŐ SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

Olyan korszerű műszaki és természettudományos elméleti alapokkal rendelkező szakmérnökök képzése, akik az acélok és más fémötvözetek hőkezelése elméletének ismeretében képesek korszerű hőkezelési technológiák kidolgozására, a szükséges berendezések kiválasztására, a hőkezelési technológiák ellenőrzésére és a hőkezelt termékek minősítésére.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Egyetemi szakmérnök, hőkezelő szakon.
Hőkezelő szakember.

3. A képzésben résztvevők köre

A szak felvételének követelménye műszaki vagy természettudományi egyetemi szakon szerzett végzettség és szakképzettség, lehetőleg 2 éves szakmai gyakorlat.

4. A képzési idő

Legalább 3 szemeszter, 2700 ósszóra, 90 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Informatika, mérés és automatizálás, gazdasági ismeretek.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Fémtan, anyagvizsgálat, hőkezelési technológiai berendezések.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt aláírások és gyakorlati jegyek megszerzéséből, kollokviumok letételéből, diplomamunka elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A diplomamunka

A diplomamunka a szakirányú képzettségnek megfelelő, eredményében írásosan is megjelenő, alkotó jellegű szakmai feladat, amelynek megoldása a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, témavezető vagy konzulens irányításával kidolgozható, és igazolja azt, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörébe tartozó feladatok kreatív megoldására, önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt feltételek teljesítése, különösen:

- a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, beszámoló, min. 8 kollokvium stb.,
- a bíráló által elfogadott diplomamunka.

6.2.2. A záróvizsga részei:

- szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott, illetve választható tantárgyakból,
- a diplomamunka megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a diplomamunkára — annak megvédése eredményeként — adott érdemjegy, valamint a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

IPARI KEMENCÉK SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

Olyan korszerű műszaki képzettséggel rendelkező szakmérnökök képzése, akik megfelelő informatikai, mérés-technikai, energiagazdálkodási és környezetvédelmi ismeretekkel rendelkeznek ahhoz, hogy a hőenergia-felhasználó iparágakban alkalmasak legyenek:

- az alkalmazott eljárások gyors és alapos megismerésére,
- az alkalmazott, főleg nagy hőmérsékletű berendezések és technológiák optimális hasznosítására és üzemeltetésére,
- az adott szerkezetek és technológiák innovatív korszerűsítésére, új szerkezetek kutatására és létrehozására,
- a gazdaságos energiafelhasználási eljárások bevezetésére,
- a folyamatmérés és irányítástechnika ellenőrzésére és javítására,
- az energiafelhasználáshoz kapcsolódó környezetvédelmi feladatok aktív ellátására,
- az energiafelhasználás tűz- és balesetvédelmi, valamint biztonságtechnikai feltételeinek létrehozására,
- energetikai jellegű üzemzavarok, haváriák gyors és szakszerű elhárítására stb.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Egyetemi szakmérnök, ipari kemencék szakon.
Ipari kemencék szakember.

3. A képzésben résztvevők köre

A szak felvételének követelménye egyetemi szintű műszaki vagy természettudományi (vegyész, fizikus, kémikus) szakképzettség, lehetőleg 2 éves szakmai gyakorlat.

4. A képzési idő

Legalább 3 szemeszter, 2700 ósszóra, 90 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Informatika, mérés-technika, hőtan, áramlástan, környezetvédelem, biztonságtechnika.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Tüzeléstan, energiagazdálkodás, nagy hőmérsékletű ipari technológiai berendezések.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt aláírások és gyakorlati jegyek megszerzéséből, kollokviumok letételéből, diplomamunka elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A diplomamunka

A diplomamunka a szakirányú képzettségnek megfelelő, eredményében írásosan is megjelenő, alkotó jellegű szakmai (tervezési, kutatási vagy kutatásfejlesztési) feladat, amelynek megoldása a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, témavezető vagy konzulens irányításával kidolgozható és igazolja azt, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörébe tartozó feladatok kreatív megoldására, önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt feltételek teljesítése, különösen:

- a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, beszámoló, min. 8 kollokvium stb.,
- a bíráló által elfogadott diplomamunka.

6.2.2. A záróvizsga részei:

- szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott, illetve választható tantárgyakból,
- a diplomamunka megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a diplomamunkára — annak megvédése eredményeként — adott érdemjegy, valamint a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

**KÉPLÉKENY HIDEGALAKÍTÓ SZAKIRÁNYÚ
TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI
KÖVETELMÉNYEI**

1. A képzési cél

Olyan, elméleti tudással megalapozott speciális ismeretekkel rendelkező szakmérnökök képzése, akik a korábban megszerzett felsőfokú mérnöki szakismereteiket is figyelembe véve képesek a gépipari alkatrészgyártásban a képlékeny hidegalakítási technológiákkal összefüggő konstrukciós, alakítás modellezési, fejlesztési, szerszámtervezési, üzemeltetési, minőségbiztosítási, rekonstrukciós, innovációs feladatok korszerű, környezetbarát megoldására.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Egyetemi szakmérnök, képlékeny hidegalakító szakon.

3. A képzésben résztvevők köre

Egyetemi oklevéllel, kétéves képlékenyalakító üzemi szakmai gyakorlattal rendelkező gépészmérnökök (a megszerzett gyakorlatot a jelentkező munkáltatója igazolja).

4. A képzési idő

Legalább 3 szemeszter, 2700 órára, 90 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Anyagszerkezeti ismeretek, metallográfia, képlékenységtan (kontinuum-mechanika), gépgyártástechnológia, informatika, számítógépes (CAD) tervezés, folyamatmodellezés alapjai, robottechnika, tribológiai ismeretek, műszaki mérések, minőségbiztosítás, jogi ismeretek, szervezési és vezetési ismeretek.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Anyagvizsgálat, szerszámacélok hőkezelése, a képlékenyalakítás elmélete, lemezalakítás, térfogatalakítás, különleges alakítások, szerszámtervezés, szerszámgyártás, képlékenyalakítás gépei, alakítógyártórendszerek, felületkezelés, számítógépes technológiai és alakítószerszám-tervezés, szerszámgyártás CAM rendszerben.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt aláírások és gyakorlati jegyek megszerzéséből, kollokviumok letételéből, diplomamunka elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A diplomamunka

A diplomamunka írott formában elkészített dolgozat, amely a képlékeny hidegalakítás területéről vett — a szakintézet által kiadott — szakmai feladat elméleti és gyakorlati megoldását tartalmazza. A feladat megoldása alapvetően a hallgató tanulmányaira támaszkodik, de feltételezi a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozását, a tervezésvezető irányítását, és igazolja, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag alkalmazására, a képlékenyalakítás témakörébe tartozó feladatok kreatív megoldására, önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt feltételek teljesítése, különösen:
— a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, beszámoló, min. 8 kollokvium stb.,
— a bíráló által elfogadott diplomamunka.

6.2.2. A záróvizsga részei:

— szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott, illetve választható tantárgyakból,
— a diplomamunka megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a diplomamunkára — annak megvédése eredményeként — adott érdemjegy, valamint a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

**KERÁMIAIPARI SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI
SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI**

1. A képzési cél

A képzés célja a kerámiaipari termékeket gyártó, feldolgozó és alkalmazó cégeknél dolgozó mérnökök szakmai ismereteinek bővítése, a műszaki fejlesztések, tudományos kutatások legújabb nemzetközi eredményeinek megismertetésén keresztül, elősegítve a műszaki fejlesztések és a tudományos kutatások által megkövetelt kreatív mérnöki munkavégzést.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Egyetemi szakmérnök, kerámiaipari szakon.

3. A képzésben résztvevők köre

Egyetemi oklevéllel és legalább kétéves szakirányú szakmai gyakorlattal rendelkező műszaki szakképzettségű mérnökök vehetnek részt a képzésben.

4. A képzési idő

Legalább 3 szemeszter, 2700 órára, 90 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás

alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Műszaki matematika, számítástechnika és informatika, menedzsment ismeretek, környezetvédelem és minőségbiztosítás.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Kerámiák és kompozitok, kerámiaipari gépek, szárítók, kemencék, tüzeléstechnika, anyagmozgatás és logisztika.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — aláírások és gyakorlati jegyek megszerzéséből, kollokviumok letételéből, diplomamunka elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A diplomamunka

A diplomamunka a szakirányú képzettségnek megfelelő, eredményében írásosan is megjelenő, alkotó jellegű szakmai (tudományos, gazdasági, mérnöki, tervezési, esetleg kutatási vagy kutatásfejlesztési) feladat, amelynek megoldása a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, témavezető vagy konzulens irányításával kidolgozható, és igazolja azt, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörébe tartozó feladatok kreatív megoldására, önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt feltételek teljesítése, különösen:

— a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, beszámoló, min. 8 kollokvium stb.,

— a bíráló által elfogadott diplomamunka.

6.2.2. A záróvizsga részei:

— szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott, illetve választható tantárgyakból,

— a diplomamunka megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a diplomamunkára — annak megvédése eredményeként — adott érdemjegy, valamint a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

KOHÁSZATI AUTOMATIZÁLÁSI SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

Olyan szakemberek képzése, akik a technológiai ismeretek mellett a rugalmas automatizálás eszköztudásával és azok alkalmazásával is tisztában vannak, támogatni tudják a számítógépes rendszerek tervezését, kiépítését a számítógép és a gyártási folyamat közötti kapcsolat fenntartása tekintetében. Ezek a szakemberek a kohászat átalakításának, korszerűsítésének, az elektronizáció kohászati elterjesztésének fontos személyi feltételét képezik, s alkalmassá válnak kohászati folyamatok és irányító rendszerek üzemeltetésére, technológiai fejlesztéséhez kapcsolódó irányítástechnikai igény beruházási tervszintű megtervezésére, robotok kiválasztására és rugalmas programozására, mikrogépes irányítástechnikai rendszertervezésre, modern információs rendszerek és fejlesztőrendszerek használatára.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Egyetemi szakmérnök, kohászati automatizálási szakon.

Kohászati automatizálási szakember.

3. A képzésben résztvevők köre

A szak felvételének követelménye egyetemi szintű műszaki vagy természettudományi (vegyész, fizikus, kémikus) szakképzettség, lehetőleg 2 éves szakmai gyakorlat.

4. A képzési idő

Legalább 3 szemeszter, 2700 órára, 90 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Informatika, mérés- és irányítástechnika.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Ipari technológiák, gazdasági ismeretek.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt aláírások és gyakorlati jegyek megszerzéséből, kollokviumok letételéből, diplomamunka elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A diplomamunka

A diplomamunka a szakirányú képzettségnek megfelelő, eredményében írásosan is megjelenő, alkotó jellegű szakmai (tudományos, gazdasági, mérnöki, tervezési, esetleg kutatási vagy kutatásfejlesztési) feladat, amelynek megoldása a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, témavezető vagy konzulens irányításával kidolgozható, és igazolja azt, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörébe tartozó feladatok kreatív megoldására, önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt feltételek teljesítése, különösen:

- a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, beszámoló, min. 8 kollokvium stb.,
- a bíráló által elfogadott diplomamunka.

6.2.2. A záróvizsga részei:

- szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott, illetve választható tantárgyakból,
- a diplomamunka megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a diplomamunkára — annak megvédése eredményeként — adott érdemjegy, valamint a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

OLAJIPARI SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

Olyan, speciális ismeretekkel rendelkező olajipari szakmérnökök képzése magyar, illetve angol nyelven, akik korábban megszerzett mérnöki szakképzettségük és felsőfokú szakismereteik birtokában rendelkeznek az olajipari technológiai folyamatok tervezési, fejlesztési, irányítási feladatainak megoldásához szükséges elméleti ismeretekkel és gyakorlati módszerekkel.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Egyetemi szakmérnök, olajipari szakon.
Olajipari szakember.

3. A képzésben résztvevők köre

Egyetemi szintű, műszaki mérnöki (kivételes esetben természettudományi) szakképzettséggel rendelkező, az olajiparban minimum kétévi szakmai gyakorlatot szerzett szakemberek vehetnek részt a képzésben. Az angol nyelvű oktatásban, továbbá azok vehetnek részt, akik bizonyítható angol nyelvismerettel rendelkeznek.

4. A képzési idő

Legalább 3 szemeszter, 2700 órára, 90 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Ásvány- és kőzettan, földtan-teleptan, mélyfúrás, rezervoármechanika, geofizika, kőolajtermelés, gázelőkészítés, szénhidrogén-szállítás, környezetvédelem.

(Drilling, Oil & Gas Production, Reservoir Geology, Geophysics, Well Logging, Production Technology)

Speciális szakismeretek (50—60%):

Műveléstervezés, készletgazdálkodás, kitörésvédelem, rétegserkentés, számítástechnika.

(Advanced Reservoir Engineering, Blowout Prevention, Formation Stimulation, Pipeline Transportation, Energy Utilization)

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — aláírások és gyakorlati jegyek megszerzéséből, vizsgák — beszámolók, kollokviumok — letételéből, diplomamunka elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A diplomamunka

A diplomamunka a szakirányú képzettségnek megfelelő, eredményében írásosan is megjelenő, alkotó jellegű mérnöki, tervezési, esetleg kutatási vagy kutatásfejlesztési feladat, amelynek megoldása a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, témavezető vagy konzulens irányításával kidolgozható, és igazolja azt, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörébe tartozó feladatok kreatív megoldására, önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

- A tantervben előírt feltételek teljesítése, különösen:
- a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, beszámoló, min. 8 kollokvium stb.,
 - a bíráló által elfogadott diplomamunka.

6.2.2. A záróvizsga részei:

- szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott, illetve választható tantárgyakból,
- a diplomamunka megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a diplomamunkára — annak megvédése eredményeként — adott érdemjegy, valamint a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

SZERSZÁMSZERKESZTŐ ÉS -GYÁRTÓ SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

Olyan műszaki és speciális ismeretekkel rendelkező szakmérnökök képzése, akik — a korábban megszerzett mérnöki szakképzettségük, illetve szakismereteik birtokában — alkalmasak a forgácsoló, képlékeny alakító, műanyag, valamint üvegipari szerszámok és egyéb szerszámok tervezésével, gyártásával és üzemeltetésével kapcsolatos feladatok megoldására.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Egyetemi szakmérnök, szerszámszerkesztő és -gyártó szakon.

3. A képzésben résztvevők köre

Egyetemi oklevéllel, általában kétéves szakmai gyakorlattal rendelkező műszaki szakképzettségű mérnökök vehetnek részt a képzésben.

4. A képzési idő

Legalább 3 szemeszter, 2700 ósszóra, 90 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Matematika, műszaki mechanika, szerszámgeometria, szerszámanyagok és hőkezelésük, szerszámgépek, alakítási folyamatok elmélete.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Szerszámtervezés, szerszámgyártás és felújítás, szerszámok mérése — minőségbiztosítás, szerszámok üzemtana, gyártóeszköz-gazdálkodás.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — aláírások és gyakorlati jegyek megszerzéséből, vizsgák — beszámolók, kollokviumok — letételéből,

diplomamunka elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A diplomamunka

A diplomamunka a szakirányú képzettségnek megfelelő, eredményében írásosan is megjelenő, alkotó jellegű szakmai feladat, amelynek megoldása a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, témavezető vagy konzulens irányításával kidolgozható, és igazolja azt, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörébe tartozó feladatok kreatív megoldására, önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt feltételek teljesítése, különösen:

- a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, beszámoló, min. 8 kollokvium stb.,
- a bíráló által elfogadott diplomamunka.

6.2.2. A záróvizsga részei:

- szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott, illetve választható tantárgyakból,
- a diplomamunka megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a diplomamunkára — annak megvédése eredményeként — adott érdemjegy, valamint a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

ÜVEGIPARI SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

A képzés célja az üvegipari termékeket gyártó, feldolgozó és alkalmazó cégeknél foglalkoztatott mérnökök szakmai ismereteinek bővítése, a műszaki fejlesztések, tudományos kutatások legújabb nemzetközi eredményeinek megismertetésén keresztül, — elősegítve a műszaki fejlesztések és a tudományos kutatások által megkövetelt kreatív mérnöki munkavégzést.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Egyetemi szakmérnök, üvegipari szakon.

3. A képzésben résztvevők köre

Egyetemi oklevéllel és legalább kétéves szakirányú szakmai gyakorlattal rendelkező, műszaki szakképzettségű mérnökök vehetnek részt a képzésben.

4. A képzési idő

Legalább 3 szemeszter, 2700 ósszóra, 90 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Műszaki matematika, számítástechnika és informatika, üvegyártás fizikai kémiája, aprítás, osztályozás, keverékgyártás, menedzsment ismeretek, környezetvédelem.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Üvegipari gépek és technológiák, kemencék és tűzálló anyagok, mérés, szabályozás, minőségbiztosítás, anyagmozgatás és logisztika.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — aláírások és gyakorlati jegyek megszerzéséből, kollokviumok letételéből, diplomamunka elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A diplomamunka

A diplomamunka a szakirányú képzettségnek megfelelő, eredményében írásosan is megjelenő, alkotó jellegű szakmai (tudományos, gazdasági, mérnöki, tervezési, esetleg kutatási vagy kutatásfejlesztési stb.) feladat, amelynek megoldása a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, témavezető vagy konzulens irányításával kidolgozható, és igazolja azt, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörébe tartozó feladatok kreatív megoldására, önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt feltételek teljesítése, különösen:
— a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, beszámoló, min. 8 kollokvium stb.,
— a bíráló által elfogadott diplomamunka.

6.2.2. A záróvizsga részei:

— szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott, illetve választható tantárgyakból,
— a diplomamunka megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a diplomamunkára — annak megvédése eredményeként — adott érdemjegy, valamint a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

ANALITIKAI MÉRÉSEK MINŐSÉGBIZTOSÍTÁSA SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

Olyan szakmérnökök képzése, akik a vegyész, vegyész-mérnöki, gyógyszerészi, élelmiszeripari alapképzettség mellett speciális ismeretekkel rendelkeznek a minőségellenőrzés, az analitikai mérések minőségbiztosítása, a mérési eredmények validálása témaköréből.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Egyetemi szakmérnök, analitikai minőségbiztosítási szakon.

Analitikai minőségbiztosítási szakember.

3. A képzésben résztvevők köre

A képzésben azok a vegyész, vegyész-mérnöki, gyógyszerész, agrárvegyész, élelmiszeripari mérnöki vagy kémiai-tanári szakképzettséggel rendelkezők vehetnek részt, akik kémiai, biokémiai, klinikai vizsgáló laboratóriumban dolgoznak.

4. A képzési idő

Legalább 3 szemeszter, 2700 ósszóra, 90 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területe

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Matematika, analitikai mérések minőségbiztosítása, elválasztási módszerek, atom- és molekuláspektroszkópia, elektroanalitikai módszerek, kémiai szerkezetvizsgáló módszerek, folyamatos és automatikus analízis, mágneses és termikus módszerek, szilárd anyagok szerkezete és vizsgáló eljárásai, radiokémiai módszerek, kémiai szerkezetvizsgáló módszerek.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Minőségbiztosítás a környezetvédelem analitikájában, minőségbiztosítás az élelmiszer-analitikában, minőségbiztosítás a gyógyszer-analitikában, kémiai szerkezetvizsgáló módszerek, szabványügyi ismeretek.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — aláírások és gyakorlati jegyek megszerzéséből, vizsgák — beszámolók, kollokviumok — letételéből, diplomamunka elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A diplomamunka

A diplomamunka a szakirányú képzettségnek megfelelő, eredményében írásosan is megjelenő, alkotó jellegű szakmai (tudományos, mérnöki, tervezési, esetleg kutatási vagy kutatásfejlesztési) feladat, amelynek megoldása a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, témavezető vagy konzulens irányításával kidolgozható, és igazolja azt, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörébe tartozó feladatok kreatív megoldására, fejlesztésre, önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt feltételek teljesítése, különösen:

— a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, beszámoló, min. 8 kollokvium stb.,

— a bíráló által elfogadott diplomamunka.

6.2.2. A záróvizsga részei:

— szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott, illetve választható tantárgyakból,

— a diplomamunka megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a diplomamunkára — annak megvédése eredményeként — adott érdemjegy, valamint a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

FINOMKÉMIAI MŰVELETI SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

A képzés célja az ipar igényeinek megfelelő vegyészmérnöki tudás megújítása a korszerű vegyipari műveletek, a reaktortechnika, az automatizálás és irányítástechnika, valamint menedzserismeretek jelenlegi és a várható tendenciáinak figyelembevételével.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Egyetemi szakmérnök, finomkémiai műveleti szakon.
Finomkémiai műveleti szakember.

3. A képzésben résztvevők köre

A képzésben elsősorban egyetemi végzettségű vegyész, vegyészmérnök és gépészmérnök szakképzettséggel rendelkezők vehetnek részt.

4. A képzési idő

Legalább 3 szemeszter, 2700 ósszóra, 90 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Transzport elmélet, korszerű vegyipari műveletek, reaktortechnika.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Kolloidika, menedzsment, automatizálás, irányítástechnika.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — aláírások és gyakorlati jegyek megszerzéséből, vizsgák — beszámolók, kollokviumok — letételéből, diplomamunka elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A diplomamunka

A diplomamunka a szakirányú képzettségnek megfelelő, eredményében írásosan is megjelenő, alkotó jellegű szakmai (tudományos, mérnöki, tervezési, esetleg kutatási vagy kutatásfejlesztési) feladat, amelynek megoldása a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, témavezető vagy konzulens irányításával kidolgozható, és igazolja azt, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörébe tartozó feladatok kreatív megoldására, fejlesztésre, önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt feltételek teljesítése, különösen:

— a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, beszámoló, min. 8 kollokvium stb.,

— a bíráló által elfogadott diplomamunka.

6.2.2. A záróvizsga részei:

— szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott, illetve választható tantárgyakból,

— a diplomamunka megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a diplomamunkára — annak megvédése eredményeként — adott érdemjegy, valamint a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

**KUTATÓFEJLESZTŐ SZAKIRÁNYÚ
TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI
KÖVETELMÉNYEI**

1. A képzési cél

Magasan kvalifikált szakemberek képzése, akik természettudományos alapokon nyugvó elméleti és gyakorlati ismeretek birtokában egy konkrét kutatási témakörben végzett önálló tevékenység során sajátítják el a kutatófejlesztő munka alapvető módszereit. Képesé válnak tevékenységük önálló megszervezésére, eredményeik közzéadására, ismereteik bővítésére és rendszerezésére, rendelkeznek nemzetközi együttműködésbe bekapcsolódást biztosító, azt elősegítő nyelvtudással.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Egyetemi szakmérnök, kutatófejlesztő szakon.
Kutatófejlesztő szaktanácsadó.

3. A képzésben résztvevők köre

A képzésben műszaki egyetemen vagy tudományegyetem természettudományi karán szerzett oklevéllel rendelkezők vehetnek részt.

4. A képzési idő

Legalább 3 szemeszter, 2700 órára, 90 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Gazdasági, menedzsment, társadalomtudományi területek. Választható szaktárgyak, melyek tematikájukban, szorosan kapcsolódnak a kutatófejlesztő tevékenység szakmai tárgyához.

Speciális szakismeretek (50—60%):

A hallgató egy kutatási-fejlesztési témát választ érdeklődésének, valamint az egyetem oktatási-kutatási tevékenységének megfelelően, amelyhez kapcsolódnak a feldolgozandó témakörök.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — aláírások és gyakorlati jegyek megszerzéséből, vizsgák — beszámolók, kollokviumok — letételéből, szakmai gyakorlatok, oktatási tevékenység elvégzéséből, diplomamunka elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A diplomamunka

A diplomamunka a szakirányú képzettségnek megfelelő, eredményében írásosan is megjelenő, alkotó jellegű szakmai feladat, melyet a hallgató témavezető vagy konzulens irányításával dolgoz ki. A hallgató önálló kutatási, fejlesztési tevékenységének, munkájának összefoglalása, melynek alapján megítélhető a hallgató kreativitása, rátermettsége, felkészültsége az önálló kutatófejlesztő munkára, eredményeinek közzéadására, azok szakmai fórumon történő előadására.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt feltételek teljesítése, különösen:
— a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, beszámoló, min. 8 kollokvium stb.,
— a bíráló által elfogadott diplomamunka.

6.2.2. A záróvizsga részei:

— szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott, illetve választható tantárgyakból,
— a diplomamunka megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a diplomamunkára — annak megvédése eredményeként — adott érdemjegy, valamint a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

**MÁSODNYERSANYAG-HASZNOSÍTÓ SZAKIRÁNYÚ
TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI
KÖVETELMÉNYEI**

1. A képzési cél

Korszerű környezeti, technológiai és gazdasági szemléletmóddal, továbbá speciális ismeretekkel rendelkező szakmérnökök képzése, akik a korábban megszerzett mérnöki szakképzettségük és felsőfokú szakismereteik birtokában képesek a mezőgazdasági, ipari és kommunális eredetű hulladékok hasznosítására másodnyersanyagként; ez mind környezetvédelmi, mind gazdaságossági szempontból rendkívül fontos a folyamatos és fenntartható fejlődés érdekében. A másodnyersanyag-hasznosító szakmérnökök a megszerzett ismeretek birtokában alkalmassá válnak szakterületük fejlődésének önálló követésére, alkotó művelésére, hiszen az az anyag, mely valamely iparágban hulladéknak számít, esetleg értékes nyersanyag más területen.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Egyetemi szakmérnök, másodnyersanyag-hasznosító szakon.

Másodnyersanyag-hasznosító szakember.

3. A képzésben résztvevők köre

A képzésben egyetemi vagy főiskolai szintű műszaki és természettudományi szakképzettséggel rendelkező szakemberek vehetnek részt.

4. A képzési idő

Legalább 3 szemeszter, 2700 órára, 90 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés fő tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Humánökológia, hulladékok, hulladékgazdálkodás, hulladékok analitikai vizsgálata, elsődleges technológiák (vas- és színesfémkohászat, vegyipar, üvegipar, textilipar) ismertetése, hulladékszegény technológiák leírása, környezetvédelem (levegő- és vízminőségvédelem), műszaki-gépészeti berendezések.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Másodnyersanyagok felhasználása (vas-, acél-, színesfémkohászat, vegyipar, szilikátipar, textilipar, műanyagipar stb.)

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — aláírások és gyakorlati jegyek megszerzéséből, vizsgák — beszámolók, kollokviumok — letételéből, diplomamunka elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A diplomamunka

A diplomamunka a szakirányú képzettségnek megfelelő, eredményében írásosan is megjelenő, alkotó jellegű szakmai (tudományos, mérnöki, tervezési, esetleg kutatási vagy kutatásfejlesztési) feladat, amelynek megoldása a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, témavezető vagy konzulens irányításával kidolgozható, és igazolja azt, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörébe tartozó feladatok kreatív megoldására, fejlesztésre, önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt feltételek teljesítése, különösen:
— a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, beszámoló, min. 8 kollokvium stb.,
— a bíráló által elfogadott diplomamunka.

6.2.2. A záróvizsga részei:

— szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott, illetve választható tantárgyakból,
— a diplomamunka megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a diplomamunkára — annak megvédése eredményeként — adott érdemjegy, valamint a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

MŰSZERES ANALITIKAI SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

Olyan szakmérnökök képzése, akik a vegyész, vegyész-mérnöki vagy ahhoz hasonló alapképzettség mellett speciális ismeretekkel rendelkeznek az analitikai kémiai módszerek, a kémiai szerkezetvizsgáló módszerek, a környezetvédelem analitikája és a mérési eredmények számítógépes kiértékelése témaköréből.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Egyetemi szakmérnök, műszeres analitikai szakon.
Műszeres analitikai szakember.

3. A képzésben résztvevők köre

Mindazok az egyetemi végzettségű vegyész, vegyész-mérnök, gyógyszerész, agrárkémikus agrármérnök, élelmiszeripari mérnök vagy kémiantári szakképzettséggel rendelkezők, akik kémiai, biokémiai, klinikai vizsgáló laboratóriumban dolgoznak.

4. A képzési idő

Legalább 3 szemeszter, 2700 órára, 90 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Matematikai statisztika, fizikai kémia, mérési eredmények kiértékelése, kromatográfiai módszerek, elektrokémiai módszerek, termikus módszerek, műszeres elemzési módszerek, laborgyakorlat.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Folyamatos és automatikus analízis, anyagszerkezeti vizsgálatok, radiokémiai módszerek, szerkezetvizsgáló módszerek, környezetvédelem analitikája, mezőgazdasági és élelmiszeripari elemzés, klinikai elemzés, műszaki szabályozás.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere.

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — aláírások és gyakorlati jegyek megszerzéséből, vizsgák — beszámolók, kollokviumok — letételéből, diplomamunka elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A diplomamunka

A diplomamunka a szakirányú képzettségnek megfelelő, eredményében írásosan is megjelenő, alkotó jellegű szakmai (tudományos, mérnöki, tervezési, esetleg kutatási vagy kutatásfejlesztési) feladat, amelynek megoldása a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, témavezető vagy konzulens irányításával kidolgozható, és igazolja azt, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörébe tartozó feladatok kreatív megoldására, fejlesztésre, önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt feltételek teljesítése, különösen:

- a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, beszámoló, min. 8 kollokvium stb.,
- a bíráló által elfogadott diplomamunka.

6.2.2. A záróvizsga részei:

- szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott, illetve választható tantárgyakból,
- a diplomamunka megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a diplomamunkára — annak megvédése eredményeként — adott érdemjegy, valamint a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

PETROLKÉMIAI SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

Olyan speciális ismeretekkel rendelkező szakmérnökök képzése, akik a korábban megszerzett vegyész-mérnöki, illetve gépészmérnöki szakképzettségük birtokában képesek a kőolaj- és petrokémiai iparágban a kőolajfeldolgozási és petrokémiai technológiák biztonságos működtetésével, irányításával, tervezésével és fejlesztésével kapcsolatos feladatok megoldására.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Egyetemi szakmérnök, petrokémiai szakon.

3. A képzésben résztvevők köre

Egyetemi végzettségű gépész- vagy vegyész-mérnökök.

4. A képzési idő

Legalább 3 szemeszter, 2700 órára, 90 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Ásványolaj- és petrokémiai technológia, szénhidrogénipari számítások és analitikai módszerek, eljárás-tervezés, környezetvédelem.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Petrokémiai technológiák tervezési módszerei, petrokémiai eljárások irányítása és alkalmazott számítási módszerek.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — aláírások megszerzéséből, a kiadott egyéni feladatok elvégzéséből, vizsgák — beszámolók, kollokviumok — letételéből, diplomamunka elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A diplomamunka

A diplomamunka a szakirányú képzettségnek megfelelő, eredményében írásosan is megjelenő, alkotó jellegű szakmai (tudományos, gazdasági, mérnöki, tervezési, esetleg kutatásfejlesztési) feladat, amelynek megoldása a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, a témavezető vagy konzulens irányításával kidolgozható, és igazolja azt, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörébe tartozó feladatok kreatív megoldására, önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

- A tantervben előírt feltételek teljesítése, különösen:
- a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, beszámoló, min. 8 kollokvium stb.,
 - a bíráló által elfogadott diplomamunka.

6.2.2. A záróvizsga részei:

- szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott, illetve választható tantárgyakból,
- a diplomamunka megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a diplomamunkára — annak megvédése eredményeként — adott érdemjegy, valamint a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

SZILIKÁTIPARI ÜZLETVITELI SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

Szilikátkémiai -technológiai és anyagtudományi ismeretekkel rendelkező okleveles szakmérnökök képzése, akik a korábban megszerzett mérnöki, természettudományi szakképzettségük és felsőfokú szakismeretük birtokában a kor színvonalának megfelelő tudományos és technológiai felzárkóztatással párhuzamosan olyan anyagtudományi és üzletviteli ismeretekre tesznek szert, amely képessé teszi őket vállalatok, vállalkozások komplex műszaki-gazdasági-szervezeti rendszerének irányítására, szervezésére.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Egyetemi szakmérnök, szilikátipari üzletviteli szakon.
Szilikátipari üzletviteli szakember.

3. A képzésben résztvevők köre

Egyetemi végzettségű műszaki szakképzettségű mérnökök és természettudományi karon végzett, szilikátipari üzemi gyakorlattal rendelkező szakemberek.

4. A képzési idő

Legalább 3 szemeszter, 2700 ósszóra, 90 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):
Szilikát anyagtudományi alapképzés, vezetési-szervezési ismeretek, informatika.

Speciális szakismeretek (50—60%):
Energiatakarékos és környezetbarát eljárások, teammunka és a csoporttréning.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt aláírások és gyakorlati jegyek megszerzéséből, beszámolók, kollokviumok letételéből, diplomamunka elkészítéséből, megvédéséből és záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A diplomamunka

A diplomamunka a szakirányú képzettségnek megfelelő, eredményében írásosan is megjelenő, alkotó jellegű szakmai (tudományos, gazdasági, mérnöki, tervezési, esetleg kutatási vagy kutatásfejlesztési) feladat, amelynek megoldása a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, témavezető vagy konzulens irányításával kidolgozható, és igazolja azt, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörébe tartozó feladatok kreatív megoldására, önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt feltételek teljesítése, különösen:
— a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, beszámoló, min. 8 kollokvium stb.,
— a bíráló által elfogadott diplomamunka.

6.2.2. A záróvizsga részei:

— szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott, illetve választható tantárgyakból,
— a diplomamunka megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a diplomamunkára — annak megvédése eredményeként — adott érdemjegy, valamint a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

TECHNOLÓGIAI MENEDZSER SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

A képzés célja felsőfokú menedzseri ismeretek biztosítása főiskolai vagy egyetemi oklevéllel rendelkező mérnökök, valamint valamely egyetem természettudományi karon oklevelet szerzett, ipari technológiák irányításában alkalmazott szakemberek számára.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Egyetemi szakmérnök, technológiai menedzser szakon.
Technológiai menedzser szakképesítésű
(szakképzettség megjelöléssel).

3. A képzésben résztvevők köre

A jelentkezés feltétele magyar egyetemen, főiskolán megszerzett vagy honosított mérnöki, matematikus, fizikus, biológus vagy vegyész oklevél, valamint legalább egyéves, nem mérnök végzettségüknél legalább hároméves ipari gyakorlat.

4. A képzési idő

Legalább 3 szemeszter, 2700 órára, 90 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Ipari gazdaságtan, pénzügyi ismeretek, marketing, humánerőforrás-gazdálkodás, jogi alapismeretek, informatika, teljes körű minőségbiztosítás, környezetvédelem.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Technológiai stratégiák, globális menedzsment, technológiák menedzselése, vezetői informatikai rendszerek, stratégiai menedzsment, vállalkozói ismeretek.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — aláírások és gyakorlati jegyek megszerzéséből, vizsgák — beszámolók, kollokviumok — letételéből, diplomamunka elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. Diplomamunka

A diplomamunka egy esettanulmány elkészítését jelenti. Az esettanulmánynak egy meglévő technológiára kell vonatkoznia, melynek korszerű irányítása a jelölt szerint még nem megoldott. Be kell mutatnia a problémákat, az azok megoldására alkalmazandó stratégiát, információs rendszert, humánerőforrás-szükségletet és annak fejlesztési terveit, a gazdasági kalkulációt, kockázatanalízist és a kifejlesztett technológia irányítási rendszer tervezett marketingjét.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt feltételek teljesítése, különösen:

- a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, beszámoló, min. 8 kollokvium stb.,
- a bíráló által elfogadott diplomamunka.

6.2.2. A záróvizsga részei:

- szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott, illetve választható tantárgyakból,
- a diplomamunka megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a diplomamunkára — annak megvédése eredményeként — adott érdemjegy, valamint a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

TRIBOLÓGIAI SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

Olyan speciális ismeretekkel rendelkező szakmérnökök képzése, akik a korábban megszerzett gépészmérnöki, vegyészmérnöki szakképzettségük birtokában képesek az ipar különböző területein a kenőanyagok technológiájának alkalmazására, szerkezeti anyagként történő felhasználására, valamint a kenéssel kapcsolatos gépkonstrukciós, üzemeltetési, rekonstrukciós és innovációs feladatok megoldására.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Egyetemi szakmérnök tribológiai szakon.

3. A képzésben résztvevők köre

Egyetemi végzettségű gépész- vagy vegyészmérnökök.

4. A képzési idő

Legalább 3 szemeszter, 2700 órára, 90 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Tribológiai alapismeretek, kenőanyagok és szerkezeti anyagok kémiai és alkalmazási technológiája, menedzsment, marketing gépelemek kenése.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Tribológiai vizsgálati módszerek gépek és géprendszerek tribológiája, üzemfenntartási és irányítási rendszerek, diagnosztika.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — aláírások megszerzéséből, a kiadott egyéni feladatok elvégzéséből, vizsgák — beszámolók, kollokviumok — letételéből, diplomamunka elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A diplomamunka

A diplomamunka a szakirányú képzettségnek megfelelő, eredményében írásosan is megjelenő, alkotó jellelű szakmai (tudományos, gazdasági, mérnöki, tervezési, esetleg kutatásfejlesztési) feladat, amelynek megoldása a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, a témavezető

vagy konzulens irányításával kidolgozható, és igazolja azt, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörébe tartozó feladatok kreatív megoldására, önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt feltételek teljesítése, különösen:

— a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, beszámoló, min. 8 kollokvium stb.,

— a bíráló által elfogadott diplomamunka.

6.2.2. A záróvizsga részei:

— szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott, illetve választható tantárgyakból,

— a diplomamunka megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a diplomamunkára — annak megvédése eredményeként — adott érdemjegy, valamint a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

VEGYIPARI RENDSZERTECHNIKAI SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

A vegyipari technológia fejlesztését, tervezését, működtetését, irányítását végző mérnökök továbbképzése abból a célból, hogy munkájukat a korszerű folyamatmérnöki szemlélet (rendszer szemlélet, információtechnológia, korszerű menedzsment) alapján, a hozzá kötődő eszközök és módszerek ismeretének birtokában végzhessék.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Egyetemi szakmérnök, vegyipari rendszertechnikai szakon.

Vegyipari rendszertechnikai szakember.

3. A képzésben résztvevők köre

Egyetemi vagy főiskolai végzettségű, műszaki, illetve természettudományi szakképzettséggel rendelkezők vehetnek részt a képzésben.

4. A képzési idő

Legalább 3 szemeszter, 2700 órára, 90 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” meg-

jelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Méréstechnika, termodinamikai adatbázisok, PC használat, minőségbiztosítás, rendszeranalízis, modellezés, szimuláció, folyamatirányítás, folyamattervezés, folyamatmenedzsment, laboratóriumi gyakorlatok.

Speciális szakismeretek (50—60%):

folyamatirányító berendezések, technológiafejlesztés, rugalmas technológiai rendszerek, korszerű vegyipari műveletek és technológiák, vállalati információs rendszerek.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — aláírások és gyakorlati jegyek megszerzéséből, vizsgák — beszámolók, kollokviumok — letételéből, diplomamunka elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A diplomamunka

A diplomamunka a képzettségnek megfelelő, írásosan is megjelenő, alkotó jellegű szakmai (tudományos, mérnöki, tervezési, esetleg kutatási vagy kutatásfejlesztési) feladat, amelynek megoldása a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, témavezető vagy konzulens irányításával kidolgozható, és igazolja azt, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörébe tartozó feladatok kreatív megoldására, önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt feltételek teljesítése, különösen:

— a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, beszámoló, min. 8 kollokvium stb.,

— a bíráló által elfogadott diplomamunka.

6.2.2. A záróvizsga részei:

— szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott, illetve választható tantárgyakból,

— a diplomamunka megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a diplomamunkára — annak megvédése eredményeként — adott érdemjegy, valamint a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

2. számú melléklet
a 8/1999. (II. 1.) OM rendelethez

**A műszaki felsőoktatásban folyó főiskolai szakirányú
továbbképzési szakok képesítési követelményei**

**KÖRNYEZETVÉDELMI (FŐISKOLAI) SZAKIRÁNYÚ
TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI
KÖVETELMÉNYEI**

1. A képzési cél

Olyan a szakmérnökök képzése, akik a korábban megszerzett mérnöki szakképzettségük és felsőfokú szakismereteik birtokában ismerik a környezeti problémákat és kezelésük módszereit, képesek a környezeti szennyezőforrások feltárására, elemzésére, az ártalmatlanítási módok szakszerű megtervezésére, valamint a környezetkímélő műszaki eljárások és technológiák alkalmazására is.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Főiskolai szakmérnök, környezetvédelmi szakon.
Környezetvédelmi szakember.

3. A képzésben résztvevők köre

Egyetemi vagy főiskolai oklevéllel rendelkező mérnökök, illetve természettudományi (vegyész, biológus, geológus stb.) szakképzettséggel rendelkezők.

4. A képzési idő

Legalább 2 félév, 1800 órára, 60 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Biológia, kémia, geológia azon válogatott ismeretei, amelyek a környezetvédelem szempontjából fontosak, ökológia, mérési és informatikai, jogi, közigazgatási ismeretek, EU-ismeretek.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Természetvédelem, levegővédelem, vízvédelem, talajvédelem, zaj- és rezgésvédelem, hulladékkezelés, környezetvédelmi vizsgálatok, környezetállapot értékelés.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — tantárgyakból félévközi jegyek megszerzéséből,

vizsgák letételéből, szakdolgozat elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A szakdolgozat

A szakdolgozat a környezetvédelemmel kapcsolatos mérnöki feladat, amely a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, témavezető vagy konzulens irányításával kidolgozható, és igazolja azt, hogy a készítője képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörbe tartozó feladatok kreatív megoldására, önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt feltételek teljesítése, különösen:
— a tantervben rögzített félévközi jegy, beszámoló, vizsga (min. 8 kollokvium),
— a bíráló által elfogadott szakdolgozat.

6.2.2. A záróvizsga részei:

— szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott tantárgyakból,
— a szakdolgozat megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a szakdolgozatra, annak megvédése eredményeként adott érdemjegy és a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

**HIDRAULIKA-PNEUMATIKA (FŐISKOLAI)
SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI
KÖVETELMÉNYEI**

1. A képzési cél

Olyan elméleti és gyakorlati ismeretekkel rendelkező szakemberek képzése, akik korábban megszerzett főiskolai vagy egyetemi mérnöki szakképzettségükre és felsőfokú szakismereteikre alapozva elsajátítják a hidraulikus/pneumatikus gépek üzemfenntartási, javítási ismereteit, képesek tervezési, átlagos bonyolultságú fejlesztési feladatok ellátására. A gyakorlati követelményeknek megfelelő mélységig ismerik a számítástechnikát és az elektrohidraulikus/-pneumatikus vezérléstechnikát. Elsajátítják a gazdálkodástani és menedzsmentismeretek alapjait.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Főiskolai szakmérnök hidraulika-pneumatika szakon.

3. A képzésben résztvevők köre

A képzésben főiskolai vagy egyetemi oklevéllel rendelkező, műszaki szakképzettségű, illetve irányultságú mérnökök, mérnökstanárok vehetnek részt.

4. A képzési idő

Legalább 2 szemeszter, 1800 órára, 60 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Matematika, informatika (automatika), áramlástan, számítástechnika, elektrotechnika, hidraulika/pneumatika elemek, rendszertechnika, technológia; vezérléstechnika, mérés-technika, vonatkozó nemzetközi szabványok.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Üzemeltetés, karbantartás, javítás, biztonságtechnika, környezetvédelem, számítógépes programok, gazdálkodási és menedzsmentismeretek.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — aláírások és gyakorlati jegyek megszerzéséből, vizsgák — beszámolók, kollokviumok — letételéből, szakdolgozat elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A szakdolgozat

A szakdolgozat a szakirányú képzettségnek megfelelő, eredményében írásosan is megjelenő, alkotó jellegű szakmai feladat, amelynek megoldása a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, témavezető vagy konzulens irányításával kidolgozható, és igazolja azt, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörébe tartozó feladatok kreatív megoldására, önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt feltételek teljesítése, különösen:
— a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, beszámoló, min. 8 kollokvium,
— a bíráló által elfogadott szakdolgozat.

6.2.2. A záróvizsga részei:

— szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott és választott tantárgyakból,
— a szakdolgozat megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a szakdolgozatra, annak megvédése eredményeként adott érdemjegy, valamint a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

GÁZIPARI (FŐISKOLAI) SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

Olyan szakmérnökök kibocsátása, akik alkalmasak a földgázszolgáltatástól az eltüzelésig tartozó feladatok megoldására, ezen belül elsősorban rendszerek, berendezések üzemeltetésére, irányítására és ellenőrzésére, továbbá ilyen rendszerek tervezésére, létesítésére és fenntartására.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Főiskolai szakmérnök, gázipari szakon.

3. A képzésben résztvevők köre

Egyetemi vagy főiskolai oklevéllel rendelkező műszaki irányultságú mérnökök, akik megfelelő szakmai gyakorlattal rendelkeznek a gázipari szakmérnöki továbbképzéshez.

4. A képzési idő

Legalább 2 félév, 1800 órára, 60 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Matematika és számítástechnika, hő- és áramlástechnika, irányítástechnika, mérés-technika, tüzeléstechnika, jogi- és menedzsmentismeretek.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Épületgépészeti ismeretek, gázszállítás, gázelosztás, gázszolgáltatás, gázfelhasználás, energiagazdálkodás, szervezés.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt aláírások és gyakorlati jegyek megszerzéséből, vizsgák, beszámolók, kollokviumok letételéből, szakdolgozat elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1 A szakdolgozat

A szakdolgozat az alap- és szakirányú képzettségnek megfelelő, eredményében írásosan is megjelenő, alkotó jellegű szakmai (fejlesztési, műszaki tervezési) feladat, amelynek megoldása a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, témavezető és konzulens irányításával kidolgozható, és igazolja azt, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és

az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörbe tartozó feladatok kreatív megoldására, önálló szakmai munka végzésére.

6.2 A záróvizsga

6.2.1. Záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt feltételek teljesítése, különösen:

- a tantervben rögzített félévközi jegy, beszámoló, vizsga (min. 8 kollokvium),
- a bíráló által elfogadott szakdolgozat.

6.2.2. A záróvizsga részei:

- szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott tantárgyakból,
- a szakdolgozat megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a szakdolgozatra, annak megvédése eredményeként adott érdemjegy és a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

ÉPÍTŐMESTER SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

Olyan, speciális és naprakész ismeretekkel rendelkező okleveles szakmérnökök képzése, akik mérnöki szakképzettségük és felsőfokú szakismereteik birtokában folytatott eredményes mérnöki tevékenységük során szerzett tapasztalataikra támaszkodva képesek az építési folyamatok, az építési vállalkozások, az építési projektek komplex irányítására és vezetésére.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Főiskolai szakmérnök, építőmester szakon.

3. A képzésben résztvevők köre

A képzésben főiskolai szintű építészmérnöki és építőmérnöki (korábbi elnevezéssel: magasépítő, illetve mélyépítő üzemmérnöki), valamint településmérnöki szakképzettséggel és legalább 2 éves szakmai gyakorlattal rendelkező mérnökök vehetnek részt.

4. A képzési idő

Legalább 2 félév, 1800 órára, 60 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Tartószerkezetek, lapostető, függönyfalak, szerelt homlokzatok, homlokzatburkolatok, szerelt válaszfalak, közmű- és mélyépítés, épületgépészeti szereléstechológia, minőségbiztosítás az építőiparban, beruházások előkészítése és lebonyolítása, építésszervezés és munkaszervezés, vállalkozások gazdaságtana.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Épületrehabilitáció, menedzsmentismeretek, emberi erőforrás-gazdálkodás, ökológikus környezetbarát építés, adózási ismeretek, mérlegelemzés, tőkefinanszírozási számítások, építési marketing.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — aláírások és gyakorlati jegyek megszerzéséből, valamint beszámolók, kollokviumok letételéből, záróvizsgából és a szakdolgozat elkészítéséből és annak védéséből tevődik össze.

6.1. A szakdolgozat

A szakdolgozat a szakirányú képzettségnek megfelelő, eredményében írásosan is megjelenő, alkotó jellegű mérnöki feladat, amelynek megoldása a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, konzulens irányításával kidolgozható, és igazolja azt, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörbe tartozó feladatok kreatív megoldására és önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt követelmények (számonkérések) teljesítése, különösen:

- a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, min. 8 kollokvium teljesítése,
- a bíráló által elfogadott szakdolgozat.

6.2.2. A záróvizsga részei:

- szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott tantárgyakból,
- a szakdolgozat megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a szakdolgozatra, annak megvédése eredményeként adott érdemjegy és a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

**MENEDZSER (FŐISKOLAI) SZAKIRÁNYÚ
TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI
KÖVETELMÉNYEI**

1. A képzési cél

Jelen program célja, hogy a már műszaki gyakorlattal rendelkező mérnökök (és okleveles mérnökök) számára olyan gyakorlati jellegű ismereteket adjon, amelyek birtokában képesek lesznek egy vállalkozás (vállalat) műszaki-gazdasági-szervezeti rendszerének kialakítására, működtetésére, irányítására.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Főiskolai szakmérnök, menedzser szakon.

Menedzser szakképesítésű (szakképzettség megjelöléssel).

3. A képzésben résztvevők köre

A képzésben részt vehetnek egyetemi vagy főiskolai oklevéllel rendelkező mérnökök, műszaki menedzserek, továbbá olyan nem mérnöki szakképzettségű szakemberek, akiknek elhivatottsága, munkaköre szükségessé teszi a menedzseri ismeretek és szakképzettség megszerzését.

4. A képzési idő

Legalább 2 félév, 1800 órára, 60 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Gazdasági jog, informatika, közgazdaságtan, külkereskedelmi ismeretek, szervezés, marketing, üzleti alapismeretek, válságmenedzselés, szervezetszociológia, döntések kvantitatív módszerei.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Pénzügyi számvitel, vállalati tőkegazdálkodás, vállalati pénzügyek, humánmenedzsment, projektmenedzsment, stratégiai menedzsment.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — tantárgyakból félévközi jegyek megszerzéséből, vizsgák letételéből, szakdolgozat elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A szakdolgozat

A szakdolgozat a vállalkozások menedzselésének munkájával kapcsolatos feladat, amely a hallgató tanulmá-

nyaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, témavezető vagy konzulens irányításával kidolgozható, és igazolja azt, hogy a készítője képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörbe tartozó feladatok kreatív megoldására, önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt követelmények (számonkérések) teljesítése, különösen:

- a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, min. 8 kollokvium teljesítése,
- a bíráló által elfogadott szakdolgozat.

6.2.2. A záróvizsga részei:

- szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott tantárgyakból,
- a szakdolgozat megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a szakdolgozatra, annak megvédése eredményeként adott érdemjegy és a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

**MINŐSÉGÜGYI (FŐISKOLAI) SZAKIRÁNYÚ
TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI
KÖVETELMÉNYEI**

1. A képzési cél

Olyan felsőfokú minőségügyi szakemberek képzése, akik a felsőfokú graduális képzésben megszerzett ismeretek birtokában a szakmérnökképzés átfogó minőségügyi elméleti és gyakorlati anyagának elsajátításával tudásukat képesek a vállalati minőségügy mindegyik, de elsősorban a termék-előállítás (minőségfejlesztés, minőségtervezés, minőségbiztosítás, minőség szabályozás, -ellenőrzés) területén hasznosítani. Képesek lesznek arra, hogy az iparvállalatoknál és szolgáltató vállalkozásokban a minőségügyi rendszert önállóan kialakítsák és működtessék.

A végzett hallgató tudásával alkalmas arra, hogy különböző termelő és szolgáltató vállalkozások minőségügyi munkatársaként, vagy erre szakosodott tanácsadóként minőségügyi szakértőként helyezkedjen el, és az eredeti szakterületén a megszerzett minőségügyi ismeretekkel a legkorszerűbb TQM rendszerű vezetés megvalósítójává válhat.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Főiskolai szakmérnök, minőségügyi szakon.

Minőségügyi szakember.

3. A képzésben résztvevők köre

Egyetemi vagy főiskolai végzettséggel rendelkező mérnökök és egyéb természettudományi (vegyész, biológus, geológus stb.) szakképzettséggel rendelkezők vehetnek részt a továbbképzésben.

4. A képzési idő

Legalább 2 félév, 1800 ósszóra, 60 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Folyamatelemzéshez és statisztikai értékeléshez szükséges matematikai ismeretek, alkalmazott számítástechnikai, szabványosítási és jogi ismeretek, környezetvédelem, EU-ismeretek, szervezési és vezetési ismeretek, megbízhatóság elmélet, funkció- és értékelemzés, minőségügyi rendszerek, minőségfejlesztés, minőség szabályozás, minőségjavítás, minőségmanagement, tanúsítás, akkreditálás, minőségirányítás módszerei és technikái, minőségellenőrzés és számítógépes módszerei.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Termékfejlesztés, piachelyes konstrukció, gyártás- és szerelészelyes konstrukció, technológiaelmélet és technológia-fejlesztés, gyártógépek és gyártóeszközök minőségbiztosítása, karbantartás-elmélet.

6. Az ismeretek ellenőrzésének rendszere

Az ismeretek ellenőrzése a tantervben meghatározott aláírások, gyakorlati jegyek megszerzéséből, vizsgák letételéből, szakdolgozat elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. Szakdolgozat

A szakdolgozat a minőségügyi területen kidolgozott alkotó jellegű mérnöki, mérnök-gazdász, tervezési vagy tudományos feladat, melynek eredményei írásos formában is megjelennek. Megvalósítását a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, konzulens irányítása mellett végzi. A munka színvonalának igazolnia kell, hogy a hallgató képes önállóan az elsajátított ismeretanyagok gyakorlati használatára, megvalósítására az elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörbe tartozó feladatok kreatív megoldására.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt követelmények (számonkérések) teljesítése, különösen:

- a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, min. 8 kollokvium teljesítése,
- a bíráló által elfogadott szakdolgozat.

6.2.2. A záróvizsga részei:

- szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott tantárgyakból,
- a szakdolgozat megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a szakdolgozatra, annak megvédése eredményeként adott érdemjegy és a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

TERMÉKFEJLESZTŐ SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

A képzés célja olyan szakmérnökök képzése, akik a piacgazdaság követelményeihez igazodva rugalmasan és hatékonyan tudnak reagálni a fogyasztói igényekre, illetve speciális ismereteik alkalmassá teszik őket egy termék teljes innovációs folyamatának átfogására, menedzselésére. Ismerik a termék-előállítás komplex rendszerét, különös tekintettel a részterületeket beintegráló minőségi rendszerre.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Főiskolai szakmérnök, termékfejlesztő szakon.

3. A képzésben résztvevők köre

Egyetemi vagy főiskolai oklevéllel rendelkező mérnökök, mérnök-tanárok vehetnek részt a képzésben.

4. A képzési idő

Legalább 2 félév, 1800 ósszóra, 60 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996.(X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Anyagismeret, gyártástechnológiák, gazdasági ismeretek, informatika.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Terméktervezés módszertana, marketing, színelmélet, formatan, modellezés, intuitív technikák, arculattervezés, csomagolásetztétika, termékergonómia, esztétika, minőségbiztosítás, szakgrafika, számítógéppel segített, modellezésen alapuló integrált tervezés és gyártás.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — aláírások és gyakorlati jegyek megszerzéséből, vizsgák beszámolóik, kollokviumok letételéből, szakdolgozat elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A szakdolgozat

A szakdolgozat a szakirányú képzettségnek megfelelő, eredményében írásosan is megjelenő, alkotó jellegű szakmai (tudományos, gazdasági, mérnöki, tervezési, esetleg kutatási vagy kutatásfejlesztési) feladat, amelynek megoldása a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, témavezető vagy konzulens irányításával kidolgozható, és igazolja azt, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörébe tartozó feladatok kreatív megoldására, önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt feltételek teljesítése, különösen:
— a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, beszámoló, min. 8 kollokvium stb.,
— a bíráló által elfogadott szakdolgozat.

6.2.2. A záróvizsga részei:

— szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott tantárgyakból,
— a szakdolgozat megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a szakdolgozatra, annak megvédése eredményeként adott érdemjegy és a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

ÁLTALÁNOS INFORMATIKUS SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

A továbbképzés alapvető célja felsőfokú végzettséggel rendelkezők számára olyan informatikus szakképzés biztosítása, melynek eredményeképpen képessé válnak a számítástechnika, az informatika korszerű eszközeinek és módszereinek alkalmazására az eredeti szakmájukban vagy informatikai szakterületen.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Főiskolai szakmérnök, általános informatikus szakon.
Általános informatikus szakember.

3. A képzésben résztvevők köre

A képzésben egyetemi vagy főiskolai végzettséggel és szakképzettséggel lehet részt venni.

4. A képzési idő

Legalább 2 félév, 1800 összóra, 60 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Alapvető gépkezelési és alkalmazási ismeretek, diszkrét matematika, digitális technika, perifériák, architektúrák, számítógépes hálózatok, szoftvertechnológia, adatbázisok, operációs rendszerek.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Rendszergazda ismeretek, szoftverfejlesztés, vizuális informatika, gazdasági informatika, valós idejű rendszerek, számítástechnikai menedzserismeretek.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — gyakorlati jegyek megszerzéséből, vizsgák letételéből, szakdolgozat elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1 A szakdolgozat

A szakdolgozat a szakirányú képzettségnek megfelelő, eredményében írásosan is megjelenő, alkotó jellegű szakmai (tudományos, gazdasági, mérnöki, tervezési, esetleg kutatási vagy kutatásfejlesztési) feladat, amelynek megoldása a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, konzulensek (külső és belső) irányításával kidolgozható, és igazolja azt, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörébe tartozó feladatok kreatív megoldására, önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt követelmények teljesítése, különösen:
— a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, beszámoló, min. 8 kollokvium,
— a bíráló által elfogadott szakdolgozat.

6.2.2. A záróvizsga részei:

— szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott tantárgyakból,
— a szakdolgozat megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a szakdolgozatra, annak megvédése eredményeként adott érdemjegy és a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

SAKIPARI SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

Olyan, speciális és naprakész ismeretekkel rendelkező okleveles szakmérnökök képzése, akik építészmérnöki szakképzettségük birtokában folytatott eredményes mérnöki tevékenységük során szerzett tapasztalataikra támaszkodva képesek a magasépítő iparban, a szakipari munkák területén:

- az átlagosnál színvonalasabb, komplex feladatok elvégzésére,
- irányítói (vezetői) feladatok ellátására a szakiparban,
- szakértői feladatok ellátására.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Főiskolai szakmérnök, szakipari szakon.

3. A képzésben résztvevők köre

A képzésben főiskolai szintű építészmérnöki (korábbi elnevezéssel: magasépítő üzemmérnöki) oklevéllel és legalább 1 éves szakmai gyakorlattal rendelkező mérnökök vehetnek részt.

4. A képzési idő

Legalább 2 félév, 1800 órára, 60 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Építőanyagok, korrózió elleni védelem, tűz elleni védelem, minőségvédelem, szakipari munkák és szerkezetek, szakipari munkák szervezése.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Épületek hőszigetelése, épületek hangszigetelése, épületek vízszigetelése, fenntartási építés, rögzítéstechnika, számítógépes tervezés (CAD), minőségbiztosítás.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól függet-

len — aláírások és gyakorlati jegyek megszerzéséből, valamint beszámolók, kollokviumok letételéből, záróvizsgából és a szakdolgozat elkészítéséből és annak védéséből tevődik össze.

6.1. A szakdolgozat

A szakdolgozat a szakirányú képzettségnek megfelelő, eredményében írásosan is megjelenő, alkotó jellegű mérnöki feladat, amelynek megoldása a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, konzulens irányításával kidolgozható, és igazolja azt, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörbe tartozó feladatok kreatív megoldására és önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt követelmények (számonkérések) teljesítése, különösen:

- a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, min. 8 kollokvium teljesítése,
- a bíráló által elfogadott szakdolgozat.

6.2.2. A záróvizsga részei:

- szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott tantárgyakból,
- a szakdolgozat megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a szakdolgozatra, annak megvédése eredményeként adott érdemjegy és a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

ÉPÜLETFENNTARTÁSI SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

Olyan a szakmérnökök képzése, akik a korábban megszerzett mérnöki szakképzettségük és felsőfokú szakismereteik birtokában ismerik az épületfenntartási problémákat és kezelésük módszereit, képesek a meghibásodások okainak feltárására, elemzésére, a fenntartási módok szakszerű megtervezésére, valamint a korszerű műszaki eljárások és technológiák alkalmazására is.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Főiskolai szakmérnök, épületfenntartási szakon.
Épületfenntartási szakember.

3. A képzésben résztvevők köre

Egyetemi vagy főiskolai oklevéllel rendelkező mérnökök, illetve természettudományi szakképzettséggel ren-

delkezők. Olyan diplomás szakemberek, akik a szakirány-nak megfelelő szakmai gyakorlattal rendelkeznek.

4. A képzési idő

Legalább 2 félév, 1800 órára, 60 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Építőanyagok, geotechnika, épületszerkezetek, közművek, településgazdálkodás, műemlékvédelem.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Fenntartási munkák tervezési, szervezési, kivitelezési kérdései, jogi és közigazgatási ismeretek, minőségbiztosítás, ingatlankezelés és gazdálkodás.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — tantárgyakból félévközi jegyek megszerzéséből, vizsgák letételéből, szakdolgozat elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A szakdolgozat

A szakdolgozat az épületfenntartással kapcsolatos mérnöki feladat, amely a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, témavezető vagy konzulens irányításával kidolgozható, és igazolja azt, hogy a készítője képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörbe tartozó feladatok kreatív megoldására, önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt feltételek teljesítése, különösen:

- a tantervben rögzített félévközi jegy, beszámoló, vizsga (min. 8 kollokvium),
- a bíráló által elfogadott szakdolgozat.

6.2.2. A záróvizsga részei:

- szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott tantárgyakból,
- a szakdolgozat megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a szakdolgozatra, annak megvédése eredményeként adott érdemjegy és a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

KORRÓZIÓS (FŐISKOLAI) SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

Olyan speciális ismeretekkel és szemléletmóddal rendelkező szakmérnökök képzése, akik a korábban megszerzett szakképzettségük és felsőfokú szakismeretük birtokában képesek az ipar és a gazdaság különböző területein felmerülő korróziós problémák megoldására.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Főiskolai szakmérnök, korróziós szakon.

3. A képzésben résztvevők köre

Főiskolai oklevéllel rendelkező mérnökök, mérnök-tanárok vehetnek részt a képzésben.

4. A képzési idő

Legalább 2 félév, 1800 órára, 60 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Fizikai kémia és elektrokémia, fémtan, szerkezeti anyagok, korróziós alapismeretek, korróziós vizsgálati módszerek, korrózióvédelmi eljárások, laboratóriumi gyakorlatok.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Festés, festékbevonatok, inhibitorok, elektrokémiai védelem, galvanizálás, galvánbevonatok.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — aláírások és gyakorlati jegyek megszerzéséből, vizsgák beszámolóik, kollokviumok letételéből, szakdolgozat elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A szakdolgozat

A szakdolgozat a szakirányú képzettségnek megfelelő, eredményében írásosan is megjelenő, alkotó jellegű szakmai (tudományos, gazdasági, mérnöki, tervezési, esetleg kutatási vagy kutatásfejlesztési) feladat, amelynek megoldása a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, témavezető vagy konzulens irányításával kidolgozható, és igazolja azt, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakor-

lati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörébe tartozó feladatok kreatív megoldására, önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt feltételek teljesítése, különösen:

— a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, beszámoló, min. 8 kollokvium stb.

— a bíráló által elfogadott szakdolgozat.

6.2.2. A záróvizsga részei

— szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott tantárgyakból,

— a szakdolgozat megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a szakdolgozatra, annak megvédése eredményeként adott érdemjegy és a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

BIZTONSÁGSZERVEZŐ SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

Olyan biztonságszervező szakmérnökök képzése, akik meglévő természettudományos, műszaki, társadalomtudományi, idegen nyelvi, továbbá munkavédelmi és biztonságtechnikai szakirányú ismereteikre építve képesek ellátni elsősorban a kulturális és oktatási ágazatban, valamint a népjóléti (egészségügyi és szociális) ágazatban

— a munkabiztonság, foglalkozás-egészségügy, a munkavédelem, a vagyonvédelem — a polgári védelem — és a tűzvédelem területén jelentkező feladatokat, betölthetnek ilyen jellegű munkaköröket;

— megszerzett ismereteiket konvertálva és továbbfejlesztve képesek a rendészeti, munka- és tűzvédelmi, polgári védelmi, vagyon- és személyvédelmi, környezetvédelmi feladatok kezelésére, a kapcsolatos műszaki és szervezési problémák felismerésére és megoldására, a végrehajtás irányítására.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Főiskolai szakmérnök, biztonságszervező szakon.

Biztonságszervező szakember.

3. A képzésben résztvevők köre

A képzésben egyetemi vagy főiskolai végzettséggel, műszaki, természettudományos, közgazdasági, jogi, egészségügyi szakképzettséggel rendelkezők vehetnek részt.

4. A képzési idő

Legalább 2 félév, 1800 órára, 60 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Jogi ismeretek, számítástechnikai és informatika, szervezési, vezetési és gazdasági ismeretek; fizikai munkakörnyezeti ismeretek, munkalélektan, munkaegészségtan, foglalkozási ártalmak, munkavédelem, tűzvédelem.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Villamosság-, gépek-, létesítés-, anyagmozgatás biztonságtechnikája, rendészet, elektronikus, mechanikus és élőerős vagyonvédelem; országvédelem, polgári védelem, katasztrófaelhárítás.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben független — aláírások és gyakorlati jegyek megszerzéséből, vizsgák letételéből, szakdolgozat elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A szakdolgozat

A szakdolgozat a szakirányú képzettségnek megfelelő, eredményében írásosan is megjelenő, alkotó jellegű szakmai (tudományos, gazdasági, mérnöki, tervezési, esetleg kutatási vagy kutatásfejlesztési) feladat, amelynek megoldása a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, témavezető vagy konzulens irányításával kidolgozható, és igazolja azt, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörébe tartozó feladatok kreatív megoldására, önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt követelmények (számonkérések) teljesítése, különösen:

— a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, min. 8 kollokvium teljesítése,

— a bíráló által elfogadott szakdolgozat.

6.2.2. A záróvizsga részei:

— szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott tantárgyakból,

— a szakdolgozat megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a szakdolgozatra, annak megvédése eredményeként adott érdemjegy és a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

**MŰSZAKI KÖRNYEZETI SZAKIRÁNYÚ
TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI
KÖVETELMÉNYEI**

1. A képzési cél

Olyan, környezeti szemléletmóddal és speciális ismeretekkel rendelkező szakmérnökök képzése, akik a korábban megszerzett mérnöki szakképzettségük és felsőfokú szakismerteik birtokában képesek az ipar különböző területein felmerülő — elsősorban a gépészettel összefüggő — konstrukciós, üzemeltetési, rekonstrukciós innovációs feladatok korszerű, a természettel harmonizáló, a bioszféra egyensúlyára vigyázó megoldására.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Főiskolai szakmérnök, műszaki környezeti szakon.
Műszaki környezeti szakember.

3. A képzésben résztvevők idő

Egyetemi vagy főiskolai oklevéllel rendelkező mérnökök, mérnökatanárok, illetve természettudományi szakképzettséggel rendelkezők vehetnek részt a képzésben.

4. A képzési idő

Legalább 2 félév, 1800 órára, 60 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Jogi ismeretek, informatika, fizikai és kémiai műveletek, ökológia, környezetgazdaságtan, környezet és társadalom, EU-ismeretek, monitoring technika.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Levegőtisztaság-védelem, vízminőségvédelem, zaj- és rezgésvédelem, sugárzások elleni védelem, hulladékkezelés-hulladékhasznosítás.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — alírások és gyakorlati jegyek megszerzéséből, vizsgák — beszámolók, kollokviumok — letételéből, szakdolgozat elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A szakdolgozat

A szakdolgozat a szakirányú képzettségnek megfelelő, eredményében írásosan is megjelenő, alkotó jellegű szakmai (tudományos, gazdasági, mérnöki, tervezési, esetleg kutatási vagy kutatásfejlesztési) feladat, amelynek megoldása a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és

nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, témavezető vagy konzulens irányításával kidolgozható, és igazolja azt, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörébe tartozó feladatok kreatív megoldására, önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt feltételek teljesítése, különösen:
— a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, beszámoló, min. 8 kollokvium stb.,

— bíráló által elfogadott szakdolgozat.

6.2.2. A záróvizsga részei:

— szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott tantárgyakból,

— a szakdolgozat megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a szakdolgozatra, annak megvédése eredményeként adott érdemjegy és a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének állaga.

**CSATORNÁZÁSI-SZENNYVÍZTISZTÍTÁSI
SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI
KÖVETELMÉNYEI**

1. A képzési cél

A szakirányú továbbképzés célja olyan szakmérnökök képzése, akik vízellátás-csatornázás szakos, vagy vízellátás-csatornázás szakirányú építőmérnök szakos mérnöki szakképzettségük birtokában folytatott eredményes mérnöki tevékenységükre támaszkodva, a továbbképzés követelményeinek teljesítésével alkalmassá válnak a nagyobb települési csatornázási és szennyvíztisztító művek üzemeltetésével, létesítésével, rekonstrukciójával, műszaki ellenőrzésével kapcsolatos komplex irányítási feladatok önálló ellátására, és a szakmai fejlődés önálló követésére.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Főiskolai szakmérnök, csatornázási-szennyvíztisztítási szakon.

3. A képzésben résztvevők köre

A továbbképzésben a szakirányú egyetemi vagy főiskolai szintű mérnöki szakképzettséggel (vízellátás-csatornázás szak, illetve építőmérnöki szak) és legalább 1 év szakmai gyakorlattal rendelkezők, valamint egyedi elbírálás keretében előírt különbözeti vizsgák teljesítése mellett az egyéb mérnöki, illetve üzemmérnöki szakképzettséggel és 2 év csatornázás és/vagy szennyvíztisztítás szakterületen szerzett szakmai gyakorlattal rendelkezők vehetnek részt.

4. A képzési idő

Legalább 2 félév, 1800 ósszóra, 60 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Vízgazdálkodás, hidraulika, számítástechnika, informatika, irányítástechnika, szennyvízkémia, szennyvízbiológia, környezetgazdálkodás, gazdasági, jogi, vezetési, PR-ismertetek.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Csatornázási rendszerek és üzemeltetésük, szennyvíztisztító technológiák és üzemeltetésük.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ellenőrzési rendszer tantárgyankénti és félévenkénti vizsgákból, záródolgozat készítéséből és záróvizsgából épül fel. Az egyes tantárgyak keretében elsajátított ismeretek ellenőrzése félévenként, vizsgákon kerül sorra. A tantárgyak egymásra épülnek, erre tekintettel a megelőző félévben esedékes vizsgák eredményessége a következő félév megkezdésének előfeltétele.

6.1. A szakdolgozat

A továbbképzésben résztvevők szakdolgozatot készítenek. A szakdolgozat a csatornázás és/vagy szennyvíztisztítás szakterületéről választott műszaki, illetve műszaki-gazdasági feladat írásban dokumentált kidolgozása, amely a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, konzulens segítségével kidolgozható, és igazolja, hogy készítője képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, a szakterületen felmerülő feladatok kreatív megoldására, az eredmények szakszerű összefoglalására, önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei:

- a tantervben előírt vizsgák (min. 8 kollokvium) letétele, és
- a szakdolgozat bíráló általi elfogadása.

6.2.2. A záróvizsga részei:

- szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott tantárgyakból,
- a szakdolgozat megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a szakdolgozatra, annak megvédése eredményeként adott érdemjegy és a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

KÖRNYEZETI MENEDZSER SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

A képzés célja a vízi környezet védelmével kapcsolatos komplex feladatok magas szintű ellátását biztosító szakirányú ismeretek nyújtása. A képzés a víz- és a környezetgazdálkodás különböző szakterületein, valamint más ágazatokban környezeti tevékenységet folytató, szakirányú egyetemi, főiskolai vagy rokon területi felsőfokú diplomával rendelkezők számára (szakképzettségük birtokában folytatott eredményes mérnöki, üzemmérnöki tevékenységük során szerzett tapasztalataikra támaszkodva) biztosít környezetvédelmi, környezetgazdasági, jogi és korszerű általános, valamint szakmai menedzseri ismereteket. A képzés a vízgazdálkodás, az önkormányzatok, az egyéb közigazgatási intézmények és a különböző gazdálkodó szervezetek környezeti szakemberek iránti igényét kívánja kielégíteni, s egyben ismeretanyagot nyújt a környezetvédelmi vállalkozások indításához és a környezeti hatósági munkához is.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Főiskolai szakmérnök, környezeti menedzser szakon.

3. A képzésben résztvevők köre

A képzésre jelentkezhetnek mindazok, akik egyetemi vagy főiskolai építőmérnöki műszaki szakképzettséggel rendelkeznek. Azok, akik mérnöki oklevelüket egyéb szakokon szereztek, a képzésben egyedi elbírás alapján előírt különbözeti vizsgák letétele mellett vehetnek részt.

4. A képzési idő

Legalább 2 félév, 1800 ósszóra, 60 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Ökológia, környezetgazdálkodás, jogi ismeretek, vízgazdálkodás, informatika, kommunikációs ismeretek, szervezési és döntési módszerek, környezeti menedzsment, közigazgatási ismeretek.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Környezeti hatásvizsgálatok, környezetvédelem gazdaságtana, vállalkozások alapítása és működtetése, kárelhárítás menedzsmentje, környezetgazdálkodási létesítmények üzemeltetése.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — aláírások megszerzéséből, vizsgák — beszámolók, kollokviumok — letételéből, amelyek része lehet tervezési feladat elkészítése, önálló tanulmány összeállítása is, diplomamunka elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A szakdolgozat

A szakdolgozat, a szakirányú képzettségnek megfelelő, a környezeti és menedzseri ismereteket ötvöző, eredményében írásosan is megjelenő, alkotó jellegű szakmai, mérnöki feladat, amelynek megoldása a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, belső és külső konzulensek irányításával kidolgozható, és igazolja azt, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elévített munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörébe tartozó feladatok kreatív megoldására, önálló szakmai munka végzésére.

A záródolgozattal kapcsolatban elvárás, hogy abban a környezeti és a menedzsmenti ismeretek komplex formában együtt kerüljenek alkalmazásra.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt feltételek teljesítése, különösen:
— a tantervben meghatározott számú gyakorlati jegy, beszámoló, min. 8 kollokvium,
— bírálók által elfogadott szakdolgozat.

6.2.2. A záróvizsga részei:

— szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott tantárgyakból,
— a szakdolgozat megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a szakdolgozatra, annak megvédése eredményeként adott érdemjegy és a szóbeli vizsgákra adott érdemjegy

VÍZELLÁTÁSI-VÍZTISZTÍTÁSI SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

A szakirányú továbbképzés célja olyan szakmérnökök képzése, akik vízellátás-csatornázás szakos, vagy vízellátás-csatornázás szakirányú építőmérnök szakos mérnöki szakképzettségük birtokában folytatott eredményes mérnöki tevékenységükre támaszkodva, a továbbképzés követelményeinek teljesítésével alkalmassá válnak a nagyobb települési vízművek és víztisztító művek üzemeltetésével, létesítésével, rekonstrukciójával, műszaki ellenőrzésével kapcsolatos komplex irányítási feladatok önálló ellátására, és a szakmai fejlődés önálló követésére.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Főiskolai szakmérnök, vízellátási-víztisztítási szakon.

3. A képzésben résztvevők köre

A továbbképzésben a szakirányú egyetemi vagy főiskolai szintű mérnök szakképzettséggel (vízellátás-csatornázás szak, illetve építőmérnöki szak) és legalább 1 év szakmai gyakorlattal rendelkezők, valamint egyedi elbírálás keretében előírt különbözeti vizsgák mellett az egyéb mérnöki, illetve üzemmérnöki szakképzettséggel és 2 év vízellátás és/vagy víztisztítás szakterületen szerzett szakmai gyakorlattal rendelkezők vehetnek részt.

4. A képzési idő

Legalább 2 félév, 1800 összóra, 60 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Számítástechnika, informatika, irányítástechnika, hidraulika, gazdasági, jogi, vezetési, PR-ismeretek, vízgazdálkodás, környezetgazdálkodás.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Víz kémia, vízbiológia, vízellátó rendszerek, elemeik, üzemeltetésük, víztisztító technológiák, műtárgyaik, üzemeltetésük.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ellenőrzési rendszer tantárgyankénti és félévenkénti vizsgákból, záródolgozat készítéséből és záróvizsgából épül fel. Az egyes tantárgyak keretében elsajátított ismeretek ellenőrzésére félévenként, vizsgákon kerül sor. A tantárgyak egymásra épülnek, erre tekintettel a megelőző félévben esedékes vizsgák eredményessége a következő félév megkezdésének előfeltétele.

6.1. A szakdolgozat

A továbbképzésben résztvevők szakdolgozatot készítenek. A szakdolgozat a vízellátás és/vagy víztisztítás szakterületéről választott műszaki, illetve műszaki-gazdasági feladat írásban dokumentált kidolgozása, amely a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, konzulens segítségével kidolgozható, és igazolja, hogy készítője képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, a szakterületen felmerülő feladatok kreatív megoldására, az eredmények szakszerű összefoglalására, önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei:

— a tantervben előírt vizsgák (min. 8 kollokvium) letétele, és

— a szakdolgozat bíráló általi elfogadása.

6.2.2. A záróvizsga részei:

— szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott tantárgyakból,

— a szakdolgozat megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a szakdolgozatra, annak megvédése eredményeként adott érdemjegy és a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

VÍZÉPÍTÉSI SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

A vízgazdálkodás, csatornázás, vízellátás szakterületein építői tevékenységet folytató szakirányú egyetemi, főiskolai szintű szakképzettséggel rendelkezők számára biztosítja a szakmai ismeretek felújítását, elméleti és gyakorlati szakmai tudásának továbbfejlesztését. A képzés olyan korszerű ismeretanyagot ad, amelyek tartalmazzak új alaptárgyi, új anyagtani, építés- és szereléstechológiai, gazdasági szemlélet bővítő ismereteket.

A képzés során elsajátított tananyag alkotó felhasználásával a szakmérnökök a vízépítés területén képesek lesznek feladataik korszerű műszaki-gazdasági színvonalú el látására.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Főiskolai szakmérnök, vízépítési szakon.

3. A képzésben résztvevők köre

Építőipari jellegű főiskolai vagy egyetemi szakképzettséggel rendelkező mérnökök. Egyéb műszaki jellegű főiskolai vagy egyetemi szakképzettséggel a képzésben egyedi elbírálás alapján vehetnek részt.

4. A képzési idő

Legalább 2 félév, 1800 órára, 60 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Matematika, mechanika, épületszerkezetek, beton- és vasbetonszerkezetek, fémszerkezetek, gazdasági és vezetési ismeretek.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Vízépítési alapozások, víziközművek, vízen végzett munkák, meliorációs építés, földművek.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — aláírások megszerzéséből, vizsgák, kollokviumok letételéből, szakdolgozat elkészítéséből és záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A szakdolgozat

A szakdolgozat, a szakirányú képzettségnek megfelelő, vízépítési ismereteket igénylő, írásosan is megjelenő, alkotó jellegű szakmai, mérnöki feladat, amelynek megoldása a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, konzulens irányításával megoldható, és igazolja azt, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elévített munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörbe tartozó feladatok kreatív megoldására, önálló szakmai munka végzésére.

A záródolgozati témák kijelölésénél a hallgatók munkahelyének igénye kap elsőbbséget, így a feladatok többségükben konkrét építési feladatok.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt követelmények (számonkérés) teljesítése, különösen:

— a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, min. 8 kollokvium teljesítése,

— a bírálók által elfogadott záródolgozat.

6.2.2. A záróvizsga részei:

— szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott tantárgyakból,

— a szakdolgozat megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a szakdolgozatra, annak megvédése eredményeként adott érdemjegy és a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

VÍZGAZDÁLKODÁSI MENEDZSER SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

A vízgazdálkodás különböző szakterületein, valamint más ágazatokban vízgazdálkodási tevékenységet folytató,

szakirányú egyetemi vagy főiskolai szintű szakképzettséggel rendelkezők számára, szakképzettségük birtokában folytatott eredményes mérnöki, üzemmérnöki tevékenységük során szerzett tapasztalataikra támaszkodva biztosítja a korábban tanult szakmai ismeretek felújítását, korszerűsítését, valamint kiegészítését mérnöki és szakmai menedzseri ismeretekkel. A szakmérnökök képessé válnak a vízgazdálkodás valamelyik területén egy vállalat (vállalkozás) műszaki-gazdasági szervezetének kialakítására, irányítására és működtetésére.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Főiskolai szakmérnök, vízgazdálkodási menedzser szakon.

3. A képzésben résztvevők köre

A képzésre jelentkezhetnek mindazok, akik egyetemi vagy főiskolai építőmérnöki műszaki szakképzettséggel rendelkeznek. Azok, akik mérnöki oklevelüket egyéb szakokon szerezték, a képzésben egyedi elbírás alapján előírt különbözeti vizsgák letétele mellett vehetnek részt.

4. A képzési idő

Legalább 2 félév, 1800 órára, 60 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Informatika, környezeti gazdálkodás, vízgazdálkodás, szervezési és döntési rendszerek, gazdálkodási és jogi ismeretek, vállalkozási ismeretek.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Vízgazdálkodási létesítmények üzemeltetése és környezeti hatásvizsgálata, vízügyi igazgatás menedzsmentje, konfliktuskezelés a vízgazdálkodásban, projekt tervezés, vízjogi ismeretek.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — aláírások megszerzéséből, vizsgák — beszámolók, kollokviumok — letételéből, amelyek része lehet tervezési feladat elkészítése, önálló tanulmány összeállítása is, diplomamunka elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A szakdolgozat

A szakdolgozat, a szakirányú képzettségnek megfelelő, eredményében írásosan is megjelenő, alkotó jellegű szakmai gazdasági, mérnöki, tervezési feladat, amelynek meg-

oldása a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, belső és külső konzulensek irányításával kidolgozható, és igazolja azt, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörébe tartozó feladatok kreatív megoldására, önálló szakmai munka végzésére.

A szakdolgozat témája valamely műszaki létesítmény vagy szervezet megvalósításával, működtetésével összefüggő problémakör megoldása, amelyben a szakmai (vígazdálkodási) és menedzseri ismeretek komplex formában, együtt kerülnek alkalmazásra.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt feltételek teljesítése, különösen:
— a tantervben meghatározott számú gyakorlati jegy, beszámoló, min. 8 kollokvium,
— bírálók által elfogadott szakdolgozat.

6.2.2. A záróvizsga részei:

— szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott tantárgyakból,
— a szakdolgozat megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a szakdolgozatra, annak megvédése eredményeként adott érdemjegy és a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

VÍZRENDEZÉSI SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

A szakmérnök képzés célja a vízgazdálkodás különböző szakterületein, valamint más ágazatokban vízgazdálkodási tevékenységet folytató mérnökök továbbképzése, akik a vízrendezés területén képesek lesznek feladataik magas színvonalú és a növekvő igényeknek megfelelő ellátására.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Főiskolai szakmérnök, vízrendezési szakon.

3. A képzésben résztvevők köre

A képzésre jelentkezhetnek mindazok, akik egyetemi vagy főiskolai építőmérnöki műszaki szakképzettséggel rendelkeznek. Azok, akik mérnöki oklevelüket egyéb szakokon szerezték, a képzésben egyedi elbírás alapján előírt különbözeti vizsgák letétele mellett vehetnek részt.

4. A képzési idő

Legalább 2 félév, 1800 ósszóra, 60 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Matematika, geológia, hidrológia, hidraulika, ökológia, szakigazgatási ismeretek.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Vízrendezés, folyószabályozás, települések vízrendezése, válogatott fejezetek a vízpítésből.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — aláírások megszerzéséből, vizsgák — beszámolók, kollokviumok — letételéből, amelyek része lehet tervezési feladat elkészítése, önálló tanulmány összeállítása is, szakdolgozat elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A szakdolgozat

A szakdolgozat, a szakirányú képzettségnek megfelelő, eredményében írásosan is megjelenő, alkotó jellegű szakmai mérnöki, tervezési feladat, amelynek megoldása a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, belső és külső konzultációk irányításával kidolgozható, és igazolja azt, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szerű összefoglalására, a témakörébe tartozó feladatok kreatív megoldására, önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt feltételek teljesítése, különösen:

— a tantervben meghatározott számú gyakorlati jegy, beszámoló, min. 8 kollokvium,

— bírálók által elfogadott szakdolgozat.

6.2.2. A záróvizsga részei:

— szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott tantárgyakból,

— a szakdolgozat megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a szakdolgozatra, annak megvédése eredményeként adott érdemjegy és a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

ENERGIAGAZDÁLKODÁSI SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

Olyan szakemberek képzése, akik alkalmasak az ipari energiagazdálkodási feladatok ellátására. Képesek az épületgépészeti és villamosenergia-ipari berendezések üzemvitelével, üzemirányítással, a vállalati tervezéssel befolyásolni a gazdálkodás eredményességét, elősegíteni a népgazdaság energiapolitikai célkitűzéseinek megvalósítását.

2. A oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Főiskolai szakmérnök, energiagazdálkodási szakon.

3. A képzésben résztvevők köre

Egyetemi vagy főiskolai oklevéllel rendelkező mérnökök, akik megfelelő szakmai alapképzettséggel rendelkeznek az épületgépészeti vagy villamosenergia szakterületen a szakmérnöki továbbképzéshez.

4. A képzési idő

Legalább 2 félév, 1800 ósszóra, 60 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Mérési és informatikai, jogi és közgazdaságtani, munkavédelmi alapismeretek, iparvállalati energiagazdálkodás, statisztikai módszertan, számítástechnika, speciális alkalmazása.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Műszaki hőtani alapismeretek, villamosenergia-termelés és -elosztás gazdasági elemzése, villamos hálózatok létesítése; energiatakarékos épületgépészeti berendezések és rendszerek, ipari villamosenergia-gazdálkodás alapjai.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — aláírások és gyakorlati jegyek megszerzéséből, vizsgák — beszámolók, kollokviumok — letételeiből, szakdolgozat elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A szakdolgozat

A szakdolgozat az ipari energiagazdálkodással kapcsolatos mérnöki feladat, amely a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmá-

nyozásával, témavezető vagy konzulens irányításával kidolgozható, és igazolja azt, hogy a készítője képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörbe tartozó feladatok kreatív megoldására, önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt feltételek teljesítése, különösen:

- a tantervben rögzített félévközi jegy, beszámoló vizsga (min. 8 kollokvium),
- a bíráló által elfogadott szakdolgozat.

6.2.2. A záróvizsga részei:

- szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott tantárgyakból,
- a szakdolgozat megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a szakdolgozatra, annak megvédése eredményeként adott érdemjegy és a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

MŰSZAKI INFORMATIKA SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

Olyan általános és speciális műszaki informatikai ismeretekkel rendelkező szakmérnökök képzése, akik korábban megszerzett mérnöki szakképzettségük és felsőfokú szakismereteik birtokában képesek — a működő, illetve átalakuló gazdaság, a közigazgatás, az ipar egyes területein (energiatermelés és -gazdálkodás, kommunális szolgáltatások, élelmiszergazdaság, építő- és építőanyagipar, környezetvédelem stb.) felmerülő — az informatika módszereit igénylő műszaki alkotások (különösen műszaki informatikai és információs infrastruktúrális rendszerek, szolgáltatások) tervezésére, fejlesztésére és létrehozására.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Főiskolai szakmérnök, műszaki informatika szakon.

3. A képzésben résztvevők köre

A képzésre jelentkezhetnek mindazok, akik mérnök, mérnök-informatikus, mérnök-tanár vagy egyéb műszaki irányultságú egyetemi vagy főiskolai szakképzettséggel rendelkeznek.

4. A képzési idő

Legalább 2 félév, 1800 órára, 60 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő-és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányterületei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Matematika (numerikus módszerek, valószínűségelmélet, matematikai statisztika), jel- és rendszerelmélet, irányításelemélet, CAD-rendszerek, programozáselemélet, programozási paradigmák, mikroszámítógépek és perifériáik, számítógép-hálózatok.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Adatmodellezés, adatbázisok, fizikai rendszerek és hálózatok, mérési adatgyűjtő és folyamatirányító berendezések, számítógépvezérelt irányítások (programozható logikai vezérlések, digitális szabályozások), mesterséges intelligencia, rendszertervezés, fakultációk (operációs rendszerek elmélete, rendszeroptimalizálás, hálózati operációs rendszerek, adatbázisok és hálózatok üzeme, intelligens mérőműszerek, digitális jelfeldolgozás, szakértői rendszerek).

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — a műszaki informatikai képzés számítógépvezérelt információs rendszerek szakiránya tantárgyaihoz kapcsolódó, de a szakterületek ismeretanyagának mélyebb, illetve objektumorientált feldolgozását jelentő — tantárgyak számonkéréséből (félévközi jegy megszerzése, vizsga letétele), szakdolgozat elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A szakdolgozat

A szakdolgozat készítése során műszaki jellegű feladatot kell megoldani az informatika eszközeivel. Szakdolgozatával a jelöltnek igazolnia kell, hogy — előző tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, konzulensi segítséggel — alkalmas az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és eredmények szakszerű összefoglalására, önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt feltételek teljesítése, nevezetesen:

- a tantervben rögzített félévközi jegy, beszámoló, vizsga (min. 8 kollokvium),
- a bíráló által elfogadott szakdolgozat.

6.2.2. A záróvizsga részei:

- szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott tantárgyakból,
- a szakdolgozat megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a szakdolgozatra, annak megvédése eredményeként adott érdemjegy és a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

SZERVEZŐ SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

Jelen program célja, az ipar-építőipar területén gyakorlattal, valamint szervezési és vezetési ismeretekkel rendelkező vezetők, szakemberek továbbképzése.

A szervező szakmérnöki oklevéllel rendelkezők legyeknek alkalmasak a vezetés és termelésirányítás általános funkcióin túl, a vállalati szervezés, az üzemszervezés és a munkaszervezés speciális funkcióinak ellátására, illetve irányítására.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú képzettség megnevezése

Főiskolai szakmérnök, szervező szakon.
Szervező szakember.

3. A képzésben résztvevők köre

Egyetemi vagy főiskolai végzettséggel rendelkező mérnökök és egyéb természettudományi (vegyész, biológus, geológus stb.) szakképzettséggel rendelkezők, akik legalább féléves gyakorlattal rendelkeznek.

4. A képzési idő

Legalább 2 félév, 1800 ósszóra, 60 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Alkalmazott statisztika, gazdasági jog, szervezetszociológia, humánmenedzsment, stratégiai menedzsment, operációkutatás, informatika, vállalati gazdaságtan.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Vállalat-, üzem- és munkaszervezés.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — tantárgyakból félévközi jegyek megszerzéséből, vizsgák letételéből, szakdolgozat elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A szakdolgozat

A szakdolgozat a szervező munkával kapcsolatos mérnöki feladat, amely a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, témavezető vagy konzulens irányításával kidolgozható és igazolja azt, hogy a készítője képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörbe tartozó feladatok kreatív megoldására, önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt követelmények (számonkérések) teljesítése, különösen:

— a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, min. 8 kollokvium teljesítése,

— bíráló által elfogadott szakdolgozat.

6.2.2. A záróvizsga részei:

— szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott tantárgyakból,

— a szakdolgozat megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a szakdolgozatra, annak megvédése eredményeként adott érdemjegy és a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

ÜZEMFENNTARTÓ SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

Olyan karbantartási és diagnosztikai ismeretekkel rendelkező szakmérnökök képzése, akik a korábban megszerzett mérnöki szakképzettségük és felsőfokú szakismereteik birtokában képesek az elhasználódott gépek, berendezések javítását, karbantartását megszervezni, a korszerű diagnosztikai vizsgálatokon alapuló megelőző karbantartással a berendezések üzembiztos működését biztosítani.

2. A oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Főiskolai szakmérnök, üzemfenntartó szakon.

3. A képzésben résztvevők köre

Egyetemi vagy főiskolai oklevéllel rendelkező, műszaki irányultságú mérnökök, mérnökatanárok vehetnek részt a képzésben.

4. A képzési idő

Legalább 2 félév, 1800 ósszóra 60 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Informatika, technológiai alapismeretek, gépészeti szerkezetek tönkremenetele, tribológia, minőségbiztosítás.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Üzemfenntartás, gépek megbízhatósága és diagnosztikája, javítási technológiák, szakértői rendszerek, üzemi tapasztalatok.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — aláírások és gyakorlati jegyek megszerzéséből, vizsgák letételéből, diplomamunka szakdolgozat elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A szakdolgozat

A szakdolgozat a szakirányú képzettségnek megfelelő, eredményében írásosan is megjelenő, alkotó jellegű szakmai (tudományos, gazdasági, mérnöki, tervezési, esetleg kutatási vagy kutatásfejlesztési stb.) feladat, amelynek megoldása a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, témavezető vagy konzulens irányításával kidolgozható, és igazolja azt, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörbe tartozó feladatok kreatív megoldására, önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt feltételek teljesítése, különösen:

- a tantervben rögzített félévközi jegy, beszámoló, vizsga (min. 8 kollokvium),
- a bíráló által elfogadott szakdolgozat.

6.2.2. A záróvizsga részei:

- szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott tantárgyakból,
- a szakdolgozat megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a szakdolgozatra, annak megvédése eredményeként adott érdemjegy és a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

INFORMATIKAI MENEDZSER SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

Olyan, speciális műszaki és gazdasági ismeretekkel rendelkező szakmérnökök képzése, akik a korábban megszerzett mérnöki vagy gazdasági szakképzettségük és felsőfokú szakismereteik birtokában, valamint képzettségüknek megfelelő eredményes szakmai tevékenységük során szerzett tapasztalataikra támaszkodva képesek az ipar és a szolgáltatási szféra különböző területein felmerülő vállalatirányítási, vállalkozási és marketing feladatok megoldására.

Befolyással lehetnek vállalkozásuk, gazdálkodó egységük munkájának eredményesebbé tételében és az üzleti életben való aktívabb részvételében, valamint az új módszerek bevezetésében. A végzett hallgatók képesek lesznek szakterületük fejlődésének önálló követésére.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Főiskolai szakmérnök, informatikai menedzser szakon.
Informatikai menedzser szakképesítésű
(szakképzettség megjelöléssel).

3. A képzésben résztvevők köre

Egyetemi, főiskolai oklevéllel rendelkező mérnökök és közgazdászok, valamint egyéb egyetemi vagy főiskolai végzettséggel rendelkező műszaki vagy gazdasági irányultságú szakemberek.

4. A képzési idő

Legalább 2 félév, 1800 ósszóra, 60 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Számítógépek rendszertechnikája, informatika, közgazdaságtan, statisztika, vállalatgazdaságtan, gazdasági polgári jog, marketing, számvitel, pénzügyek, vállalati vezetés.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Információtechnológia, számítógépek alkalmazása, számítógépes hálózatok, hálózati operációs rendszerek, számítógépes grafika és mérnöki tervezőrendszer, projekt menedzsment, vállalkozási ismeretek, termelés és szolgáltatás menedzsment.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — aláírások és gyakorlati jegyek megszerzéséből, vizsgák letételéből, a szakdolgozat elkészítéséből és a záróvizsgán történő megvédéséből, valamint a záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A szakdolgozat

A szakdolgozat a szakirányú képzettségnek megfelelő, eredményében írásosan is megjelenő, alkotó jellegű szakmai (tudományos, gazdasági, mérnöki, tervezési, esetleg kutatási vagy kutatásfejlesztési) feladat, amelynek megoldása a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és a nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, témavezető vagy konzulens irányításával kidolgozható, és igazolja azt, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörébe tartozó feladatok kreatív megoldására, önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt követelmények teljesítése, különösen:

- a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, beszámoló, min. 8 kollokvium,
- a bíráló által elfogadott szakdolgozat.

6.2.2. A záróvizsga részei:

- szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott tantárgyakból,
- a szakdolgozat megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a szakdolgozatra, annak megvédése eredményeként adott érdemjegy és a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

INTELLIGENS ENERGETIKAI MONITORING RENDSZEREK SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

Olyan korszerű rendszertechnikai és informatikai ismeretekkel rendelkező szakmérnökök képzése, akik az energiatermelés, -elosztás és -felhasználás területén képesek komplex informatikai rendszerbe integrált energetikai berendezések telepítési, üzemeltetési feladatainak ellátására, ezen rendszerek szolgáltatásainak optimális kihasználására. A végzettek legyenek képesek együttműködni informatikai specialistákkal ilyen rendszerek továbbfejlesztésében.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Főiskolai szakmérnök, energetikai informatika szakon.
Energetikai informatikus szakember.

3. A képzésben résztvevők köre

Főiskolai vagy egyetemi végzettséggel rendelkező mérnökök, vagy a szakterületet művelő felsőfokú végzettséggel rendelkező szakemberek.

4. A képzési idő

Legalább 2 félév, 1800 órára, 60 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Digitális technika, mikroprocesszorok, mikrokontrollerek, PLC-s vezérlések, szabályozások, hálózatok, adatbázisok, távadatgyűjtés és átvitel, operációs rendszerek, számítógépes hálózatok és menedzsment.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Energiaelosztó berendezések, az energiaelosztás felügyeleti rendszerei, épületek energetikai berendezései, épület felügyeleti rendszerek, intelligens gyártó berendezések (CNC, robot, gyártó cella automatizált szállítás, szerelőszalagok stb.), többszintű ipari felügyeleti rendszerek és hálózatok.

Önálló hallgatói projektek:

Olyan laboratóriumi tevékenység, melynek során a szakdolgozat egyes részfeladatainak megoldásával foglalkoznak a hallgatók (identifikáció, a távadatgyűjtés és távirányítás hardver és szoftver problémái).

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt részben egymásra épülő, részben független aláírások és gyakorlati jegyek megszerzéséből, vizsgák letételéből, szakdolgozat elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A szakdolgozat

A szakdolgozat a szakirányú képzettségnek megfelelő, eredményében írásosan is megjelenő, alkotó jellegű szakmai (gazdasági, mérnöki, tervezési szoftverképzési stb.) feladat, amelynek megoldása a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, témavezető vagy konzulens irányításával kidolgozható, és igazolja azt, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására,

a témakörébe tartozó feladatok kreatív megoldására, önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt feltételek teljesítése, különösen:

- a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, beszámoló, min. 8 kollokvium stb.,
- a bírálók által elfogadott szakdolgozat.

6.2.2. A záróvizsga részei:

- szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott tantárgyakból,
- a szakdolgozat megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a szakdolgozatra, annak megvédése eredményeként adott érdemjegy és a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

MIKROHULLÁMÚ PCM HÍRKÖZLÉS SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

Az iparban, a szolgáltató iparban és a távközlésben hosszú időt eltöltött szakemberek képzése a mikrohullámú PCM hírközlés (digitális távbeszélő, televízió és zenei hangjelátvitel, továbbá számítógépes adatátvitel) és az űrtávközlés (kábeltelevízió) magas szintű ismertetése.

A továbbképzés eligazítást ad a rendszerek, áramkörök konkrét fejlesztésében és tervezésében. Külön hangsúlyt kap a berendezések üzembe helyezése, karbantartása és mérése.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzés megnevezése

Főiskolai szakmérnök, digitális távközlési szakon.

3. A képzésben résztvevők köre

Egyetemi vagy főiskolai végzettséggel, szakirányú (műszaki) mérnöki szakképzéssel.

4. A képzési idő

Legalább 2 félév, 1800 órára, 60 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanya (40—50%):

Mikrohullámú PCM hírközlés (digitális távbeszélő-, zenei hang- és televízió-jelátvitel) digitális áramkörök (LSI áramkörök, mikroprocesszor), adatátvitel.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Mikrohullámú áramkörök, űrtávközlés, mikrohullámú berendezések és hullámterjedés, ISDN, optikai hírközlés, kábeltelevízió.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben és a tematikában előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — aláírások és gyakorlati jegyek megszerzéséből, vizsgák letételéből, szakdolgozat elkészítéséből, valamint záróvizsgákból tevődik össze.

6.1. A szakdolgozat

A szakdolgozat a szakirányú képzettségnek megfelelő, eredményében írásosan is megjelenő, alkotó jellegű szakmai (tudományos, gazdasági, mérnöki, tervezési, esetleg kutatási vagy kutatás-fejlesztési gyakorlati) feladat, amelynek megoldása a hallgató távközlési tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, témavezető vagy konzulens irányításával kidolgozható, és igazolja azt, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörébe tartozó feladatok kreatív megoldására, önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt összes feltétel teljesítése, különösen:

- a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, beszámoló, min. 8 kollokvium,
- bíráló által elfogadott szakdolgozat.

6.2.2. A záróvizsga részei:

- szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott tantárgyakból,
- a szakdolgozat megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a szakdolgozatra, annak megvédése eredményeként adott érdemjegy és a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

SZÁMÍTÓGÉP-HÁLÓZATI SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

A számítógép-hálózatok hazai és világméretű elterjedését figyelembe véve olyan szakmérnökök képzése, akik mérnöki, mérnökstanári szakképzésük birtokában képesek a gazdaság, a pénzügy, az államigazgatás területén telepíteni kívánt hálózatok tervezésére, működtetésére. Információfeldolgozási és hálózati operációs rendszeri is-

mereteik révén hálózati rendszeradminisztrátori, illetve supervisor munkaköröket is elláthatnak.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Főiskolai szakmérnök, számítógép-hálózati szakon.
Számítógép-hálózati szakember.

3. A képzésben résztvevők köre

Egyetemi, főiskolai oklevéllel rendelkező mérnökök, valamint egyéb egyetemi vagy főiskolai szakképzettséggel rendelkező műszaki irányultságú szakemberek.

4. A képzési idő

Legalább 2 félév, 1800 óraszóra, 60 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Hálózati rendszertechnikai ismeretek, hálózati operációs rendszerek, gazdasági alapismeretek.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Információfeldolgozás hálózatban, digitális jelfeldolgozás, számítógép-hálózatok tervezése, üzemeltetése, tudás-alapú rendszerek.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt aláírások és gyakorlati jegyek megszerzéséből, továbbá a vizsgák letételéből, a szakdolgozat elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A szakdolgozat

A szakdolgozat a szakirányú képzettségnek megfelelő, eredményében írásosan megjelenő, alkotó jellegű szakmai feladat, amelynek megoldása a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és a nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával témavezető vagy konzulens irányításával kidolgozható, és igazolja azt, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörbe tartozó feladatok kreatív megoldására, önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt feltételek teljesítése, különösen:

- a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, beszámoló, min. 8 kollokvium,
- bíráló által elfogadott szakdolgozat.

6.2.2. A záróvizsga részei:

- szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott tantárgyakból,
- a szakdolgozat megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a szakdolgozatra, annak megvédése eredményeként adott érdemjegy és a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

*SZÁMÍTÓGÉPEK AZ AUTOMATIZÁLÁSBAN
SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI
KÖVETELMÉNYEI*

1. A képzési cél

Olyan számítás-, digitális- és mikroprocesszor-technikai ismeretekkel rendelkező szakmérnökök képzése, akik korábbi mérnöki szakképzettségük és a továbbképzés során szerzett ismereteik alapján képesek korszerű mikroprocesszorvezérlő- és szabályozó berendezések gyártásában, telepítésében, üzembe helyezésében eredményesen közreműködni.

Ennek érdekében a hallgatók kellő mélységű mikroprocesszor-technikai, digitális irányítástechnikai és számítógép alkalmazási alapokat kapnak az olyan ipari alkalmazásokban való jártasságot elősegítő tárgycsoportok elsajátításához, mint szabályozott villamos hajtások, számítógéppel támogatott ipari irányítás, mérésadatgyűjtés és az ipari robotok.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Főiskolai szakmérnök, irányítástechnikai szakon.

3. A képzésben résztvevők köre

Villamosipari vagy informatikai területen szerzett főiskolai vagy egyetemi végzettséggel rendelkező mérnökök vehetnek részt a képzésben.

4. A képzési idő

Legalább 2 félév, 1800 óraszóra, 60 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

A digitális, mikroprocesszoros és számítógépes ismeretek alapjainak elsajátítására a képzési idő mintegy 30%-a, a korszerű automatizálási alapismeretekre közel 25%-a szolgál.

Speciális szakismeretek (50—60%):

A különböző alkalmazási területek automatizálási ismereteinek elsajátítását, gyakorlását és feladatok megoldását biztosítja a képzési idő 45%-a.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben független — aláírások és gyakorlati jegyek megszerzéséből, vizsgák letételéből, szakdolgozat elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A szakdolgozat

Az elméleti és gyakorlati képzést követően a hallgatóknak szakdolgozatot kell készíteni a választott szakterületnek megfelelő témában. A szakdolgozat olyan önálló tervezési feladat vagy tanulmány, amely igazolja a hallgató képességét önálló irodalomkutatásra, az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, önálló szakmai munka elvégzésére. A szakdolgozat készítését intézeti és ipari konzulensek segítik. A szakdolgozatot független ipari szakember bírálja.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltétele

A tantervben előírt követelmények teljesítése, különösen: — a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, beszámoló, min. 8 kollokvium stb.

— a bíráló által elfogadott szakdolgozat.

6.2.2. A záróvizsga részei:

— szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott tantárgyakból,

— a szakdolgozat megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a szakdolgozatra, annak megvédése eredményeként adott érdemjegy és a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

VILÁGÍTÁSTECHNIKAI SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

Olyan speciális ismeretekkel rendelkező szakmérnökök képzése, akik korábban megszerzett felsőfokú ismereteik birtokában képesek a korszerű világítástechnika minden területén (tervezés, termékismeret, mérés-technika, üzemeltetés) jelentkező feladatok megoldására — kiemelten szem előtt tartva a világítás energetikai és gazdasági oldalát.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Főiskolai szakmérnök, világítástechnikai szakon.
Világítástechnikai szakember.

3. A képzésben résztvevők köre

A képzésben egyetemi, főiskolai végzettséggel műszaki vagy természettudományi szakirányú szakképzettséggel rendelkezők vehetnek részt.

4. A képzési idő

Legalább 2 félév, 1800 órára, 60 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzssanyag (40—50%):

Fényforrásfizikai ismeretek, áramkörü ismeretek, mérés-technikai ismeretek, számítástechnikai ismeretek, a világítástervezéshez szükséges számítási eljárások, elektrotechnikai és hálózati ismeretek, beltéri és kültéri világítás-tervezés, közgazdasági ismeretek, világítási berendezések üzemeltetése.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Speciális világítási területek (filmstúdió, repülőtér stb.), a világítás ergonómiai, esztétikai kérdései, törpefeszültségű világítási rendszerek, világítás és környezetvédelem.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben független — aláírások és gyakorlati jegyek megszerzéséből, vizsgák letételéből, szakdolgozat elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A szakdolgozat

A szakirányú képzettségnek megfelelő, eredményében írásosan is megjelenő, alkotó jellegű szakmai (tudományos, gazdasági, mérnöki, tervezési, esetleg kutatási vagy kutatásfejlesztési stb.) feladat, amelynek megoldása a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával témavezető vagy konzulens irányításával kidolgozható, és igazolja azt, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörébe tartozó feladatok kreatív megoldására, önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt követelmények teljesítése, különösen:

— a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, beszámoló, min. 8 kollokvium,

— a bírálók által elfogadott szakdolgozat.

6.2.2. A záróvizsga részei:

- szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott tantárgyakból,
- a szakdolgozat megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a szakdolgozatra, annak megvédése eredményeként adott érdemjegy és szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

**VILLAMOS GÉPEK SZÁMÍTÓGÉPPAL SEGÍTETT
TERVEZÉSE, SZERKESZTÉSE ÉS MÉRÉSE
SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK
KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI**

1. A képzési cél

A korszerű villamos gépek, a gépekbe integrált elektronikák számítógéppel segített tervezésében és dokumentálásában, valamint azok számítógépes mérő-minősítő rendszereinek tervezésében járatos konstruktőr szakmérnökök képzése.

A képzés megfelelő mélységű mikroszámítógépes hardver- és szoftverismeretekre és a szakterületen használatos szoftverrendszerek szakszerű elsajátítására épül. A végzettek így egyben villamos hajtásrendszerek üzemeltetését, karbantartását is képesek ellátni, illetve irányítani.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Főiskolai szakmérnök, villamos gépek szakon.

3. A képzésben résztvevők köre

Főiskolai vagy egyetemi végzettséggel rendelkező mérnökök, vagy a szakterületet művelő felsőfokú végzettséggel rendelkező szakemberek.

4. A képzési idő

Legalább 2 félév, 1800 órára, 60 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

CAD szoftverek (CADDy, AUTOCAD, WSCAD, ORCAD, PADS, PALASM) mikroprocesszorok, mikrokontrollerek, PLC-s vezérlések, digitális szabályozók, villamos gép elektronikák, minőségbiztosítás, vállalkozási ismeretek, szakmai idegennyelv.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Korszerű villamos gépek és hajtások, számítógépes mérő-minősítő rendszerek, villamos gépek és elektronikák számítógéppel segített tervezése, önálló hallgatói projektek.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben független — alírások és gyakorlati jegyek megszerzéséből, vizsgák letételéből, szakdolgozat elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A szakdolgozat

A szakdolgozat a szakirányú képzettségnek megfelelő, eredményében írásosan is megjelenő, alkotó jellegű szakmai (gazdasági, mérnöki, tervezési szoftverfejlesztési stb.) feladat, amelynek megoldása a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, témavezető vagy konzulens irányításával kidolgozható, és igazolja azt, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörébe tartozó feladatok kreatív megoldására, önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltétele

A tantervben előírt követelmények teljesítése, különösen:

- a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, beszámoló, min. 8 kollokvium,
- a bírálók által elfogadott szakdolgozat.

6.2.2. A záróvizsga részei:

- szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott tantárgyakból,
- a szakdolgozat megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a szakdolgozatra, annak megvédése eredményeként adott érdemjegy és a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

**ÉPÜLETGÉPÉSZET SZAKIRÁNYÚ
TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI
KÖVETELMÉNYEI**

1. A képzési cél

Olyan, speciális és naprakész ismeretekkel rendelkező okleveles szakmérnökök képzése, akik mérnöki szakképzettségük és felsőfokú szakismereteik birtokában folytatott eredményes mérnöki tevékenységük során szerzett tapasztalataikra támaszkodva képesek az épületgépészeti tervezés és kivitelezés folyamatainak, épületgépészeti vállalkozásoknak, valamint projekteknek komplex irányítására és vezetésére.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Főiskolai szakmérnök, épületgépészet szakon.

3. A képzésben résztvevők köre

A képzésben főiskolai vagy egyetemi szintű gépészmérnöki szakképzettséggel rendelkező mérnökök vehetnek részt.

4. A képzési idő

Legalább 2 félév, 1800 órára, 60 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Matematika, informatika, hőtan, áramlástan, épületgépészeti gyártástechnológia, épületgépészeti szereléstechnológia, elektrotechnika, energiagazdálkodás, épületfizika, minőségbiztosítás, építészeti ismeretek, környezetvédelem.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Világítástechnika, gáztechnika, fűtéstechnika, lég- és klímatechnika, hűtéstechnika, épületgépészeti tervezés, biztonság- és háztartástechnika, közművek, épületgépészeti szabályozástechnika, menedzsment ismeretek.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — aláírások és gyakorlati jegyek megszerzéséből, valamint beszámolók, kollokviumok letételéből, záróvizsgából és a szakdolgozat elkészítéséből és annak védéséből tevődik össze.

6.1. A szakdolgozat

A szakdolgozat a szakirányú képzettségnek megfelelő, eredményben írásosan is megjelenő, alkotó jellegű mérnöki feladat, amelynek megoldása a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, konzulens irányításával kidolgozható, és igazolja azt, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörbe tartozó feladatok kreatív megoldására és önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt követelmények (számonkérések) teljesítése, különösen:

- a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, min. 8 kollokvium teljesítése,
- a bíráló által elfogadott szakdolgozat.

6.2.2. A záróvizsga részei:

— szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott tantárgyakból,

— a szakdolgozat megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a szakdolgozatra, annak megvédése eredményeként adott érdemjegy és a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

GAZDASÁGI-SZERVEZŐ SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

Olyan, műszaki, gazdasági szemléletmóddal és speciális ismeretekkel rendelkező szakmérnökök képzése, akik a korábban megszerzett mérnöki szakképzettségük és felsőfokú szakismereteik birtokában képesek a kis szervezetek eredményes működéséhez és a piaci verseny feltételei között folyó gazdálkodáshoz szükséges menedzseri ismeretek elsajátítására.

A képzés lehetőséget biztosít a vállalat és a vállalkozások környezetének piaci eszközökkel történő vizsgálatának, marketingorientált szervezés és szervezet-kialakításának, vezetői-menedzseri módszereknek, a vállalat modern pénzügyi folyamatai és gazdasági tevékenysége elemzésének, a vállalati árstratégiák és árprogramok tervezhetőségének, a korszerű számítástechnikai eszközök gyakorlati alkalmazási lehetőségének a vállalkozási folyamatokban történő megismerésére.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Főiskolai szakmérnök, gazdasági-szervező szakon.

3. A képzésben résztvevők köre

Egyetemi vagy főiskolai oklevéllel rendelkező műszaki irányultságú mérnökök, műszaki tanárok vehetnek részt a képzésben.

4. A képzési idő

Legalább 2 félév, 1800 órára, 60 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Makrogazdaságtan, üzemszociológia, vállalati menedzsment, számvitel és statisztika, marketing, vezetési ismeretek, pénzügyek, gazdasági tevékenység elemzése.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Műszaki-gazdasági informatika, szervezési és irányítási ismeretek.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — aláírások és gyakorlati jegyek megszerzéséből, vizsgák letételéből, szakdolgozat elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A szakdolgozat

A szakdolgozat a szakirányú képzettségnek megfelelő, eredményében írásosan is megjelenő, alkotó jellegű szakmai (tudományos, gazdasági, kutatási vagy kutatásfejlesztési) feladat, amelynek megoldása a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, konzulensek irányításával kidolgozható, és igazolja azt, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörébe tartozó feladatok kreatív megoldására, önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt feltételek teljesítése, különösen:
— a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, beszámoló, min. 8 kollokvium,
— bíráló által elfogadott szakdolgozat.

6.2.2. A záróvizsga részei:

— szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott tantárgyakból,
— a szakdolgozat megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a szakdolgozatra, annak megvédése eredményeként adott érdemjegy és a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

TELEPÜLÉSFENNTARTÁSI ÉS IGAZGATÁSI SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

Olyan műszaki, gazdasági szemléletmóddal és speciális ismeretekkel rendelkező szakmérnökök képzése, akik a korábban megszerzett mérnöki szakképzettségük és felsőfokú szakismereteik birtokában képesek a településgazdálkodással kapcsolatos szervezeteknél és az államigazgatásban felmerülő feladatok (kommunális ellátás, településtisztaság, környezetvédelem) ellátásához szükséges ismeretek elsajátítására.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Főiskolai szakmérnök, településfenntartási és igazgatási szakon.

3. A képzésben résztvevők köre

Egyetemi vagy főiskolai oklevéllel rendelkező műszaki irányultságú mérnökök, műszaki tanárok vehetnek részt a képzésben.

4. A képzési idő

Legalább 2 félév, 1800 órára, 60 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Vállalkozástan, településszociológia, számítástechnika és informatika, környezetvédelem, településvédelem, településstatistika.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Önkormányzati ismeretek, építésügyi igazgatás, településtervezés, településgazdálkodás, épületfenntartás és szervezés, települési infrastruktúra.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — aláírások és gyakorlati jegyek megszerzéséből, vizsgák letételéből, szakdolgozat elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. Szakdolgozat

A szakdolgozat a szakirányú képzettségnek megfelelő, eredményében írásosan is megjelenő, alkotó jellegű szakmai (tudományos, gazdasági, kutatási vagy kutatásfejlesztési) feladat, amelynek megoldása a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, konzulensek irányításával kidolgozható, és igazolja azt, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt feltételek teljesítése, különösen:
— a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, beszámoló, min. 8 kollokvium,
— a bíráló által elfogadott szakdolgozat.

6.2.2. A záróvizsga részei:

- szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott tantárgyakból,
- a szakdolgozat megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a szakdolgozatra, annak megvédése eredményeként adott érdemjegy és a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

TERVEZŐ SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

Olyan szakmérnökök képzése, akik magasabb szintű jártasságot érnek el az építészeti tervezés, valamint az ehhez szükséges korszerű szerkezetismeret, építéstechnológia és építészettörténeti-esztétikai ismeretek terén, amely alapján képessé válnak az építészeti tervezés magasabb színvonalú, önálló művelésére.

(A tervezési munkákat az Építész Kamara tagjaként, a tervezési jogosultságot szabályozó rendeleteknek megfelelően végezhetik.)

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Főiskolai szakmérnök, tervező szakon.

3. A képzésben résztvevők köre

A képzésben főiskolai oklevéllel rendelkező építész-mérnökök (építész üzemmérnökök, magasépítő üzemmérnökök) vehetnek részt, akik legalább 3 éves szakmai (elsősorban tervezői) gyakorlattal rendelkeznek.

4. A képzési idő

Legalább 2 félév, 1800 óra, 60 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Építészettörténet és esztétika, szerkezettervezés és technológia, lakóépülettervezés, középülettervezés, mezőgazdasági és ipari épületek tervezése.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Vállalkozási ismeretek, számítógéppel segített tervezés, településtervezés, komplex tervezés.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben független — aláírások és gyakorlati jegyek megszerzéséből, vizsgák letételéből, szakdolgozat elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A szakdolgozat

A szakdolgozat egy választott épület konkrét helyszínre történő megtervezését (az engedélyezési és a fontosabb kiviteli tervek elkészítését) jelenti, melynek megoldása a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és a nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, témavezető (konzulens) irányításával igazolja, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag alkalmazására, a témakörébe tartozó feladatok kreatív megoldására, az önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt követelmények (számonkérések) teljesítése, különösen:

- a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, min. 8 kollokvium teljesítése,
- bíráló által elfogadott szakdolgozat.

6.2.2. A záróvizsga részei:

- szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott tantárgyakból,
- a szakdolgozat megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a szakdolgozatra, annak megvédése eredményeként adott érdemjegy és a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

ACÉLGYÁRTÓ SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

Mérnökök továbbképzése, melynek keretében megismerik a szakterület legújabb eredményeit és elsajátítják a korszerű acélgártási eljárásokat, az acélok minőségjavításának és minőségbiztosításának módszereit, a számítógépes folyamatirányítás alkalmazásait.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Főiskolai szakmérnök, acélgártó szakon.

3. A képzésben résztvevők köre

A képzésben főiskolai szintű szakirányú szakképzettséggel és 2 éves szakmai gyakorlattal rendelkező mérnökök vehetnek részt.

4. A képzési idő

Legalább 2 félév, 1800 órára, 60 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Acélgyártás fizikai kémiája, fémtan, anyagvizsgálat, acélmetallurgia.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Számítógépes tervezés és folyamatirányítás, acélműi energiagazdálkodás, minőségbiztosítás, acélműi gyártás-tervezés.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt aláírások és gyakorlati jegyek megszerzéséből, vizsgák letételéből, szakdolgozat elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A szakdolgozat

A szakdolgozat a szakirányú képzettségnek megfelelő, eredményben írásosan is megjelenő, alkotó jellegű szakmai feladat, amelynek megoldása a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, témavezető vagy konzulens irányításával kidolgozható, és igazolja azt, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elévített munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörébe tartozó feladatok kreatív megoldására, önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt feltételek teljesítése, különösen:

— a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, min. 8 kollokvium,

— bíráló által elfogadott szakdolgozat.

6.2.2. A záróvizsga részei:

— szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott tantárgyakból,

— a szakdolgozat megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a szakdolgozatra, annak megvédése eredményeként adott érdemjegy és a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

HEGESZTETT SZERKEZETEK SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

Olyan, a hegesztett szerkezetek tervezésében járatos szakemberek képzése, akik ismerik:

— a szerkezeti anyagok viselkedésének, a szerkezetek gyártási, szerelési, felületvédelmi technológiájának a szerkezetek teherbírására gyakorolt hatásait,

— a számítógépes tervezési módszereket,

— a valóságos szerkezetek modellezési és kísérleti módszereit,

— a hegesztett szerkezetek konstrukciós elveit,

— a hegesztett szerkezetek gyártásának alapvető technológiai eljárásait,

— a szerkezetépítési technikákat, szerelési és a szerelési kérdéseket.

Fentiek alapján képesek hegesztett szerkezetek tervezői feladatkörök betöltésére.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Főiskolai szakmérnök, hegesztett szerkezetek szakon.

3. A képzésben résztvevők köre

A képzésben egyetemi vagy főiskolai végzettséggel rendelkező műszaki mérnökök, mérnökatanárok vehetnek részt.

4. A képzési idő

Legalább 2 félév, 1800 órára, 60 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Számítástechnika, fémszerkezeti anyagismeret és anyagvizsgálat.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Hegesztett szerkezetek tervezése, szerkezetanalízis, hegesztett szerkezetek technológiája, szerkezetépítés.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt aláírások és gyakorlati jegyek megszerzéséből, kollokviumok letételéből, szakdolgozat elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A szakdolgozat

A szakdolgozat a szakirányú képzettségnek megfelelő (hegesztett szerkezetek tervezése, analízise, hegesztett szerkezetek gyártástechnológiája), eredményében írásosan is megjelenő, alkotó jellegű szakmai (tudományos, gazdasági, mérnöki, tervezési, esetleg kutatási vagy kutatásfejlesztési) feladat, amelynek megoldása a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, témavezető vagy konzulens irányításával kidolgozható, és igazolja azt, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörébe tartozó feladatok kreatív megoldására, önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt feltételek teljesítése, különösen:

- a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, beszámoló, min. 8 kollokvium,
- bíráló és tanszéki értékelés által elfogadott szakdolgozat.

6.2.2. A záróvizsga részei:

- szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott tantárgyakból,
- a szakdolgozat megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a szakdolgozatra, annak megvédése eredményeként adott érdemjegy és a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

HEGESZTŐ (FŐISKOLAI) SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

Olyan, a hegesztéstechnológiák körében járatos szakemberek képzése, akik ismerik: a hegesztés során végbemenő metallurgiai folyamatokat; a korszerű hegesztéstechnológiákat, azok eszközeit, gépeit; a hegesztés okozta deformációkat és sajátfeszültségeket, a deformációk csökkentésének módjait; a hegesztés kidolgozásának folyamatát, a helyes hegesztési eljárás és sorrend meghatározását; a hegesztéstechnológiák gépesítési, automatizálási és robotizálási lehetőségeit; hegesztés minőségbiztosítási kérdéseit; a számítógéppel segített hegesztéstechnológia kidolgozását.

Fentiek alapján alkalmasak hegesztési felelősi feladatok ellátására.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Főiskolai szakmérnök, hegesztő szakon.

3. A képzésben résztvevők köre

A képzésben egyetemi vagy főiskolai szintű műszaki szakképzettséggel rendelkező mérnökök, mérnök-tanárok vehetnek részt.

4. A képzési idő

Legalább 2 félév, 1800 ósszóra, 60 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Számítástechnika, hegesztési anyagismeret és anyagvizsgálat.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Hegesztési hőfolyamatok, hegesztési metallurgia, fém-szerkezetek gyártása és felületvédelme, hegesztéstechnológia és gépei, hegesztett szerkezetek, gyártásszervezés.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — aláírások és gyakorlati jegyek megszerzéséből, kollokviumok letételéből, szakdolgozat elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A szakdolgozat

A szakdolgozat a szakirányú képzettségnek megfelelő (hegesztéstechnológia, hegesztett szerkezet gyártástechnológia kidolgozása, hegesztési vizsgálat, kísérlet végrehajtása, hegesztett szerkezet tervezése) eredményében írásosan is megjelenő, alkotó jellegű szakmai (tudományos, gazdasági, mérnöki, tervezési, esetleg kutatási vagy kutatásfejlesztési) feladat, amelynek megoldása a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, témavezető vagy konzulens irányításával kidolgozható, és igazolja azt, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörébe tartozó feladatok kreatív megoldására, önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt feltételek teljesítése, különösen:

- a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, beszámoló, min. 8 kollokvium,
- a bíráló és tanszéki értékelés által elfogadott szakdolgozat.

6.2.2. A záróvizsga részei:

— szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott tantárgyakból,
— a szakdolgozat megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a szakdolgozatra, annak megvédése eredményeként adott érdemjegy és a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

HENGERMŰI GYÁRTMÁNYFEJLESZTŐ SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

A hengerlés területén irányító, technológiai fejlesztő, gyártmányfejlesztő és szervezési feladatok megoldására magas szinten képes szakmérnökök képzése, akik, mérnöki szakképzettségük birtokában folytatott eredményes szakmai tevékenységük során szerzett szakmai tapasztalataikra támaszkodva képesek a képlékeny alakítás speciális területein új ismeretek elsajátítására.

A képzettség birtokában a résztvevők képlékeny alakító (elsősorban hengerművek) üzemekben gyártmányfejlesztési, minőségbiztosítási területeken lesznek képesek szakterületük magasszintű művelésére.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Főiskolai szakmérnök, hengerműi gyártmányfejlesztő szakon.

3. A képzésben résztvevők köre

Egyetemi, főiskolai oklevéllel rendelkező mérnökök (elsősorban kohómérnökök, gépészmérnökök, villamos mérnökök, illetve esetleg más végzettségűek, de megfelelő egyedileg elbíralt szakmai gyakorlattal rendelkezők). A minimálisan megkívánt szakmai gyakorlat 1 év, amelyet hazai vagy külföldi iparvállalat, kutatóintézet stb. igazolhat.

4. A képzési idő

Legalább 2 félév, 1800 órára, 60 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Műszaki mechanika, fémtan, személyi számítógép használata, a hengerlés gépi berendezései.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Számítógépes technológiatervezés és irányítás, hengerlés, minőségbiztosítás.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — aláírások és gyakorlati jegyek megszerzéséből, kollokviumok letételéből, szakdolgozat elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A szakdolgozat

A szakdolgozat a szakirányú képzettségnek megfelelő, eredményében írásosan is megjelenő, alkotó jellegű szakmai feladat, amelynek megoldása a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, témavezető vagy konzulens irányításával kidolgozható, és igazolja azt, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörébe tartozó feladatok kreatív megoldására, önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt feltételek teljesítése, különösen:

— a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, min. 8 kollokvium; gyakorlat,
— a bíráló által elfogadott szakdolgozat.

6.2.2. A záróvizsga részei:

— szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott tantárgyakból,
— a szakdolgozat megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a szakdolgozatra, annak megvédése eredményeként adott érdemjegy és a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

KARBANTARTÓ SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

A továbbképzés célja megismertetni a hallgatókat a karbantartási szakterület legújabb hazai és nemzetközi eredményeivel. A karbantartó szakmérnök-képzés olyan szakirányú továbbképzés, amelynek keretein belül a hallgatók megismerhetik a karbantartással kapcsolatos legújabb ismereteket. A hallgatókat a tanulmányaik során felkészítést kapnak a gépi berendezések üzemelés közbeni műszaki állapotának időszakos vagy folyamatos meghatározására a gépi berendezések karbantartásával kapcsolatos műszaki, szervezési és gazdasági problémák számítógépes megfogalmazására és megoldására, valamint az ipari berendezések karbantartásának, felújításának vagy átépí-

tésének számítógépes tervezésére, a korszerű javítási technológiák alkalmazására.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Főiskolai szakmérnök, karbantartó szakon.

3. A képzésben résztvevők köre

Egyetemi vagy főiskolai oklevéllel rendelkező, műszaki irányultságú mérnökök, mérnöktanárok.

4. A képzési idő

2 félév, 1800 összóra, 60 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjai képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Műszaki matematika, számítógép használata, technológiai ismeretek, megbízhatóságelmélet.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Számítógép alkalmazása a karbantartás tervezésében, irányításában, technológiai rendszerek, azok megbízhatósága, műszaki diagnosztika, karbantartható konstrukciók, javítási technológiák.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — aláírások és gyakorlati jegyek megszerzéséből, vizsgák letételéből, szakdolgozat elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A szakdolgozat

A szakdolgozat a szakirányú képzettségnek megfelelő, eredményében írásos is megjelenő, alkotó jellegű szakmai (tudományos, gazdasági, mérnöki, tervezési, esetleg kutatási vagy kutatásfejlesztési) feladat, amelynek megoldása a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, témavezető vagy konzulens irányításával kidolgozható, és igazolja azt, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörbe tartozó feladatok kreatív megoldására, önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt feltételek teljesítése, különösen:

- a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, beszámoló, min. 8 kollokvium,
- a bíráló által elfogadott szakdolgozat.

6.2.2. A záróvizsga részei:

- szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott tantárgyakból,
- a szakdolgozat megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a szakdolgozatra, annak megvédése eredményeként adott érdemjegy és a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének aránya.

GAZDASÁGI MENEDZSER SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

Szakmérnökök képzése, akik mérnöki, mérnöktanári szakképzettségük birtokában folytatott eredményes szakmai tevékenységük során szerzett tapasztalataikra támaszkodva képesek a gazdasági élet különböző szféráinak működését, folyamatait, intézményeit áttekinteni, azokban eligazodni, és egyben gazdasági-menedzser tevékenységet is folytatni.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Főiskolai szakmérnök, gazdasági menedzser szakon.

Gazdasági menedzser szakképesítésű (szak-képzettség megjelöléssel).

3. A képzésben résztvevők köre

Azok vehetnek részt a képzésben, akik rendelkeznek mérnöki, mérnöktanári, illetve reál szakon szerzett tanári vagy gazdasági szakképzettséggel.

4. A képzési idő

Legalább 2 félév, 1800 összóra, 60 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Jogi ismeretek, számítástechnika és informatika, szervezési és vezetési ismeretek, közgazdaságtan, vállalatgazdaságtan, számviteli és pénzügyi ismeretek, nemzetközi gazdasági kapcsolatok.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Kereskedelem, pénzügyi ismeretek, regionális és helyi gazdaságtan, speciális gazdálkodási ismeretek (adóügy, vám, biztosítás, társadalombiztosítás).

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben független — aláírások és gyakorlati jegyek megszerzéséből, vizsgák letételéből, szakdolgozat elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A szakdolgozat

A szakdolgozat a szakirányú képzettségnek megfelelő, eredményében írásosan is megjelenő, alkotó jellegű gazdasági, mérnöki feladat, amelynek megoldása a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, témavezető és külső konzulens irányításával kidolgozható, és igazolja azt, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörébe tartozó feladatok kreatív megoldására, önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt feltételek teljesítése, különösen:
— a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, beszámoló, min. 8 kollokvium,
— a bíráló által elfogadott szakdolgozat.

6.2.2. A záróvizsga részei:

— szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott tantárgyakból,
— a szakdolgozat megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a szakdolgozatra, annak megvédése eredményeként adott érdemjegy és a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

LOGISZTIKAI ÉS SZÁLLÍTMÁNYOZÁSI MENEDZSER SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

Olyan szakmai ismeretekkel és menedzser szemléletmóddal rendelkező szakmérnökök képzése, akik a megfelelő technikai, módszertani és technológiai ismereteik birtokában képesek:

— vállalati, illetve makroszintű logisztikai rendszerek, folyamatok átlátására, elemzésére, megszervezésére, megtervezésére és irányítására;

— összetett, többféle szállítási mód összekapcsolásával megvalósuló fuvarozási, szállítási folyamat, illetve az ahhoz kapcsolódó kiegészítő tevékenységek megszervezésére, a racionális változatok kiválasztására, irányítására;

— az ipari-termelési folyamathoz kapcsolódó raktározás, szállítási csomagolás megtervezésére, szervezésére, irányítására.

Cél, hogy a leendő szakmérnökök a fenti feladatok ellátása közben képesek legyenek mérlegelni a reálfolyamatok pénzügyi eredményeit, tisztában legyenek a pénzügyi leképezések és finanszírozási megoldások módjaival, megtalálják a vállalati szervezeti rendszerben a tevékenységek helyét, és figyelemmel legyenek a jogi környezetből származó befolyásoló tényezőkre is.

A végzett hallgatók képesítéseik alapján alkalmasak lesznek szállítmányozási, fuvarozó és logisztikai cégek közép és felső vezetői munkaköreinek betöltésére, illetve képesek lesznek a vállalkozások gazdasági irányítására.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Főiskolai szakmérnök, logisztikai és szállítmányozási menedzser szakon.

Logisztikai és szállítmányozási menedzser szakképesítéssel (szakképzettség megjelöléssel).

3. A képzésben résztvevők köre

A képzésben egyetemi vagy főiskolai oklevéllel rendelkező mérnökök, reálszakon végzett tanárok, közgazdászok, külkereskedők vehetnek részt.

4. A képzési idő

Legalább 2 félév, 1800 órára, 60 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Vállalkozások menedzsmentje, pénzügy, számvitel, informatika, logisztika, szállítmányozás, áruszállítási technológiák, áruismeret, általános jog, kereskedelmi ismeretek.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Logisztika, szállítmányozás, csomagolás, raktározás, vám, biztosítás, veszélyes áruk, fuvarjog, operációkutatás.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt tárgyak esetében félévközi számonkérésből, vizsgák (kollokvium) letételéből, szakdolgozat elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A szakdolgozat

A szakdolgozat a szakirányú képzettségnek megfelelő, eredményében írásosan is megjelenő, alkotó jellegű szakmai, gazdasági és mérnöki feladat, amelynek megoldása a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, témavezető és külső konzulens irányításával kidolgozható, és igazolja azt, hogy

a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörébe tartozó feladatok kreatív megoldására, önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt feltételek teljesítése, különösen:

- a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, beszámoló, min. 8 kollokvium,
- a bíráló által elfogadott szakdolgozat.

6.2.2. A záróvizsga részei:

- szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott tantárgyakból,
- a szakdolgozat megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a szakdolgozatra, annak megvédése eredményeként adott érdemjegy és a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

ÉPÍTÉSZERVEZŐI SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

Olyan, speciális és naprakész ismeretekkel rendelkező szakmérnökök képzése, akik építésmérnöki szakképzett-ségükre, valamint eredményes mérnöki tevékenységük során szerzett tapasztalataikra támaszkodva képesek teljes színvonalú, komplex építészervezői feladatok ellátására. A továbbképzésben megszerzett oklevelet az Építész Kamara teljes jogú tagságot biztosító feltételként az alapszabály alapján elismeri és elfogadja.

Cél továbbá az, hogy a szakirányú képzés eredményeként, illetve a szakmában, tervezőirodában eltöltött további gyakorlati évek letöltése után, az építészervező szakmérnökök É—2 típusú tervező jogosultságot szerezzenek.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Főiskolai szakmérnök, építészervezői szakon.

3. A képzésben résztvevők köre

A képzésben főiskolát végzett, építésmérnöki (korábbi elnevezéssel: magasépítő üzemmérnöki) oklevéllel rendelkező mérnökök vehetnek részt.

4. A képzési idő

Legalább 2 félév, 1800 órára, 60 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő-és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás

alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Társadalomtudomány, társzművészetek, stílusismeret, konstruktív ismeretek.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Tervezési ismeretek (azon belül: építészeti nyelv, lakóhelyek építészete, vidék építészete, urbanisztika, rendszerelvű tervezési módszerek a középülettervezésben).

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — aláírások és gyakorlati jegyek megszerzéséből, valamint beszámolók, kollokviumok letételéből, tervezési végsgörölatból, a szakdolgozat elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A szakdolgozat

A szakdolgozat a szakirányú képzettségnek megfelelő, eredményében írásban is megjelenő, alkotó jellegű szakmai, gazdasági, vagy tudományos, vagy kutatási feladat, amelynek megoldása a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, témavezető vagy konzulens irányításával kidolgozható, és igazolja azt, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörébe tartozó feladatok kreatív megoldására, önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt követelmények (számonkérések) teljesítése, különösen:

- a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, min. 8 kollokvium teljesítése,
- a bíráló által elfogadott szakdolgozat.

6.2.2. A záróvizsga részei:

- szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott tantárgyakból,
- a szakdolgozat megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a szakdolgozatra, annak megvédése eredményeként adott érdemjegy és a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

**KÖRNYEZETGAZDÁLKODÁSI SZAKIRÁNYÚ
TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI
KÖVETELMÉNYEI**

1. A képzési cél

Környezetgazdálkodási szakmérnökök képzése, akik a korábban megszerzett felsőfokú szakképzettségük és szakismereteik birtokában képesek a környezetvédelem szakterületén építési, üzemeltetési, szakértői, tervezési, beruházási, közigazgatási és vállalkozói munkakörben a legújabb szakmai, tudományos és fejlesztési eredmények követésére és alkalmazására, specialisták a víz-, a levegő-, a zaj-, rezgésvédelem és a hulladékgazdálkodás területén.

Az oklevél megszerzésének birtokában betölthetik a közműszolgáltatók által külön jogszabályban előírt — speciális képesítési előírásokhoz kötött — munkaköröket.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Főiskolai szakmérnök, környezetgazdálkodási szakon.

3. A képzésben résztvevők köre

Olyan építőmérnökök és építő-, települési, környezeti üzemmérnökök akiknek legalább kétéves szakmai gyakorlatuk van.

Egyéb felsőoktatási intézményben szerzett oklevéllel rendelkezők, szakképzettségük jellege szerint, egyedi elbírálás alapján kerülnek felvételre. A kétéves szakmai gyakorlat alól indokolt esetben felmentés adható.

4. A képzési idő

Legalább 2 félév, 1800 órára, 60 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Fizika, kémia, biológia, geológia, hidrológia, számítástechnika, térinformatika, jogi és műszaki szabályozási ismeretek, településfejlesztés és környezetvédelem alapjai.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Hulladékgazdálkodás, talaj- és vízvédelem, zaj- és rezgésvédelem, levegőtisztaság-védelem, környezetvédelmi rendszertechnika, környezetvédelmi technológiák, környezetgazdálkodás és gazdasági szabályozás.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — aláírások megszerzéséből és vizsgák letételéből, a

szakdolgozat elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A szakdolgozat

A szakdolgozat a környezetgazdálkodási szakirányú képzettségének megfelelő, végső formájában írásosan is megjelenő, alkotó jellegű szakmai (mérnöki, tervezési vagy műszaki fejlesztési) feladat, amelynek megoldása a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, konzulens irányításával kidolgozható, és igazolja, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag valós példán való gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörébe tartozó feladatok kreatív megoldására, önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt követelmények (számonkérések) teljesítése, különösen:

— a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, min. 8 kollokvium teljesítése,

— a bíráló által elfogadott szakdolgozat.

6.2.2. A záróvizsga részei:

— szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott tantárgyakból,

— a szakdolgozat megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a szakdolgozatra, annak megvédése eredményeként adott érdemjegy és a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

**KÖZMŰFENNTARTÁSI SZAKIRÁNYÚ
TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI
KÖVETELMÉNYEI**

1. A képzési cél

Közműfenntartási szakmérnökök képzése, akik a korábban megszerzett felsőfokú szakképzettségük és szakismeretük birtokában képesek a vízi- és energiaközművek szakterületén a legújabb szakmai, tudományos és fejlesztési eredmények követésére és alkalmazására, specialisták építési, üzemeltetési, fenntartási, szakértői, tervezési, beruházási, közigazgatási és vállalkozói munkakörben.

Az oklevél megszerzésének birtokában betölthetik a közműszolgáltatók által külön jogszabályban előírt — speciális képesítési előírásokhoz kötött — munkaköröket.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Főiskolai szakmérnök, közműfenntartási szakon.

3. A képzésben résztvevők köre

Olyan okleveles építőmérnökök, építő-, települési, környezeti(üzem-)mérnökök akiknek legalább két éves szakmai gyakorlatuk van.

Egyéb műszaki szakokon szerzett oklevéllel rendelkezők, oklevelük jellege szerint, egyedi elbírálás alapján kerülnek felvételre. A két éves szakmai gyakorlat alól indokolt esetben felmentés adható.

4. A képzési idő

Legalább 2 félév, 1800 órára, 60 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Fizika, kémia, biológia, geológia, hidrológia, számítástechnika, térinformatika, jogi és műszaki szabályozási ismeretek, településfejlesztés és környezetvédelem alapjai.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Közműhálózatok, közműfenntartás, közművek üzemtana, hulladékgyűjtés, talaj- és vízvédelem, környezetvédelmi rendszertechnika és környezetvédelmi technológiák, műszaki-gazdasági elemzés.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — aláírások megszerzéséből és vizsgák letételéből, a szakdolgozat elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A szakdolgozat

A szakdolgozat a közműfenntartás szakirányú képzettségének megfelelő, végső formájában írásosan is megjelenő, alkotó jellegű szakmai (mérnöki, tervezési vagy műszaki fejlesztési) feladat, amelynek megoldása a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, konzulens irányításával kidolgozható, és igazolja, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag valós példán való gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörébe tartozó feladatok kreatív megoldására, önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt követelmények (számonkérések) teljesítése, különösen:

- a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, min. 8 kollokvium teljesítése,
- a bíráló által elfogadott szakdolgozat.

6.2.2. A záróvizsga részei:

- szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott tantárgyakból,
- a szakdolgozat megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a szakdolgozatra, annak megvédése eredményeként adott érdemjegy és a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

VÁLLALKOZÁSI SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAK KÉPESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEI

1. A képzési cél

Olyan, menedzseri szemléletmóddal és speciális gazdálkodási, vezetési ismeretekkel rendelkező szakmérnökök képzése, akik a mérnöki szakképzettségük és felsőfokú szakismereteik birtokában képesek üzleti és projektszerű vállalkozások termelés- vagy projektmenedzsment irányítási feladatait önálló hatáskörben ellátni, illetve alkalmazni a döntések átfogó szemléletet igénylő, több szempontot figyelembe vevő előkészítésére.

2. Az oklevélben szereplő szakirányú szakképzettség megnevezése

Főiskolai szakmérnök, vállalkozási szakon.

3. A képzésben résztvevők köre

A képzésben azok az egyetemi vagy főiskolai mérnöki, üzemgazdász szakképzettséggel rendelkezők vehetnek részt, akik legalább két éves szakmai gyakorlattal bírnak.

4. A képzési idő

Legalább 2 félév, 1800 órára, 60 kredit.

[E melléklet alkalmazásában az idő- és teljesítményegységek definíciói megegyeznek a „Műszaki felsőoktatás alapképzési szakjainak képesítési követelményeiről” megjelent 157/1996. (X. 22.) Korm. rendeletben alkalmazottakkal.]

5. A képzés főbb tanulmányi területei

Alapismeretek és szakmai törzsanyag (40—50%):

Alkalmazott közgazdaságtan (mikroökonómia); számvitel és könyvelés; ökológia; vállalati gazdálkodás és pénzügyek; marketing; vezetési ismeretek és technikák; vállalati termelésmenedzsment.

Speciális szakismeretek (50—60%):

Informatika; ügyviteli és irányítási programcsomagok kezelése; üzleti vállalkozások szervezése és menedzsmentje; projektmenedzsment; vállalkozások jogi szabályozása és szerződéses feltételek.

6. Az ismeretek ellenőrzési rendszere

Az ismeretek ellenőrzési rendszere a tantervben előírt — részben egymásra épülő, részben egymástól független — aláírások és gyakorlati jegyek megszerzéséből, vizsgák — beszámolók, kollokviumok — letételéből, szakdolgozat elkészítéséből, valamint záróvizsgából tevődik össze.

6.1. A szakdolgozat

A szakdolgozat a szakirányú képzettségnek megfelelő, eredményében írásban is megjelenő, alkotó jellegű szakmai gazdasági, vagy tudományos, vagy kutatási feladat, amelynek megoldása a hallgató tanulmányaira támaszkodva, a hazai és nemzetközi szakirodalom tanulmányozásával, témavezető vagy konzulens irányításával kidolgozható, és igazolja azt, hogy a hallgató képes az elsajátított ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, az elvégzett munka és az eredmények szakszerű összefoglalására, a témakörbe tartozó feladatok kreatív megoldására, önálló szakmai munka végzésére.

6.2. A záróvizsga

6.2.1. A záróvizsgára bocsátás feltételei

A tantervben előírt követelmények (számonkérések) teljesítése, különösen:

- a tantervben rögzített számú gyakorlati jegy, min. 8 kollokvium teljesítése,
- a bíráló által elfogadott szakdolgozat.

6.2.2. A záróvizsga részei:

- szóbeli vizsga az intézményi tanterv által meghatározott tantárgyakból,
- a szakdolgozat megvédése.

6.2.3. A záróvizsga eredménye

A vizsgáztató bizottság által a szakdolgozatra, annak megvédése eredményeként adott érdemjegy és a szóbeli vizsgákra adott érdemjegyek számtani középértékének átlaga.

3. számú melléklet

a 8/1999. (II. 1.) OM rendelethez

A műszaki felsőoktatásban szakirányú továbbképzési szakok képzését folytató felsőoktatási intézmények

A MŰSZAKI FELSŐOKTATÁSBAN EGYETEMI SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAKOKON FOLYÓ KÉPZÉS

Budapesti Műszaki Egyetem,
Miskolci Egyetem,
Veszprémi Egyetem:

- környezetvédelmi (egyetemi) szakirányú továbbképzési szak,
- menedzser (egyetemi) szakirányú továbbképzési szak.

Budapesti Műszaki Egyetem,

Miskolci Egyetem:

- hegesztő (egyetemi) szakirányú továbbképzési szak.

Miskolci Egyetem,

Veszprémi Egyetem:

- minőségügyi (egyetemi) szakirányú továbbképzési szak.

Budapesti Műszaki Egyetem:

- analitikai kémiai szakirányú továbbképzési szak,
- anyagmozgató gépész szakirányú továbbképzési szak,
- bankinformatikus szakirányú továbbképzési szak,
- építésgépesítési szakirányú továbbképzési szak,
- építőipari gazdasági szakirányú továbbképzési szak,
- építőipari-igazságügyi szakirányú továbbképzési szak,
- épületfelújítási és -fenntartási szakirányú továbbképzési szak,
- épületszigetelő szakirányú továbbképzési szak,
- fényforrások fejlesztése és gyártása szakirányú továbbképzési szak,
- geodéziai és térinformatikai szakirányú továbbképzési szak,
- geotechnikai szakirányú továbbképzési szak,
- ingatlanszakértő szakirányú továbbképzési szak,
- ipariforma-tervezési szakirányú továbbképzési szak,
- irányítástechnikai informatika szakirányú továbbképzési szak,
- járműgépész szakirányú továbbképzési szak,
- járműipari tervező szakirányú továbbképzési szak,
- járműtechnikai menedzser szakirányú továbbképzési szak,
- karbantartási és járműfenntartási szakirányú továbbképzési szak,
- kivitelező szakirányú továbbképzési szak,
- korróziós (egyetemi) szakirányú továbbképzési szak,
- közlekedés műszaki szakértő szakirányú továbbképzési szak,
- közlekedésépítő szakirányú továbbképzési szak,
- közlekedési menedzser gazdasági mérnöki szakirányú továbbképzési szak,
- minőségmenedzsment szakirányú továbbképzési szak,
- munkavédelmi szakirányú továbbképzési szak,
- műemlékvédelmi szakirányú továbbképzési szak,
- műszaki diagnosztikai szakirányú továbbképzési szak,
- reaktorteknika szakirányú továbbképzési szak,
- szakfordító-tolmács szakirányú továbbképzési szak,
- szerkezetépítő szakirányú továbbképzési szak,
- színdinamikai szakirányú továbbképzési szak,
- üzemi logisztikai szakirányú továbbképzési szak,
- városépítés-városgazdaság szakirányú továbbképzési szak,
- villamos gépek és hajtások szakirányú továbbképzési szak,

- villamosenergetikai gépek és berendezések szakirányú továbbképzési szak,
- vízépítő szakirányú továbbképzési szak.

Miskolci Egyetem:

- anyagtudományi mérnök-fizikus szakirányú továbbképzési szak,
- gázipari (egyetemi) szakirányú továbbképzési szak,
- hidraulika-pneumatika (egyetemi) szakirányú továbbképzési szak,
- hőkezelő szakirányú továbbképzési szak,
- ipari kemencék szakirányú továbbképzési szak,
- képlékeny hidegalakító szakirányú továbbképzési szak,
- kerámiaipari szakirányú továbbképzési szak,
- kohászati automatizálási szakirányú továbbképzési szak,
- olajipari szakirányú továbbképzési szak,
- szerszámszerkesztő és -gyártó szakirányú továbbképzési szak,
- üvegipari szakirányú továbbképzési szak,

Veszprémi Egyetem:

- analitikai mérések minőségbiztosítása szakirányú továbbképzési szak,
- finomkémiai műveleti szakirányú továbbképzési szak,
- kutató-fejlesztő szakirányú továbbképzési szak,
- másodnyersanyag-hasznosító szakirányú továbbképzési szak,
- műszeres analitikai szakirányú továbbképzési szak,
- petrokémiai szakirányú továbbképzési szak,
- szilikátipari üzletviteli szakirányú továbbképzési szak,
- technológiai menedzser szakirányú továbbképzési szak,
- tribológiai szakirányú továbbképzési szak,
- vegyipari rendszertechnikai szakirányú továbbképzési szak.

*A MŰSZAKI FELSŐOKTATÁSBAN FŐISKOLAI
SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSI SZAKOKON
FOLYÓ KÉPZÉS*

Budapesti Műszaki Egyetem,

Janus Pannonius Tudományegyetem (Pollack Mihály Műszaki Főiskolai Kar):

- környezetvédelmi (főiskolai) szakirányú továbbképzési szak.

Miskolci Egyetem,

Bánki Donát Műszaki Főiskola:

- hidraulika-pneumatika (főiskolai) szakirányú továbbképzési szak.

Miskolci Egyetem,

Janus Pannonius Tudományegyetem (Pollack Mihály Műszaki Főiskolai Kar),

Kossuth Lajos Tudományegyetem (Műszaki Főiskolai Kar):

- gázipari (főiskolai) szakirányú továbbképzési szak.

Janus Pannonius Tudományegyetem (Pollack Mihály Műszaki Főiskolai Kar),

Kossuth Lajos Tudományegyetem (Műszaki Főiskolai Kar),

Széchenyi István Főiskola,

Ybl Miklós Műszaki Főiskola:

- építőmester szakirányú továbbképzési szak.

Bánki Donát Műszaki Főiskola,

Janus Pannonius Tudományegyetem (Pollack Mihály Műszaki Főiskolai Kar),

Kandó Kálmán Műszaki Főiskola:

- menedzser (főiskolai) szakirányú továbbképzési szak.

Bánki Donát Műszaki Főiskola,

Gépipari és Automatizálási Műszaki Főiskola,

Janus Pannonius Tudományegyetem (Pollack Mihály Műszaki Főiskolai Kar):

- minőségügyi (főiskolai) szakirányú továbbképzési szak.

Bánki Donát Műszaki Főiskola,

Gépipari és Automatizálási Műszaki Főiskola:

- termékfejlesztő szakirányú továbbképzési szak.

Bánki Donát Műszaki Főiskola,

Kandó Kálmán Műszaki Főiskola:

- általános informatikus szakirányú továbbképzési szak.

Kossuth Lajos Tudományegyetem (Műszaki Főiskolai Kar),

Ybl Miklós Műszaki Főiskola:

- szakipari szakirányú továbbképzési szak.

Janus Pannonius Tudományegyetem (Pollack Mihály Műszaki Főiskolai Kar),

Ybl Miklós Műszaki Főiskola:

- épületfenntartási szakirányú továbbképzési szak.

Budapesti Műszaki Egyetem:

- korróziós (főiskolai) szakirányú továbbképzési szak.

Bánki Donát Műszaki Főiskola:

- biztonságszervező szakirányú továbbképzési szak,
- műszaki környezeti szakirányú továbbképzési szak.

Eötvös József Főiskola:

- csatornázás-szennyvíztisztítás szakirányú továbbképzési szak,

- környezeti menedzser szakirányú továbbképzési szak,
- vízellátás-vízisztítás szakirányú továbbképzési szak,
- vízépítési szakirányú továbbképzési szak,
- vízgazdálkodási menedzser szakirányú továbbképzési szak,
- vízrendezési szakirányú továbbképzési szak.

Janus Pannonius Tudományegyetem (Pollack Mihály Műszaki Főiskolai Kar):

- energiagazdálkodási szakirányú továbbképzési szak,
- műszaki informatika szakirányú továbbképzési szak,
- szervező szakirányú továbbképzési szak,
- üzemfenntartó szakirányú továbbképzési szak.

Kandó Kálmán Műszaki Főiskola:

- informatikai menedzser szakirányú továbbképzési szak,
- intelligens energetikai monitoring rendszerek szakirányú továbbképzési szak,
- mikrohullámú PCM hírközlés szakirányú továbbképzési szak,
- számítógép-hálózati szakirányú továbbképzési szak,
- számítógépek az automatizálásban szakirányú továbbképzési szak,
- világítástechnikai szakirányú továbbképzési szak,
- villamos gépek számítógéppel segített tervezése, szerkesztése és mérése szakirányú továbbképzési szak.

Kossuth Lajos Tudományegyetem (Műszaki Főiskolai Kar):

- épületgépészet szakirányú továbbképzési szak,
- gazdasági-szervező szakirányú továbbképzési szak,
- településfenntartási és igazgatási szakirányú továbbképzési szak,
- tervező szakirányú továbbképzési szak.

Miskolci Egyetem (Dunaújvárosi Főiskolai Kar):

- acélgyártó szakirányú továbbképzési szak,
- hegesztett szerkezetek szakirányú továbbképzési szak,
- hegesztő (főiskolai) szakirányú továbbképzési szak,
- hengerműi gyártmányfejlesztő szakirányú továbbképzési szak,
- karbantartó szakirányú továbbképzési szak.

Széchenyi István Főiskola:

- gazdasági menedzser szakirányú továbbképzési szak,
- logisztikai és szállítmányozási szakirányú továbbképzési szak.

Ybl Miklós Műszaki Főiskola:

- építésztervezői szakirányú továbbképzési szak,
- környezetgazdálkodási szakirányú továbbképzési szak,
- közműfenntartási szakirányú továbbképzési szak,
- vállalkozási szakirányú továbbképzési szak.

III. rész HATÁROZATOK

A Köztársasági Elnök határozatai

A Köztársaság Elnökének 21/1999. (II. 1.) KE határozata

rendőr dandártábornok felmentéséről

A belügyminiszter előterjesztésére *Zsinka András* r. dandártábornok szolgálati viszonyát — érdemei elismerése mellett — más fontos vezetői megbízatása miatt, vele egyetértésben, 1999. február 1-jei hatállyal megszüntetem.

Budapest, 1999. január 29.

Göncz Árpád s. k.,
a Köztársaság elnöke

Ellenjegyzem:

Dr. Pintér Sándor s. k.,
belügyminiszter

A Köztársaság Elnökének 22/1999. (II. 1.) KE határozata

határőr altábornagy felmentéséről

A belügyminiszter előterjesztésére *Nováky Balázs* hőr. altábornagy szolgálati viszonyát — felmentéssel — érdemei elismerése mellett, vele egyetértésben, 1999. március 11-i hatállyal megszüntetem, és nyugállományba helyezem.

Budapest, 1999. január 29.

Göncz Árpád s. k.,
a Köztársaság elnöke

Ellenjegyzem:

Dr. Pintér Sándor s. k.,
belügyminiszter

A Kormány határozatai

A Kormány 1011/1999. (II. 1.) Korm. határozata

**a minisztériumokban kinevezhető helyettes
államtitkárok számáról szóló
1138/1998. (X. 30.) Korm. határozat módosításáról**

1. A minisztériumokban kinevezhető helyettes államtitkárok számáról szóló 1138/1998. (X. 30.) Korm. határozat (a továbbiakban: határozat) 1. pontja az alábbi szöveggel egészül ki:

(Igazságügyi Minisztérium)

„Ifjúsági és Sportminisztérium 5”

2. A határozat 1. pontja a következők szerint módosul:
(Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma)

„Oktatási Minisztérium 5”

3. Ez a határozat a közzététele napján lép hatályba.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

A Kormány 1012/1999. (II. 1.) Korm. határozata

**a Tudomány- és Technológiapolitikai Kollégium
és a Tudományos Előkészítő Bizottság létrehozásáról**

1. A Kormány a tudományos kutatás és fejlesztés kiemelkedő fontosságára tekintettel, tudománypolitikájának kialakítására és támogatására tanácsadó, döntés-előkészítő, koordináló és értékelő testületként Tudomány- és Technológiapolitikai Kollégiumot (a továbbiakban: Kollégium), valamint Tudományos Előkészítő Bizottságot (a továbbiakban: TEB) hoz létre.

2. A Kollégium

a) feladatai:

— támogatást nyújt a Kormány számára a tudománypolitikai fontosságú döntések előkészítésében, különös tekintettel a kormányprogram megvalósításának kutatási-fejlesztési és technológiapolitikai elősegítésére,

— előkészíti a költségvetési forrásból támogatott kutatási és fejlesztési feladatoknak és finanszírozásuknak kormány szintű egyeztetését az éves költségvetés kialakítása és a megvalósítás értékelése során,

— működteti a szakmai előkészítő, véleményező, továbbá egyeztetést is ellátó testületét, a Tudományos Előkészítő Bizottságot,

— közreműködik az ország közvéleményének rendszeres tájékoztatásában a tudományos kutatás időszerű kérdéseiről, problémáiról;

b) elnöke: a miniszterelnök;

c) tagjai:

— a Magyar Tudományos Akadémia, valamint

— az Országos Tudományos Kutatási Alapprogramoknak

a miniszterelnök által felkért elnöke, továbbá

— az oktatási miniszter,

— a gazdasági miniszter,

— a nemzeti kulturális örökség minisztere,

— a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter,

— az Országos Műszaki Fejlesztési Bizottság Tanácsának elnöke.

A Kollégium ülésein a Kollégium titkárságát irányító helyettes államtitkár tanácskozási joggal vesz részt.

3. A Kollégium az általa meghatározott ügyrend és munkaterv szerint ülésezik. Ágazati minisztérium konkrét feladatai között szereplő kutatási-fejlesztési kérdéskör napirendre tűzése esetén az illetékes minisztert a Kollégium ülésére meg kell hívni. A Kollégium állásfoglalásai alapján előkészített kormány-előterjesztéseket az oktatási miniszter nyújtja be.

4. A Tudományos Előkészítő Bizottság

a) feladatai:

— előkészíti a Kollégium üléseit,

— kapcsolatot tart a tudományos szakmai testületekkel, szakmai véleményt alkot a kormányprogramnak a tudományos és műszaki fejlesztési vonatkozásairól és a megvalósításukra tervezett államigazgatási lépésekről (tudományos ágazat),

— biztosítja a Kormány kutatási és fejlesztési stratégiáját megvalósító országos és ágazati programok szükség szerinti koordinációját, és megalapozza hatékonyságuk kormány szintű értékelését (államigazgatási tagozat);

b) elnöke: az Oktatási Minisztérium politikai államtitkára,

tagjai:

— a Pénzügyminisztérium közigazgatási államtitkára,

— az Oktatási Minisztérium keretében működő kollégiumi titkárságot irányító helyettes államtitkár,

— az Egészségügyi Minisztérium kabinetfőnöke,

— a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium helyettes államtitkára, aki egyben a Nemzeti Agrárkutatási és Fejlesztési Bizottság elnöke,

— a Gazdasági Minisztérium technológiapolitikáért felelős helyettes államtitkára,

— a Honvédelmi Minisztérium humán intézményrendszert felügyelő helyettes államtitkára,

— a Központi Statisztikai Hivatal elnöke,

— a Környezetvédelmi Minisztérium helyettes államtitkára,

— a Közlekedési, Hírközlési és Vízügyi Minisztérium helyettes államtitkára,

— a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma helyettes államtitkára,

— az Országos Műszaki Fejlesztési Bizottság ügyvezető elnöke,

— az Oktatási Minisztérium felsőoktatási és tudományos ügyek helyettes államtitkára;

c) tagjának a miniszterelnök felkéri:

— a Magyar Tudományos Akadémia főtitkárát és az OTKA elnökének képviselőjét, valamint

— a kiemelkedő tudományos és műszaki alkotók, valamint a gazdasági élet tizenkét kiemelkedő személyiségét.

5. A TEB a Kollégiummal egyeztetett ügyrend és munkaterv szerint ülésezik. A TEB tudományos, illetve államigazgatási tagozatának bármelyike kezdeményezheti valamely résztémakörben a tagozat álláspontját egyeztető, önálló előkészítő ülés megtartását.

6. A Kollégium és a TEB szervezési és koordinációs feladatait az Oktatási Minisztérium e feladattal megbízott helyettes államtitkára által irányított titkárság látja el.

7. A 162/1998. (IX. 30.) Korm. rendelet 4. §-ának (2) bekezdése alapján az Oktatási Minisztérium keretében létre kell hozni a Kollégium titkárságát, három fő köztisztviselő szakreferensi és egy fő köztisztviselő adminisztrátor alkalmazásával.

8. A Kollégium készítsen kormány-előterjesztést az eredményes működéséhez szükséges jogszabályi környezet kialakítására.

Felelős: oktatási miniszter
egészségügyi miniszter
földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter
gazdasági miniszter
honvédelmi miniszter
környezetvédelmi miniszter
közlekedési, hírközlési és vízügyi miniszter
a nemzeti kulturális örökség minisztere
igazságügy-miniszter
pénzügyminiszter
a Magyar Tudományos Akadémia főtitkára
és az Országos Műszaki Fejlesztési Bizottság Hivatalának ügyvezető elnöke
bevonásával

9. Ez a határozat a közzététele napján lép hatályba. Ezzel egyidejűleg a Tudománypolitikai Kollégium létrehozásáról szóló 1082/1994. (IX. 8.) Korm. határozat hatályát veszti.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

A Kormány 1013/1999. (II. 1.) Korm. határozata

**a köztisztviselők jogállásáról szóló
1992. évi XXIII. törvény hatálya alá tartozó szervek
jegyzékéről szóló 1034/1992. (VII. 1.) Korm. határozat
módosításáról**

A Kormány a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény 73. §-ának (2) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján a következő határozatot hozza:

1. A köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény hatálya alá tartozó szervek jegyzékéről szóló 1034/1992. (VII. 1.) Korm. határozat mellékletében a „Belügyminisztérium Adatfeldolgozó Hivatal” és az „Állami Népeességnyilvántartó Hivatal” helyébe „Belügyminisztérium Központi Adatfeldolgozó, Nyilvántartó, Választási Hivatal” megjelölés lép.

2. Ez a határozat 1999. február 1-jén lép hatályba.

A miniszterelnök helyett:

Dr. Stumpf István s. k.,
a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter

A Miniszterelnök határozatai

A Miniszterelnök 7/1999. (II. 1.) ME határozata

meghívott főiskolai tanár kinevezéséről

A felsőoktatásról szóló 1993. évi LXXX. törvény 16. §-ának (2) bekezdése, valamint a 18. §-ának (1)–(2) bekezdése alapján, az oktatási miniszter előterjesztésére

dr. Andrassy Györgyöt az Illyés Gyula Pedagógiai Főiskolára

— 1999. január 1-jei hatállyal — 2002. augusztus 31-ig terjedő időtartamra meghívott főiskolai tanárrá

kinevezem.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

V. rész KÖZLEMÉNYEK, HIRDETMÉNYEK

Tájékoztató az Érdekegyeztető Tanács 1999. január 22-i üléséről

A munkavállalói oldalt alkotó hat országos szövetség napirend előtti felszólalásában egyhangúlag tiltakozott a Munka Törvénykönyvének tervezett változtatása miatt, mely szerint a jövőben az üzemi tanácsok kollektív szerződést köthetnek ott, ahol nincs szakszervezeti képviselő. A munkavállalói oldal szerint a Kormány mulasztásos törvénysértést követett el, mert javaslata anélkül került a módosító törvénytervezetbe, hogy a szociális partnerek lehetőséget kaptak volna a jogalkotásról szóló (1987. évi XI.) törvényben biztosított véleményezési joguk gyakorlására. A Kormány válaszában jelezte, értelmezése szerint javaslata nem hatalmazza fel az üzemi tanácsokat kollektív szerződés kötésére, valamint, hogy a vitatott kérdésben kész háromoldalú egyeztetés lefolytatására. A kormányzati kezdeményezést a szociális partnerek elfogadták.

1. Az Érdekegyeztető Tanács megtárgyalta a Kormány mikro-, kis- és középvállalkozásokat segítő középtávú stratégiáját. A munkaadói és a munkavállalói oldal egyhangúlag támogatta a Kormány stratégiai programját.

A munkaadói oldal a konzultáció során felvetette a vállalkozói kategóriák egységes — nemzetgazdasági ágtól független — alkalmazásának igényét. Javasolták, a jogszabály azokat ismerje el vállalkozónak, akik saját tőkebefektetéssel és kockázattal gazdasági tevékenységet folytatnak, és valós szereplői a piacnak.

Indítványozták a kisvállalkozások foglalkoztatásbővítő tevékenységének preferálását kedvezményekkel, valamint hogy a kisvállalkozók csődhelyzetének rendezésére megoldás szülessen.

A kis- és középvállalkozások támogatásával összefüggésben kezdeményezték, hogy a belföldi piacra termelő, illetve kereskedő vállalkozások finanszírozási lehetősége a forgóeszközhitel nagyobb mértékű biztosításával bővüljön.

A gazdálkodás kiszámíthatósága érdekében a gazdasági jogszabályok stabilitásának megteremtését sürgették, valamint az adminisztrációs terhek csökkentését és a teljes körű átalányadózás bevezetését.

A munkavállalói oldal a kis- és középvállalkozói szektort a foglalkoztatás bővítésének fontos elemeként ismerte el. Szükségesnek tartották a rendezett munkaügyi kapcsolatok megteremtését ezen a területen, ezért felhívták a figyelmet arra, hogy a kisvállalkozásoknál is gyakrabban kell ellenőrizni a munkaügyi jogszabályok betartását. Javasolták, hogy az állami támogatások odaítélésénél feltétlenül szerepeljen a munkaügyi jogszabályok betartása, a munkaügyi kapcsolatok rendezettsége.

A szociális partnerek igényelték a szakértők bevonását a program végrehajtását szolgáló törvény-előkészítő munkálatokba, és fontosnak tartották a folyamatos konzultációt a program megvalósulása érdekében.

A kormányzati oldal a javaslatok többségét teljesíthetőnek tartotta.

2. Az Érdekegyeztető Tanács megvitatta és elfogadta az első félévi munkaprogramjára tett javaslatot.

Az Érdekegyeztető Tanács 1999. I. félévi munkaprogramja

1. Konzultáció a Kormány mikro-, kis- és középvállalkozások fejlesztését segítő programjáról

Ütemezés: január
Előterjesztő: kormányzati oldal

2. Az MKDSZ igazgatójának beszámolója a Szolgálat másfél éves munkájáról

Ütemezés: február
Előterjesztő: Munkaügyi Közvetítői és Döntőbírói Szolgálat

3. Javaslat a társadalmi párbeszéd rendszerének továbbfejlesztésére

Ütemezés: március
Előterjesztő: kormányzati oldal

4. Konzultáció a foglalkoztatási nyilvántartással összefüggő feladatokról

Ütemezés: április
Előterjesztő: kormányzati oldal

5. Konzultáció a Kormány középtávú gazdasági stratégiájáról

Ütemezés: április
Előterjesztő: kormányzati oldal

6. Konzultáció a kollektív szerződések nyilvántartásának tapasztalatairól és a további feladatokról

Ütemezés: április
Előterjesztő: kormányzati oldal

7. Előterjesztés a hazai vállalkozások védelméről

Ütemezés: április
Előterjesztő: munkaadói oldal

8. Javaslat a munkavédelem nemzeti programjára

Ütemezés: május
Előterjesztő: Országos Munkabiztonsági és Munkaügyi Felügyelőség

9. Konzultáció a minimálbér emelésének, valamint a magyarországi bérek EU felzárkóztatásának lehetőségeiről

Ütemezés: május—június
Előterjesztő: kormányzati oldal

10. Konzultáció a Szociális Charta ratifikációjával összefüggő további feladatokról

Ütemezés: május—június
Előterjesztő: kormányzati oldal

11. Konzultáció a munkaügyi ellenőrzések tapasztalatairól

Ütemezés: május—június
Előterjesztő: Országos Munkabiztonsági és Munkaügyi Felügyelőség

12. Javaslat a kordedvezményes nyugdíjrendszer reformjával összefüggő feladatokra

Ütemezés: április
Előterjesztő: ÉT ad hoc bizottság

13. Konzultáció az adó- és járulékreformmal kapcsolatos kormányzati elképzelésekről

Ütemezés: a kormány programja szerint
Előterjesztő: kormányzati oldal

14. Tájékoztató a társadalombiztosítás járulékfizetői kontrolljának megteremtésével kapcsolatos kormányzati elgondolásokról

Ütemezés: június
Előterjesztő: kormányzati oldal

Bizottság munka keretében:

15. Tájékoztató az EU integrációs feladatokról

Ütemezés: a kormány programja szerint
Előterjesztő: kormányzati oldal

16. Tájékoztató az egészségügyi hozzájárulásokról, a társadalombiztosítási ellátásokról, a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló törvények alkalmazásának gazdasági hatásáról

Ütemezés: június
Előterjesztő: kormányzati oldal

17. Konzultáció a közbeszerzési törvény módosításától

Ütemezés: a Kormány programja szerint
Előterjesztő: kormányzati oldal

18. Javaslatok az ILO normák érvényesülését figyelemmel kíséző tripartit bizottság működtetésére

Ütemezés: február
Előterjesztő: kormányzati oldal

19. Javaslatok a Munka Törvénykönyve átfogó felülvizsgálatára

Ütemezés: február
Előterjesztő: kormányzati oldal

Érdekegyeztető Tanács Titkársága

Az Országos Rádió és Televízió Testület

j e l e n t k e z é s i f e l h í v á s a

a közszolgálati rádiót és a közszolgálati televíziókat felügyelő közalapítványi kuratóriumokba történő delegálásához szükséges nyilvántartásba vételre

A rádiózásról és televíziózásról szóló 1996. évi I. törvény (a továbbiakban: Törvény) szerint a Magyar Rádió Közalapítvány, illetve a Magyar Televízió Közalapítvány kuratóriumába 21-21 tagot, a Hungária Televízió Közalapítvány kuratóriumába 23 tagot szervezetek delegálhatnak. A delegált tagok — az Országgyűlés által választott legalább 8-8 tagú elnökséggel együttesen — alkotják az adott közalapítványkuratóriumát, gyakorolják a kuratórium tagjait megillető jogokat, a Törvény által részletesen meghatározottak szerint (pl. megválasztják a műsorszolgáltató elnökét).

A delegált tagok megbízatása egy évre szól. Tiszteletdíj nem illeti meg őket, költségtérítésre jogosultak. A delegált tagokra is vonatkoznak a Törvény 58. §-a szerinti összeférhetlenségi szabályok. A kuratóriumi tagság kezdete a sorsolás időpontja, lejárt a következő év március 31.

Delegálásra az a szervezet jogosult, amelyet az Országos Rádió és Televízió Testület (a továbbiakban: Testület) nyilvántartásba vesz. (Delegálásra jogosultak még a határon túli magyar szervezetek is, őket a Határontúli Magyarok Hivatala javaslatára a Testület értesíti). A nyilvántartásba vétel a csatolt minta szerint szabályszerűen kitöltött és kellő igazolásokkal ellátott jelentkezési lap benyújtásával történik.

Ha egy szervezet már élt delegálási jogával és a vele azonos csoportba tartozó más szervezetek közül van olyan, amely még nem delegált, ezen szervezet a kuratóriumi megbízatásának lejártától számított három éven belül nem vehet részt sem a megállapodásban, sem a sorsolásban.

I.

A Magyar Rádió Közalapítvány, illetve a Magyar Televízió Közalapítvány kuratóriumaiba történő delegálásra a Törvény 56. §-a (1) bekezdésének *a*)—*p*) pontjában megjelölt szervezetek jelentkezhetnek, az egyes alpontok szerint kialakuló csoport tagjai együttesen (csoportonként) a megjelölt számban delegálhatnak tagot mindkét kuratóriumba:

a) a Magyarországon élő nemzeti és etnikai kisebbségek országos önkormányzatai, ennek hiányában országos szövetségei egy főt,

b) a Magyar Katolikus Egyház, a Magyarországi Református Egyház, a Magyarországi Evangélikus Egyház és a Magyarországi Zsidó Hitközségek Szövetsége egy főt,

c) *a*) pontban nem említett egyházak egy főt,

d) az emberi jogi országos szervezetek egy főt,

e) az irodalom, a színház-, a film-, az előadói-, a zene-, a tánc-, a képző- és az iparművészet, valamint a kultúra

egyéb területén működő országos szakmai szervezetek négy főt,

f) az oktatás és a tudomány területén működő országos szakmai szervezetek kettő főt,

g) szakszervezetek országos szövetségei egy főt,

h) a munkaadók és vállalkozók országos szakmai, érdekképviseleti szervezetei egy főt,

i) az újságírók országos szakmai, érdekképviseleti szervezetei egy főt,

j) a környezetvédők, természetvédők, állatvédők országos szervezetei egy főt,

k) a nők országos érdekképviseleti szervezetei egy főt,

l) a gyermekek és az ifjúság országos érdekképviseleti szervezetei egy főt,

m) a nyugdíjasok országos érdekképviseleti szervezetei egy főt,

n) a testi állapotuk miatt súlyosan hátrányos helyzetben lévők országos érdekképviseleti szervezetei egy főt,

o) a sport országos érdekképviseleti szervezetei egy főt,

p) a települési önkormányzatok országos érdekképviseleti szervezetei egy főt.

II.

A Hungária Televízió Közalapítvány kuratóriumába jelentkezésre jogosultak és delegálható létszám a Törvény 56. § (2) bekezdésének a)–l) pontja alapján a következő:

a) a Magyarországon élő nemzeti és etnikai kisebbségek országos önkormányzatai, ennek hiányában országos szövetségei egy főt,

b) a Magyar Katolikus Egyház, a Magyarországi Református Egyház, a Magyarországi Evangélikus Egyház és a Magyarországi Zsidó Hitközségek Szövetsége egy főt,

c) a b) pontban nem említett egyházak egy főt,

d) az emberi jogi országos szervezetek egy főt,

e) az irodalom, a színház-, a film-, az előadó-, a zene-, a tánc-, a képző- és az iparművészet, valamint a kultúra egyéb területén működő országos szakmai szervezetek három főt,

f) az oktatás és a tudomány területén működő országos szakmai szervezetek kettő főt,

g) az újságírók országos szakmai, érdekképviseleti szervezetei egy főt,

h) a környezetvédők, természetvédők, állatvédők országos szervezetei egy főt,

i) a nők országos érdekképviseleti szervezetei egy főt,

j) a gyermekek és az ifjúság országos érdekképviseleti szervezetei egy főt,

k) a testi állapotuk miatt súlyosan hátrányos helyzetben lévők országos érdekképviseleti szervezetei egy főt,

l) a sport országos érdekképviseleti szervezetei egy főt.

Jelentkezési lapot azok a szervezetek adhatnak be, amelyek bírósági (hatósági) nyilvántartásba vétele legalább két évvel a felhívás közzététele előtt megtörtént. E szabály alól kivételt jelentenek a nemzeti és etnikai kisebbségek országos önkormányzatai [I. a), illetve II. a) pont első fordulat],

amelyeknek a jelentkezési laphoz mellékleteket nem kell csatolniuk. Nem nyújthat be jelentkezési lapot párt, alapítvány és kamara.

A nyilvántartásba vétel megtörténtéről, illetve a nyilvántartásba vétel megtagadásáról a Testület minden jelentkező szervezetet értesít. A Testület ezen döntése ellen államigazgatási úton jogorvoslatnak nincs helye.

A Testület a nem megfelelően benyújtott jelentkezésekkel nem foglalkozik. Hiánypótlásra nincs lehetőség.

A jelentkezési laphoz mellékelendő okiratokkal igazolni kell a bírósági bejegyzés és az igényelt adatok fennállását, a szervezet célját, illetve a működési kör országos jellegét. Mellékelni kell a szervezet alapító okiratát és a bírósági bejegyzésről szóló határozatot, mindkettőt három hónapnál nem régebben kelt bírósági hitelesítéssel ellátva.

A jelentkezési lap 4. pontjánál egyértelműen meg kell adni, hogy a jelentkező melyik kuratóriumba kíván jelentkezni. Egy szervezet bejelentkezhet egyidejűleg mindhárom kuratóriumba, ha a feltételeknek mindhárom tekintetben megfelel. Az I. g), h), m) és p) pont alatti szervezetek kizárólag a Magyar Rádió és a Magyar Televízió közalapítványok kuratóriumaiba jelentkezhetnek, tehát a 4. c) pontot húzzák át.

Az 5. pontban az I. a)–p) vagy/és II. a)–l) pontok egyikét fel kell tüntetni. Egy szervezet egyidejűleg — mindhárom kuratórium tekintetében — csak egyazon csoportot jelölhet meg.

A jelentkezési lapokat a szervezet alapító okirat szerinti képviselője vagy képviselő által meghatalmazott személy nyújthatja be. Ez utóbbi esetben a jelentkezéshez csatolni kell a meghatalmazást.

A jelentkezési lapokat legkésőbb 1999. március 15-ig kell az Országos Rádió és Televízió Testülethez (1088 Budapest, Reviczky u. 5., postacím: Budapest, Pf. 59) eljuttatni.

A Testület a jelentkezési határidő lejártát követően a sorsolást megelőzően a Magyar Hírlap és a Magyar Nemzet című napilapokban közzéteszi a nyilvántartásba vett szervezetek listáját a három kuratórium szerinti megosztásban, az egyes alpontok szerinti csoportosításban, továbbá tájékoztat az esetleges sorsolások időpontjáról és helyszínéről. A napilapokban történő nyilvánosságra hozatal csak tájékoztató jellegű.

A Testület általi nyilvántartásba vételt, illetve az erről szóló írásbeli értesítést követően a sorsolás megkezdéséig az azonos csoportokba tartozó szervezetek egymás között megállapodhatnak arról, hogy 1999-ben melyikük élhet a delegálás jogával. E megállapodásnak azonos csoporton belül teljes körűnek kell lennie.

Megállapodás hiányában a Testület sorsolással dönti el a delegálás jogát a Törvényben részletesen meghatározottak szerint. A sorsolás helyéről és időpontjáról a Testület közleményt fog megjelentetni a Magyar Hírlap és a Magyar Nemzet című napilapokban. Felhívjuk a szervezetek figyelmét, hogy a Törvény szerint csak az a szervezet vehet részt a sorsoláson, amelynek a képviselője a sorsoláson jelen van. A képviselői jogosultságot a helyszínen igazolni kell.

Jelentkezési lap (minta)
a Magyar Rádió Közalapítvány,
a Magyar Televízió Közalapítvány, illetve
a Hungária Televízió Közalapítvány kuratóriumába
(1999)

1. A szervezet neve:
2. A szervezetet nyilvántartó bíróság neve:
 ügyszáma:
 a bejegyzés kelte:
3. A szervezet bejegyzett képviselőjének neve:
 címe:
 telefon/fax:
4. A jelentkezés
 a) a Magyar Rádió Közalapítvány
 b) a Magyar Televízió Közalapítvány
 c) a Hungária Televízió Közalapítvány
 kuratóriumába szól. (A nem lehetséges vagy nem kívánt
 jelentkezést áthúzással kell jelölni.)

5. A Törvény 56. §-a (1) bekezdésének pontjai szerinti csoportba kérem a szervezet nyilvántartásba vételét, illetve a Törvény 56. §-a (2) bekezdésének pontjai szerinti csoportba kérem a szervezet nyilvántartásba vételét.

Budapest, 1999.....

.....
 képviselő

Mellékelve:

1. a bírósági bejegyzésről szóló határozat,
2. alapító okirat.

Mindkettőt három hónapnál nem régebben kelt bírósági hitelesítéssel kell ellátni.

Kérjük, figyelmesen olvassák el a jelentkezési felhívásban foglaltakat!

Felhívjuk a jelentkezők figyelmét, hogy a nem megfelelően beadott jelentkezések esetében hiánypótlásra nincs mód, és a Testület a határidőn túl beadott jelentkezéseket nem veszi figyelembe!

KÖZLEMÉNY

az országgyűlési képviselők választási elszámolásáról

A választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény 92. §-ának (2) bekezdésében foglaltak alapján az 1998. évi országgyűlési képviselők választására fordított állami és más pénzeszközök, anyagi támogatások összegéről, forrásáról és felhasználásának módjáról a jelölő szervezetek és független jelöltek nyilatkozatai:*

Vajda Zsigmond

Forintban

Jelölő szervezet neve és címe: Magyar Cigányok Demokrata Párt, Cegléd, Kossuth F. u. 56.	
Az országgyűlési képviselő-választásra fordított összeg	25 819
— állami költségvetési támogatás	25 819
Jogcímek szerinti felhasználás összesen	25 819

Vajda Zsigmond s. k.,
 a Magyar Cigányok Demokrata Párt Pest megyei elnöke

* Az összeállítás a jelölő szervezeteket, független jelölteket a nyilatkozat Magyar Közlöny Szerkesztőségéhez történt beérkezése sorrendjében tartalmazza.

Tisztelt Előfizetők!

Tájékoztatjuk Önöket, hogy a kiadónk terjesztésében levő lapok raszóló előfizetésüket folyamatosan tekintjük. Csak akkor kell változást bejelenteniük az 1999. évre vonatkozó előfizetésre, ha a példányszámot, esetleg a címlistát módosítják, vagy újlapraszeretnének előfizetni (pontos szállítási, név- és utcacím-megjelöléssel).

Azesetleges módosítás szíveskedjenek levélben vagy faxon megküldeni.

Felhívjuk szíves figyelmüket, hogy a lapszállításról kizárólag az előfizetési díj beérkezésétkövetően intézkedünk. Fontos, hogy az előfizetési díjakat a megadott 10300002-20377199-70213285 sz. számlára utalják, illetve a kiadó által kiküldött készpénz-átutalási megbízásán fizessék be.

Készpénzes befizetés kizárólag a Közlönyboltban (1085 Budapest, Somogyi B. u. 6.) lehetséges. (Levélcím: Magyar Hivatalos Közlönykiadó, 1085 Budapest, Somogyi B. u. 6. Fax: 318-6668.)

Az 1999. évi lapárak

Magyar Közlöny	38 304 Ft/év	Nemzeti Kulturális Alaprogram Hírlevele	2 016 Ft/év
Az Alkotmánybíróság Határozatai	8 064 Ft/év	Önkormányzatok Közlönye	2 688 Ft/év
Belügyi Közlöny	10 080 Ft/év	Pénzügyi Közlöny	12 432 Ft/év
Cégek Közlöny	40 656 Ft/év	Pénzügyi Szemle	9 072 Ft/év
Egészségügyi Közlöny	9 744 Ft/év	Ifjúsági és Sport Értesítő	2 016 Ft/év
Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Értesítő	7 056 Ft/év	Statisztikai Közlöny	5 712 Ft/év
Határozatok Tára	9 744 Ft/év	Turisztikai Értesítő	5 040 Ft/év
Hivatalos Értesítő	6 384 Ft/év	Ügyészségi Közlöny	2 688 Ft/év
Igazságügyi Közlöny	6 384 Ft/év	Vízügyi Értesítő	5 376 Ft/év
Ipari és Kereskedelmi Közlöny	10 416 Ft/év	Bányászati Közlöny	2 016 Ft/év
Környezetvédelmi Értesítő	6 048 Ft/év	Légügyi Közlemények	672 Ft/év
Közlekedési, Hírközlési és Vízügyi Értesítő	9 408 Ft/év	Élet és Tudomány	4 368 Ft/év
Kulturális Közlöny (a Művelődési Közlöny jogutódja)	7 728 Ft/év	Ludové Noviny	896 Ft/év
Külgazdasági Értesítő	8 736 Ft/év	Neue Zeitung	1 848 Ft/év
Magyar Közigazgatás	3 696 Ft/év	Természet Világa	2 352 Ft/év
Szociális és Munkügyi Közlöny	7 056 Ft/év	Valóság	2 688 Ft/év
Oktatási Közlöny (a Művelődési Közlöny jogutódja)	9 408 Ft/év		

Az árak a 12%-os áfát is tartalmazzák.

CD-JOGÁSZ számítógépes jogszabálygyűjtemény, a Magyar Hivatalos Közlönykiadó hivatalos kiadványa

1999. évi éves hatályosítási díjak

Önálló változat	36 000 Ft + 25% áfa	25 munkahelyes hálózati változat	72 000 Ft + 25% áfa
5 munkahelyes hálózati változat	48 000 Ft + 25% áfa	50 munkahelyes hálózati változat	84 000 Ft + 25% áfa
10 munkahelyes hálózati változat	60 000 Ft + 25% áfa	100 munkahelyes hálózati változat	96 000 Ft + 25% áfa

Rendszerbe lépés díjtalan.

Az előfizetők a kiadó online szolgáltatásait kedvezményesen vehetik igénybe.

A **Házi Jogtanácsadó** című lapot kiadja a Házi Jogtanácsadó Könyv- és Lapkiadó Kft. (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6.). Éves előfizetési díja 2016 Ft áfával. Előfizetésben megrendelhető: a szerkesztőségben (1101 Budapest, Salgótarjáni út 20.), a Magyar Hivatalos Közlönykiadó címén, a hírlapkézbesítőknél, vidéken a postahivatalokban, Budapesten a Magyar Posta Rt. HI kerületi ügyfélszolgálati irodáiban, valamint a Hírlapelőfizetési Irodában (1089 Budapest, Orczy tér 1., tel.: 303-3441). A kiadó az előfizetési díj év közbeni emelésének jogát fenntartja.

Szerkeszti a Miniszterelnöki Hivatal, a szerkesztőbizottság közreműködésével.

A szerkesztőbizottság elnöke: dr. Bártfai Béla. A szerkesztésért felelős: dr. Müller György. Budapest V., Kossuth tér 1–3.

Kiadja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó. Felelős kiadó: Nyéki József vezérigazgató.

Szerkesztőségi iroda: Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. Telefon/Fax: 266-5096.

Előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadónál, Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest 62. Pf. 357, vagy faxon 318-6668.

Előfizetésben terjeszti a Magyar Hivatalos Közlönykiadó a FÁMA Rt. közreműködésével. Telefon/fax: 266-6567.

Információ: Tel./fax: 317-9999, 266-9290/245, 246 mellék.

Példányonként megvásárolható a kiadó Budapest VIII., Somogyi B. u. 6. (tel./fax: 267-2780) szám alatti közlönyboltjában.

Éves előfizetési díj: 38 304 Ft. Egy példány ára: 90 Ft 16 oldal terjedelmig, utána + 8 oldalanként + 45 Ft.

A kiadó az előfizetési díj év közbeni emelésének jogát fenntartja.

HU ISSN 0076—2407